

மதுரை மீனாட்சி

ஹங்கத்தாரால்பரிபாவிக்கப்பட்டுவருகின்ற

மதுரை மீனாட்சி திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

II.—No. 4.]

MADRAS:—SUNDAY JANUARY 22, 288. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுக சொல்லுப்பிற்தோர் சொலச் சொல்லே
வெல்லுஞ் சொல்லின்மையறிந்து.—குறள்.

மீஸ்டர் ராம் சந்தர் போஸும் கடிதம்.
இவொலியூஷன் சித்தாந்தமும். சில்லரை.
இந்தசோதிடம்.

பொங்கல் வேடிக்கை.

மாட்டுப்பொங்கல்தினம் சாயங்காலம் சாலவீதியாய் மெர
ண்டு ஒடிவந்த எருமைமாடுகளில் முந்திவந்த வொன்று ஒரு
சந்தின் ஓரமாய்த்திரும்பினவுடனே அந்தப்பக்கமாய்ச் சென்
றவர்கள் ஒதுக்க இடமில்லாமல் தத்தளிக்கையில், எதிர்ப்பட்
டவொரு கிழவியைக் கீழே தள்ளிவிட்டு ஒடியும் ஓடாததற்கு
முன்னமே, கும்பு கும்பாய்ப் பின்னால் திரண்டோடிவந்த எரு
மைகளை அதட்டி யொதுக்குவதற்கே கஷ்டமாய்விட்டதினால்
விழுந்த கிழவியை எடுப்பதற்குச் சாவகாசமில்லாமற்போயிற்
று. கிழவி சொற்பகாயத்தோடு தப்பித்துக்கொண்டனர்.
பட்டணத்திற்குள் மாடு மொட்டலால் மற்ற பாகங்களில் என்
னென்ன தீங்கு விளைந்திருக்குமோ!

நமது இந்துதேசத்த “நாஷனல்கான்கிரெஸ்” என்னும்
நாட்டாண்மை கூட்டத்தார் பார்லிமெண்டுமகாசபையிலே இந்
துக்களுக்கு மெம்பர்களாயிருக்கும்படியான சிறப்பையும், சே
னையிலே கார்னல்-ஜனரல் கமாண்டரின்சீவ் என்னும் தலைமை
யான ஹோதாக்களையும், சம்பாதித்துக்கொடுக்க முயலுவதற்
குமுந்தி, நமக்குளிருக்கிற தர்மமக்கங்களைத் தொலைக்கும்படி
யான முயற்சி செய்வார்களாகில் உத்தமம்.

விசேஷ அறிக்கை.

அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டு ரூபகப்படுத்தியும், நமது கை
யொப்ப நேயர்களில் சிலர் மூன்றுமாச ஆறுமாச பாக்கியை நி
றுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகையால் முன்பணஞ்செலு
த்தாமல் ஒருமாசம் தவக்கப்படுத்துகிற கையொப்பக்காரர்கள்
பாக்கி செலுத்தாதிருக்கிற வகையில் அவர்களுக்குப்பத்திரிகை
அனுப்பாதிருக்கும்படி மனவருத்தத்துடனே தீர்மானஞ் செய்
யவேண்டியவர்களாயினோம்.

மேற்படி தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டு ஏறக்கு
றைய ஐம்பது கையொப்பக்காரர்களின் பெயரை அடித்துப்
போடவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆதலால், சோசைட்டியார்
தங்கள் உபயோகமான வேலையை நடத்திவருவதற்குச் சாத்தி
யமாயிருக்கும்படி, அடிபட்டுப்போகும் கையொப்பக்காரர்க
ளுக்குப் பர்த்தியாகப் புதுகையொப்பக்காரர்களைச் சம்பாதித்
தும்படியான பிரயாசையை நமது நண்பர்களுக்கும் பத்திரிகா
நேயர்களுக்கும் மறுபடி கொடுக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கி
றோம்.

மீஸ்டர் ராம் சந்தர் போஸும்

இவொலியூஷன் சித்தாந்தமும்.

லக்னோவிலிருந்து நாஷனல்கான்கிரெஸுக்குப் பிரதி நிதிக
ளாகவந்தவர்களில் ஒருவராகிய ரிவரெண்டுராம் சந்தர் போஸ்,
M. A., அவர்களால்செய்யப்பட்ட உபநியாசத்தின் தோர
ணியிலே, அந்த உபநியாசகர் இவொலியூஷன் சித்தாந்தத்
தைக் குறித்துச் சில விசேஷங்களைக்குறிப்பித்தனர்; அவை
திருத்தப்பட்டதக்கவை. மனிதன் குரங்கின்வமிசமென்று சா
ஸ்திரங்கூறுவதாக அவர் ஜனங்களுக்குத் தெரிவித்தனர். இது
உள்ள சங்கதியைச் சரியாய்த் தெரிவித்ததல்ல. ஒரு குரங்கி
னிட்டுத்திலிருந்து மனிதன் ஜனத்தானென்று எந்த சாஸ்திரியு
ஞ்சொல்லியிருக்கவில்லை. ஆயினும், மனிதனுங் குரங்குமாகிய
இரண்டும் பொதுவாகிய ஒரு மூதாதையின் சந்ததிகளென்பது

தான் உண்மை. இது வெறும்வாய்ச் சொல்லல்ல, அதற்கு
ருஜுவாகச் சகலமுயிருக்கின்றன. இந்த ருஜுக்களில் நான்
இப்போது நுழைய எத்தனப்படவில்லை. மனிதனுடைய சரீ
ரக்கூறு தத்துவசாஸ்திரத்திலாவது அங்கஜீவசாஸ்திரத்திலாவ
து மனிதனுக்கும் அவனுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட தாழ்ந்த பிரா
ணிகளுக்கும் ஒருவிஷயத்திலாவது வேற்றுமையிலலை. மனி
தோற்பத்தியைக்குறித்து சாஸ்திரசம்மதமான விசாரணையி
லே, ஒரே வமிசத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு யோசிக்கவும்கூடா
து, சகலத்தையும் விட்டுவிட்டு, உயர்ந்த வமிசங்களைப் பிடித்
துக்கொண்டு யோசிக்கவும்கூடாது. சாதாரணமானவன் ம
னிதோற்பத்தியைக்குறித்து விசாரணைபண்ண நினைக்கையில்,
நாகரீகமடைந்த ஐரோப்பியனையாவது இந்துவையாவது அம
ரிக்கனையாவது எப்போதும்மனதில்நினைத்துக்கொள்ளுகிறான்.
இவொலியூஷனால் மாறிமாறிப் பூர்த்திக்கு வந்த மனிதனைக்
குரங்குக்கும் மற்றத் தாழ்ந்த மிருகங்களுக்கும் ஒப்பிடப்பா
ர்க்கிறான். மீஸ்டர் போஸினுடைய வாத்திலுண்டாயிருக்கி
ற ஆபாசம் இதுதான். மீஸ்டர் போஸ் என்பவர் ஒப்பிட்டது
போல, கல்விப்பயிற்சியினாலே கியானத்தில் சிறந்த வமிசத்
தின் விவேகத்தன்மையைத் தாழ்ந்த மிருகங்களுக்குச் சாதா
ரணமாயிருக்கிற இயற்கையான குணத்தோடு ஒப்பிட்டப்பா
ர்ப்பதுவியர்த்தம். மற்றப்படி செய்யவேண்டியதென்னவென்று
ல், மானிடவம்சங்களிலே மிகவுந்தாழ்ந்த வமிசத்தையும் மிரு
கவர்க்கங்களிலே மிகவும் உயர்ந்தவர்க்கத்தையும் ஒப்பிட்டிப்
பார்க்கவேண்டியதுதான். காட்டுமனிதனுடைய பிஜியனுக்கும்
குரங்குக்குமிருக்கிற வித்தியாசத்தைப்பார்க்கிலும், அந்த கா
ட்டுமனிதனுக்கும் கல்வியிற்சிறந்த யூரோப்பியன் அல்லது இந்
துவுக்கும் அதிக வித்தியாசமுண்டு. “தன் சத்தருக்களை வதை
க்கப்பி ரியங்கொள்ளுகிறவனும், ரத்தபலிகொடுக்கிறவனும், இர
க்கயில்லாமல் சிசுவதைசெய்கிறவனும், தன்மனைவிகளை அடிமை
களாகநடத்துகிறவனும், நாணமின்னதென்று அறியாதவனும், சு
த்தமூடபத்தியில்மூழ்கியிருப்பவனுமாகிய மூர்க்கனுடையவம்
சத்தானுயிருப்பதைப்பார்க்கிலும்—தன் எஜமானுடைய பிராண
னைக்காப்பாற்றும்பொருட்டுத்தனது பயங்கரமானசத்துருக்க
ளைதீர்த்தோடு எதிர்த்த அந்தச்சவுரியமுள்ளசிறுகுரங்கின் வம்
சத்தானுகவாவது, மலைகளிலிருந் திறங்கிவந்து, தனது சிறு
சிறுகிதனை உக்கிரமான நாய்களின் கூட்டத்திலிருந்து வெற்
றியுடனே கொண்டுபோய்விட்ட அந்தக் கிழக்குரங்கின்வம்சத்
தானுகவாவதிருக்கிற” டார்வினோடு என்மட்டில் சேர்ந்திருக்க
யான இஷ்டங்கொண்டவனே. விவேகத்திலே மனிதன் அளவில்
வித்தியாசப்படுகிறானேயன்றி, தன் ஊமயில்வித்தியாசப்படவில்
லை; கிட்டத்தட்டமானிடமன் தினவியாபாரம்யாவும் தாழ்ந்தமிரு
கங்களின் மனதில் காணப்படுகின்றன. கடைசியாய் மீஸ்ட
ர் போஸானவர் சாஸ்திர சித்தாந்தத்தை அவலட்சணமானதெ
ன்று பரிசாசஞ் செய்கிறார். ஆயினும், அவர் கிரகித்தது அவ்
வளவுதான். பரிசாசம் பண்ணுவதினாலேமாதிரம் யாவனா
யுமொப்பச் செய்து, அந்தச் சித்தாந்தத்தை அடித்துப்போட
எண்ணங்கொண்டு பாடுபடுகிறவராகக் காணுகிறார். அந்தச்
சித்தாந்தமோ, மீஸ்டர் போஸுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் செய்
த சகல எதிர்ப்புகளுக்கு மீறிக் கொண்டாட்டத்துடனே ஜீவி
த்திருக்கிறது; “தி ஆரிஜன் ஆவ் ஸ்பிஷிஸ்” என்னும் செடிவர்
க்க ஜீவராசி உற்பத்திகிரந்தமாகிய அந்த அழிவில்லாத சாஸ்
திரம் பிரசுரமானதுமுதற்கொண்டு அந்தச் சித்தாந்தம் ஊடுரு
விச் செல்லவேண்டியிருந்த எதிரிகளின் பாணங்களுக்குப் பரி
காசம் வரவுசெலவல்ல. இவொலியூஷன் சித்தாந்தம்போன்
ற ஊர்ஜிதமான கருத்தைப்பற்றிச் செய்கிற வெறும் பரிசாச
மானது பரிசாசஞ் செய்கிறவர்கள் பேரில் இரட்டிப்பாகமாத்
திரந்தான் திரும்பும். சிறந்தோர் பலரும் தங்களுடைய மிகு
ந்த கவனத்தைச் செலுத்துகிற இவொலியூஷன் சித்தாந்தமா
னது இருபத்தைந்த வருஷத்திற்குமிகுமாவே ஜனங்கள் செய்
த சர்ச்சைக்குப் பின்வாங்காமல் நிலைநின்றிருக்கிறது. இந்தச்
சித்தாந்தமானது முன்னமேஒன்றுந் தெரியாதிருந்த மிருகதத்
துவ சாஸ்திரத்தினாலும் செடிவர்க்க சாத்திரத்தினாலும் வெ

ளியாகிற சங்கதிகளைத் தினந்தோறும் விளங்கச்செய்துவருகிறது. ஜீவதத்துவசாஸ்திரத்தில் பொருத்தமான அபிப்பிராயமுடைய எந்தச் சாஸ்திரியும் இவ்வாலியூஷன் சித்தாந்தியாயிராமற்போவதில்லை. இவ்வாலியூஷன் சித்தாந்தமானது வெறுமையான அபிப்பிராயமாயிராமல், இப்போது அங்கீகரிக்கப்பட்ட உண்மை நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. தன்பட்சத்திலிருக்கிறவர்களுக்குள்ளே, ஸ்பென்சர், ஹக்ஸி, ஹாக்கேல், லான்சிஷ்டர் முதலான (இங்கே பேர் குறிப்பதற்கு இடம் போசாத) அநேக சமர்த்தர்களாகிய மகா சிறந்த புத்திமான்களைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிற சித்தாந்தமானது நிச்சயமாகவே இழிவான சித்தாந்தமாயிருக்கமாட்டாது. மிஸ்டர் போசானவர் மனிதன் குரங்கினது வம்சமென்று அந்த சித்தாந்தம் கூறுகிறபடியால், மனிதன் குரங்கைப்போலப் பிரவர்த்திக்கவேண்டுமென்று சபையாருக்குச் சொல்லி, அந்த சித்தாந்தத்தை இழிவானதென்று ரூபிக்க முயன்றனர். இந்த அறபு ஒப்புமையினாலேயே அந்த வாதத்தின் ஆபாசம் வெளியாகிறது. மனிதன் ஓர்காலத்தில் குழந்தையாயிருந்ததினாலே அவன் குழந்தையைப்போலவே பிரவர்த்திக்கவேண்டுமென்பதும் ஒரு நியாயந்தானோ?

தன் சபையாருக்குச் சுருக்கென்று தைக்கும்படியாக, மிஸ்டர் போசானவர்—மனிதனுடைய உற்பத்தியைக்குறித்த சாஸ்திர சித்தாந்தமானது தாழ்ந்த பிராணிகளிலிருந்து மனிதன் உற்பத்தியானதாக நம்பும்படிச் சொல்லுகிறபடியால் மிகவும் ஈனமாயிருக்கிறதென்று குறித்திருக்கின்றனர். சரியான திருஷ்டிவைத்துப் பார்ப்போமாகில், மனிதன் வரவர உள்ளுக்கிற கிப்போகாமல் படிப்படியாய் உயருகிறவனுயிருக்கிறானென்று அந்தச் சித்தாந்தத்தினால் தெரியவருகிறபடியால் அது மிகவும் திருப்தியும் கம்பீரமுமுள்ளதாயிருக்கிறது. அந்தவிஷயத்தில் டார்வினவர்களே சொல்லியிருப்பதைச் சற்று கவனிப்போம்:—“தனது முயற்சியாலல்லாவிட்டாலும், அங்கக்கட்டுவிஷயத்தில் மிகவும் உன்னதத்திற்கு உயர்ந்ததைக்குறித்த மனிதன் கொஞ்சம் மமதைகொள்வானாகில் கொள்ளவேண்டியது தான், இவ்விதமாய் மனிதன் உயர்ந்துவந்த சங்கதியினாலே, உற்பத்தியான நிலையிலேதானே நின்றுவிடாமல், முன்னுக்கு இன்னும் உயரும்படியானகோரிக்கை அவனுக்குண்டாகலாம்” என்று கூறியிருக்கின்றனர். இவ்வாலியூஷன் சித்தாந்தத்தை அனுசரிப்பவர்களும் அதை விளங்கக்காட்டுகிற மகாபுருஷர்களும் கொண்டிருக்கிற கொள்கையின் முடிவானது உண்பதும் குடிப்பதும் சாவதமேயென்று மிஸ்டர் போஸ் குறித்திருக்கிறார். இந்தச் சித்தாந்தத்திலிருந்து அவர் கிரகித்த சாரத்தை ரூபிக்கும்படி அவரைக் கேளாமலே, அவர் நினைத்திருக்கிறபடி உலகத்தின்கண் பிரவர்த்திக்கிற ஒரு இவ்வாலியூஷன் சித்தாந்தியின் பெயரையாவது அவர் குறிக்கவல்லராவென்று தணிந்து கேட்கிறேன். அவர் சொல்லுகிறபடிக்கல்லாமல், பிரபஞ்சத்தினது ஞான சொரூபத்தை அறிவதும், அதனுடைய தருமங்களின் கியானத்தின்மேல் அதிக லட்சியம் வைத்திருப்பதமே இவ்வாலியூஷன் சித்தாந்தி அனுபவிக்கிற பேரானந்தம். மிஸ்டர் போஸ் என்பவர் கூறிய மற்றப்பிசுக்களுள் “survival of the fittest” (தகுந்தவற்றுள் மீறுபவை) என்னும் பதத்திற்கு தப்பர்த்தஞ் செய்ததொன்று. உற்பத்தி சித்தாந்த சம்பந்தமாய் இந்தச் சந்தோஷகரமான பதத்தை ஏற்படுத்தின ஹாபெர்ட் ஸ்பென்சரானவர் மிஸ்டர் போஸ் என்பவரைப்போன்ற புத்திமான் இப்படிப்பட்ட ஆபாசத்தைக் கூறுவதைக் கேட்பாராகில் சிரிக்கவேசிரிப்பார். மனிதனுக்குள்ளிருக்கிற பலமான கருவிகள் அவனுடைய தேக இச்சைகள்தானென்றும், ஆகையால் அவைகள்தான் மீறுவதற்குத் தகுந்தவையென்றும் மிஸ்டர் போஸ் கூறினர். உண்மையான சங்கதிகளைத் தெரிந்துகொள்ளாமையால், அந்தச் சித்தாந்தத்தினால் நேராயுண்டாகிற பிரயோசனமே தேக இச்சைகளை மீறச்செய்வதாயிருப்பது பற்றி அதனிடத்தில் நம்பிக்கையைப்பது கூடாவொழுக்கமென்று முடிவுகட்டினர். ஆனால், தேக இச்சைகள்தானா மனிதனுக்குள் பலமான கருவிளாயிருக்கின்றன? என்கிற கேள்வி சகஜமாயுண்டாகிறது. அதிகமாய் உண்ணவாவது குடிக்கவாவது இச்சையுண்டாகும்போது, அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யவேண்டாமென்று நமக்குச் சொல்லுகிறதெது? அப்படிப்பட்ட இச்சைகளுக்குள்ளாவதினின்றும் மனிதனை நிவர்த்திசெய்ய அவனுடைய மனதில் முயற்சிசெய்கிற அறிவாகாரமான சத்தியிருக்கவில்லையா? சகாப்த சகாப்தமாய் அநேக சகாப்தங்கள் கழிந்த பின்பும், அதிக அனுபவத்தினாலும், மானச அறிவாகரவுணர்ச்சிகள் மானிட சாதிக்குப் பிரயோசனகரமானவையாகக் கண்டறியப்பட்டன. ஆதலால் “நிலைத்திருப்பதற்கான போராட்டத்தில்” மீறி நிற்கும்படியானவை இவைகளாகலாம்.

சாஸ்திரம்,

43.

சாயல், நிற

ம், அங்கப்பழுதி இப்படிப்பட்ட சாயல், நிறம், வதாக சோதிடம் நடிப்பது உண்டாகிறது. ஜனத்திலுள்ள கிரகநிலைகளைக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட சியம் சொல்லப்படுகிறது. ஜனனத்திற்கு முந்தைய கிரகங்கள் அந்த ஸ்தானங்களுக்கு வருவதற்குமுந்தைய கார்ப்பத்திலே அப்படிப்பட்ட சரீரவேற்றுமைகளையாவது பலவாவது ஏற்படுகின்றன வென்பதை ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும். கிரகங்கள் பின்னேக்கிடும் பிரவர்த்திக்கக்கூடுமோ? மேலும், ஒருவன் துஷ்டத்தனமுள்ள ஒரு புதுகுதிகையின்மேல்சவாரிபோய், சாய்ந்து முன்னுக்கு வந்திருக்கிற ஒரு மரக்கிளையில் தலைமோதி, உடனே யிறந்துபோனான். ஜனனகாலத்திலிருந்த கிரகங்கள் அந்த மனிதனை புதுகுதிகை வாங்கும்படிக்கும், குதிகையை துஷ்டத்தனஞ் செய்யும்படிக்கும், கிளையைப் பிதுங்கிவரும்படிக்கும், இவ்விதமாய் அவனைச் சாகும்படிக்கும், இப்படிக்கெல்லாஞ் செய்வித்ததென்று நினைக்கக்கூடுமா?

மேலும், ஒருவனுக்கு மனைவி யிறந்துபோகிறான், காலத்திற்கு முந்தின பிரசவத்தினாலும், பழக்கமில்லாத மூடமருத்துவச்சி மருத்துவம் பார்த்ததினாலும், அந்த மரணமுண்டாயது. புருஷனுடைய ஜனனகாலத்திருந்த கிரகங்கள் காலத்திற்குமுந்திப் பிரசவிக்கும்படிக்கும், அப்படிப்பட்ட மருத்துவச்சி வரும்படிக்கும், அவள் தாறுமாறாய் மருத்துவம் பார்க்கும்படிக்கும், இப்படிக்கெல்லாஞ் செய்வித்ததென்று நினைக்கக்கூடுமா?

44. சோதிடத்திற்கு நாசகமான வேறொரு வாதம். சோதிட ரிபந்தனைகள் அபத்தமானதால், சிலசமயங்களில் நம்மை ஆபாசத்தில் கொண்டிப்போய்விடுகிறது. த—என்கிற ஒருவன் 30வயதிலே தாரமிழப்பானென்று ஜோசியம்சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவனுடையமனைவியாகிய ந-என்பவளது ஜனனகாலத்திருந்த கிரகங்களினால் அவளுக்கு ஆபுச அறுபதுவருஷமென்று தெரியவருகிறது. ந-என்பவளுடைய ஜனனகாலத்திருந்த கிரகங்களினாலே முப்பது வயதிலே அவள் விதந்து ஆவாளென்று தெரியவருகிறது. அவளுடைய கணவனுடைய த-என்பவளது ஜனனகாலத்திருந்த கிரகங்களினாலே அவனுக்கு ஆபுச அறுபதுவருஷமென்று தெரியவருகிறது. கணவனுடைய ஜாதகத்தினால் அவனுக்குச் சந்தானமுண்டாகுமென்று தெரியவருகிறது. மனைவியினுடைய ஜாதகத்தினால் அவளுக்குச் சந்தானமுண்டாகாதென்று தெரியவருகிறது. இவ்வித திருஷ்டார்தங்கள் அனேகமறிந்திருக்கிறேன்; அவை பாவித்துக்கொண்டவையல்ல.

45. சோதிடம் பொய்யென்பதற்கு சுலபமானருஜ— அடியில் கண்டிருக்கிற சோதிடர்கள் அறியாதவனாய், நீர்மாத்திரம் அறிந்திருக்கிற ஒருவனுடைய ஜாதகத்தை எடுத்துக்கொள்ளும். அதற்கு ஒரு பிரதியை ஒரு சோதிடனிடத்தில் கொடுத்து, முந்தி நடந்திருப்பதைச் சொல்லச்சொல்லி கேளும். மற்றொரு பிரதியை வேறொரு சோதிடனிடத்தில் கொடுத்து அவனை யும் அவ்வாறே கேளும். அவ்விரண்டு சோதிடர்களுமே ஒருவரையொருவர் அறியாமல் சொல்லும்படி சாக் கிரதையாய்ப் பார்த்துக்கொள்ளும். சோதிடம் உண்மையானால், அவ்விருவர் சொல்லும் கிட்டத்தட்ட பொத்திருக்கவேண்டுமே. இந்தப் பரிசோதனைக்குப் பிரயாசையும் பணச்செலவும் வெகுசொற்பந்தான்; எவனுடைய வாழ்க்கையைக்குறித்துச் சொல்லப்படுகிறதோ அந்த நபர் ஒருவனையாகவும் கிரகநிலைகளும் ஒன்றையாகவுமிருந்தும், உண்மையான சங்கதி உமக்

நிந்திருப்பதால், அவ்விருவர் சொல்வதும் வெறுத்தியாசப்பட்டு, அவ்வுண்மைக்கு ஒத்திருக்கவியலாது என்று வெகுவாய்க்காணுவீர். நீர் பரிசோதனை அடியில் கண்டிருக்கிற விதமாய் ருஜு-பார்க்கலாம். சாவொருவரில் இறந்துபோனதாகவும்கூடத் தெரிவிக்கிற ஒருவனுடைய ஜாதகத்தின்பிரதிகளைப்பல ராதிடர்களிடத்தில் கொடுத்து, அவனுடைய ஆயுசு எவ்வளவு என்று கேளும். அவர்கள் சொல்லுவது உண்மையாகவும்கூட ஒத்திருக்கிறதாபாரும். சூதுவாதில்லாமல் செய்கிற இப்படிப்பட்ட சில சொற்ப பரிசோதனைகளால், சோதிடம் உண்மையானதும் பொய்யானதும் முடிவாய்விடும்.

பற்பல யூனிவர்திட்டுகளைச் சேர்ந்து பட்டம்பெற்றும் பெருமலுமிருப்பவர்கள் தங்கள் தேசத்துக் கோடானுகோடி ஜனங்களின் பிரயோசனத்துக்காகப் பரிசோதனை செய்வதற்கு வேண்டிய சொற்பப் பிரயாசையெடுத்துக்கொள்ளச் சோம்புவார்களா, பால்மாறிக்கை கொள்ளுவார்களா? கொள்ளார்களென்று கோருகிறேன்.

46. சோதிடத்திலுள்ள அனேக விதிகள் சரிபார்ப்பதற்கு அசாத்தியமானவை.

சோதிடத்திலுள்ள அனேகவிதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கிற விதம் அனுபவத்தினாலாவது கவனிப்பினாலாவது சரிபார்ப்பதற்கு அசாத்தியமாயிருக்கிறது. திருஷ்டாந்தமாக அடியில் வரும் விதிகளை எடுத்துக்கொள்ளுவோம்.

“6. மேல்நோக்கும் ராசியானது விடபாசியாயிருந்து, அதில் சந்திரன் குடிபுகுந்திருந்தாலும், சூரியன் சிங்கவிராசியிலும், பிரகஸ்பதி விருச்சிகவிராசியிலும், சனி சும்பவிராசியிலும் குடிபுகுந்திருந்தாலும், அக்காலத்தில் பிறக்கிறவன் ராஜனாவான்.

“7. மேலும், மேல்நோக்கும் ராசி கன்னிராசியாயிருந்து, அதில் புதன் தங்கியிருந்தாலும், அங்காரகனும் சனியும் ஐந்தாம் வீட்டில் தங்கியிருந்தாலும், சந்திரனும் பிரகஸ்பதியும் சுக்கிரனும் நாலாம் வீட்டில் தங்கியிருந்தாலும், அக்காலத்தில் பிறந்தவன் ராஜனாவான்.” வராஹ மீஹிர என்பவரால் செய்யப்பட்ட பிரஹத் ஜடக என்னும் கிரந்தத்திற்கு ந. சிதம்பரம் ஐயர், B. A. F. T. S. அவர்களால் செய்யப்பட்ட இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு, அத்தியாயம். XI.

மேற்படி விதிகளை சரிபார்ப்பதற்கு ஒருவனுடைய ஆயுசு காலம்போதாது, அனேக தலைமுறைகளும் போதுமானவையல்ல.

47. சோதிடம் சரியாய் உண்மையல்லாதிருக்கச்சே, கிட்டத்தட்டவாவது உண்மையானதல்ல.

யான் கலந்து சர்ச்சைசெய்த சோதிடர்களில் ஒருவராவது ஜாதகர்களில் அநேகருக்கு இன்னகிரகநிலையினாலே இன்ன துண்டாயிற்றென்கிற இப்படிப்பட்ட சாதாரணமான யாதொரு உள்ள சங்கதியைச் சொல்லக்கூடியவராயில்லை; கிட்டத்தட்டவாவது உண்மையான சங்கதியைச் சொன்னாலில்லை. ஆகலால், சொல்லப்படுகிற ஜோசியம் நிச்சயமற்றதாயிருப்பதுமன்றி, ஒரு பரியாயமானதாகவுமில்லையென்று முடிவாகிறது. வாழ்க்கையில் அனுபவமான காரியங்களுக்கு அது நம்பப்படத்தக்கதல்ல.

48. சோதிடம் பொய்யெனல்.

வானசாஸ்திரமானது நிர்னயமான தருமத்தின்படிக்கு வானவுருக்கள் கமனஞ்செய்கிறதென்கிற உண்மையான கொள்கையின்பேரில் ஆதாரப்பட்டிருக்க; சோதிடமானது நிர்னயமான தருமத்தின்படிக்கு அந்தவுருக்கள் மானிடர்களின் பொருள் சம்பந்தமும் குணகுண சம்பந்தமுமான பலன்களை விதிக்கிறதென்கிற பொய்யான கொள்கையின்பேரில் ஆதாரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வித்தியாசத்தை மனதில் நன்றாய் வைக்கவேண்டியது முக்கியம். முந்திய மூலாதாரமான கொள்கையின் உண்மையைக்குறித்து விஸ்தாரம் ருஜுக்களிருக்கின்றன; பிற்கியவற்றைக்குறித்து இருப்பது மரிது, இல்லவழியில்லைதான். என்ன கொள்கை அல்லது உத்

தேசத்தின்பேரில் சோதிடம் ஏற்பட்டதோ அதுமேலே சொல்லியிருப்பதைப்பார்க்கினும் பின்னும் பொய்யானதும் வியர்த்தமானதுமாபிருக்கிறது; ஏனெனில், மொத்தமாயல்லாமலும் தனித்தனியாயும் மானிடர்களின் பொருள் சம்பந்தமும் புத்தி சம்பந்தமுமானபலாபலன்களின்பேரில் வானவுருக்கள் அதிகாரஞ்செலுத்துவதுமன்றி, அவற்றை நிச்சயிக்கவும் நிச்சயிக்கின்றனவென்று சொல்லப்படுகிறது. ஒருவனுடைய ஜாதகமானது அவனுடைய ஜனனகாலத்தில் சில வானவுருக்களிருந்த நிலையைக்குறிக்கிறது. சோதிடமானது இதை ஆதரவாகக்கொண்டு, அந்த மனிதனைக்குறித்த அநேக காரியங்களை நிச்சயிக்கிறது; அவையாவன:— அந்த நபர் ஆண்பெண்ணு, சவுக்கியமாயிருப்பது இராணு, அவனுடைய சாயலென்ன, வயசெவ்வளவு, செல்வந்தனாயிருப்பது தரித்திரனாயிருப்பது, ஆண்பிள்ளை எளத்தனை பெண்குழந்தைகளெத்தனை பிறக்கும், புத்திசாலியாயிருப்பது மந்தனாயிருப்பது, மூர்க்கனா சாந்தசீலனா, அவனுடைய மனைவி நல்லவளாயிருப்பளா கெட்டவளாயிருப்பளா, தாரமெத்தனை, அவனுடைய காலத்தில் நெருக்கமான பந்து யாரார் இறந்துபோவார்கள், வியாபகஸ்தனாயிருப்பது அடக்கமாயிருப்பது, செல்வம் பூமி ஆடுமாடு வேலைக்காரருண்டா, தருமகுணமுண்டாயிருக்குமா, நல்லமனசா, ராஜப்பிரீதிகிடைக்குமா, தெய்வபக்த்தியிருக்குமா, யாத்திரைபோவது, எந்த பந்துக்களின்பேரில் துவேஷமுண்டாகும் என்று அந்த மனிதனுடைய மனது சம்பந்தமாயும் சரீர சம்பந்தமாயும் ஸ்திதி சம்பந்தமாயும் இப்படிப்பட்ட அநேகவிவரங்கள் கேட்பதே. ஜாதகத்தினால் தெரியவருகிறபடி கிரகங்களின் நிலையைக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட விவரங்களை நிச்சயித்து முந்திச்சொல்லுவதாக சோதிடன் நடிக்கிறான். அப்படி நடிப்பது சுத்த பொய்யென்று சொல்ல நான் பின்வாங்கமாட்டேன்.

(இன்னும்வரும்.)

க டி த ம்.

ஓ, தத்துவவிவேசினியென்னுங்கண்ணே!

நின்னோடு வார்த்தையாடி நெடுநாளாயினும் மனவருத்தமுறாமல் யாங்கொடுத்தனுப்பு மிப்பொருளை மறதியாலெவ்ருமவையாமலுன்னுடைய னோர் கோணத்திலாவதுடன் முடிந்துவைப்பாயென நம்புகின்றனம். அது இது:—

ஓ, ஸ்ரீலோகரஞ்சனியென்னும் வஞ்சியே!

1888 ம். ஆண்டு, ஜனவரிமீ, 1 ம் உ, வெளிவந்த நின்னிரண்டாம்பக்கம், முதற்கலம் ஸ்ரீ லோகரஞ்சனபரிபாலிக்கப்படுதல் என்ற மகுடத்தின்கீழ் 9, 10 ம் வரிகளில் “நவீரபிரமசமாஜம், நவீரநாஸ்திகம், இவைகளைக் கலக்கியோட்டியும் விளங்கும்” எனக் கூறினையே. நவீரமென்ற தொடக்கத்தாற்றினே “பூர்வம்” என்பது அருத்தாபத்தியாகின்றமையால், பூர்வமே பிரமசமாஜமும், நாஸ்திகமுமுண்டென்பது நின்னரிப்பிராயமென்பதற்கு நீயே சான்றானாயன்றோ?

அங்மனையிருக்கத், தொன்றுதொட்டின்றனவு முள்ள நாத்திகத்தைச் சென்றவாண்டனது புறப்பட்ட, இரண்டுவயதுடைய பெண்ணாகியநீயோட்டப்போகின்றது மாதாவுக்கு மகள் மருத்துவம்பார்க்கப்புகுந்ததுபோலும். அழகமுது!

இது காறும் நாத்திகத்தையோட்டப் பிரயத்தனித்தோரெல்லோரு மெவ்விதவாட்டமடைந்தனனென நீ கேட்டிலையோ! நாத்திகத்தைக்கலக்கப்புகும் நீ மேற்படி மதத்தின் தெளிவை யுண்ணவறியாதவள்தானே. அல்லது கலக்கியபின் அருந்த வகையிலாவதுபோன்றவளோ? யாதினா லோட்டுவையோ? நவீரநாத்திகமென்றென்றுளபோதுநவீர ஆத்திகமென்றென்றிருக்கவேண்டுமே; அதுதான் நின் உருவாகிய ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைதம்போலும். நின்கதியில்வாறிருக்க நின்னங்கமாகிய மூன்றம்பக்கம் முதற்கலமீற்றுக்கு அயலுக்கயல் வரியில் ஆதி பிரமசமாஜமாகிய ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைதமென்ற-க்கியிருக்கின்றையே, அதனால் நவீரமாகிய நீ பூர்வமுமாகியிருப்பையோ! (ஆ, ஆ! பன்னாண்முத லிந்நாள்பரியந்தங்கண்டுக் கேட்டுமறியாவோர் தூதரப்பொருளுதயமாயிருக்கின்றது பார்யின்கள், பார்யின்கள். அஃதியாதெனின் ஏக்காலத்திலே பூர்வமாகவும் நவீரமாகவுமுள்ள வோர்பொருள்தான். என்றுங் காணப் பொருளினது கவரும், கவரும்.) இதனால் ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைதம் ஆதிபிரமசமாஜமென்றும் பிரமக்கியானபோதின் நவீர பிரம

சமாதானமென்றும் நீயே சம்மதிக்கின்றனை. நீயே சம்மதித்த னாத விருசொற்றொடர்களின் அடைகளாகிய “ஆதி” “நவீ நம்” என்றவைகளை நீக்கிப் பார்க்கின், இரண்டும் பிரமசமாஜ மேயன்றா? ஆனால் ஒன்று முந்தினது மற்றொன்று பிந்தினது தானே. பூர்வ போற்காப்பு, நவீன போற்காப்பு எனப் புகல்வதால், பூர்வ நவீனபேதமேயன்றி, பொற்காப்புகள் பேத மற்றிருத்தல்போல மேற்கூறிய பிரமசமாஜங்களும் அப்பேதந் தானே. நின்கூற்றால் விளைந்த பயன்றானேயிது. ஐயோ, ரஞ் சனியே! நீ கருதியதொன்றும் முடிந்ததொன்றுமாயிற்று. பே தைகுணமே நின்சொருபமாயிருந்தபோதிலும், நின்னையறியா மலே யுதித்த அபேதத்திற்காகச் சந்தோஷமே. மேலும், ஒ பேதைப்பருவத்தாளே! நினக்குப் பூர்வம், நவீனமிரண்டும் அடைகளாக நிற்கும்போது, மேலே யாங்கூறிப்போந்தவண் ணம் நாத்திகத்தைக்கு மேன் அவைகளடைகளாகா? ஐயோ, பாபம்! இக்காட்டு நியாயத்தைக்கொண்டுதான் நாத்திகத்தை யோட்டப்போகிறாய்? பனா, பனா!! நன்று, நன்று!!

பேதைப்பருவமுடைய மாதே!

ஆணினிப் பெண்ணும், நன்மையின்றித்தன்மையும், பகலி ன்றியிரவுமுண்டா? மேற்படிபெண், தின்மை, யிரவு, இவைகளின் றி ஆண், நன்மை, பகல் என்பன வுள்ளனவா? அதுபோல நா த்திகமின்றி யாத்திகமும், ஆத்திகமின்றி நாத்திகமுமுண்டா? நாத்திகமுள்ள இமைப்போது முதல் ஆத்திகமும், ஆத்திகமுள் ளவிமைப்போது முதல் நாத்திகமுமுள்ளதுதானே. அப்படி யிருக்க நாத்திகத்தைநோக்கி நவீனமெனப்புகலவரின், ஆத்தி கத்தைநோக்கி நவீனமெனப்புகர நியாயமேவெண்டுமா? அன்றி யும், ஆத்திகம் நாத்திகத்தைக்கண்டிக்க முயலின், நாத்திகம் ஆத்திகத்தைக் கண்டிக்கமுயலாதா? இம்மாத்தியாளவும் நாத்திகத்தால் ஆத்திகம் பட்டபாடு சாத்தியமல்லவென்பதை க்கற்பிக்க வாத்தியாரும் வேண்டுமா? இந்நிமைப்பரியந்தம் நாத்திகரென்று லாத்திகருக்கு நேர்வாள மாத்தினாதானே. இது ரஹ்ஸ்யமல்லவே. என்றேனும் ஆத்திகம் நாத்திகத்தை யிஷத்தேனுமசைத்ததுண்டா? அசைத்ததற்குச் சான்றுளதா? அது நாத்திகமுன் நிற்குமா? நிற்பாடிமட்டிருக்க, இடையி லெழுந்த நீ, தொடைதட்டிக்கொண்டு, படையெடுக்க முயல் வதன்று தடையிலா யிடைவிடா நகைப்புக்கிடனுகின்றது.

“எண்ணறக்கற்றெழுத்தற வாசித்தாலும் பெண்புத்தி பின்பு த்தி” என்ற வசனத்தை யாமறிந்திலையென்று, பேதைமையே யணிகலமாகப்பூண்டு, நாணத்தை நடுத்தெருவிற்கீந்து, மான மின்றி பேசத்தொடங்கினே. இளங்கன்றுபயமறியாததன்மை நிகர்சிறுபெண்ணாகிய நீ பதட்டமாய்ப் பேசினே. இனியே னும் நின்நாமத்திற்கெய்வந்த நடையுடைபாவனை முதலிய சீலங் களாகிய சுருண்பரணந்தொடுத்து, மானமோம்பலெனு மாடையையுதித்த, நல்லோர்க்குணைக்கொடுத்து, அன்னோர்பாலடுத்த நயவசனம்விடுத்த, குணபாசமுதாயத்தைக்கெடுத்துக், கர ங்களைச் சிரமெலெடுத்து, மனசலனத்தைத் தடுத்துப், புண்ணி யார்பாதம்படுத்துக் கெஞ்சிக்கேட்டு நெஞ்சிற்பூட்டி ரஞ்சினி யென நிற்கக்கடவாய். இப்பத்தியங்களை மறந்து நானே சிறந் தவனென்று துறந்தவன்போற் பேசப்புகுவையாயின், யாம் திறந்துவிடேறும். ஆருமற்றவூரில்வமேதயாகஞ் செய்யத் துணிந்த வீரனைப்போலாயினே. பதறாத காரியஞ் சிதராதாகை யால் நின் பாலிய பதட்டத்தைச் சற்றேறிதுத்தி, யான் கூறிய தைப் புத்தியிற் பொருத்தி, நின்னாட்டத்தையடக்கி, ஓட்டத் தையொடுக்கி, நாத்திகமென்றகு நாவெழாது மூலையில் முடங் குவாயாக.

சிருஷ்ணகிரி, உண்மைவிரும்பி.

இந்து பிரீச்சிக் சொசைட்டிக்குச் சில மொழி கூறல்.

ஓ, ஓ, சொசைட்டியே!

நீ, சைவ, வைணவ, மாத்துவமென்னுமதங்கள் வெவ்வேறு யிருந்தபோதிலும் அத்தனையு மிந்துமதமேயெனச் சம்மதித்து, இம்மதத்தினின்றும் மனோகிரிஸ்துமதத்தை யணுகிப்பதா லன் னோருடைய தாய்தந்தையர், உடன்பிறப்பு, சுற்றத்தார்முதலி யோர் படுந்துயர் சகியாது, அவர்களாற்றாத் துயரங்களுயெல் லாம் காற்றாய்ப் பறக்கடிக்கவும், கிரிஸ்துமதத்தைச் சிதறவடிக்க வும், இந்துமதத்தைக் காக்கவும் எல்லோருமதனைப்பார்க்கவு ம், சுயமதப்பிரசங்கஞ்செய்யவும் பரமதப் பிரசங்கம் நைய வும், தேசமெங்குமிந்துமதமோங்கவும், ஊணமதமெங்கவும், இந்துமதம் என்றும் வாசமாகவும் கிரிஸ்துமதமென்றும் நாச மாகவும், கங்கணங்கட்டியிருக்க, ஷே விவிலிய மதத்தைக் கண்டித்துவரும் பிரமசமாஜத்தானாயும் நாத்திகமாயும் இந்து க்களல்லாரென்று கருதிப் பகைவர்போல் பேசினையா, என்ன? முற்கூறிய சைவாதிமுகருமே இந்துமதப்பிரிவோர்களென்றால் பிற்கூறிய விருசாராரு மெம்மதப்பிரிவோர்? இவர் மதங்க ளெத்தேசத்திலுற்பத்தியாயின?

ரஞ்சனியே! நீ நவீனகண்டி, அவர்கள் புராதனகண்டி ஆகையாலத்தகைய நெடுநாளதுபலிகளையு மாதரவாகக் கண்டி பங்காளித்வமின்றித் தொடுத்த காரியத்தில் முயலுந் தல், இடுக்கணின்றி நன்முடிவடைவை. அஃதென்றி ஊரீ பகைக்கின் வேருடன்செய்தமென்பதபோல், மதங்களுயெல் மதஞ்செய்யும் நாத்திகத்தைப்பகைத்து நீ யிருப்பதெனப் பிரசங்கிப்பதெவண்? ஆய்ந்தோய்ந்துபாராதான் சாக்ஷி கன் என்ற வசனத்தைக் கவனித்துப்பார். நாத்திகத்தைப் ப் பையானால்தவெ நினக்கு வேர்ப்புழுமாய்நின்று நின்வா த்தை நாசமாக்குமென்பதற்சந்தேகமில்லை. அதனால் கிறிஸ்த வர்களுக்கு நீ யேளனமாவை. ஆயின் நின்ஜெபமோங்காத நினக்கு யாம் ஆன்பாய்க்குறு மொழிகளைக் கைப்பற்றி நட ப்பையேல் நீ கொண்டிருந்து கொண்டாட்டத்துடன் நிறை வேறும்; இன்றேல், திண்டாட்டத்துடன் தானிருக்கும். இதை ச்சகோதரவாஞ்சையாலுணர்த்தனம், உண்மை. அன்றியும் நீ பிரசங்கஞ் செய்ய வாரம்பித்த பின்னர், இந்துக்களிலொருவ ரேனும் கிரிஸ்துமதஞ் செல்லாவண்ணஞ் செய்விக்கவேண்டும், இன்றேல், நின்மானத்தைப்போக்க வேறென்றுந் தேவையில் லை. இந்து ஒருவன் கிரிஸ்தவனாவதே சாலும்.

எம்மொழிகட்கிசைந்துவருவையானால், நின் நன்கொடை யான பரோபகாரப் பிரசங்கமுயற்சி அருகுபோல் வேருன்றி, அரசுபோற்றளிர்ந்து, ஆல்போறபரவிப் பால்போற்பொங்கி யு ணமதத்தை நாணச்செய்து நீழிவாழ்வை.

சிருஷ்ணகிரி, உண்மைவிரும்பி.

சில்லரை.

ஒரு பாதிரியானவர் நெடுங்காலமாய் வாராமல் தாம்சமாயி ருக்கிற ஏசுக்கிரிஸ்து கடைசியாய் அகத்தியம் வரப்போகிறு ரென்று பாரெஸ்டர் ஹாலில் சாட்சிபகர்ந்தனர். நாஸ்திகமு ம் பொது நலமும் நமது தெருக்களிலே பயிரங்கமாய்க் கற்பி க்கப்பட்டு, அஞ்ஞானிகளாகிய லவுகிகிகளால் கிரிஸ்துமதம் தாக்கப்படுவதினாலே, கிரிஸ்து வருகிறநாள் சமீபித்திருக்கிறதெ ன்று அந்தப் பாதிரியாருக்குத் தெரியும். உலகமானது நோ வாவென்பவனுடைய காலத்திலிருந்ததபோல இப்போது அவ் வளவு அநீதமுள்ளதாயிருக்கிறதென்றும், கடவுள் கதவை மூ டிப்போடவேண்டிய தருணம் சமீபித்திருக்கிறதென்றும் அவ ர் நமக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறார். ஏசுவானவர் கடந்துவர வேண்டியமார்க்கம் வெகு தொலைவாயிருப்பதால், அவர் முன் னதாகவே புறப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவர் திரும்பி வருவ தாக அவருடைய சீஷர்களாகிய அப்போஸ்தலர்கள் காலத்தி லேயே வாக்குறுதி சொல்லியிருக்கிறார். ஒருவேளை அவர் வழி தப்பிப்போயிருப்பார். அந்தப் பாதிரியாருக்கு முந்தியிருந்த அநேகர் ஏமாந்துபோனதபோலவே ஏமாந்து போகும்படி யான விதிப்பு அவருக்குமுண்டு.

காம்பர்வெல் நியூரோட்டு வழியாய் சால்வேஷன் ஆர்மி கோலம் போய்க்கொண்டிருக்கையில் அவர்களுக்குள் சில வண்டிகள் துழையவே, ஏழுபேர் தாக்குண்டு கீழேவிழுந்து விட்டார்கள், ஒரு சிறு பெண்ணை ஆசுபத்திரிக்குக்கொண்டு போகும்படி நேரிட்டது. கடவுள் தன் சொந்தமக்களை ஏன் பாதுகாக்கவில்லை. கோலஞ் சென்றவர்களும் வண்டியோட் டிகளும் “ஸ்பிரிட்டிஸ்” வசப்பட்டவர்களாயிருந்ததாக எண் ணப்படுகிறார்கள். (ஸ்பிரிட்டென்பது இங்கிலீஷில் ஆவிக்கும் சாராயத்திற்கும் பெயர்.)—ஆனால் இரண்டுவகை ஸ்பிரிட்டில் மனிதர்களுக்கு மிகவும் கெடுதியானது இன்னதென்று இன்னு ம் தீர்மானமாகாமலிருக்கிறது.

கடவுளானவர் புசலை மாதிரியாக மெக்கிகோவுக்கு அனுப்பி னார், அது குவிலைட் என்னும் பட்டணத்தைப் பாழாக்கிவிட்ட து. அநேகர் மாண்டார்கள். கிச்சிலியும்காப்பிப் பயிரும் அ ழிந்துபோயின. உண்மையாகவே அவருடைய உருக்கமான கிருபை அவருடைய சகல வேலைகளின்பேரிலுமிருக்கின்றன.

லாரெல்வில் பிரதேசத்த மெதாடிஸ்டி பாதிரியாகிய ரிவ ரெண்டு ஏட்வார்ட்டிவிவரானவர் ஒருநாள் இருந்தாற்போலிரு ந்து அவ்விடத்தைவிட்டுப்போய்விட்டார். அவர்பேரில் கலக மான நடத்தைக்காகப் பிராது செய்யப்பட்டிருக்கிறது; பிரா துசெய்தவன்முன்னே சால்வேஷன் ஆர்மியைச் சேர்ந்திருந்த ஒரு சிறுவன்.

குதுகுதுவிவோசினி

சென்னை லௌகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

VOL. VII.—No. 5]

MADRAS:—SUNDAY JANUARY 29, 288. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுக சொல்லிப்பிறிதோர் சொலச்சொல்லை
வேல்வஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

மல்தயூசியன்களுக்கு உபத்திரவம் மோட்சஉலகம் எங்கேயிருக்கிறது. [வம். [கிறத. ஸ்ரீ லோகாஞ்சனி.

ஜனவிர்த்தியை மட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற கிற மல்தயூசியன்களுக்கு உபத்திரவம்.

ஏழைகளாய்ச் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஜனங்களைத் துன்பத்திலிருந்து விலக்கும்வகையை ஜனங்களுக்குள் தற்காலத்திலே நாட்டாண்மையுடையவர்களாயிருப்பவர்கள் தடை செய்வதாகக் காணுகிறது. இங்கிலாந்தும் ஸ்காட்லாந்தும் ஐயர்லாந்தும் வேல்சும் சேர்ந்த ஒரே பெயர்கொண்ட யூனிட்டெட் கிங்க்டம் என்னும் ராச்சியத்தின் ஜனரல் மெடிக்கல் கவுன்சில் சங்கத்தார் இரண்டுநாள் சாட்சி விசாரணைப் பண்ணித் தீர்க்காலோசனை செய்தபின்பு, சென்ற நவம்பர் மீது 26உ சுக்கிரவாரம், லீட்ச்பிரதேசத்து டாக்டர் ஏச். எ. ஆல்பர்ட்டி என்பவருடைய பேராரஜிஸ்தரிலே அடித்தப் போடும் படி தீர்மானஞ் செய்தார்கள். எதைப்பற்றி யெனில், ஜனவிர்த்தியை நிர்த்தோஷமாய் மட்டுப்படுத்த பிரான்ஸ் தேசத்தில் உபயோகித்த வரப்பட்ட சிசிச்சைகளில் சிலவற்றை விவரமாகக் கூறி, ஜனங்கள் போஷிப்பதற்கும் படிப்பிப்பதற்கும் தங்களுக்குள்ள சகத்தி யளவுக்கேற்றவாறு விவேகத்துடனே மட்டாகச் சந்தானவிர்த்தி செய்தகொள்ளும்படி அவர்களுக்கு வழிகாட்டியிருக்கிற “ஒயிவ்ஸ் ஹாண்டிபுக்” என்னும் நான்குவிடையுள்ள ஒரு சிறுபுத்தகம் மேற்படி டாக்டர் ஆல்பர்ட்டினால் அச்சிட்டிப் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்ட தென்பதபற்றித்தான். மேற்படி தீர்மானஞ் செய்த வைத்த யசங்கத்தில் கூடியிருந்த நீதிபர்கள் முப்பத்திரண்டு பேர். அவர்கள் அந்தப்புத்தகம் யாருக்காக உத்தேசிக்கப்பட்டவிலையோ அவர்கள் கையில் சிக்கி, அவர்களுக்குத் திமை பயக்கும் படியானதாயிருக்குமென்று சொல்லி, அப்படிப்பட்ட விடையுடைய புஸ்கத்தை டாக்டர் ஆல்பர்ட்டி பிரசுரஞ் செய்தது அவருடைய உத்தியோக முறைமைக் கடாதகாரியமாதலால் அது அவர்பேரில் குற்றமாகுமென்கிற தீர்மானத்திரகு வந்தார்கள். இது அம்பட்டக்கத்தி விவசாரமென்று சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிறது; அதாவது, அம்பட்டக் கத்தியைக் குற்றஞ் செய்வதற்கும் உபயோகப்படுத்தக்கூடுமென்பதே. அதற்கு மறுமொழி அம்பட்டக்கத்தி சமைப்பதற்கிருக்கிறதேயல்லாமல் கொல்லுவதற்கல்லவென்பது உண்மையே. [கடவுள் சிறுவந்தியை ஒப்புக்கொள்ளுகிறவர்கள் ஜலமானது ஜீவனுக்காதாரமாயிருக்க, சிலசமயங்களில் அதனால் மரணமுண்டாவதுபற்றி என்னசொல்லுவார்களோ?] அந்த நியாய பரிபாலனச் சங்கத்தார் தங்கள் தீர்மானத்தைச் சொல்லியபின்பு, அந்த நியாயாதிபதிகள் அல்லது ஜூரிகளில் ஒருவராகிய மிஸ்டர். மக்னாரா என்பவர்—டாக்டர் ஆல்பர்ட்டினுடைய சிறு புத்தகத்திலுள்ள விளம்பரங்களிலொன்றிலே கட்டணவீதங்களைக் கண்டு, தன்வீட்டிற்கு வருகிறவர்களுக்குச் சிசிச்சை செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறதைப்பற்றி, முப்பதுபேர்கூடிய அந்த விதையான நியாய துரந்தரக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த அவருக்கும் இன்னும் அநேகருக்கும் தீர்க்காலோசனை செய்வதற்கிடமுண்டாயிற்றென்று என்னோடு சொல்லினர். இதனால் சகல விஷயங்களிலும் மிகவும் முக்கியமானவிஷயத்தை மானிடசாதி தெரிந்துகொள்ளாதிருக்கவேண்டுமென்கிற தீர்மானத்திற்கு கிட்டத்தட்ட ஏகமனதாய் ஒருமித்த நியாயாதிபதிகளின் லட்சணம் இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவாறு தெரிந்துகொள்ளலாம்: அந்த முக்கியமானவிஷயமாவது—அநேக வியாதிகளும், நமத மாணவீத ஜாபிதாக்களிலே எழுதியிருக்கிற சீக்கிரமரணங்களும் உண்டாவதற்கு மூலமாயிருக்கிறதாக நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கிற திமைபயமுட்புத்தகம் “விர்த்தோஷமாய்” மட்டுப்படுத்துவதென்பதே. அந்த நியாயாதிபதிகளில் ஒருவராகிய ஸர். பி. பாஸ்டர், M. P அவர்கள் ராஜாங்க காரியங்களில் நியுணர்தான், அந்தக்கனவான்-செல்வமும் கல்வியும் நிறைந்த வகுப்பாருக்குமாத்திரம் அந்தவிஷயம் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று ஏன் கோருகிறாரோ அதைப்பற்றி அவரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அசேஷ ஏழை ஜனங்களுக்கும் சந்தேகமில்லாமல் நியாயஞ் சொல்லவல்லவர். தற்காலத்திலே லண்டன்பட்டணத்த வெஸ்டி எண்டு பிரதேசத்தில் வருஷமொன்றுக்கு ஆயிரத்துக்கு 20 வீதம் ஜனனமுண்டாகிறதென்று நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கிறது. அப்படியிருக்க, பென்ஸ்கீரீனிலே, ஆயிரத்துக்கு 93 வீதம் ஜனனமுண்டாகிறது. இப்படிப்பட்ட சங்கதிகளைச் செவ்வையாய்த் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ஐயா, என்மட்டிலோ, ஜனரல்மெடிக்கல் கவுன்சில் சங்கத்தாராகிய எனது வைத்தியசோதரானுடைய கருத்து எனக்குத் தெரியவில்லையென்று நிஷ்களங்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன். அவர்களில் டாக்டர் உல்கஸ் என்பவர் தவிர, மற்றவர்கள் நீதிபரிபாலனப்பயிற்சியற்றவர்களாயிருந்தபோதிலும், அநேகர் நல்ல சர்ஜியன்களும் வைத்தியர்களுமென்று எனக்குத் தெரியும். மிஸ்டர். ஜெ. ஸ். மில் என்பவர்கொண்டிருக்கிற கருத்தின்படி, அவர்கள் தங்கள் சேர்ந்திருக்கிற செல்வ வகுப்பினருடைய கோரிக்கையில் கலந்துகொள்வதும், ஏழைகள் மிகவும் எதேச்சையடைந்து மிகவுஞ் சீரா யிருக்கக் கூடாதென்பதும் நியாயமாய்க் கிரமந்தானா? அவர்களுடைய முகந்தரங்களை நான் கண்டறியக்கூடவில்லை, ஆனால் இந்தவிஷயம் ஹவுஸ் ஆவ்காமன்ஸ் மகாசபையில் சர்ச்சை செய்யப்படுவதற்கு இது சமயமென்றுமாத்திரம் நான் சொல்லக்கூடும். இதை அந்தச்சபையிலே கூறிமானசீக்கிரத்தில் மூட்டலாமென்று நம்புகிறேன். ஜனங்கள் தங்கள் பெறுகிறபிள்ளைகளை மிகவும் விவேகமுள்ள அண்டை அயலார் காப்பாற்றுவார்களென்று, சங்களுக்குச் சரீர திடமிருக்கும்மீடும் குட்டிகளைப் போட்டுக் கொண்டேபோகிறவரையில், ஜனங்களுக்கு நன்மைசெய்கிற தென்கிற கொள்கை விளங்குகிறதென்போலத்தான். இந்தக் கடிதத்தைத் தயவு செய்து வாசிக்கிறவர்களுள்ளோரும் டாக்டர் ஆல்பர்ட்டிவிஷயத்திலே பூரணபட்சமவைத்து, விண்ணப்பங்கள் மூலமாயும் திரவிய மூலமாயும் சகாயஞ் செய்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

C. R. Drysdale, M. D.

குறிப்பு.—டாக்டர் ஆல்பர்ட்டின்பேரில் லீட்ச்பிரதேசத்தேசத் தோஷல் பியூரிட்டி அசோஷியேஷன் என்னும் பரிசுத்த சங்கம் அல்லது விஜிலன்ஸ் சோசைட்டியின் காரியதரிசியால் பிராகுகொண்டுவரப்பட்டதென்று இங்கே குறிப்பது யுத்தமாயிருக்கலாம். இக்குறே, துணைத்தனத்தார் வாதிடாதுவும் பிராட்டலாவும் பீசானும் பிரதிவாதிகளாகவும் நடந்த வியாச்சியத்திலே பிராகு மூட்டின சோசைட்டியாருடைய ரூபகம் வருகிறது. மிஸ்டர் ஸ்டெட் அவர்களும் ரிவரெண்டு மிஸ்டர். எ. வாத்தாம் அவர்களும் அந்தப் பரிசுத்த சங்கத்தின் அபிப்பிராயத்தக்கு நேர்விரோதம் யிருப்பதாய்த் தெரிந்துகொள்ள நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். உண்மையான பரிசுத்தத்திற்கு முகந்தரம் சகல புத்திமான்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி சீக்கிரத்தில் பருவகாலத்திலே விவாகஞ் செய்துகொள்வதும், குடும்பத்தைப்பெருக்கப்பார்த்துக் கொள்ளாதிருப்பதும்.

[National Reformer.]

இந்து சோதிடம்.

(15-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஒருவனுடைய ஜனனகாலத்திலிருக்கிற கிரக நிலைகளுக்கும் அவனுடைய மனது சம்பந்தமும் சரீரசம்பந்தமுமான பலாபலன்களுக்கும் சம்பந்தமிருக்கிறதென்கிற சோதிட சித்தாந்தமே தப்பென்று நான் மறுக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பரிஷ்காரமான மெச்சத்தக்க

யாதொரு சம்பந்தத்தை ருசுப்படுத்தும்படியான இரண்டொரு சங்கதிகளை யெடுத்துக்காட்டும்படி, திருவாண்கூடிலும் தஞ்சாவூரிலும் பரோடாவிலுமிருக்கிற மிகவுங் கீர்த்திபெற்ற விசேஷபாண்டித்தியமுள்ள சோதிடர்களைக் கேட்டேன். ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாமற் போனார்கள். சோதிடர்களை யான் அடிக்கடி கேட்டதாவது—“சாத்திரத்திலுள்ளபடி கிரகநிலைகள் ஜாதகனுடைய சரீரத்தையும் மனதையும் ஸ்திதிபயிற் குறித்து அனேக காரியங்களை நிச்சயிக்கின்றன வென்று சொல்லுகிறீர்கள். இப்போது அந்த நபர் ஆணை பெண்ணாவென்று நிச்சயப்பது மிகவும் முக்கியமானது. ஜாதகத்தினால் தெரியவருகிற கிரக நிலைகளினது என்ன விசேஷங்களால் ஆண் பெண்ணென விளங்குகிறதென்று எனக்குச் சொல்லவேண்டும், அதாவது: என்ன சங்கதிகளால் ஆண் பெண்ணென நிச்சயப்படுகிறது? ஒரு அத்தாட்சிமாத்திரங்கொடுத்தால், அதைக்கொண்டு அநேக பரிசோதனைகள் செய்து பார்ப்பேன். பரிசோதனையினால் உண்மை விளங்குமாயில், கிரகங்களுக்கும் ஜாதகனுடைய சரீரத்திற்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதென்று நான் திருப்தியடைந்து, சோதிட முழுமையையும் ஒப்புக்கொள்ளுவேன். அப்படிப்பட்ட சம்பந்தமுண்டென்று விளங்கச் செய்யும்படியான வேறே சங்கதியையாவது சொல்லுங்கள். ஜாதகனுடைய மனதைப் பற்றியாவது சரீரத்தைப்பற்றியாவது தெளிவான யாதொரு நிச்சயத்தைச் சரியாகவாதிலும் கிட்டாதவாகிலும் தெரிவிக்கிற யாதொரு கிரகநிலை அல்லது பார்வையைச் சொல்லுங்கள்,” என்பதே.

இவ்விதமான கேள்விகள் பலமுறைகேட்டும், இதுவரையில் திருப்திகரமான மறுமொழி கிடைத்ததில்லை. மேலும், சொல்லப்பட்ட மறு மொழிகள் மிகவும் மலைவாயும் போக்குகாட்டுவதாயுமிருப்பதமன்றி, பொய்சாஸ்திரத்தைப் படித்து, அதனால் சீவனஞ் செய்து கொண்டு, அந்தச் சாஸ்திரம் பொய்யானதென்று பிறரைத் தெரிந்துகொள்ளவொட்டாமலும் நினைக்கவொட்டாமலுஞ் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டவர்கள் சொல்லுகிற மறுமொழிபோலவுமே யிருக்கின்றன. சாட்சிகளைப் பரிசீலனை செய்வதிலும் அவர்களுடைய நடத்தையைக் குறித்துக்கொள்வதிலும் சாட்சியத்தை நம்பலாம் நம்பக்கூடாதென்று நிச்சயப்பதிலும் அனுபவப்பட்டிருக்கிறவ ரெவராவது இந்த விஷயத்தில் சந்தேகங்கொள்ளார்.

ஒருவனுடைய ஜனனகாலத்திலுள்ள கிரக நிலைகளுக்கும் அவனுடைய பலாபலன்களுக்கும் எவ்வளவேனும் சம்பந்தமில்லாதது பிரத்தியட்சம்; ஒருவனுடைய ஜனனகாலத்திலே கடிகாரத்தின் மணிமுள் நிமிஷமுட்களின் நிலைமைக்கும் அவனுடைய பலாபலன்களுக்கும் சம்பந்தமிருக்குமானால், மேற்படி கிரகநிலை சம்பந்தமு மிருக்கலாம். உள்ளபடி, ஆகாயமானது பிரமாண்டமான கடிகாரத்தின் தகடுபோலிருக்கிறது. அதில் செல்லுகிற வான வருக்களாகிய சூரியன், சந்திரன், முதலிய கிரகங்கள் இடைக் கிடைக் சழிகிற வெவ்வேறு காலத்தைக்குறிக்கிற அனேக முள்ளுகளாயிருக்கின்றன. இந்தத் தோற்றமானவிஷயம் உண்மையை நிச்சயமாயறிய விரும்புகிறவர்களால் யோசிக்கப்படத்தக்கதாயிருக்கிறது. என் மேசையின்பேரில் கிரகவிசாரணபாவனையுந்திரமொன்றிருக்கிறது, இணைத்திருக்கிற கடிகார சூத்திரத்தினால் அதற்கு அசைவு கொடுக்கிறேன். அந்த பாவனையுந்திரத்திலே பூமி சந்திரன் முதலிய கிரகங்களின் பிரதியான உருக்கள் வெவ்வேறு நிலைகளுக்கு வருகின்றன. இவை ஒரு மனிதனுடைய சரீரத்துக்கும் மனதுக்குமடுத்த பலாபலன்களின்மேல் எவ்வளவேனும் அதிகாரஞ்செலுத்தவுமாட்டா, நிச்சயிக்கவுமாட்டா. இதைப்பார்க்கினும் உண்மைபான பூமியும் சந்திரனும் கிரகங்களும் விசேஷமொன்றுஞ் செய்யப்போகிறதில்லை; ஏனெனில் கிரகங்கள் பாவனையுந்திர உருக்களைப்பார்க்கினும் மகா பெரியவையாயிருப்பது தவிர, அவ்விரண்டிற்கும் முக்கிய

மான வித்தியாசமொன்றுமில்லை அவ்விரண்டும் உணர்ச்சியற்ற பதார்த்தம் திரண்டகோளவருக்கள்தான். கிரகங்களில் ஒவ்வொன்றும் மனிதர்களுக்கு இருப்பது போல அங்கக்கட்டு சரீரங்களையும் அந்தக்கரணங்களையும் செயல்புரிவதையுடையனவாய், ஒவ்வொருதேவதையாயிருக்கின்றனவென்று ஜனங்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறதாய்த் தோன்றுகிறது. கல்விமான்களும் அகில அடிக்கடி கலந்துகொள்ளுகிறார்கள்! இதற்கு ருஜுவாக அடியில்வருஞ் சங்கதிகளை உதகரிக்கிறேன்:—

“சூரியன்.—கூத்திரிய ஜாதி, வெள்ளி நிறமான கண்கள், பித்சம், பிரமாணமுள்ள அங்கங்கள், குட்டைமயிர், இரத்தச் சிவப்பும் வெண்மையும் கலந்த நிறம்.

“சந்திரன்.—நல்லகுணம், வெண்மை, ஒல்லி, திரண்ட அவயவம், வாயுவும் ஈனையும், மதுரமான பேச்சு, நல்ல பார்வை வைசிய ஜாதி.

“அங்காரகன்.—கூத்திரிய ஜாதி, இரத்தச்சிவப்பு நிறம், படைத்தலைவன், நல்ல குணம், ஆண், வலுத்த சரீரம், தாராளம், பித்சம், சபலசித்தம், சிறுத்த இடை.

“புதன்.—உண்ணகன், சூத்திரசாத், இளவரசு, பெடாய், சம்மலான பேச்சு, எப்போதும் சாதுரியம், சரசகுணம், கோபம், ஈன பித்சகுணம் பச்சைநிறம்.

“பிரகஸ்பதி.—குறுகியசரீரம், பொன்னிற மயிரும் கண்களும், மஞ்சள்நிறம், ஆண், பிராமணசாதி, நற்குணமும் ஒழுக்கமும், ஈன.

“சுக்கிரன்.—அழகான சரீரம், சுத்தவெண்ணிறம், கூத்திரியத்திருமேனி, கவருகிற அழகான கண்கள், அழகான கறுத்த சுருட்டைமயிர், முதலிய.

“சனி.—நீச்ச ஜாதி, மிகவும் கறுப்பு, துர்ச்சந்தம், வஞ்சம், சோம்பல், பருமன், உயரம், வற்றினசரீரம், முறட்டுமயிர், வாயு.” பெண்களுர் சூரிய நாராயணராவு அவர்களால் செய்யப்பட்ட சோதிட சுருக்கம், பக்கம் 9 10.

8.—“சூரியன்—கொஞ்சம் மஞ்சள் நிறமான கண்கள், இரண்டு கைகளையும் நீட்டினால் எவ்வளவு நீளமோ அவ்வளவு உயரம், பித்சவுடம்பு, தலையில் மிகவும் கொஞ்சமயிர்.

“சந்திரன்.—திரண்டு மெலிந்தசரீரம், வாயு, ஈன, பாண்டித்தியம், மிருதவான ஓசை, அழகான கண்கள்.

“9.—அங்காரகன்—கூர்மையான கொடிய கண்கள், வாலி பசரீரம், உதாரத்துவம், பித்தம், சபலசித்தம், சுருங்கின இடை.

“புதன்—தெத்தவாய், பரிகாசகுணம், வாயு, பித்தம் ஈன.

“10.—பிரகஸ்பதி.—ஸ்தூல சரீரம், மஞ்சள்நிற மயிரும் கண்களும், புத்திவிசேஷம், ஈன.

“சுக்கிரன் சுகவாழ்வு, அந்தமுள்ள சரீரம், அழகான கண்கள், வாயு, ஈன, கறுத்த சுருட்டைமயிர்.

“11. சனி—சோம்பல், பொன்னிறமான கண்கள், மெலிந்து நெட்டையான சரீரம், பெரும்பல், முறட்டுமயிர், வாயு” வராஹமீஹிர என்பவரால் செய்யப்பட்ட பிரிஹத் ஜடக என்னுந் கிரந்தத்திற்கு திருவாதி ஜோதிஸ் சந்திர சபாஸ்தாபகராகிய டி. சிதம்பரம் ஐயர், B. A. F. T. S. அவர்களால் செய்யப்பட்ட இங்கிலீஷ் மொழி பெயர்ப்பு, அத்தியாயம் 2, ஸ்லோகம் 8-11.

விவேகிபாகவாவது கல்விமானாகவாவதிருந்து இதை வாசிப்பவர் மேலேஉதகரித்திருக்கிற சங்கதியை ஒப்புக்கொள்ளுவாரென்றாவது நம்புவாரென்றாவது நான் எவ்வளவேனும் நினைக்கவில்லை. தேசாபிமானமும் சூட்சும புத்தியுமுள்ள சிலர் உதகரிக்கப்பட்ட சங்கதி ஒட்டலங்காரமாகச் சொல்லப்பட்டதென்று சோதிடத்தின்பட்சத்தில் சமாதானஞ் சொல்லலாம். அப்படியே வைத்துக்கொள்வோம்; ஆயினும் அநேகர் அதை நேரான அர்த்தத்திலேயே கொள்ளுகிறார்களென்று எனக்குத் தெரியும். சூரியன் சந்திரன் முதலான கிரகங்கள் மனிதனுக்கிருப்பதுபோலவே சரீரத்தையும் மனதையுமுடைய தேவதைகளாயிருந்தனவென்று ஓர் காலத்தில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கையுண்டாக்கப்பட்டது; கிரகங்கள் தத்தம் நிலைகளுக்குத்தக்கபடி ஏறவாவது குறையவாவது அதிகாரமுடையவையாயிருந்தனவென்றும், அவைகளுக்கு ஒன்றற்கொன்று சத்துரு மித்துருவாயிருந்தனவென்றும், அவற்றில் சில வஞ்சமுள்ள தாயிருக்கமற்றவைதயாளமாயிருந்தனவென்றும், இப்படியாகமனிதர்களுக்குச்சொல்லத் தாராளமானபாதைஏற்படுத்திவிடப்பட்டது. சிலகிரகங்கள் ஒவ்வொருகாலத்திலே மிகவுங்கோபமாயிருந்தன, ஆனால் பிராமணர்களுக்கும், கிரகங்களையும் அவற்றின் குணங்களை யும் அறிந்திருப்பதாக நினைக்கப்பட்ட சோதிடனுக்கும்

தானங்கொடுப்பதினாலே சாந்தி செய்து வசப்படுத்தி
க்கொள்ளக்கூடியதாயிருந்ததே. சோகிடனோடு கூட
குடும்பப் புரோகிதனுக்கும் அக்கறை யுண்டாயிரு
ந்தது, ஆதலால் இருவரும் கலந்து கூடிக்கொண்டு
கிரகங்களின் குணம் இன்னபடிக்கிருக்கிறதென்றும்,
அவற்றிற்கு இன்ன சாந்தி செய்யவேண்டுமென்றுஞ்
சொல்லிவந்தார்கள். இவ்வண்ணமாய், பேதைமையு
ம் மூடபக்தியுடன் குடிக்கொண்ட ஜனங்களுக்குள் சோ
திடம் ஒங்கிவளர்ந்தது. மடமையும் மூடபக்தியுமு
ள்ள ஜனங்களிருக்கிறவிடங்களிலே சோதிடம் இன்
னும் சுணங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்து ஜனங்களுக்
குள்ளே ஸ்திரீகள் அதிக பேதைமையும் மூடபக்தியு
முள்ளவர்களாயிருப்பதால், அவர்களுக்குத்தான் சோ
திடத்தில அதிக நம்பிக்கையுண்டாயிருக்கிறது. இப்ப
டிப்பட்ட ஸ்திரீயிலிருந்தகாலத்திலே ஐரோப்பாவிலு
ம் சோதிடத்தில் அதிக நம்பிக்கை யுண்டாயிருந்தது.
ஆனால் கல்வி விர்த்தியாக ஆக, அது கணீணித்து மறை
ந்தேபோயிற்று, தற்காலத்திலே, ஐரோப்பாவில் கல்
விமானெவனுக்கும் சோதிடத்திலே எள்ளளவேனு
ம் நம்பிக்கை கிடையாது. இந்தியாவானது சோதிடம்பி
றந்து வளர்ந்த இடமாயிருந்தாலும், நிச்சயமாகவே
இந்தியாவிலும் அவ்வாறாகத்தான் முடியும். இப்படி
சித்தியாவதற்குக் காலமும் கல்வியுந் தான் வேண்டும்.
(இன்னும்வரும்.)

ஸ்ரீ லோகரஞ்சனி.

தத்துவவிவேசிநங்காய், சிலமாசங்கனாய் நீ அன்புடன்
கூறுவதை யான் கண்கூர்ந்துவருகிறேன். சைவ வைஷ்ணவ
கிரிஸ்தவ முதலிய சகல மதங்களையுந் கண்டிக்கின்றாய். யா
ன சிவமதஸ்தன், உண்மை யறிபவேண்டி, சைவத்தில் உன் க
ண்டனைக் குட்பட்ட விஷயங்களை யான ஆராய்ந்தும், ஏனைய
மதங்களின் விஷயங்களைத் தெரிந்தோரைக் கேட்டும் தெளிந்
துவந்துகொண்டிருக்குங்கால், நிகழும் ஜனவரியின் 15-வ் வெ
ளிப்பட்ட நினது தங்கையாகிய ஸ்ரீ லோகரஞ்சனி பத்திரிகை
யின் 11-ம் பக்கம் “புலிகொலையுற்ற பேய்மதக்கூத்து” என்
னும் மகுடத்தின்கீழ் பத்தாமவரிமுதல் “அவர்கள் (கிரிஸ்தவ
ர்கள்) இந்து சாஸ்திரங்களிற் கற்றவை இந்துக்களிற் சாரமற்
றதெனக் கழித்துக்கிடக்குஞ் சில ஆபாசங்களே!” என்று வ
ரைத்திருப்பதைப்பார்க்க எனக்காச்சரியமுண்டாயது; ஏனெ
னில், இந்துசாஸ்திரங்களிலும் ஆபாசங்க ளிருக்கின்றனவென்
து யான் நினைத்ததில்லை. இந்த ஆபாசங்களைக் கண்டு கழித்த
வர் யாரோ? நினதங்கையைப் போஷித்தவரும் ஸ்ரீ விசிஷ்
டாத்வைத் சித்தாந்தப்போத சங்கத்தாராயிருந்திருக்கலாம்;
யாவராயினும் நிமித்தமில்லை; “கழித்துக் கிடக்குஞ் சில ஆபா
சங்கள்” என்றதனாலே, இன்னும்அநேக மிருக்கலாமென்றுதோ
ன்றுகிறது. இனிஆராய்ச்சியெய்யச்செய்ய அவைகொஞ்சங்கொ
ஞ்சமாய் வெளிப்பட்டுத் தள்ளுகடையாகும்போலும். இந்து
சாஸ்திரங்களிலே யான் ஆராய்ந்தபார்ப்பவை கழித்துவிடப்ப
ட்ட அந்த ஆபாசங்களா யிருந்தாலு மிருக்கலாமே. அவை
இன்னவையென்று எனக்குத் தெரியுமாயில், அவற்றை யொழி
த்து மற்றவற்றை ஆராய்வேன். நீ முற்றுமே ஆபாசமென்ப
தனால் நின்னைக் கேட்டுப் பலனில்லை. இந்துசாஸ்திரங்களில்
ஆபாச மிருப்பதாக ஒப்புக்கொள்ளுகிற நின் தங்கைக்கு நன்
றாய்த் தெரிந்திருக்குமாதலால், இதுவரையில் கழிக்கப்பட்டிரு
க்கிற ஆபாசங்களை இத்ததியில் தெரிவிப்பதமல்லாமல், இனிது
ழிக்கப்படுவற்றையும் அப்போதப்போது தெரிவிக்கும்படி ந
ன் தங்கையைக் கேட்டுக்கொள்வாயென்று மன்றுகிறேன்.

மேற்படி பத்திரிகை 9-ம் பக்கம் முதற்கலத்திலே, ஆன்
மாவும் மாயையும் ஈஸ்வரானுமாகிய தத்துவப்பொருள்கள் நித்
தியமாயுள்ளனவென்றும், ஆன்மாவும் மாயையும் கடவுளின்
ஆதினத்திலிருக்கின்றனவென்றும், கன்மம் அனாதியென்றும்,
இவ்வாறு கூறியிருப்பதை யான் வாசித்தபோது, பிரமத்தினி
டமாய் மாயை பிரதிபிம்பித்ததென்றும், மனிதனது பாபகிரு
த்தியத்தால் கன்மம் விளைந்ததென்றும் யான் கேள்விப்பட்டி
ருந்தது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. தீக்குணமுடைய மாயையும்
கடவுளைப்போலவே அனாதியாயிருப்பதமன்றி, கடவுளினத
ஆதினத்திலுமிருக்கிறதென்றதினால், பூரண சற்குணமுடைய
வராயும் சர்வார்திரியாயியாயும் விளங்குகிற கடவுள் விகாரி
யான மாயையைத் தன்னிடத்து ஐக்கமாகச் சேர்த்தவைத்து
க்கொண்டிருக்கின்றனரோ, அல்லது ஏஜமானனும் வேலைக்கா
ரனும்போலத் தனது ஆதினத்தில் வைத்திருக்கின்றனரோ
எனக்கு விளங்கவில்லை. கன்மம் அனாதியென்றதனால், அது
எப்படி விளைந்ததோ? கடவுளாகிய அனாதிப்பொருளொன்றி

ருக்கும்போதே அதற்குச் சேட்டையிருக்குமாதலால், அச்
சேட்டைதான் அனாதிகருமமாயிற்றோ? ஒன்றும் விளங்கவி
ல்லை. மேற்கூறியவை சுருதிசம்மதமோ, எழுதினவாறு சித்
தாந்தமோ அதவும் தெரியவில்லை. அன்றியும், “நித்தியமாபு
ள்ளனவென்றும்,” “ஆதினத்தி லிருக்கின்றன வென்றும்,”
“ஒழித்தவேண்டுமென்றும்,” இவ்வாறு உம்மை கொடுத்த
அம்மைவந்த வாக்கியங்கள் எங்கே எதைக்காண்டு முடிந்த
தோ அதுவுந் தெரியவில்லை, ஆதலால் என்மீது தயைகூர்ந்து
என் சந்தேகங்களை நிவர்த்திச்செய்வாயென்று கோருகிறேன்.

A. P.

[ஸ்ரீ லோகரஞ்சனியிலே, கடவுளையும் ஆன்மாவை
யும், மாயையையும், கன்மத்தையும்பற்றிக் கூறியிருப்ப
தை (ஆபாசங்கனிநுப்பினும் இராவிடினும்) ஒப்புக்கொ
ண்டு ஒழுகுஞ் சமயங்கள் ஆஸ்திகமதங்களென்றும்,
ஒப்புக்கொள்ளாத மற்றமதங்கள் நாஸ்திகமென்றும்,
ஆஸ்திக நாஸ்திக மதங்களின் இலக்கணங்களைக் கூறி
யிருக்கிறதேபல்லாமல், அவற்றைச் சித்தாந்தப்படுத்தி
ச் சொல்லவந்ததல்ல. அவை முற்றுமே ஆபாசமெ
ன்பது எமது அபிப்பிராயமாதலாலும், அவற்றைப்பற்
றி முந்திய பத்திரிகைகளில் பலவிசை கூறியிருப்பதா
லும், வேண்டுமாயின், ஆபாசங்களை மறுபடி எடுத்துக்
கூறுவோமேயன்றி, அந்தச் சங்கதிகளை விளங்கச்செய்
யவேண்டிய கடமை அவற்றை எழுதினவரதேயாகும்.)
உம்மைகொடுத்திருக்கிவந்த வாக்கியங்கள் சரியாய் மு
டிவுபெற்றிருப்பினும் இராவிடினும், மோத்தத்தில் வி
ளங்கும்பொருளை யாம் மேலே குறித்திருக்கிறோம்.
அது பிசகாரிருப்பினும், யாம் தலைபிட்டுக்கொள்ளும்
படியான அவ்வளவு முக்கியமான விஷயமன்று. பெ
ருத்த சங்கதியை ஆலோசித்துத் தொடர் வாக்கியங்க
ளை எழுதும்போது ஒவ்வோர் சமயத்தில் எவர்க்கும்
அவ்வித பிழைபடுதலுண்டு. E. D.]

மோட்ச உலகம் எங்கேயிருக்கிறது?

(முன்னே பாதிரியாராயிருந்த ஜோசெப சைம்ஸ் என்பவர்
பிஷப்பு மூர்ஹவுஸுக்கு எழுதிய கடிதம்.)

ஐயா,

மண்ணுலகத்திலிருந்து விண்ணுலகத்திற்குப்போன
வரொருவரும், அவ்விடத்திலிருந்து இவ்விடத்திற்கு
வந்தவரொருவரும் எப்போது மில்லையென்று உள்ள
படி எனக்குத் தெரியும், உமக்குத் தெரியும். அந்த வீ
ரச் செய்கையை இன்றைக்குத்தான் முதல்தடவை நீர்
கேள்விப்படுவீராகில், உண்மையாகவே வீட்டில் சொ
ல்லிக்கொள்ளுகிற கதைகளைக்கேட்டு எல்லோரும் ஆ
னந்திப்பதுபோல நீரும் ஆனந்திப்பீர். இந்தக்கதைக
ளை நான் எவ்வளவு நம்புகிறேனோ அவ்வளவுதான் நீரு
ம் நம்பக்கூடும். நீர் உமது மதத்தைவிட்டு வருவதற்
காக நான் எழுதவில்லை—அது அதிக புண்ணியமான
வேலையாகும்—ஆனால், மிகவும் சாதாரணமாய் அதிக
நம்பிக்கையானவிதமாக நீர் பேசுகிறபடியால், உம்மால்
மோசம்போகிறவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஏதோ ஓர் ஸ்த
லத்தை நீர் அறிந்திருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களானதுபற்றி, அவர்களுடைய கண்களைத் திறக்கும்ப
டி எழுதுகிறேன். இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு இப்போ
து எனக்கு எவ்வளவு கவனமும் எண்ணமுஞ் செல்
லுகிறதோ அவ்வளவு உமக்குஞ் செல்லுகிறது நிச்சய
மே; ஆனால் பேரின்பமுண்டாகுமென்று நீர் முந்திச்
சொல்லுகிற ஜோசியம் இன்னுந் துன்பத்தை விளைக்கி
றபடியால், அதை வெளிப்படுத்துவது எனது கடமை
யாயிருக்கிறது.

மோட்ச வுலகம் சூரிய மண்டலத்தைப் பார்க்கினும்
துலைதுரத்திலில்லையென்று வைத்துக்கொண்டாலும்,
அவ்விடம் போய்ச் சேர நீராவிவண்டிக்கு ஒரு மணி
நேரத்திற்கு ஐம்பது மயல் விழுக்காடு 200 வருஷம்
செல்லுமென்றும், பிரங்கி குண்டு ஒருமணிநேரத்திற்
கு 1000 மயல் விழுக்காடு பறந்தபோதிலும், அதற்குப்
பத்துவருஷஞ் செல்லுமென்றும், முந்திய கடிதத்தில்
எழுதியிருக்கிறேன். மோட்ச வுலகம் இருக்கிறது மெ
ய்யானால் வான உருக்களின் எல்லைகளைக் கடந்து அப்

பாவிருக்கவேண்டும். இதுவரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகவுந்தரமான கிரகமாகிய நெப்டியூனனுடைய நமக்கும் சூரியனுக்கு மிருக்கிற தூரத்திற்குச் சுமார் மூப்பது பங்கு தூரத்திலிருக்கிறது. ஆதலால் நமது நீராவி வண்டி நெப்டியூனிடம் செல்லுவதற்கு சூரியனிடஞ் செல்லுவதற்குப் பிடிக்குங்காலத்திற்கு முப்பதுபங்கு அதிகமாகப் பிடிக்கும், அதாவது 6000 வருஷஞ் செல்லும். ஈனக் என்பவன் 5000 வருஷத்துக்கு முன்னமே பூமியைவிட்டுப்போனதாகச் சொல்லுகிறார்கள்; அவன் நமது நீராவி வண்டியைப்பார்க்கினும் அதிவேகமாய்ப் போயிராவிட்டால், மோட்ச வலகம் நெப்டியூனைவிட அதிகதூரத்திலல்லாவிடினும், அவ்விடம் போய்ச்சேர அந்தக் கிழவனுக்கு இன்னும் அநேக தூற்றாண்டுகள் செல்லும். அவனிமித்தம் இடங்களை மாற்றிவிட உமக்கு இஷ்டமிராநென்று நம்புகிறேன். அவன் நமது பிரங்கி குண்டு விசை வீதம் ஒடினாலும், அந்த ஓட்டத்தினால் அவன் ஒரு வினாடியாவது இடைபெட்டு நின்றுவிடாத பட்சத்தில், அந்தப் பயணத்திற்கு 300 வருஷஞ்செல்லும். இப்போது ஈனக் என்பவன் எங்கேயிருக்கலாமென்று நினைக்கிறீர்? அவனைக்குறித்து ஜூட் என்பவரால் உதகரிக்கப்பட்ட சிறந்த கிரந்தத்தை நீர் வாசித்திருக்கிறீர், அதை ஆகி தேவாலயத்து வேத புத்தகமென்றும் மதிக்கிறுக்கிறீர், அதில் சொல்லியிருக்கிற அற்புதமான பயணங்கள் ஜினிசிஸ் என்னும் முதலாகமத்தில் சொல்லியிருப்பதுபோல அவ்வளவு உண்மையானவை யென்று நீர் நினைக்கவில்லையா?

ஆனால் ஈனக் என்பவனே இன்னும் வீடுபோய்ச்சேர்ந்திரானாகில், பிங்கிச் சென்ற இலிஜா, ஏசு, இவர்களுடைய கெதியென்ன? நம்முடைய கணக்குப்படி ஏசு இன்னும் மூன்றிலொருபங்குவழி போயிருக்கமாட்டார்; அப்படியிருந்தும் உம்முடைய சோதரர்களில் அநேகர் அவரைத் திரும்பி இங்கே வரும்படி அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னத்திற்கு? பிரார்த்தனையாகிய தந்தி சமாச்சாரம் வழியிலிருப்பவர்களுக்குச் சேராததலால், தன்னை மறுபடியும் வரும்படி எவர்களாவது பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்களென்று இன்னும் அநேக ஆயிரம் வருஷம்வரையில் அவருக்குத் தெரியவராது; பிரார்த்தனையாகிய தந்தி சமாச்சாரத்திற்கோ கணக்கில்லை, அது அடிக்கடி அனுப்பப்படுகிறது, அவர்வீடுபோய்ச்சேர்ந்தபின்பும், அவற்றையெல்லாம் வாசித்து ஆலோசனைசெய்து பார்ப்பதற்குப் பின்னுஞ் சில ஆயிர வருஷங்கள் செல்லலாம். ஆகலால் குறைந்தது இருபதினாயிரம் வருஷம்வரையிலே அவர் இந்த வழிநோக்கி வருவாரென்று நீர் நினைக்கவேண்டாம்; நான் பந்தயம் வைக்கிற வழக்கமில்லையாயினும், நீர் ஒன்றுவைத்தால் நான் ஆயிரம் வைக்கிறேன், அவர் ஐந்துராயிரம்வருஷம்வரையில் மறுபடி இந்த வழி திரும்பப்போகிறதில்லை. அந்த காலத்திற்குள், வேதபுத்தகத்திலே புது ஏற்பாடு உண்மையாயிருக்காமாகில், உமக்கும் எனக்கும் ஐந்துலட்சவருஷகாலம் நகாக்கினி அனுபவமுண்டாயிருக்கும்; அப்போது நான் உமக்கு அநேக கடிதங்கள் எழுதினதையும் நீர் வதிலுத்தரவு சொல்லாதிருந்ததையுங் குறித்து ஆலோசிப்பீர். ஈனக்காவது ஏசுவாவது எலிஜாவாவது நமது பிரங்கி குண்டிவிசை வீதம் ஒடியிருந்தாலும், பரமண்டலத்திற்கல்லாவிடினும் நெப்டியூன் மண்டலத்திற்குப் போய்ச்சேர சுமார் மூன்றுவருஷம்பிடித்திருக்கும். எப்படிப்பட்ட மகாத்துமாவும் அவ்வளவு மகத்தான வேகத்தைத் தாங்குவாரென்று நினைக்கிறீர்? ஒரு அற்புதத்தைப்போல வேறொரு அற்புதமும் அவ்வளவு சுலபந்தான்.

அநேக தாமகேதுக்கள் நெப்டியூன் மண்டலத்திற்கப்பால் தூரத்தில் செல்லுகின்றன. ஹால்லியென் பலர் விவரித்துச் சொன்ன தாமகேது பூமிக்கும் சூரியனுக்குமிருக்கிற தூரத்தைப்பார்க்கினும் 36 பங்கு தூரத்தில் செல்லுகிறது. 1844 னூ த்திய தாமகேதுவின் தூரத்தை சூரியனிடத்திலிருந்து எட்டுவதற்கு நமது வண்டித்தொடருக்கு 800,000 வருஷஞ் செல்லும், நான் அடிக்கடி சொல்லிவருகிற பிரங்கி குண்டானது

அவ்விடம்போய்ச்சேர நாற்பதினாயிரம் வருஷம்பிடிக்கும். இன்னும் மோட்ச உலகம் தென்படவில்லை! இன்னும் விசாரிப்பது யுக்கமென்று உமக்குத் தோன்றுகிறதா? ஐயோ பரிசாபம், உமது மகான்களாகிய ஈனக், எலிஜா, ஏசு! இவர்களுக்காக நான் துக்கிக்கிறேன். ஆனால் வானவருக்களும் அதின் தாமகேதுக்களும் மிருக்கட்டும், ஆகாய விரிவை அளந்து பார்ப்போம். நிலையான நட்சத்திரங்களில் அதிக சமீபத்திலிருப்பது இப்பூமண்டலத்திற்கு மிகவும் விளக்கமாய்த் தோன்றுகிறது. அது மிகவும் பிரகாசமான ஆல்பாசெண்டாரி என்னும் நட்சத்திரந்தான். அது வானத்திலுள்ள எல்லா நட்சத்திரங்களிலும் அதிகசமீபத்திலுள்ளது. அது நமக்குச் சுமார் 2,00,00,00,00,00,000 மயல்தூரத்திலிருக்கிறது, அதாவது, சூரியனைப்பார்க்கினும் இரண்டிலட்சம்பங்குதூரத்திலுள்ளது, இதுவோ மனதினால்கருதக்கூடாததூரம். அந்தப் பயணத்தை முடிக்க நமது நீராவி வண்டிக்கு ஒருமணிநேரத்திற்கு ஐம்பது மயல் விழுக்காடு நானுறுலட்சம் வருஷஞ் செல்லும்! ஒருவனுடைய பிராணனைச் சழற்ற இதுவேபோதுமானது, அல்லவா? நமது பிரங்கி குண்டுக்கு இருபதுலட்சம் வருஷஞ் செல்லும். உமது மோட்சவலகம் அந்த ஆல்பாசெண்டாரி நட்சத்திரத்தைப் பார்க்கினும் அதிகதூரத்திலில்லையென்றும், ஏசுவானவர் நமது பிரங்கி குண்டு வேகத்தினாலாகப் பரமண்டலத்திற்கேகினாரென்றும் வைத்துக்கொண்டாலும், இன்னுங் கிட்டத்தட்ட இருபதுலட்சம்வருஷம்வரையிலே அவ்விடம்போய்ச்சேரமாட்டார். இந்த பயங்கரமான சங்கதிகள் உமக்குத் தெரிந்து யோசித்திருப்பீராகில், அகை நெடுநாளுக்கு முன்னமேதானே உமது சீடர்களுக்குச் சொல்லியே யிருக்கவேண்டும்; அதுமுதற்கொண்டு, ஒரு நாமனிதன் அப்படிப்பட்ட பயணத்தை முடிக்கக்கூடுமென்று நம்புவது சுத்த ஆபாசமா யிருக்கிறதென்றும், அவர்களுக்கு நீர் சொல்லிவந்தே யிருக்கவேண்டும். பாதிரிமார்கள் ஞானமடைந்து யோக்கியர்களாயிருப்பார்களாகில், ஜூலியஸ் சீஜர் ஏகுதலைப்பற்றிச்சிரித்துப்போல, ஏசுவானவர்பரமண்டலத்திற்கேகினதைப்பற்றிச்சிரிப்பார்கள். வான சாஸ்திரமூலாதாரங்களை யறிந்திருக்கிற யோக்கியர்கள் ஏசு பரமண்டலத்திற்கேகின கதையை எழுதியிருக்கமாட்டார்கள்! அதை இப்போது பிரசிங்கிப்பதற்கு உமக்கென்ன சுதந்திரமிருக்கிறது? ஒன்றுமில்லை. அது முழுதும் சுத்தக் கட்டுக்கதையென்று நீர் அறிந்திருக்கவேண்டும்; அதுமிகவும் கோணங்கிக்கூத்துக்கதையாதலால் சாஸ்திரக் கியானிகளின் கூட்டத்திலே சொல்லத் தகாது. நீர் பயங்கரமான சங்கதியைச் சொன்னால் அதைக் கேட்பவர்கள் நடுங்குவார்களென்பதற்குச் சந்தேக மில்லை; ஆனால் மிகவும் ஈனமாக அவர்களை மோசஞ் செய்வதைப் பார்க்கினும் நடுங்கச் செய்வதுமேலு. அதிர்ஷ்டம் வருமென்று சோதிடஞ் சொல்லுகிற வகுப்பார், நரபுந்தன்மைபுள்ளவர்களைக் குருக்கள்மார்கள் வஞ்சிப்பதுபோல, ஒருபோதும் அவ்வளவு வஞ்சிக்கிறதில்லை. ஆனால் நமது சங்கதி இவ்வளவோடு முடிந்ததா? முடியவில்லை. ஆல்பாசெண்டாரி நட்சத்திரம் நிலையான நட்சத்திரங்களுக்குள் அதிகசமீபத்திலுள்ளது, பிரபஞ்சத்தில் நமது பயணத்திற்கு முகல் மயல்கல்லா யிருக்கிறது. ஒரு செக்கண்டுக்கு 186,000 மயல்விழுக்காடுசெல்லுகிற ஒளிக்கு அந்த ஆல்பாசெண்டாரி நட்சத்திரத்தினிடத்திலிருந்துவர மூன்று வருஷமும் ஏழுமாசுமும் பிடிக்கின்றன. ஆதலால் ஏசுவானவர் ஒளியைப்போல வேகமாய்ப்பறங்கிருந்தாலும், அந்த நட்சத்திரமவ்வளவுதூரம் செல்லுவதற்கு அவ்வளவுகாலம் பிடித்திருக்குமே. நாம் அங்கேபோனாலும், மோட்சவலகம் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லையே. ஆர்க்டிடியூரஸ் என்னும் நட்சத்திரம் அதற்கு ஏழுபங்கு அதிகதூரத்திலிருக்கலாம்; வடமுனை தருவ நட்சத்திரமானது அதனிடமிருந்து ஒளி வருவதற்கு சுமார் ஐம்பது வருஷம் செல்லும்படியான அவ்வளவுதூரத்திலிருக்கிறது; கபெல்லா நட்சத்திரத்தின் ஒளி எழுபது வருஷத்தில் கூட நம்மிடம்வந்து சேரவில்லை.

(இன்னும்வரும்.)

குத்துவெயிலே சினி

சென்னை லௌகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VII.—No. 6]

MADRAS:—SUNDAY FEBRUARY 5, 1938. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்லுசோல்லுப்பிறிதோர் சோலச் சோல்லு
வெல்லுத் சோலின்மையறிந்து.— குறள்.

நன்றி. } இந்தச் சோதிடம்.
தூரபிமானம். } சிறுது. } சில்லரை.
மோட்ச உலகம் எங்கே யிருக்கிறது?

நன்றி.

நன்றி என்பது ஒருவருக்கு இடுக்கணுண்டானபோது காரணத்தினாலுமாகவும் செய்யும் உதவியேயாம். அதாவது பொருட்டுக் கொடையாலும் சரீர முயற்சியாலும் வாக்கு சகாயத்தாலும் பிறர்க்கு வேண்டற்பாலதாகிய ஓர் காரியத்தை முறையுடனும் அன்றோர் மாண்பிலாவுத்கைச் சம்பூர்ணஞ் செய்தலுமே. நன்றி என்பது இத்துணைத்தென அளவிடற்பாலதல்லாத விடிலும் அதனைப் பெறுவான தன்மையளவினதாக விருக்குமென்பது சற்றுணர்ந்த விவேகிகள் துணிபு. தன்னுயிர்போல மன்னுயிரைப் பாதகாத்தலே மனிதவிலக்கணமாதலால், மனிதர், தாம் பிறர்பால் எதிர்நோக்கிப்பெற விரும்பும் ஒவ்வொன்றையும் தாம் பிறர்க்குஞ் செய்தல்வேண்டும். இவ்வாறு செய்தலைவிட்டுச் சிலர் தமக்கோர் சகாயம் வேண்டில் பிறரிடத்தல் பலமுறை ஒடித்திரிந்தபெற்றும் தாம் பிறர்க்கோர் சகாயம் செய்யவேண்டில் பின்னிட்டு, மேல் பார்த்தும், பெருமை பாராட்டியும் வருகின்றார்கள். இதனால் அவர்கள் அறிவின சிறுமையும் விவேக சூனியமும் அற்பத்துவமும் நன்கு விளங்குகின்றன. இவ்வுலகத்தின்கண் மனிதராக உற்பவித்தோர் உறுபயன் யாதோ! ஒருவருக்கொருவர் சகாயப்படாவிட்டால் உலக வியவகாரம் எவ்வளவநடக்கும்? ஒருவனே தனது ஜீவனாந்தத்திற்கு வேண்டிய சகல பதார்த்தங்களையுந்தேடி அடைதல் சாத்தியமாகுமா? ஒருவன் பிறனிடத்தில் ஓர் பொருளைப்பெற்று திருமப அப்பொருளைபேறும் அசற்கு ஒத்த வேறு பொருளையேனும் பிறன் தன்பால் வேண்டும்போது கொடுக்குஞ் சக்தி யிருந்தால் கொடாதொழிவது சோரத்தவமன்று? அதுபோல் தான் ஒருவனிடத்த ஓர் நனறியைப் பெற்று சகத்தியிருந்தும் பிறனுக்கதைச் செய்யாதொழிவது சோரத்தவமன்று? எண்ணிறந்த ஜீவகோடிகளுள்ளும் யிச்ச இழிபிறப்பெனக்கூறும் நாயு மல்லவோ தனக்கோர் நன்றி செய்த எனுமானனுக்கு இடுக்கண் வந்தபோது தன்னுலுசுவிய ஸகம்மாறு புரிந்து கலக்கந் தீர்க்கின்றது. இந்நாயிலுந் கடையாசிய நன்றி குன்றிய தீடதுர்ச்சனர் உலகத்துப்பிறந்தென்? இருந்தென்? தேகமானது செழித்தோங்கி வளர்ந்து விர்த்தியடையவேண்டில், கரசரணுதி அவயவங்களும் அந்தக்கரண புறக்கரணங்களும் ஒன்றிற் கொன்று சகாயமாகவிருந்து தத்தமக்கியன்ற வழி தொழில் செய்து வருதல் ஆவசியமன்று? மனம் செலுத்துங்கால் கால் நடந்தோடிச் செல்லாமலும், கை ஓர் தொழிலைப் புரியாமலும், வாய் புசிக்காமலும், உதராக்கினி அதனை ஜீரணிக்காமலும் இருந்தால் மனிதன் ஜீவிப்பானா? கை கால் முதலிய உறுப்புகள் வலிவுடையவைகளாக விருக்குமா? அத போல் உலகத்தவர் ஒருவருக்கொருவர் சகாயமாய் தம்மாலியன்ற கருமங்களைப் புரிந்து வராவிடில் உலகம் நிலைபெறுமா? ஆயினமையின் ஒருவனுடைய சுகவிர்த்தி அவனைச் சூழ்ந்த பலருடைய சுகவிர்த்தியை யொட்டி இருக்கின்றமையால், தஞ்சகம்விரும்பும் ஒவ்வொருவரும், தம்மாலியன்ற நன்றிபுரிந்து பிறர் சுகத்தைப் பாதகாத்தல்வேண்டும். இவ்வாறு புரிவதை விட்டு 'நன்றிமறவேல்' என்றும் 'நன்றிமறப்பது நன்றன்று' என்றும் சொல்லிய விவேகிகள் சொல்லி வாய் புளித்ததோ மாங்காய் புளித்ததோவென்று வாய்மதம் பேசி, சகாய சோரர்களாய் நன்றிபுரியாது இகழ்பவர்களுக்கு சுகாரோக்கியம் எட்டுணையுந் கிட்டாது கிட்டாது.

தூரபிமானம்.

தூரபிமானமென்பது ஒருவர் தம்பொருட்டேனும் தம்மால் அனுசரிக்கப்பட்ட பிறர்பொருட்டேனும் தம்மால் கடைப்பிடித்தொழுசுப்பதும் ஓர் கொள்கையின்பொருட்டேனும், நியாய விருத்தமாசவும் நீதிவருகவும் மனச்சான்றுக்கு விரோதமாய் மானத வாசிக காயிகங்களைச் செய்தலாம். மானதம் மனத்தாற் செய்வது; வாசிகம் வாக்காற் செய்வது; காயிகம் உடம்பாற் செய்வது. தூரபிமானம் பொய்யைப் பெற்றதாய், அசத்தியத்தை ஆசரிக்குந் தாதி, அற்பத்தனைத்தை ஆசரிக்குந் தந்சை, சதி மோசத்திற்கு சகோதரம், வஞ்சனை பலவறறையுந் தழுவுஞ் சுற்றமுமாதலால் தூரபிமானத்தால் விளையும் மானுஷதனம் ஒன்றல்ல. தூரபிமானி தன் அபிமானக் காரணமாக பொய்மொழி பகரவும், பொய்ச்சான்று சொல்லவும், புன்மை பல புரியவும், இன்னல் விளைக்கவும், இடுக்கண் புரியவும், அஞ்சாத வஞ்ச நெஞ்சனுதலால் அன்னோனை மாணுஷ மறலியென மதித்தல் வேண்டும். ஒருவன் அகத்தியமுனியினும் அதிகந் கற்ற கல்விவானுயினும், சதாகாலமும் வற்றாத சமுத்திரம்போல செல்வக்களத்தினைச் சேமித்துவைத்தள்ள செல்வருயினும், அறிவாலும் அமைதியாலும் உணர்வாலும் மற்றெல்லாச் சுகுணங்களாலும் சிறந்தோருயினும், தூரபிமானமென்பதொன்றளவேல், கலப்பாலில் கழிவிடந் கலந்ததுபோல அவனது மேன்மை யினைத்துந் கெடும். மக்கட்பதடியுமாவன். ஒருவன், தான் அபிமானக்கொண்ட ஒன்றினிடத்தேனும், ஒருவரிடத்தேனும் உள்ள தீவறுகளும் குற்றங்களும் பிழைகளும் தன்னடக்கைகளும் தோஷுறுமை யால், அவன் கண்ணிருந்தந் குருடனே; காதிருந்தந் செவிடனே; மற்றைய உணர்ச்சிகளிருந்தும் உணர்ச்சியில்லாப் பிணமே; பிணமேனும் யாதொருவருக்கும் திக்கிழையாதிருக்கும், தூரபிமானப் பிணமோ பொய்க்கு பயப்படாது; அசத்தியத்திற்கு அஞ்சாது; புன்மைக்குப் புறங்கொடாது; தீமைக்குத் திகிலடையாது; கனவிற்குக் கருத்தழியாது; கொலையைப் புலையெனக் கருதாது; வஞ்சனையை நெஞ்சொழிக்காது; தன்பத்தையும் னரேவிடாதாதலால், தூரபிமானம் பிணத்தினும் இழியதென்பதே திண்ணம். எண்ணிறந்த ஜீவகோடிகளுக்குள்ளும் அதி விசேஷமாகிய மானுடப் பிறவியாகவிருந்தும், சுற்றறியாத கல்வியினைக் கற்றும், பெற்றறியாத செல்வத்தினைப் பெற்றும், கேட்டறியாத கேள்வியினைக் கேட்டும், அடைந்தறியாத அனுபவத்தினையடைந்தும், உணர்ந்தறியாத நீதியினை யுணர்ந்தும், சகவசித்தறியாத பெரியோர் சகவாசத்தினைச் சகவசித்திருந்தும், தூரபிமானமென்னும் துட்ட மனப்பற்றையொழிக்காக் குறையினுலன்று பிணத்தினும் இழிய பிணமாகின்றனர். ஆகையால் நாம் ஒவ்வொருவரும் தூரபிமானத்திற்கு ஆட்டாமல் தூரே நின்று இகத்திலேயே சுகத்தை யடையவேண்டுமென்பது தத்தவவிவேகினிபத்திரக் கருத்து.

மோட்ச உலகம் எங்கேயிருக்கிறது?

(20 - வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இப்போது நாம் என்ன நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது? ஏசுவானவர் பரமண்டலத்திற் கேசினதமலலாமல், கொஞ்சகாலத்திலெல்லாம் திரும்பிவந்து, ஸ்டுவெனுக்கும், பின்புபாலுக்கும் தரிசனம் தந்தார்; அதமுதல் இன்னுஞ் சிலரும் அவரைப் பார்த்தார்கள்! ஒருவேளை இந்தப் பரம ரகசியத்தை நீர் விளங்கச் சொல்லுவீர், ஜீவனுள்ள சரீரம் பிரபஞ்சத்தில் எவ்வாறு ஏகுமோ அதைச் சொல்லுவீர்; ஒருவேளை உம்மைக்குறித்த நீர் தீர்மானஞ்செய்ய மனமில்லாதிருக்கலாம். அதிருக்கட்டும்; அப்படிப்பட்ட அவலட்சணமான அபத்தங்களைக் கவனிக்கும்படி நியாயமாய் ஒருதரம் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்க, அப்படிப்பட்டவற்றைப் பிரசங்கிப்பதற்காகப் பணம் வாங்கிக்கொள்ளுகிறவன் வஞ்சகனென்று மதிக்கப்படத்தக்கவனல்லவா! வெகு தொலைவில் நமதுயிக்க வலுவுள்ள டெல்லெஸ்கோப்

வாய்த் தீங்குவிளைப்பதாயிருக்கிறது. அனுவசிமமான பயத்தையும் கவலையையும் வருத்தத்தையும் இடைவிடாது உண்டிபண்ணுகிறது. இடைவிடாது வீணான ஆசையைபுண்டாக்கி, நியாயமாய் மனிதன் செய்யவேண்டிய முயற்சியைக் கெடுக்கிறது, வாழ்க்கைத் தொழிலைத் தடுக்கிறது. நல்ல விவாக ஏற்பாட்டைக் கலைக்கிறது. மனிதனுக்குரிய ஆராய்ச்சியைப் பலவீனப்படுத்துகிறது. இவ்வுலகத்திலே வேறொருவனுக்கு அடிமையாக்கிவிடுவதே மிகவுங்கெட்டது. ஆனால் மேற்படி நம்பிக்கையானது நம்பிக்கையுள்ளவனை அறிவும் உணர்ச்சியுமற்ற பூமிபோன்ற உருக்களுக்கும் அடிமையாக்கிவிடுகிறது. தன்னுடைய செய்கைகளிலெல்லாம் பூர்த்தியாய்ச் சந்திரனை நம்பி நடக்கிறவனைச் சந்திரரோகியென்று சொல்லலாம். ஆனால் தனக்குக் கடவுள் கொடுத்திருக்கிற பகுத்தறிவைவிட்டு, சந்திரனுடையவசமாய்மாத்திரமல்லாமலும், மற்றக் கிரகக் கூட்டத்தின்வசமாயும், சிலவற்றின் நிழல்வசமாயுங்கூடத் தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கிறவனை இப்படிப்பட்டவனென்று சொல்வதற்குப் போதுமானமட்டில் உறப்பாணவார்த்தைகள் எனக்குக்கிடையா.

50. சோதிடத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவன் அடிமையாயிருக்கிறவன.

ஏதாவது செய்வதற்கு நல்ல வேளையைக் கேட்டு அந்தப்படி செய்வதற்காக அவன் எப்போதும் சோதிடனைத் தேடவேண்டும். அகாவது; கூவரஞ் செய்து கொள்வதற்கும், அவிழ்தஞ் சாப்பிடுவதற்கும், ஒரு பெரிய மனிதரைப்போய்ப் பார்ப்பதற்கும், வியாச்சியந் தொடருவதற்கும், மனு கொடுத்துக்கொள்ளுவதற்கும், இடத்தைவிட்டு வேலையின்பேரில் போவதற்கும், மறுபடி திரும்பிவருவதற்கும், விருந்திடுவதற்கும், விவாதமனுஷிப்பதற்கும், சாட்சி சொல்வதற்கும், விவாஞ்சொல்வதற்கும், பரீட்சை கொடுப்பதற்கும், விவாகப் பிரயத்தனத்திற்கும், குதிரை-வீடு-பசு-வண்டி வாங்குவதற்குமே; சுருக்கமாய், சந்தோஷமாவது வருத்தமாவது ஈரொட்டா யிருக்கிற யாதுகாரு காரியத்தைச் செய்யவாகிலும் செய்ய எத்தனப்படவாகிலுந்தான்.

51. சோதிடனது அகநகை.

ஜோசிஞ் சொல்லுகிற சோதிடன் தன்னுடைய மனதிலே, தன்னுடைய சாஸ்திரம் எவ்வளவு ஆதாரமற்ற லொடலொட்டையாயிருக்கிறதென்றும், கிரகநிலைகளைக்கொண்டு தான் சொன்ன ஜோசியம் எத்தனைவிசை தவறிப்போயிற்றென்றும், ரகசியத்தில் தெரிந்துகொண்ட சங்கதியைக்கொண்டு தான் எத்தனைவிசை ஜோசியஞ் சொல்லவேண்டியிருந்ததென்றும், ஊகித்து எத்தனைதரஞ் சொல்லவேண்டியிருந்ததென்றும், தனக்குத்தானேயாவது மானிட முயற்சியினாலாவது தன்னுடைய ஜோசியம் எத்தனைவிசைநிறைவேற்றென்றும், தான் சொல்லுகிறஜோசியமும் அது பலிப்பதும் கிரகநிலைகளுக்கு எவ்வளவு சம்பந்தப்படாதிருக்கிறதென்றும், கிரகசம்பந்தமில்லாத வேறேயோசனைகளினாலே எவ்வளவு நடக்கிறதென்றும் உணர்ந்திருக்கவேண்டியதே. மேலும், ஜனங்களுடைய பேதைமையினாலும் மூடபக்தியினாலும் குருட்டாட்டமான தப்பெண்ணத்தினாலும் தனது ஜோசியம் பலிக்கிறதென்றும், தனக்கு ஜீவனம் நடக்கிறதென்றும் நினைத்து எவ்வளவு நன்றி கூர்ந்திருக்கவேண்டும். ஆராய்ச்சியும் கியானமுமுள்ளவர்கள் சந்தேகித்துச்செய்கிற ஆட்சேபனைகளுக்குமாறாக எவ்வளவு சமத்காரமாய்க் கள்ள நியாயங்களினாலும் எவ்வளவு கபடமான பிடிவாதத்தினாலும் சாதித்து நமது சாஸ்திரத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்ளுகிறோமென்று ஒவ்வொரு சமயத்தில் நினையாமற்போகமாட்டான். ஆயினும் மேற்கண்டவிஷயங்களைக் கபடமில்லாமல் மிகவும் பெருந்தன்மையாய் ஒத்துக் கொள்ளுகிற சோதிடர்களும் இல்லாமற்போகவில்லையென்று இங்கே குறிப்பது நியாயமே.

52. எக்காலத்தும் சோதிடம் உண்மையல்ல.

பூர்வகாலத்தில் சோதிடம் உண்மையாயிருந்ததென்றும், இக்காலத்திலே ஜனனகாலமும் கிரகநிலைகளும் வேறுவிதமாய் நிச்சயிக்கப்படுகிறபடியால் அது இப்போது உண்மையல்லாமற்போயிற்றென்றும், சிலசோதிடர்கள் சொல்லிவிடுகிறார்கள், அதுவும் ஒரு மோஸ்தர்தான். அவை நிச்சயிக்கப்பட்டு வந்த விதம் நமக்குத் தெரியும். அதேமாதிரியாக இப்போதும் நிச்சயிப்போம்; நிச்சயிக்கபோதிலும், ஜோசியம் தவறிப்போகிறது போகிறதே. மேலும், ஜனனகாலத்தையும் கிரக நிலைகளையும் தெளிவாய் நிச்சயிப்பதற்குப் பூர்வத்திலிருந்ததைப் பார்க்கினும் இக்காலத்தில் அநேக சாதனங்களிருக்கின்றன. ஆகையால், எக்காலத்திலாவது சோதிடம் மெய்யாயிருந்திருந்தால், இக்காலத்தில் பின்னும் மெய்யாயிருக்கவேண்டும். ஆனால், எக்காலத்தும் சோதிடம் மெய்யாயிருந்ததில்லைபென்று சொல்லுவதற்கு நான் பின்வாங்கமாட்டேன். ஏனெனில், சங்கதிகளின் தன்மையினாலேயே அது ஒருக்காலும் மெய்யாயிருக்கமாட்டாதென்று தெரியவருகிறது.

53. பொய் பின்னும் வளர்ந்தது.

சோதிடம் பொய்யாயிருக்க, அதின் வயிற்றில் பின்னும் புரளியானதொன்று ஜனித்தது. அதின் பெயர் பிரஸ்ன சாஸ்திரம். சோதிடத்தில் உபயோகிக்கப்பட்ட கிரகங்கள் உண்மையானவையே, அவை பலன் தருகிறதென்பது பொய்யே. ஆனால் பிரஸ்ன சாஸ்திரத்தில் கிரகங்களும் பொய்யே, பிரஸ்ன சாஸ்திரத்திலே மனோ பாவனையாக ஒன்பது கிரகங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு, அவற்றிற்கு உண்மையான கிரகங்களின் பேரிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாவனா கிரகங்களுக்குப் பாவனா மனமும், பாவனா மனங்களினாலே பாவனாபலன்களும் கற்பிக்கப்பட்டன. பிரஸ்ன சாஸ்திரமுமுவதும் மோசமான கற்பனையே; யோசித்துப் பார்த்தால், ஆச்சரியப்படத்தக்க எவ்வளவுதூரத்திற்கு மோசத்தை நடத்தி ஏமாற்றக்கூடுமோ அதைக்கண்டறியும்பொருட்டே அது ஏற்படுத்தப்பட்டதாகக்காணும். சோதிடமானது வானசாஸ்திரத்துக்கு வம்புச் சோதரனாயிருந்தால், பிரஸ்ன சாஸ்திரமானது சோதிட சாஸ்திரத்துக்குக் கூத்திப்பிளையாயிருக்கிறது. மேற்கண்ட சங்கதிகள் நம்பத்தக்கவைபல்லவென்று தள்ளிவிடப் படாதபடிக்கு, ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சிகம்பரம் ஹயர், B. A. அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற சிலவாக்கியங்களை இங்கே உதகரிக்கிறேன்: “பிரஸ்ன அல்லது ஆரூட சாஸ்திரமென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு விதசாகை சாஸ்திரத்தைப்பற்றி இப்போது சிலவார்த்தைகள் சொல்வோம். சோதிட சாஸ்திரத்திற்கு மிதற்கு மிருக்கிற வித்தியாச மென்னவென்றால்:—சோதிடசாஸ்திரமானது தென்படுகிற கிரகங்கள் சூரியனைச் சுற்றிச் செல்லுஞ்சாரத்தின்மேல் ஆதாரமாயிருக்க, ஆரூட சாஸ்திரமானது அடிவானத்தைச் சுற்றிவருகிறதாக எண்ணப்பட்ட சில தென்படாத கிரகங்களின் கமனத்தின்பேரில்மாத்திரம். ஆதாரமாயிருக்கிறது. அவற்றின் சாரதருமம் மிகவும் சுலபமானது. எட்டுக்கிரகங்களாகிய இவை அடியில்கண்டிருக்கிற கிரமத்தை அனுசரித்துச் செல்லுகிறது. சூரியன், அங்காரகன், பிரகஸ்பதி, புதன், சுக்கிரன், சனி, சந்திரன், ராகு, இந்த கிரகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஒன்றரை ராசி வீடுதூரத்தில் சென்று, அடிவானத்தைச் சுற்றிவரப் பகலும் இரவுமாகிய 24 மணிநேரம்பிடிக்கிறது. சூரியனுள்ளின் தினந்தோறும் சூரியோதயத்திலே மேஷத்தில் பிரதமஸ்தானத்திலிருக்கிறான், அடிவானத்தை ராசிச் சக்கரமாகப் பன்னிரண்டு சமபாகமாய்ப்பிரித்து, ஒவ்வொருபாகம் ஒவ்வொரு ராசியென்று சொல்லப்படுகிறது; விருஷபராசியும், சிங்கராசியும், விருச்சிகராசியும், கும்பராசியும், மூறையே நேர்கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு ராசிகள். மற்ற எட்டு ராசிகளும் ஒரு மூலைக்கு இருபுறத்திலும் இரண்டுவிதம் நான்கு மூலைகளி

விருக்கின்றன. மேஷராசி வடசிழக்கு மூலைக்கு வலப்புறத்திலிருக்கிறபடியால், ராசிகளின் கிரமம் வானரசிகளின் கிரமத்தைப்போலவேயிருக்கிறது. கிரகங்கள் சுற்றிவருகிற சூரியனை சோதிடன் ஏற்படுத்திவைத்துக்கொள்ளுகிறான்; ஆளுடம் கேட்கவந்தான் நோக்கியிருக்கிற திசையையும், தென்படாத கிரகங்கள் அக்காலத்திலிருக்கிற நிலையையும் குறித்துக்கொள்ளுகிறான். கணிக்கிறவிதத்தை நாம் இங்கே விவரமாகச் சொல்வதில்லை. கேட்கப்பட்ட சங்கதியைசோதிடன் கண்டறியத்தொடங்கி, பின்பு தன்னுடைய கிரகங்களுடைய பார்த்து ஜோசியஞ் சொல்லுகிறான். இதில் அங்கவித்தியா அல்லது சேஷ்ட சாஸ்திரமென்று சொல்லப்பட்ட வேறொரு சாஸ்திரசோதிடத்தின் உதவி அல்லது வேண்டியிருக்கிறது. ஜாதக சோதிடத்துக்கும் ஆளுடத்துக்கும் வேறொரு முக்கியமான விஷயத்திலே வித்தியாசமுண்டு: சோதிடத்தைக்கொண்டு ஒருவனுடைய ஜீவிதகாலத்து தூரசங்கதிகளைக்கூட முந்திச் சொல்லக்கூடும், ஆளுடமானது உடனே நடக்கப்போகிற காரியங்களுக்குமாத்திரம் உதவும்; சோதிடம் பெருத்த காரியங்களைத் தெரிவிப்பதாயிருக்க, ஆளுடமானது ஓர்கினத்தில் ஒருவன் புதிக்கப்போகிற போசனம், அவன் உட்காருகிற திசை, இப்படிப்பட்ட அற்ப காரியங்களைமாத்திரம் தெரிவிக்கும் இந்த வாழ்க்கைக்காரியங்கள் ஒருவனிருக்கிற ஏதோ ஒரு நிலைமையில் உடனே புண்டாகிறபலனையிருக்கிறது. இப்படிப்பட்டகாரியங்கள் ஆளுடத்துக்கிடத்தையேயல்லாமல், சோதிடத்துக்கிடத்தையல்ல." வராஹமிஹிர என்பவரால் செய்யப்பட்ட பிரீஹதஜடக என்னுங் கிரந்தத்தின் இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்புக்கு முகவுரை.

54. ஐரோப்பியருடைய தீர்மானம் சோதிடம் உண்மையல்லவென்பதே.

இக்காலத்து ஐரோப்பா சாஸ்திரிகள் ஒவ்வொருவிஷயத்தையும் தீர்க்கமாக ஆழ்ந்து முழுவதும் நன்றாய் ஆராய்ச்சிசெய்கிறார்களென்று நமக்குத் தெரியும். கியான சம்பந்தமான அநேக துறைகளில் அவர்கள் செய்திருக்கிற முடிவு சந்தேகமற்றது. இப்போது ஐரோப்பா சாஸ்திரிகள் சோதிடம் பொய்யென்று ஒரே மனதாய் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். நமது தேசமாகிய இந்தியாவிலே சோதிடம் பலங்கொண்டிருப்பது போல, ஓர் காலத்தில் ஐரோப்பாவிலும் பலங்கொண்டிருந்த சோதிடத்தில் நம்பிக்கையுண்டாயிருந்தும், அவ்விதமாய் அவர்கள் முடிவுகட்டியிருக்கிறார்கள். சோதிடம் பொய்யென்று தற்கால ஐரோப்பா சாஸ்திரிகள் ஏகோபித்துச் செய்திருக்கிற தீர்மானத்தைச் சந்தேகிப்பதற்கு எவ்வித நியாயமுமில்லை. வேண்டுமானால், அந்தத் தீர்மானம் சரியானதாவென்று ஒவ்வொருவரும் சுதாவாய் ஆராய்ந்தறியலாம்.

55. கொண்டிருந்த எண்ணத்தை விட்டுவிட்டது.

இந்தச் சிறு புத்தகம் எழுதிக்கொண்டிருக்கையில் ஓர்காலத்திலே, சோதிடவிதிகள் சுத்தஆபாசமானவை யென்றும், சோதிடம் நம்பத்தக்கதல்லவென்றும் வாசிப்பவர்களுக்குக் காட்டுமொருடடு, சோதிடவிதிகளில் சிலவற்றைப்பொறுக்கி யெடுத்து அச்சிட நினைத்திருந்தேன். ஆனால், அப்படிச் செய்வதற்கு அதிக இடமும் காலமும் பிடிப்பதுமன்றி, அதிக பிரயாசையு முண்டாகுமாதலால், அந்த எண்ணத்தை விட்டுவிட்டேன். ஆயினும், எவர்களுடைய பிரயோசனத்துக்காக இச்சிறு புத்தகம் எழுதப்பட்டதோ அவர்கள் அதிகமாக வாங்கி வாசித்து, அந்த விதிகளை யறிய விரும்புவார்களாகில், அவற்றை வேறொரு பதிப்போடு அனுபந்தமாகச் சேர்த்து, எனது எண்ணத்தை முடிக்கலாம்.

56. முடிவு.

வாசிப்பவர் எனது உண்மையான கருத்தையும் நோக்கத்தையும் கிரமமாய்ப் பாராட்டுவாரென்றும், சகல

பிரவாதங்களையும் ஒழித்து, பட்சபாதமில்லாமல் சாக் கிரதையாய் உண்மையை ஆராய்வாரென்றுங் கோருகிறேன். அப்படிச் செய்யின், உண்மையைக் கண்டறிவாராக.

சில்லரை.

சவுத் ஆஸ்திரேலியன் அட்வர்ட்டைஜரில், நியூசௌத் வேலஸைச் சேர்ந்த இன்வால் பிரதேசத்திலே ஒரு கோரமான காரியம் நடந்ததாக அறிக்கை செய்யப்படுகிறது. வாடாம் விண்டம் என்பவன் மதப்பித்து விகாரத்தினாலே தன் மனைவியையும் இரண்டுமக்களையும் கொலை செய்துவிட்டான். கொலைசெய்தவன் ராத்திரி அவர்களுக்கு வேசபுத்தகத்தல் சில வாகசியங்களை வாசித்தான். அவன் தன் மக்களை ஒரு கூர்மையான தீனி முள்ளினால் குத்தியபின்பு, ஏசுக்கிரிஸ்துவைக் குத்தியது போலத்தான் நான் அவர்களைக் குத்தினென்று சொல்லினான்.

"அவிஸ்வாசம் பரவுகிறதா! உப்பா அதுவெல்லாம் வெறும் படித்தயம். கிரிஸ்தமதத்தின் பிரயோசனம் இன்னும் அதிக பிரகாசப்படவில்லை," என்று மிஸ்டர் ஹப்ஸ் என்பவர் சொல்லுகிறார். ஆனால் சழிந்துபோன அநேக நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பும், கிரிஸ்தமதத்தின் பிரயோசனத்தைக்குறித்துத் தமாஷாகப் பேசுவதுதானே! அது கடவுளிடத்திலிருந்து வந்ததாயிருந்தால், இதற்கு நெடுங்காலம் முந்தியே உலகமுழுதும் ஜெயித்திருக்கவேண்டும். சர்வவல்லவராகிய கடவுள், சிட்டதட்டப் பத்தொன்பது நூற்றாண்டுக்கு முன்னே புதமகமொன்று ஏற்படுத்தினார், அதன் பிரயோசனத்தைப் பற்றி இப்போது நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். எல்லாமதங்களின் கதியிது தான்.

ஒரு ஆதிவாரங் காடையில், உல்கெஸ்-பாரீ பாதிரியார் "நல்ல கிரிஸ்தவனாக வாழும் வகை" யைப்பற்றி அன்று சாயங்காலம் பிரசங்கிப்பதாகச் சொல்லப்போயினார். சரியானகாலத்திலே சபையார் வந்து கூடி, அந்த விஷயத்தினால் ஞானமடைய ஆவலுற்றவர்களாய்க் காத்திருந்தார்கள், ஆனால் பாதிரியார் வரவில்லை. கடைசியில் அவரை ஒரு கமிட்டியார் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கண்டார்கள், அவ்விடத்திலே அவர் குடி வெறியினாலே அக்கிரமமாய் நடந்தாரென்கிற குற்றத்திற்காக அடைக்கப்பட்டிருந்தார். அவருக்கன்று ஒரு குழந்தை அளிக்கப்பட்ட சந்தோஷத்தினால், சம்மாளிக்கக்கூடாத அளவுக்குச் சாராயத்தைக் குடித்துவிட்டார்.

ஒருநாள் ஒரு போலீஸ் கோர்ட்டிலே வேடிக்கையான காட்சி நடந்தது. சத்தியஞ் செய்கிறவர் ஒரு விதந்துவாகிய செவிட்டுச் சாட்சியை "புஸ்தகத்தை முத்தயிட்டுக்கொள்ளச்" சொல்லினார். அவன் "முத்தம்" என்கிற வார்த்தையைமாத்திரம் ஜாடையில் கிரகித்துக்கொண்டு, அவரைப் பார்த்து "இங்கேயல்ல" வென்று மெதுவாக நாணத்துடனே மறுமொழி சொல்லினான்.

எடிம்பரோ பெய்ண்டு மேரி தேவாலயத்திலே, இரண்டொரு வாரத்துக்கு முந்திய ஆதிவாரம், வாத்தியக் கருவியினுடைய ஓசை இடி முழக்கம்போலிருந்தது, அப்போது சனங்கள் ஒவ்வொருவராய் வெளியில் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். ஆஸ்பர்ட்டுக்கொன் என்னும் சிறுவன் அதற்குமுந்தி அவ்விடத்திற்கு எப்போதும்போனவனல்ல, அவன் அந்த ஓசையைக்கேட்டு, இவ்வளவு சந்தடி என்னத்திற்கென்று ஆச்சரியப்பட்டான். பின்பு அவனுடைய மனதில் ஒரு யோசனைபட்டு, ஆவலானநோக்கத்துடனே தன் தாயைத் திரும்பிப்பார்த்து, ஓ அம்மா, வாத்தியக்கருவி என்னத்துக்காக அவ்வளவு உரக்கக் கோஷித்ததென்று ஆச்சரியப்பட்டேன், ஆனால் நூங்குகிற ஜனங்களை எழுப்பி, இப்போது வீட்டுக்குப் போகலாமென்று அவர்களுக்குச் சொல்லுவதற்காகத்தானென்று தெரியவருகிறதென்றான்.

தத்துவவிவேசினி

நான்துபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அனு 1.

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174,
Davaraja Moodelly Street,—Madras.

சுதந்திரவிழைசினி

சென்னை லௌகிகசங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

VOL. VII.—No. 7.]

MADRAS:—SUNDAY FEBRUARY 12, 188. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுநசொல்லிப்பிற்தோர்சொலச்சொல்ல
வேல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

இந்தகடவுள். } மனிதனுக்கு அழிவில்லாத
இந்தியாவின்வனவாசிகள். } [ஆன்ம உண்டா.
சிருஞானசம்பந்தர். } சில்லரை.

இந்து கடவுள்.

இந்துமதமானது அவலட்சணத்திற்கும் கோரத்திற்கும் பேர்போனது. இந்தவார்த்தைகள் ஒருவேளை இந்துமதஸ்தருக்குப் பிரியமாயிரா. ஆனால் அது அப்படியிருக்கிறபடியால், நாம் விதியில்லாமற் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இந்து கடவுளுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவருகிற கொடுமையைப்போல உலகத்திலுள்ள வேறே எந்தமதத்திலும் சர்வ வல்லமை யுள்ளவொன்று சொல்லப்பட்ட கடவுளுக்கு அவ்வளவு கொடுமையிருக்குமென்றுதோன்றவில்லை. சிறிதவகடவுள் கொடுமையும் துர்மார்க்கமும் வஞ்சமும் அவலட்சணமுமுள்ளதே. இந்துகடவுளோ, நிச்சயமாய் அதிக கொடுமையும் துர்மார்க்கமும் வஞ்சமும் அவலட்சணமுமுள்ளதுதான். ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஒவ்வொரு கடவுளும் வெகுவாய அதைச் சிருட்டித்த ஜனங்களைப்போலத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்து கடவுள் மனிதனுக்குச் சமானமாயிருப்பதுபோல வேறே எந்த கடவுளும் அவ்வளவு நெருக்கமாக ஒத்தவரவில்லை; கடவுள் சிருஷ்டிப்பபட்டகாலத்திருந்த ஜனங்களின் விருப்பம் வெறுப்பும் சர்க்குணமும் துர்க்குணமும் நீதியும் கர்மமும் இந்துகடவுளினுடைய நானுவிதமான வினையாட்டுகளால் தெரியவருவதுபோல, வேறே எந்தகடவுளிலும் அதின் செய்கைகளிலும் அவ்வளவு தெளிவாய் விளங்கவில்லை. இந்த கடவுள் கொடுமையானகாலத்தல் செய்யப்பட்டது, ஆகலால் அந்தக்கடவுளும் கொடுமையுள்ளதே. அது மவுடிகமான காலத்தில் செய்யப்பட்டது, ஆதலால் அதுவும் மவுடிகமுள்ளதே. அது காமம் நிறைந்தகாலத்தில் பிறந்தது, ஆகலால் அதுவும் காமியே. கடவுளைக்குறித்துக்கொலைக்காரர்களென்றும் அநீதச்சாரர்களென்றும் அடிக்கடி கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம், ஆனால் அது கூட்டிவைக்கிற கடவுளென்று நாம் கேள்விப்பட்டிருப்பது அரிது! இந்துக்களுக்கு அவர்களுடைய கடவுள் நடுவிலிருந்துகொண்டு கூட்டிவைக்கிறவராயிருக்கிறார்! இது அநிசயமானதல்ல, அது கடவுள் சித்தமென்று மூளை குறைவான இந்துவானவன் (ஏதாவதுகேட்டால் மனடிபோட்டு உட்காந்து சால்வையை புஜத்தின்மேல் போட்டுக்கொண்டு அட்டகாசமாய் உத்தரவுசொல்லுகிற மோஸ்தராக) சொல்லுகிறான். மேலும், தற்கால தலைமுறையைச்சேர்ந்தவனும், தான் ஐரோப்பாசாஸ்திரப் பயிற்சியினால் நாகரீகமுண்டானதற்குமுற்கே நாகரீகமடைந்த வம்சத்திற் பிறந்தவனென்று மமதைகொண்டு, அந்த மமதையானது கர்னல் ஆல்காட்டு அல்லது மாடாம் பிளாவ்ஸ்கியினுடைய ஆசீர்வாதத்தால் உன்னதமடைந்திருக்கிற இந்து வாலிபன் தன் முன்னோர்களுடைய தேவதைகள் மில் அல்லது பரடே என்பவரைப் போன்றவர்களைப்பார்க்கினும் தற்கமுதலிய சாஸ்திரங்களை அதிச நன்முயற்சித்திருக்கின்றனவென்றும், அவற்றின் நடத்தைகள் அச்சகாலத்திருந்த மனிதர்களின் ஞானத்துக்கு ஒத்திருந்தனவென்றும், என்னசெய்யவேண்டியதாயிருந்தனவோ அவற்றைத்தான் செய்தனவென்றும் பார்வைக்கு நம்பிக்கையுடனே சொல்லுகிறான். இப்படிப்பட்ட நியாயத்திற்கு ஆட்சேபனை யொன்றுக்கிடையாதென்று நினைக்கிறார்கள். ஏன்? தாங்கள் நம்புவதினால் மாதிரிமேயல்ல, அந்நியதேசமான அமெரிக்காதேசஸ்தராகிய கர்னல் ஆல்காட்டும் அப்படியேசொல்லி, அதைத்தான் நம்புவதாக நடிப்பதினாலுந்தான். தொன்றுதொட்டுகடவுளைச் செய்பவர்களாக உரிய சுதந்தரம்பெற்ற பிராமணர்கள் குரு தந்திரத்துக்கு பலங்கட்டுகிற அந்தக் கர்னலிடத்தில் நன்குநினைந்தவர்களாய், தங்களுக்குத் தொண்டியுண்ட அடிமைகளிடத்திலிருந்து ஒவ்வொரு காசையும் உரிஞ்சுகிற பிரிய

மான தொழிலை நடத்திவருகிறார்கள். இந்தியா மிகுந்த செல்வமுடையதென்று சொல்லப்படுகிறது, அது வாஸ்தவமே. ஆனால் அதனுடைய ஜனங்கள் ஏழைகளும் நிர்ப்பாக்கியர்களும் கவேயிருக்கிறார்கள். ஏனெனில், இந்தியாவின் செல்வம் எங்கே குவிக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஆலயங்களின் தூர்வின்யோகமான ஏனங்களிலே, மோசக்கார பிராமணனுக்கு ரூபாய் கொடுக்கும்பொருட்டுத் தானும் தன் குடும்பத்தாரும் பட்டினிகிடந்து சாகிற ஏழையுழைப்பாளியும் மதவைராக்கியனும் கஷ்டப்பட்டிச்செய்த ஆர்ஜிதத்தினாலே கோடிக்கோடியாய் குவிக்கப்படுகிறது. வருந்த மாசி பங்குனி மாசங்களில் சென்னப்பட்டணத்துக்கடுத்த இரண்டொரு ஆலயத்திலே ஒரு உற்சவம் நடக்கப்போகிறது, அதில் தேவதைகளுக்கு அதிக லாபமும் ஜனங்களுக்கு அதிக நஷ்டமுமே. கடைசியாய் என்னத்திற்காக? கடவுளர்களுக்குள்ளும் அவலட்சணமான செய்கை காணப்படுகிறதென்றும், அப்பிரகாரமே மனிதன் அவலட்சணமான செய்கையைச் செய்வது வெட்கக்கேடல்லவென்றும், ஆராதிப்பவர்கள் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டுப் புராதனமான அவர்கள் கடவுளின் அவலட்சணச்செய்கையைச் சிறப்பிப்பதற்காகத்தான் அந்த உற்சவம் நடத்தப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டதேவதைகளோடு இடைவிடாத சேர்க்கையினால் இந்துக்களடையுமீ விவேகம் இவ்வளவே. மேலேகுறித்த ஸ்தலங்களாகிய திருவொற்றியூருக்கும் மயிலாப்பூருக்கும் பெரும்பாலும் கர்மாதாரர்கள் செல்லுகிறார்கள். அது அதிசயமல்ல; ஏனெனில், திருவொற்றியூரிலுள்ள ஆலயத்திலேதான் அவர்களுடைய கடவுள் இரண்டு நபர்களுக்கு இன்பமூட்டியது; மயிலாப்பூரிலேதான் அவர்களுடைய கடவுளர்கள் தாமே காமவிகாரச் செய்கைக்குப்பட்ட உற்சவம் நடக்கிறது. இதைப்பற்றிக் கர்னல் ஆல்காட்டு புருவத்தை நெறித்துப் பார்க்கலாம், மாடாம் பிளாவெட்ஸ்கி பற்களைக் கடிக்கலாம், தியாசொபிக்குத் தொண்டியுண்டவர்கள் முகத்தைச் சுளிக்கலாம். ஆயினும், இந்தச் சங்கதி அவர்களுடைய மதக் கிரந்தத்தில் பரிஷ்காரமாக பெழுதிநிலைபட்டிருக்கிறது. இந்தச் சங்கதிகள் எழுதியிருக்கிற கிரந்தம் ஊர்ஜிதமான தல்லவென்று சொல்லப் பரட்டுவதற்கு இடமிருக்கிறதா? இல்லை! ஏனெனில் அது இந்துக்களுடைய சிறந்த கிரந்தங்கள் லொன்றாயிருக்கிறது. அதை அவர்களுக்கு வேதத்திற்குச் சமதியாகச் சொல்லலாம், அந்தச் சங்கதி புரக்கணிக்கப்பட்டதக்கதல்ல. அப்படியாயின், இனி அதைப்பற்றி யுத்தியான வாசகம் வேண்டாம், தியாசொபி காரடவித்தை வேண்டாம், இனி அதைப்பற்றிக் கூக்குரல் வேண்டாம். அந்த தேவதைகளை நாம் துக்கிக்காமலும், பெருமைப்படுத்தாமலும், புசுழ்ந்து பாடாமலும், தமக்குத்தாமே சாகும்படி விட்டுவிடுவது உத்தமம்.

சுவக்கியானி.

—:O:—

இந்தியாவின் வனவாசிகள்.

[இந்த விஷயம் இங்கிலீஷ் வாசிக்குஞ் சிபுவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமாயினும், இங்கிலீஷ் வாசியாத மற்றவர்கள் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டும், அதன்மேல், பூர்வ குடிநிலைமையை ஆலோசிக்கும்பொருட்டும், இங்கு எழுதலாயிற்று.]

இந்தியாவின் மத்தியிலுள்ள மலைகளிலும் காடுகளிலும் வசிக்கிற ஜனங்களுக்கும் ஊர்களில் வசிக்கிற ஜனங்களுக்கும் வெகுபேதமுண்டு. அவர்கள் சிறுத்துக்கத்தது மிருதுவானவர்களாயிருந்தாலும், சுறுசுறுப்புள்ளவர்கள்; அவர்களுடைய கண்கள் கூர்மையாய் ஒரு நிமிஷமாவது அமைதியாயிராமல் அலைந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் வஸ்திரம் தரிப்பதரித, வில்லுகளும் அம்புகளும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கொன்றுமிங்கொன்றுமாயிருக்கிற குடிசைகளில் வாசஞ்செய்கிறார்கள். சிலவேளைகளில் வேறே இடங்களுக்குப் போ

கவேண்டுமானால், தூக்கிக்கொண்டுபோகும்படியான குடிசைகளையெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் போட்டுக்கொண்டு அவற்றில் வசிக்கிறார்கள். அவர்களில் அநேகர் கொத்தங்குறையுமாய்த் தாங்கள் செய்யும்பயிரில் உற்பத்தியாவதையும் பண்டமாற்றினால் ஊராரிடத்தில் தாங்கள் பெறுவதையும் தின்று ஜீவிக்கிறார்கள். காட்டுக்காய்களும் பழங்களுமே அவர்களுக்கு முக்கியமான ஆகாரம். ஒவ்வோர்சமயத்திலும் மிருகங்களைக் கொன்று திண்கிறார்கள். அநேகர் ஆடுமாடுகளையும் கோழிகளையும் வளர்க்கிறார்கள். சிலர் பிசின்களையும் சாயவஸ்துக்களையும் சேகரித்து அதன்மூலமாய்ச் சீவனஞ் செய்கிறார்கள். வனவாசிகளுடைய வழக்கங்களும் ஊர்களிலுள்ள இந்துக்களுடைய வழக்கங்களும் வெகுவாய்ப்பேதப்படுகின்றன. வனவாசிகளுக்கு ஜாதிபேதமில்லை, அவர்களில் அநேகர் எருதுகளைக் கொன்று திண்கிறார்கள்; அவர்கள் அதிகமாய்ச் சாராயம் குடிக்கிறார்கள். செத்தவர்களைச் சாதாரணமாய்ப் புதைக்கிறார்கள். அவர்களோடுகூட அவர்களுடைய ஆயுதங்களையும் புதைக்கிறார்கள். அவர்கள் பிராமணர்களைப் பூசிப்பதில்லை, ஆனால் அவர்களுக்குள் மந்திரத்திலும் குறிசொல்லுவதிலும்தேர்ந்தவர்களென்று சொல்லப்பட்ட குருக்கள்மாருண்டு. வைகுரிவார்க்குறதாக எண்ணப்பட்ட அம்மனை அதிகப் பயபக்த்தியோடு பூசிக்கிறார்கள். அவர்களை தஷ்டமிருகங்கள் அடித்துக்கொண்டுபோய்விடலாமாதலால், சிலபாகங்களிலே அவர்கள் புலிகளுக்கிடையேயுள்ள சொல்லப்பட்டதேவதையைபூசிக்கிறார்கள். ஓரிசாவிலே காண்டல் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் பூமிதேவிக்குச் சார்தி செய்கிறார்கள். அந்தத் தேவதைக்கு நரபலிகொடாவிட்டால் தங்கள் பயிர் விளையாதென்றுசொல்லி, பூர்வத்தில் நரபலிகொடுத்துவந்தார்கள். இந்தக்கோரமான வழக்கத்தை இங்கிலிஷ் தூதாத்தனத்தார் நிறுத்திப்போட்டார்கள். ஒரு முக்கியமானவிஷயத்திலே ஊர்களிலுள்ள அநேகரைப்பார்க்கினும் வனவாசிகள் மேலானவர்கள். ஏனெனில், ஒருவிதாயகமாய்ப் பொய்பேசாமல் உண்மையே பேசுகிறவர்கள். வனவாசிகளுடைய பூர்வீக சரித்திரம் நிச்சயமாய்த் தெரியவில்லை. அவர்களை இந்தியாவின் ஆதிசூழிகளில் மிகுந்த நின்றவர்களென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போதிருக்கிற நிலையிலேதான் ஆரியவமிசத்தார்படையெடுத்த வந்தகாலத்திலே தட்சண இந்தஸ்தானத்திலிருந்தார்கள்.

[மேற்கண்டவிஷயத்தை நாம் வாசித்தபோது, அந்நியதேசத்தார்களை தங்கள் தங்கள் ஆதிஜனங்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பதை ஞாபகத்திற்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் கடவுள் சிருஷ்டியை ஒப்புக்கொள்ளுகிறவர்களாயிருந்தும், அதற்கு விரோதமாயிருப்பினும் பிராவிடனும், உண்மையைத் தெரிவிக்கவேண்டி, ஆதியில் மனிதர்கள் மவுடிக நிலையிலிருந்ததையும், வரவர விவேகம்விளங்கி நாகரீகமடைந்துவருவதையும், பற்பலதிருஷ்டாந்தங்களுடனே விளங்கக்கூட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, ஜனவரி மீ 15 உ பத்திரிகையில் பிரசுரமான ஜாதியைப்பற்றிய உபநியாசத்திலே கடவுள் ஆதிமனிதர்களை ஞானத்துடனே சிருஷ்டித்தாரென்று சொல்லியிருப்பதை யோசிக்குமிடத்து, அப்படிக்கன்றி மவுடிகளாகச் சிருஷ்டித்தாரென்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுவோமாகில், சர்வஞானமும் சர்வவல்லமையுமுள்ள கடவுள் மனிதனைப் பின்னால் சீர்திருந்தவிட்டுப் பிரதமத்தில் மவுடிகளுக்கச் சிருஷ்டித்தாரென்பது அவர்பேரில் தோஷாரோபணை செய்வதாயிருக்குமாதலால், அது நிவாரணக்காக ஞானத்துடனே சிருஷ்டித்தாரென்று சொல்லியிருப்பதாக நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் சங்கற்பத்துடனே கடவுளானவர் ஞானமுள்ளவனாகச் சிருஷ்டித்த மனிதன் பின்னால் கெட்டுப்போனென்பதினால், அவனுக்கென்று இஷ்டமென்பதொன்றிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அந்த இஷ்டம் கடவுளினது நியதியின்றி அவனுக்குவந்திருக்கக்கூடாதாதலால், அவருடைய சங்கற்பத்துக்கு விரோதமாய் அந்த இஷ்டத்தை அவர் மனிதனுக்குக்கொடுத்தாரென்பது அவர்பேரில் பெருந்தோஷமாகும். ஆகலால், ஆதியில் மனிதர்கள் மவுடிகளாயிருந்தார்களென்று அந்நியதேசத்தார்களுவது இவ்வொவியூஷன் சித்தாந்தத்திற்கும் நமது அனுபவத்திற்குமொத்திருத்தலால், இதையே நாம் ஊர்ஜிதமானதாக நம்பவேண்டியிருக்கிறது.]

திருஞானசம்பந்தர்,
இயேசுவானவர் செய்த
அற்புதங்கள்.

திருஞானசம்பந்தர் அவதாரம்.

ஆசியாவின் தெற்கிலுள்ள பரசுசண்டத்திலே சோழமண்டலத்திலே சீர்காழிப்பதியிலே பிராமணர்குலத்திலே கௌனியர் கோத்திரத்திலே தோன்றிய சிவபாதவிருதயர் உயர் ஒப்பில்லாத பகவதியார் என்கிற பெயருள்ள இருவர்கள் இருந்தார்கள் இவர்கள் பரமசிவத்தனிடத்தில் பக்திபை செலுத்தினும்நாளில் புத்தரப்பேறினமையால் மரம் நொந்து பரமசிவத்தனிடத்தில் பக்திபை செலுத்தியும் சிவனடியார்களுக்குதொண்டிபுரிந்தும் வந்தனர். புரியுநாளில் சாக்ஷாத் பரமசிவத்தன் பெருங் கருணையால் உலகம் உய்யும்பொருட்டு பகவதியாருடைய உதரத்தில் கொர்ப்பம்தரித்துத் தசதங்களைப்பிறகு திருஞானசம்பந்தர் திருஅவதாரம் செய்தனர். நாளொருமேனியாயும் பொழுதொருவண்ணமாயும் பரமசிவத்தின் அருளால்வளர்த்தவருகின்ற திருஞானசம்பந்தர் மூன்றாம்ஆண்டில் தன்தாயாகிய சிவபாதவிருதயருடன் சிவாலயத்தக்குப்போய் சிவதரிசனம் செய்துவருவர், செய்யுநாளில் ஓர்தினம் சிவபாதவிருதயர் ஆலயத்திலுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்யப்போயினர். அவ்வமயத்தில் திருஞானசம்பந்தர் அம்மாஅப்பாவென்று அழ, சர்வலோகதயாபராகிய பரமசிவம் பார்வதியாரை நோக்கி இவனுக்கு முலைப்பால் ஊட்டென்று அருளிச்செய்தனர். அவர் ஆஞ்சுகூப்படி மாதேவியார் திருமுலைப்பாலூட்ட அப்பிள்ளையார் அழுகை தீர்த்து சகல கலைகளையும் வேதங்களையும் ஓதாமலுணர்ந்தவராயும்சகல அற்புத அருளைப்பெற்றவராயும் இருந்தனர். பிறகு அவர்தாதை களையில் வந்து பிள்ளையாரை நோக்கி யார்பாலை அருந்தினை என்று அதட்டிக்கேட்க அவர்கை கையீட்டி ஆகாயத்தைச்சுட்டி உமாதேவியாரோடு நின்ற பரமசிவத்தை உற்றுநோக்கி உலகிலுள்ள ஆன்மசோடிகள் உச்சிவிக்கும்பொருட்டு கருணைக்கடலாகிய பரமசிவத்தின் மகிமையை மூன்றுபிராயத்தில் பதிகமாகப் பாடினார். அதாவது:—

தோடுடையசெவியன் விடையேறி யோர்நாவெண் மதிசூழிகாயிடைய சுடலைப்பொடி பூசி யெனதுள்ளம் கவர்களவனேடுடையமலரான் முன்னுள்பணிந்தேத்தவருள் செய்த பீடுடைய பிரமபுர மேவிய பெம்மா நிவனன்றே.

இயேசுவானவர் திரு அவதாரம்.

ஆசியாவின் மேற்கிலுள்ள துருக்கிதேசத்திலே கலிலேயாநாட்டிலே நசரேத்தூரிலே தாவீதின் வம்சத்தானாகிய யோசேப்புக்கு நியமிக்கப்பட்ட கன்னிமரியாள் உதரத்திலே அண்டசராசரங்கள் அனைத்தும் ஆறுநாட்களில் படைத்த பராபரஞானவர் மனிதர் பாவத்திலிருந்து மீட்கும்பொருட்டாக தமது பகுத்த ஆவியையும் பலத்தையும் அவனபேரில் தங்கும்படிச் செய்தனர். பின்பு தன் புருஷனை அறியாமல் கொர்ப்பவதியாய் இருக்கக்கண்டு யோசேப்பு சந்தேகித்து அவனை நீக்க எண்ணக்கொண்டிருக்கையில் காப்பிரியேல் என்னும் தேவனுதன் சொற்பனத்தில் வந்து அவனைத் தள்ளவேண்டாம், அவன் பரிசுத்த ஆவியினால் கொற்பந்தரித்திருக்கிறான் அவன் ஒரு பிள்ளை பெறுவான், அப்பிள்ளைக்கு இயேசுவென்று பெயரிடுவாயாக என்று சொல்லிப்போனபின் யோசேப்பு சந்தேகமற்று இருக்கையில், தானும் தன் மனைவியாகிய மரியாளும் குடிமதிப்பு எழுதும்படி தன்ஊரிலிருந்து யூதேயாநாட்டிலுள்ள பெத்லகேம் என்னும் தாவீதின் ஊருக்குப்போனார்கள் அவ்விடத்தில் ஒரு சத்திரத்திலே மாட்டுத் தொழுவத்திலே இயேசுவானவர் திரு அவதாரம் செய்தார். அவரை அங்குள்ள மேய்ப்பார்களுக்கு தேவனுதன் இராத்திரியிலேவந்து சொல்ல அவர்கள் உடனேவந்து பணிந்தகொண்டார்கள் அப்போது பரமசேனையின்திரள் அந்த தூதனுடனே தோன்றி உன்னதத்தில் இருக்கிறதேவனுக்கு மகிமையும் பூமியிலே சமாதானமும் மனுஷர்மேல்பிரியமும் உண்டாவதாகவென்றுசொல்லி தேவனைத்துதித்தார்கள்.

(தி-ஞா) திருஞானசம்பந்தரை உபநயனசடங்கு செய்து கொள்ளும்படி உற்றார்வேண்டி அது தமக்குவேண்டுவது அன்றாயினும் உலகத்தில் வைதீகதர்மத்தை ஸ்தாபித்தல்வேண்டுமென அதற்கிசைந்து உபநயனம் பெறறுக்கொண்டனர்.

(இ-க்) இயேசுவானவர்க்கு எட்டாநாளிலே எருசலேமின்தேவாலயத்திலே விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டது.

(தி-ஞா) திருஞானசம்பந்தர்க்கு பிராமணோத்தமர் மந்திர உபதேசம்செய்யப்போகும்போது அவர்எண்ணிறந்தவேதங்களையும் அவற்றின் அங்கமாகிய பலகைகளையும் எடுத்துச்சொல்ல அவர்கள்பரமசிவத்தின் அருளைப்பெற்றொன்று அறிந்து அவரிடத்திலேயே வேதங்களையும் கலைகளையும் ஐயம்திரிபறக்கற்றுக்கொண்டார்கள்.

(இ-க) இயேசுவானவர் பஸ்காபண்டிகைக்கு தாய்தந்தையர்களுடனே எருசலேமுக்குப்போய்த் தேவாலயத்தில் போதகர்நடுவில் உட்கார்ந்து அவரவர்கேட்ட கேள்விகளுக்குத் தக்க விடைகொடுத்தார். இவர்பன்னிரண்டு வயதில் இவர்பேசும் திறத்தைக்கண்டு யாவரும் பிரமித்தார்கள். மூப்பதாவது வயதிலே ஞானஸ்நானம் யோர்தாநதக்கரையில் யோவானிடத்தில்பெற்றுக்கொண்டார். அப்போது பரிசுத்தஆவி புரூவைப்போல் அவர்பேரில் இறங்கிற்று.

(கி-ஞா) திருவறத்துறையில் பரமசிவம் தமது திருக்குமாரருக்கு முற்றுச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும் முத்துச்சின்னமும் கொடுக்கவினைத்து அந்தஸ்துத்திலுள்ள பிராமணர்கள் சொற்பனத்தில்தோன்றி திருஞானசம்பந்தன் நம்மிடத்துக்கு வருகிறான், அவனுக்கு நம்மிடத்திலுள்ள சிவிகை, குடை, சின்னம் இவைகளைக்கொண்டுபோய் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆக்கியாபிக்க, உடனே அவர்கள் விழித்து அவர்கள் எல்லாரும் ஆலேபத்துக்குப்போய் சொர்ப்பனத்தில் கண்டபொருள்கள் இருக்கக்கண்டு ஆனந்தமடைந்து மூன்றையும் எடுத்துக்கொண்டு திருஞானசம்பந்தர்க்குக்கொடுக்க அவர்மிகவும் மகிழ்வெய்தி பரமசிவத்தைப்பாடினார்.

(இ-க) இயேசு பரிசுத்தஆவியினால் நிறைந்து யோர்தாநதையைவிட்டுத்திரும்பி வளுந்தரத்தில் பிசாசினால் சோதிக்கப்பட்டு பின்பு ஆவியானவருடையபலத்தினால் கலிலேயாவுக்குத் திரும்பிப்போனார். அவர்கீர்த்தி எல்லாராலும் புகழப்பட்டது.

(கி-ஞா) திருநாணுவெண்ணுமூரில் தமது பரிஜனங்களை சூள்ரால் மிகவும்வருந்தி வியாதிகளதிகரித்ததால் திரிஞானசம்பந்தரைப்பிரார்த்திக்க உடனே அவர்பணிப்பினியை நீக்கியதால் அந்நகரத்திலிருப்பவர்களுக்கும் அந்நாடு முழுமையுமுள்ள பிணிரிங்கி சுகமடைந்தார்கள்.

(இ-க) ஒருநாள் இயேசு படவிலித்திணைசெய்கையில் பலத்தசுழல்காற்றண்டாகியது அதைக்கண்டுசேஷர் நடுநடுங்கினார்கள் அவர் அக்காற்றை அதட்டி அமர்த்தினார்.

(கி-ஞா) பட்டிலவரத்திற்குப் போகும்பொழுது வெயிலின் வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு திருஞானசம்பந்தர் திருமுடியின்மேலே சிவபூதம் முத்துப்பந்தையெடுத்த பரமசிவத்தின்ஆளுதலால் ஆகாயத்தில் தாங்கிச்சென்றது.

(இ-க) ஒருநாள் இயேசு சேஷருடன் ஒரு உயர்ந்த மலையின் மேலேறினபோது அவர்வஸ்திரம் பிரகாசமாய்ப் பிரகாசித்தது, அப்போது மோசேஸிலியா இயேசுவுடன் பேசினதாகக்கண்டார்கள், அவர்கள்மேல் மேகம்நிலைத்ததுஇவர்கள்என்குமாரன், இவருக்குச்செவிகொடுக்கவேண்டுமென்று சப்தமுண்டாயிற்று.

(கி-ஞா) கொல்லிமழவன்புத்திரி முயலகனென்னும் வியாதியால் (குமரகண்டவலி) வருத்தப்பட்ட திருஞானசம்பந்தர் அக்கன்னியின்நோயைபரமசிவத்தின் அருளால் அகற்றினார்.

(இ-க) எருசலேம் நகரத்தில் சிலமனுஷர் திமிர்வாதக்காரனை உள்ளேகொண்டுபோகவழியில்லாமல் வீட்டினோட்டைப்பிரித்த அதன்வழியாய் படுகைகயுடன்விட நோயாளியைநோக்கி மனிதனே உன்பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதென்றார், அவன்படுக்கையை யெடுத்துக்கொண்டு நடந்துபோனார்.

(கி-ஞா) திருமகலூரில் ஓர் வணிகன் பாம்புநீண்டி இறந்தான் அவன் கன்னிகை திருஞானர் பாதத்தில் விழுந்து அழுதுவேண்ட அவர் திருவுளமிரங்கிக் கருணைகூர்ந்து எழுப்பித்தந்தார்.

(இ-க) நாயீனென்னு மூரில் ஓரே பிள்ளையை யிழந்த ஓர்கைம்பெண் பாடைக்குபின்னால் தயரத்தோடு அழுதுகொண்டுபோவதைக் கண்ட இயேசுவானவர் மனதுருகி நீ யழவேண்டாமென்றுசொல்லி பாடையைதொட்டு வாலிபனையெழுந்திருவென்று சொன்னார், மறித்தோனெழுந்து தாயுடன் வீட்டுக்குப்போனார்.

(கி-ஞா) திருவிழிமழலையில் திருஞானசம்பந்தர் பஞ்சத்திற்காக படியில் காசு கொடுத்ததினால் அடியார்கள் யாவருக்கும் யாதொருகுறைவின்றி அமுதளித்தார்.

(இ-க) பெத்தைசதா வளுந்தரத்தில் ஜந்து அப்பங்கனையும் இரண்டு மீன்களையும் யெடுத்த வானத்தை யண்ணந்து பார்த்த சேஷர்கள் கையில் கொடுத்த ஐயாயிரம் புருஷர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டார், உடனே சாப்பிட்டு திருப்தியடைந்தார்கள், மீதியான துணிக்கைகள் பன்னிரண்டுகூட நிறைய எடுக்கப்பட்டன.

(கி-ஞா) திருவோத்தூரில் ஆண்பணையை பெண்பணையாக்கினார்.

(இ-க) பெத்தானியாவிலிருந்து புறப்பட்டு வரும்போது இயேசுவுக்கு பசியுண்டாயிற்று. அத்திமரத்தில் கனிகளில்லாமையால் இதுமுதலுன்னிடத்தில் கனியை புசியாதிருக்கக்கடவர்கள் என்றார்; மதுநாட்காலையில் அத்திமரம் பட்டுப்போயிருக்கக்கண்டார்கள்.

(கி-ஞா) திருக்கோலக்காவென்னும் பதியில் பஞ்சாட்சரம் வெழுதப்பெற்ற பொற்றாளத்தை பரமசிவனால் பெற்றார். சிவ

பாதவிருந்தையர் யாகத்தன்பொருட்டு பொருள்கேட்க அவர்பரமசிவத்தினருளால் குறையாப்பொற்கிழியைக் கொடுத்தார்.

(இ-க) காணுள்ளனும் ஊரிலே கலியாணம் நடந்தது, அவ்விடத்திலுள்ளதிராட்சரசமெல்லாம் செலவாய்விட்டது, ஆமகர்சாடிகளை தண்ணீரால் நிரப்பி திராட்சரசமாக்கிக்கொடுத்தார்.

(கி-ஞா) மதுரைக்கு திருஞான சம்பந்தரின் வருகையைக் கேட்ட சமணர் ஒவ்வொருவரும் தூச்சொற்பனங்கண்டு மனங்கலங்கினார்.

(இ-க) இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்தபோது தேவாலயத்தின் திசைச் சீலை கிழிந்தது.

(கி-ஞா) பாண்டியன் வியாதியைப்பற்றி அவன் மனைவியாகிய மங்கையற்கரசி திருஞானசம்பந்தனாவேண்ட விபூதியால் தடவி குணமாக்கினார்.

(இ-க) கலிலேயா கடலருகே கொன்னைவாயுடைய செவிடன்காதில் விரலவைத்து உமிழ்ந்த நாவைத்தொட்டு வானத்தை அண்ணந்துபார்த்து, நிற்கக்கடவாயாக என்றமாத்நிரத்தில் பேசவும் கேட்கவும் சகத்தியடைந்தான். Y

(இன்னும்வரும்.)

மனிதனுக்கு அழிவில்லாத ஆன்மாவுண்டா?

ஆன்மாவைப் பற்றிப் பற்பல கொள்கையோரைக் கேள்விகேட்டுக்கூட, பற்பல விதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். சில அத்தைதிகள் ஆத்மாவானது எங்கும்நிறைந்த பரமாத்மாவோடு சேர்ந்ததுதானென்றும், ஆனால் தேசத்தில் கட்டுப்படுவகினாலே கண்டமாகி, மாயை அல்லது கர்மத்தினால் விகாரமடைகிற தென்கிறார்கள். தேசத்தில் எப்போது கட்டுப்படுகிறதெனக்கேட்கில், கரு தரிக்கும்போதே அதைத் தொட்டுக்கொண்டு தான் முன் குடியிருந்த சரீரத்தை விடுகிறதென்கிறார்கள். அப்படியாயின், இந்தியாவில் தான் குடியிருக்கிறவீட்டுக்கு அடுத்தவீட்டிலும் குடிபுகும்படி நேரிடலாம், இங்கிலாந்திலுங் குடிபுகும்படி நேரிடலாமே, அப்போது இடையில் நேரிடும் பலவித தடைகளால் அறுபடாமல் தொடர்ச்சியாக 15,000 மயல் தூரத்திற்கு நீண்டு அவ்விடத்தில் கருவைத் தொட்டுக்கொண்டு, இந்தியாவில் தனது பழைய இருப்பிடத்தை விடுகிறது சாத்தியமென்று நினைக்கக்கூடவில்லையே யென்போமாகில், அங்கு சற்று யோசித்து, சாத்தியமாகத் தானினைக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். அதிருக்கட்டும், ஜீவனால் செய்யப்படுகிற காரியமே கர்மமாதலால், கர்மமேயில்லாத பிரதமத்தில் தேகம் எங்கிருந்துவந்தது, அதனுள் பரமாத்மாவின் கூறுகிய ஆத்மா ஏன் துழைந்தது? என்று கேட்போமாகில், அப்போதுதான்மாயையாகிய மயக்கம் அவர்களுக்குள் துழைகிறது; துழையவே, இப்படிப்பட்ட சங்கதிகள் அநாதியானவை. பரமாகசியமென்பது இப்படிப்பட்டவைதான், அது அவரொருவருக்கே தெரியுமென்கிறார்கள்.

மற்றுஞ்சில கொள்கையோர் ஆகியில் கர்மம் வந்தவகை சொல்லமாட்டாமல், ஆன்மாவும் அநாதி அதனதன் கர்மத்துக் கிடாகச் சரீர மெடுக்கிற தென்கிறார்கள். ஆன்மா சிருஷ்டிக்கப்படாமல் அநாதியாய் நின்றலால், உலகத்தில் எத்தனை ஜீவன்களிருக்கின்றனவோ அத்தனை ஆன்மாக்களும் அநாதியாகவே யிருந்திருக்கவேண்டுமே, அந்த ஆன்மாக்கள் நமக்குத் தெரிந்த சில வருஷங்களுக்கு முன்வரையி லிருந்த ஜனசங்கியையோடு சரிப்பட்டுப்போய்த்தா னிருக்கவேண்டுமும், அதிலும் அதிகமாக இப்போது விர்த்தியாயிருக்கிற சங்கியைக்கு ஆன்மாக்கள் எங்கிருந்து வந்தனவென்று கேட்டால், தூதனமாக யாதொரு ஆன்மாவு முண்டாகவில்லை, கர்மத்துக்கேற்றவாறு மிருகங்களாகவும் செடிவர்க்கமாகவும் ஜனித்திருந்த ஆன்மாக்களில் பல சில மானிடஜன்ம மெடுத்திருக்கவேண்டு மென்கிறார்கள். யுகதர்மத்தின்படி வரவர பாபம் மேலிகிறதென்று சொல்லப்படுவதால், வரவர இழிந்த ஜன்மமெடுக்கவேண்டியதேயல்லாமல் எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த மானிடஜன்மமெடுப்பது கூடாமை யாகுமெயென்று கேட்கில், இப்படிப்பட்டவை நமது சிற்றறிவால் அள

விடத் தகாதவை. யென்கிறார்கள். இவ்வண்ணம் கேள்விசுளுக்கெல்லாம் சமயோசிதமாகப் பற்பல கொள்கையுடைய இந்துக்கள் பற்பலவிதமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆன்மாவியத்தில் ஒருவழிப்பட்ட கிரிஸ்துமதத்தை யாராய்லோமாகில், (ஜே. ஏச். பீட்டி என்பவர் சொல்லியிருக்கிறபடி) தேவ வாக்கென்று கிரிஸ்தவர்களால் நன்குமதிக்கப்பட்ட பைபிலிலே அநேக புஸ்தகங்களில் மனிதனுக்குள் அழிவில்லாத ஆன்மா யிருப்பதைப்பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருப்பது மிகவும் விந்தையாயிருக்கிறது. மோசேயானவர் மறுமையிலே நம்பிக்கைகொண்டவரல்ல; யூதர்களுடைய பிரபந்தமாயிருக்கிற சகல சட்டதிட்டங்களிலும் ஆசாரகாண்டங்களிலும் ஆன்மாவைப்பற்றி அவரோன்றுஞ்சொல்லவில்லை. அவர் யாதொரு கட்டளையை அனுஷ்டிப்பிக்க விரும்பினபோது, “உமது வாழ்நாள்கள் உலகத்தில் நீடித்திருக்கும்படி இதைச் செய்யுங்கள்” என்று சொன்னாயல்லாமல், “நீங்கள் நாகத்தில் தள்ளப்படாதபடி இதைச் செய்யுங்கள்” என்று சொன்னதில்லை. மோசே கடவுளோடு பேசினுண்டு நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. மோட்சம், நாகம், அழிவில்லாத ஆன்மா, இவைகளிருப்பதைப்பற்றி யொன்றுஞ்சொல்லாமல் விட்டுவிட்ட இந்தப் பெருந்தவறுதலைப்பற்றி நாம் என்னென்று நினைக்கிறது? அப்படிப்பட்டவைகளைக்குறித்துக் கடவுளுக்கும் ஒன்றுந் செய்யாது மோசேய்க்கும் ஒன்றுந்தெரியாது. இவ்விசமாய் ஏசுவின் காலத்திலே யூதமதப்பிரிவில் சத்யுசிகள் அதிக பற்றுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள், உயிர்த்தெழுந்திருப்பதில்லையென்பதில் மோசேயோடு கலந்தவர்கள். சாலோமோன் எழுகிய கிரந்தத்திலே அவருக்குக் கடவுள் அதிக ஞானம் கொடுத்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர் “மிருகத்தைப்பார்க்கினும் மனிதன் சிரேஷ்டப்பட்டவனல்ல, சகலத்திற்கும் உயிர்ப்பு ஒன்றே, சகலமும் ஒரே இடத்திற்குப் போகின்றன, சகலமும் மண்ணாலானவை, மறுபடி சகலமும் மண்ணே யாகின்றன” என்று சொல்லியிருக்கிறார். லவுகிகி இதைப்பார்க்கினும் தெளிவாய்ச் சொல்லப்போகிறதில்லை. ஆயினும், கடவுள் வாக்கியமாகிய இதில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிற அப்படிப்பட்டவனை அஞ்ஞானியென்றும் தள்ளப்படத்தக்கவனென்றும் கிரிஸ்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். பைபிலிலே புது ஏற்பாட்டுப் புஸ்தகத்திற்கு வரும்போதுதான், மோட்சம் நாகம் அவற்றில் வசிப்பவர்கள் யாவும் நமக்கு வெளியாகின்றன. அவ்விடங்களிலே மனிதனுக்கு விஸ்தாரம் பிசாசுகளும், ஆன்மாக்களும், ஆவிகளும், பரிசுத்த வாயுக்களும் இருக்கின்றன. நல்ல ஆவிகளும் கெட்ட ஆவிகளும் இடைவிடாது போராட்டஞ் செய்கிற ஸ்தானத்தைக் காணுகிறான். ஆதியில் கடவுள் கொடுத்த வாக்கைக் கெடுத்து இல்லாததை சேர்த்ததற்குமுக்கி, ஆதியிலிருந்தபடி அந்த வார்த்தையானது, தங்கள் மூலாதைகளோடு நித்தினாசெய்யப்போனவர்களுக்காக மோட்ச சாம்பிராச்சியமாகவது நாகவேதனையாவது ஏற்படுத்தாமலே, லவுகிக சித்தாந்தத்தை அனுசரித்திருந்ததாகக் காணுகிறோம்.

மோட்சம், நாகம், ஆன்மாவைக்குறித்து பைபிலில் பழைய ஏற்பாட்டிலே என்ன கருத்திருக்கிறதோ அதுதான் என்னுடைய கருத்தும். ஒரு ஸத்யுசியானவன் உயிர்த்தெழுதலிலாவது தேவதூதனிலாவது ஆவியிலாவது நம்பிக்கை யில்லாதவனென்று சொல்லப்படுவானாகில், நானும் ஸத்யுசியான். ஆனால் பைபிலே அநேக பொய்களும் சிலகட்டுக்கதைகளும் வெருகொஞ்சம் உண்மையும் கலந்திருப்பதாக நம்புகிற இக்காலத்தவர்களேகா புதுஏற்பாட்டின் வழிசாய்ந்து, மனிதனுக்கு அழிவில்லாத ஆன்மாயிருக்கிறதென்று நம்புகிறார்கள்.—இவ்வாறு பற்பலகொள்கையோர் பற்பலவிதமாய் வாதிப்பதைக் கிரகிப்பது அதிகஸலபமல்ல. ஆன்மா அழியாமல் நித்தியமானதா யிருந்தாலொழிய மோட்சநாகமடைவதற்கும் மறுஜன்மமெடுப்பதற்கும் சாத்தியமாகமாட்டாது. அது அழிந்துபோகத் தக்கதென்று நுஜுவாகாதபட்சத்தில் அழியாததாகத் துணியவேண்டுமாதலால், மனிதனோடு அன்னுடை ஆன்மாவும் அழிந்துபோகவேண்டியதாகானென்று நம்புவதற்குண்டாகிய நியாயங்களில் சிலவற்றை எடுத்துக்கூற எத்தனப்படுகிறேன்.

(இன்னும்வரும்.)

R. R.

சில்லரை.

மிஸ்டர் பிராட்லாவானவர் இராஜாங்கத்தைப்பற்றிமாத்திரம் உபநிபாசஞ் செய்ய வேமவுத்துக்கு நவீனமாய்ப்போன போதிலும், அவ்விடத்திலுள்ள மதவையாக்கியர்கள் அவருடைய வரலினுலே மிகவுந் கலங்கினார்கள். சபை கூடினகாலத்திலே, கூதிர்காலத்தில் இலைகள் உதிர்வதுபோல, பத்தியான சிறு புத்தகங்களை யுதிர்த்தார்கள். அவற்றில் ஒன்று நமக்கு அனுப்பப்பட்டது. அது யாரோ வொருவரால் சலிசேஷங்களைப்பற்றி எழுதப்பட்ட விவேகமற்ற சிறு புத்தகமாயிருக்கிறது. அவர் குகான மார்க்கத்தில் நிபுணராகக் காணுகிறார். ஆயினும் புத்திமாத்திரம் மந்தந்தான். “நாஸ்திகாளுக்குப்பரிஷ்காரமானமொழி” என்கிறவசனத்தைத்தலைப்பிலும், “மூடன்கடவுளில்லையென்மனதில்நினைத்துக்கொள்ளுகிறான்” என்கிறவழக்கமான ஒழுக்கவசனத்தை அடியிலும் அச்சிட்டிருக்கிற ஒருமெல்லீசான சிவப்புச்சீட்டு உள்ளேவைத்திருக்கிறது. இவ்வாறு மதவையாக்கியத்தை இழிவாக வெளிப்படுத்தினபோதிலும், மிஸ்டர் பிராட்லா சிறப்பாகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்.

மிஸ்டர் பிராட்லா உறக்கம்பிடித்த இடமாகிய வேமவுத்தைப் பார்க்கத் துணிந்த போனதினாலே மதவையாக்கியர்கள் கோபங்கொண்டதமல்லாமல், ரிவரென்டு. டி. ஓவன்ஸ் அவர்களும் முந்திய ஆதிவாரம் சாயங்காலம் ஒரு விசேஷப் பிரசங்கமுஞ் செய்தார். இந்தக் கோபாவேசங்கொண்ட பாத்திரியார் “அந்த மனுஷியன்,” “அந்த பிராட்லா,” பெண்பிள்ளை பிசாண்டு” என்று இவ்விதமாய்ப் பேசினார். அவருடைய குருபீடமேககர்ச்சனைக்கு மிஸ்டர் ஜான் மார்லியும் ஆளாயினர். டெம்பில் கோம்பிலுள்ள கனவான்களுக்குப் பிரசங்கஞ் செய்யும்படி “அந்த அஞ்ஞானமுள்ள வைய” வரவழைத்ததற்காக லார்டி வால்வெர்ட்டன் அவர்கள் வெட்கமடையவேண்டியது தானென்றுங் கூறினர்.

ஆயினும் ஐயோ, பரிதாபம்! அந்தப் பாத்திரியார் பிரத்தியட்சமாய்க் கத்துகிற ஆடாயிருக்கிறார், ஏனெனில், தாயினுடைய காலில் தாலாட்டப்படுகிற ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ‘கடவுளில்லை’ யென்று சொல்லும்படி கற்பிக்கும்படியான காலம் வந்திருப்பதாய்க் கோருவதாகக் கடிதத்தில் எழுதியிருக்கிறாரென்று மிஸ்டர் மார்லியைக்குறித்துப் பேசினார். (மிஸ்டர் மார்லி ஒருபோதும் அப்படி எழுதாமையால்) அந்தப் பாத்திரியார் சுத்ப் பொய்யராகவாவதிருக்கிறார், அல்லது அவருடையதாயின் காலிலிருந்து அதிசுதாரம் தவழ்ந்துவராதவராகவாவதிருக்கிறார். அந்த விருத்சப்பெருமாட்டி இன்னுஞ் சீவித்திருப்பாராகில், துஷ்டப்பயலென்று அவருக்கு ஒரு அறை கொடுத்திருக்கத் தக்கதே.

Freethinker.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

Rs A. P.

மாசம்	1-க்கு	0 4 0	முன்பணஞ் செலுத்தவேண்டு
ஷை	3-க்கு	0 10 0	ம். சந்தாவோடுகூட, இந்தி
ஷை	6-க்கு	1 2 0	யாலிலும் பர்மாலிலு முள்ள

வெளியூரார் மாசமொன்றுக்கு ஒருஅணுவீதமும், சிலோனிலுள்ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு அரை அணுவீதம் ஆறுமாசத்திற்கு ரூ 0—13—0 மும் தபாற்செலவு சேர்த்தனுப்பவேண்டும். ஒரு வருஷத்திற்குப் பணமனுப்ப விரும்புகிறவர்கள் ஆறுமாசத்தொகைக்கு இரட்டிப்பு அனுப்பவேண்டும். தபாற்செலவு குறைவுபடக் கோருகிறவர்கள் தெரிவித்தால், பத்திரிகைகள் இரண்டுவாரத்திற்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில், பாதியும், நான்குவாரத்துக்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில் முக்கால்பங்கும் தபாற்செலவு கூடிவரும்.

நான்துபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அணு 1.

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174,
Davaraja Moodelly Street,—Madras.

தத்துவவிவேசிணி

சென்னை லௌகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VII.—No. 8.]

MADRAS:—SUNDAY FEBRUARY 19, 288. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுக சொல்லிப்பிற்தோர் சொலச் சொல்லி
வெல்லுஞ் சொல்லின்மையறிந்து.—குறள்.

சென்னை லௌகிக சங்கம்.

பிரமக்கயானபோதனியின
[வாசிணி.

சென்னை லௌகிக சங்கம்.

“சென்னை லௌகிக சங்கம்” இந்தப் புதுப் பெயர் தரித்த பின்பு, இந்தச் சங்கத்திற்கு இந்தப் புதுவருஷம் மூன்றாம் வருஷமாகிறது. இந்தச் சங்கத்துச் சென்ற வருஷத்திய விருத்தாந்தத்தை நமது பத்திரிகா நேயர்களுக்கு வழக்கப்படி சங்கிரகமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

மெம்பர்களும் கையொப்பநேயர்களும்.

287-ஆம் ஜனவரி மாசத்தில் ஜாபிகாவிலிருந்த மெம்பர்கள் சங்கியை 45, இங்கிலீஷ் பத்திரிகைக்கும் தமிழ் பத்திரிகைக்கும் கையொப்ப நேயர்களின் சங்கியை 195. 287-ஆம் டிசம்பர்-மீ 31-வையிலிருந்த மெம்பர்கள் 41, கையொப்பநேயர்கள் 165. அநேக ஐரோப்பிய மெம்பர்கள் தேசத்தைவிட்டுப்போய்விட்டார்கள், அநேக கையொப்பக்காரர்கள் மிகுதியாய் பாக்கிவைத்துக்கொண்டபடியால் அவர்களுடைய பேர் அடித்துப் போடப்பட்டது. சுமார் இருநூறு ரூபாய்வளையில் பாக்கி நின்றுவிட்டபடியால், விகியில்லாமல் அப்படிச் செய்யவேண்டி வந்ததற்காக விசனப்படுகிறோம். இந்த வருஷத்திலே சுண்டிப்பாய் முன்பணம் வாங்கப்படும்த், இப்போதிருக்கிற நமது கையொப்ப நேயர்கள் யாவரும் கிராமமாய் பணம் செலுத்துவார்களென்று கோருகிறோம்.

மெஸ்ஸர்ஸ் உல்சன், டேல், மக்ளீன், லாப்லின் அவர்கள் புது கையொப்ப நேயர்களைச் சம்பாதித்துத் தருவதில் மனப்பூர்த்தியான உதவிபுரிந்து வருவதற்காக அவர்களுக்கு வந்தனஞ் செய்கிறோம்.

தின்கர்.

(இங்கிலீஷ்.)

சங்கத்தைச் சேர்ந்த இந்தப் பத்திரிகை நல்லகடுதாசியிலே சீராய் அச்சிடப்பட்ட எட்டுபக்கங்களுடையதாகத்தான் இன்னுமிருக்கிறது. அதற்கென்று எட்டர் இல்லாக்குறையால், “The Truthseeker,” “Secular Thought,” “The Freethinker,” “The National Reformer,” “The Secular Review” “The Liberator.” முதலான பத்திரிகைகளிலிருந்து சங்கதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அச்சிட்டு வருகிறோம். இந்த சங்கதிகளில் சிறந்தவைகளாகிய சிலவற்றை சிறு புத்தகங்களாகவும் பதிப்பித்து வருகிறோம்.

தத்துவவிவேசிணி.

(தமிழ்.)

இந்தப் பத்திரிகையை ம-ா-ா- அ. முத்துசாமி முதலியாரும் பு. முனிஸ்வாமி நாயகரும் கூட்டுப் பத்திராதிபர்களாக வெகு திறமாய் நடத்தி வருகிறார்கள். சிறந்த சில விஷயங்கள் சிறு புத்தகங்களாக மறுபடி அச்சிடப்பட்டு நல்ல விலையாகி வருகின்றன. ஸர், டி. மாதவராவ் K. C. S. I அவர்களால் சோதிட மதிமயக்கத்தைக் குறித்து பிரசுரஞ் செய்யப்பட்ட திறமான புத்தகத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு அவரது அனு

மதியின்பேரில் நமது பத்திரிகையில் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டதுமல்லாமல் சிறு புத்தகமாகவும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அது சோதிடத்தை ஒரு சாஸ்திரமாக மதியினர்களை நம்பும்படிச் செய்கிற மோசத்தைத் திரத்துடனே வெளியிடுகிற கிரந்தமாதலால், அதை இவ்வருஷத்தில் விரிவாய்ப் பரவவிட எண்ணங்கொண்டிருக்கிறோம்.

கடைசியில் பொம்பாயிலே இரண்டு கையொப்பக்காரர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் கல்கத்தாவில் இன்னும் ஒருவரும் சேரவில்லை. ஆங்கியாபிலே ஒருவரும் மந்தாலேயிலே ஒருவரும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்; இந்தியாவிலே எங்கள் பத்திரிகை செல்லாத மபரியப்பட்டணம் ஒன்றுமில்லை.

புத்தக விற்பனை சாலை.

புத்தக விற்பனை சாலையானது உள்ளபடி வெகு நன்மை செய்து வருகிறது, திரவிய விஷயத்திலே சங்கத்திற்குப் பேருதவியாயிருக்கிறது, சுமார் ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமான சுவக்கியான புஸ்தகங்களும் சிறு புஸ்தகங்களும் இங்கிலாந்திலிருந்தும் அமெரிக்காவிலிருந்தும் வரவழைக்கப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட அவையெல்லாம் இந்தியாவின் பலபாகங்களிலும் உடனே விற்பனையாய் விட்டன.

முதற்பணக்குறையினாலே அடிக்கடி அதிகபுஸ்தகங்கள் வரவழைக்கக்கூடாமையாய் இருக்கிறது, சொற்பவிசைவுதவியெய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். விரைம்கொடுக்கக்கூடாமையாய் இருப்பவர்கள் எங்கள் புஸ்தகங்களில் சிலவற்றையாவது வாங்குவார்களென்றும்த், வாங்க இஷ்ட முள்ளவர்களுடைய பேர்களுடைய இருப்பிடத்தையும் தெரிவிப்பார்களென்றும்கோருகிறோம்.

“The Freethought Publishing Company,” “The Progressive Publishing Company,” “W. Stewart and Co.,” “Messrs Morrish & Co.,” “The Truthseeker Company” ஆகிய இந்தக்கூட்டத்தாரர்கள் தாங்கள் பிரசுரஞ்செய்யும் புஸ்தகங்களை எங்கள் சங்கத்திற்குக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்துவருவதற்காக அவர்களுக்குப் பின்னுமொருதரம் வந்தனம் செய்கிறோம்.

எங்கள் புத்தகவிற்பனைசாலையானது சென்ற வருஷத்தில் உபயோகமான வேலை செய்துவந்ததென்பதை, லண்டன் பட்டணம் எக்ஜிட்டர் ஹாலில் இந்திய மிஷனேரிகள் செய்த ரிபோர்ட்டுகளை வாசிப்பதினாலே சிலபமாய்த் தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்தியாவிலே சுதேசிகளுக்குள் சுவக்கியானம் அதிகமாய் விர்த்தியாவதைக் குறித்தும் சுவக்கியான புஸ்தகங்களும் சிறு புத்தகங்களும் மிகுதியாய்ப் பரவுவதைக்குறித்தும் அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள பாடசாலைகளில் மத நூல்களை துழைப்பதினாலே மிஷினேரி காரியத்திற்கு உதவி புரியும்படி இந்தியாவின் ஸ்டேட்டோ செக்ரிட்டேரி யவர்களை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது.

இந்தியாவிலிருப்பதுபோல பலஜாதியார்கள் கலந்த ஜனங்களுக்குள்ளே எல்லா வகுப்பாருக்கும் ஒத்திருக்கும்படியான ஒருமதநூல் கிடைப்பது அசாத்தியமே. ஆகையால் மிஷினேரிகளும் துரைத்தனத்தாரும் மத

போதனையாகிய உலோச்சேற்றில் உழன்றுகொண்டிருக்கையில் நாம் சாந்தமாகவே பார்த்துக்கொண்டிருப்போம். பைபிளை வாசிக்கும்படி சுதேச வித்தியார்த்திகள் எவ்வளவு கட்டாயம் செய்யப்படுகிறார்களோ அவ்வளவு அதிகமாய் பைபிளையும் கிரிஸ்துமதத்தையும் கண்டிக்கிற சுவக்கியான புத்தகங்களும் சிறுபுத்தகங்களும் எங்கள் புத்தகவிற்பனைசாலையில் செலவாகும்.

விர்த்திக்கிடமானவேலை.

கூட்டங்கூடுவதற்கு மந்திரமில்லாமையினாலே கூடி வாசிப்பதற்கும் உபநியாசம் செய்வதற்கும் தடையுண்டாயிருக்கிறது; இது பெருத்த சங்கட்டமாகக் காணுகிறபடியால், இன்னும் கொஞ்சகாலவரையில் யாங்களை சிறு புத்தகங்களையும் பத்திரிகைகளையும் பரவச் செய்துகொண்டு திருப்தியடைந்தே யிருக்கவேண்டும்.

சுவக்கியானவிர்த்திக்காக சங்கத்தாரால் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்ட சிறு புத்தகங்கள்:—

இங்கிலீஷ்.

Nos.

- IV. The Decay of Christian Morality by L. K. Washburn.
- V. Social Salvation : A Lay Sermon by Col : R. G. Ingersoll.
- VI. Why I do not Believe in God by Annie Besant.
- VII. The New God by Samuel P. Putnam.
- VIII. The Star of Bethlehem by G. W. Foote.
- IX. Christian Absurdities by John Peck.
- X. Our Substitute for Christianity by Edgar C. Beall.
- XI. Popular Objections to Infidelity by Edgar C. Beall.
- XII. Social Problems by Col : R. G. Ingersoll.
- XIII. Ingersoll's Reply to Talmage. (First Interview.)
- XIV. do (Second „)
- XV. do (Third „)
- XIX. God the Father and Christ the Son by Charles C. Cattle.
- XX. Vindication of Secularism by George Jacob Holyoake.
- XXI. Ingersoll's Reply to-Field.

(த மி ம்.)

மெய்யறிவு.

பாகம்.	அணு—பை.
1-வது. புலால்—கொலை—மறுத்தல்.	3
2-வது. ஆத்தமா அழிவில்லாததா?	6
3-வது. அபிமானமென்பதென்ன?	4
4-வது. நல்லொழுக்கத்திற்கு மறுமைப் பயனது சித்தார்த்தம் அவசியமா?	4
5-வது. இயற்கையறிவும், பகுத்தறிவும்.	5
1-வது. இந்துசமயசாரவிளக்கம்.	9
2-வது. ஷெ. “தசரதருக்குப் புத்திரருண்டா” என்பது உள்பட 1	0
சாதியமயவாதம்.	6
புராணசங்கை.	3
இந்துசோதிடம்.	1 6

மேற்கண்டபுத்தகங்களையாவும் ஞானஒளிபைக்காண நண்பர்களுக்கு உதவிபுரிய இரவல்கொடுப்பதற்கு ஏற்றவைகள். தால்மேஜுக்கும் பீல்டுக்கும் இங்கர்சால் எழுதிய மறுமொழிகள் பூர்த்தியான சுவக்கியான ஆயுத சாலையாகும்; சுவக்கியானி ஒவ்வொருவரும் அவைகள் இல்லாதிருப்பது கூடாமை.

திரவியவிஷயம்.

சென்றவருஷ வரவுமொத்தம் ரூ. 1273—4—3. செலவு ரூ. 1408—4—3. இவ்விதமாய் அதிகசெலவு ரூ. 135—0—0 சங்கத்தாருக்கு கடன்நேர்த்திருக்கிறது. இந்தக்கடனுக்கிடாக ரூ. 200 பெறுமான புத்தகங்களும், ரூ. 20 பெறுமானசாமான்களும் கையிருப்பிருக்கின்றன. வெளியில் வரவேண்டிய பாக்கி ரூ. 190 வரமாட்டாதென்று தோன்றுகிறபடியால் அதை கணக்கில் சேர்க்காமல் தள்ளிவிடலாயிற்று. செக்ரிட்டேரி மிஸ்டர். ஜெ. அப்ஷன் அவர்கள் மேற்படி கடனைச் செலுத்துவதற்காகப் பிரீதியுடனே வட்டியில்லாமல் ரூ. 135 கொடுத்திருக்கிறார்.

வரவுவிவரக்கணக்கு.

கையொப்பம்.....	1230—13—0
சுவக்கியானவியாபகநிதி.....	30—15—3
டாக்ட்டர்ஆல்பட்டுஆதரணைநிதி.	11—8—0
ஆ. ...	1273—4—3

சுருக்கியும், இன்னும் மாதாந்தர செலவு ரூ. 65 ஆகிறது, ஆனால் எட்டு ரூபாய் சம்பளமுள்ள ஒரு சேவகனுக்கு வதிலாக ஐவைந்து ரூபாய் சம்பளத்திலே இரண்டு சேவகர்களை வைத்திருக்கிறோம்.

எங்கள் கையொப்பக்காரர்களில் சிலரிடத்தில் கிரமம் குறைவாயிருப்பதைப்பற்றி இங்கே மறுபடி குறிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது, ஆனால் இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு பத்திரிகையின் எஜமானனுக்கும் இந்த முறைபாடுதானிருக்கிறது. இந்த தேசத்திலே லெளகிக ஒழுக்கமும் யோக்கியதையும் இன்னும் அதிகப்படவேண்டும்.

புத்தகசாலை.

சென்ற வருஷத்திலே அதிகமாய் சில கிரந்தங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன, ஆனால் வாசிக்குமிடமில்லாமையினாலே அதனுடைய உபயோகம் மிகவும் மட்டாயிருக்கிறது.

எங்கள் பத்திரிகைக்கு வதிலாகப் பெறுகிற அடியில் கண்டிருக்கும் பத்திரிகைகள் சென்னையில் வசிக்கிற மெம்பர்களுக்குக்கிரமமாய் அனுப்பப்படுகின்றன:—

The National Reformer.	The Truthseeker.
The Freethinker.	Lucifer.
The Secular Review.	Secular Thought.
The Malthusian.	The Liberator.

அப்பீல்.

தற்காலத்திலிருக்கிற எங்கள் கையொப்பக்காரர்கள் சங்கத்தில் மெம்பர்களாவார்களென்று ஆவலாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். சங்கத்தின் நிபந்தனைகளை வாசித்துப்பார்த்தால், எவராவது சேருவதற்குத் தடையொன்றுமிராது என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். மாசமொன்றுக்கு உள்ளூர் மெம்பர் ஒரு ரூபாயும் வெளி மெம்பர் பத்தனாவும் கையொப்பம் செலுத்தவேண்டும். மெம்பர்களுக்கு இங்கிலீஷ் பத்திரிகையாவது தம்மீழ்ப்பத்திரிகையாவது ஒவ்வொரு பிரதி இலவசமாகக் கொடுக்கப்படும், இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலுமிருந்து எங்களுக்கு வருகிற சகல சுவக்கியான பத்திரிகைகளும் வாசிப்பதற்காக உள்ளூர் மெம்பர்களுக்கு அனுப்பப்படும். எங்கள் வேண்டுகோள் பிரியத்துடனே அங்கீகரிக்கப்படுமொகில் சங்கத்திற்கு திரவிய சகாயவிர்த்தியுண்டாவதுமல்லாமல் மானிடவிர்த்தியையும் சுகத்தையும் விர்த்திசெய்வதற்கான சங்கத்தின் பெருத்த காரியத்தைப் பின்னும் சீராய் நடத்துவதற்கு அனுகூலமுண்டாகும்.

மகாசபை.

288-ம் வருஷம் ஜனவரி-மீ 29-உ ஆதிவாரம் செக்ரிட்டேரியவர்கள் வீட்டில் வருஷாந்தர மகாசபைகூடி அடியில் கண்டிருக்கிற நிகமனங்கள் ஜாரி செய்யப்பட்டன.

(1) செக்ரிட்டேரியால் வாசிக்கப்பட்ட ரிபோர்ட்டை அங்கீகரித்து பத்திரிகையில் பிரசுரம் செய்யும்படி தீர்மானம்.

(2) J.F.Clegg Esq. அவர்களை 288-ம் வருஷத்திற்கு சபைத்தலைவராக நேமிக்கும்படி தீர்மானம்.

சபைத்தலைவருடைய வாசஸ்தானமாகிய, நாரியர் பார்க்குதோட்டம், இவின் காட்டேஜில் சபை கூடுவதற்கு ஓர் அறையும் புத்தகசாலையும் ஏற்படுத்துவதற்குப் பிரயத்தனம் செய்யப்படுகிறதென்று சென்னை லெளகிக சங்கத்தின் மெம்பர்களுக்கு அறிக்கையிட சந்தோஷப்படுகிறோம்.

பிரமக்கியானபோதினியின் வாதினி.

1888-ஆம் ஜனவரி-மீ 1-உ வெளிவந்த பிரமக்கியானபோதினி 10 இலக்கம், 32 பக்கம், 3 கலம், கிறிஸ்துமதயானை என்ற

மகுடத்தின்கீழ் “வியாசமச்சுவுட்பிரிவாராகிய சைவ, வைணவ, மாதவ மதங்களை யதுசரித்த கல்விமான்களாகிய ஆணைக்குட்டிகள் ஆயிரமாயிரஞ்சேர்ந்தாலும் கிரிஸ்தமதயானையை வெல்லமுடியாதென்றும், ஷே வியாசமார்க்கத்தில் சர்வ சிரேஷ்டமாகிய பிரம்மத்தியானமார்க்கத்தையதுசரித்த ஒவ்வொருசிறுக்கத்துக்குமுன் கிரிஸ்தமதயானை ஆயிரமாயிரமாக வந்தாலும் பின்னிட்டோடுமென்பதில் சந்தேகமில்லையென்றும், பரமாத்மா தந்தையென்றும், ஜீவாத்மாக்கள் சகோதரரென்றும் இன்ன பலகூறியுள்ளதை யிதசாறு மியாவராகிலும் கவனித்துத் தக்க போதினியாளென்னுஞ் சிறுமிக்குப்புக்கட்டுவார்+என்றெதிர்பார்த்துங் காணுமையால் இச்சில வரிகளை வரையலுற்றனம்.

பொக்கைவாயன் பொறிமானவப்புத்தவதுபோல அவரவர்தத்தம் மதக்கோட்பாட்டை நியாய வாயிலாக வுணர்த்தாமல், மனம்போனபோக்கெல்லாம் போகவேண்டாமென்ற நீதியையும் பாராமல் சிலர் எம்மதமே பெரிது, எம்மதமே சிரேஷ்டம், எம்மதக்கடவுளேயுள்ளது, எம்மதத்தாலன்றி முக்திசுடையாது, எம்மதமே நியாயத்தை வகுத்துள்ளது என்று தத்தமிழ்டாறுசாரங் கைநோய்கண்டமட்டுங் கடிதங்கொண்டமட்டுமெழுதுகின்றாரென்பதற்குப் போதினியென்னு மாதே சான்றாகின்றார்:

கிரிஸ்தமதம் அத்வைத சித்தாந்தத்தைக் கண்டித்திருப்பதையேனு மல்லது கண்டிக்குந் திறமையுள்ளதென்றேனு மிந்த மைப்போதளவுங் கண்டிருப்பனா! அல்லதுபோதினியென்னு மிவளேனு மங்களம் புரிவனா! இவளங்ஙனங் கண்டிக்கமுயலுவளே லிவளைத் துண்டித்தெரிய எம்மாலியலாதா? சைவ, வைணவ, மாதவமென்னு மும்மதங்களைக் கண்டிக்கும் வலியுடைய கிரிஸ்தமதயானையை பிரமத்தியானமென்னுஞ் சிங்கம் வென்றுவிடுமென்று தன்னைத்தானே புகழ்கின்றார் ஆ! ஆ!! இஃது எலியுந்தன்னைப் புலியென்று தன்வனாயில் தன் வளையில் பேசிக்கொள்ளுமத்தன்மைத்தன்றா? இவ்வெலிப்புலி யிற்புலி முன் நிற்குமா! இப்போதினியாள் பேசியதுபோல வே ஏனைய ஒவ்வொரு மதமும் பேசித்தொலைக்குமானால் இவள் கசியென்னை? முடிவிலெம்மதஞ் சிம்மமாய் நிற்கும்? மேற்கூறிய வைந்தமன்றோ, ஐந்த இராஜயிருகங்களாய் நிற்கையில் இவள் தன்னைப் புகழ்ந்த புகழ்ச்சி யிகழ்ச்சியெயன் றி வேறென்னும்? ஓ, ஓ, பிரமத்தியானசிங்கமே! நினக்கி க்கதிநேருமென நீ தியானஞ் செய்யும் பிரமமும், நின் தியானத்தை யேற்கும் பிரமமுஞ் சொல்லவில்லையோ? அல்ல திதைக்குறித்த நீ கேட்கவில்லையோ! ஐயோ! நீ தியானஞ் செய்யுங்கால் மப்பிரமத்திற்குந்குங்காலம்போலும். அன்றியும் பரமாத்மா தந்தையும், ஜீவாத்மாக்கள் சகோதரர்களுமாக உபமானப்படுத்தப்புகுந்தவள் யாவர்க்குத் தந்தையென்றும், தாயின்னுளென்றும், மக்களின்னுளென்றுஞ் சொல்ல மறந்தன ள்போலும், இது நிற்க.

ஷே மாதம் 15-உ போதினி 43 பக்கம் முதற்கலம் பிராம ணர்கொள்கை என்ற தலைப்பின்கீழ் “ஸுவிசாலமிதம் விஸ்வம் பவித்ரம் பிரஹ்மமந்திரம்” என்ற முதல்வரியையுடைய ஸுலோகத்திற்கு “விசாலமான விர்தப்பிரபஞ்சம் பிரமத்தின் பரிசுத்தமான ஆலயம்” எனுமுரையையணிந்துள்ளாளே. இதை யோசிக்குமளவில் பிரபஞ்சமானது நிலநீர்திக்கால் வாணகியபஞ்சபூதஸ்வரூபமேயன்றி வேறுகண்டிலம். அன்றியு மிச்சகத்தி ற்றேற்றுமனைத்தும் பௌதிகங்களைப்பெறும். அவைகளும் ஷே பூதங்களையன்றியில்லை. எனவே சர்வமும் பஞ்சபூதங்களை யன்றியில்லையென்றும் இப்பூதங்களே பிரபஞ்சமெனும் பெயரைவைத்திருக்கின்றனவென்றுமாகின்றது. இத்தகைய பிரபஞ்சம் பிரமத்திற் காலயமாம்போது பௌதிகங்களெல்லா மப்பிரமத்திற் காலயமாகவி லையமில்லையல்லவா? இதனாலிதைச் சொன்ன போதினியாளும், யாவர்க்குச்சொன்னாளோ அவர்களும, எவர்களைச்சொல்லாதொழிந்தனளோ அவர்களும் ஏனைய சராசரப்பொருள்களும்பிரமத்திற் காலயமாய் நிற்கையில் மேற்படி சுலோகார்த்தத்தில் “ஞானமே பரிசுத்த தீர்த்தம், சத்தியமே சாஸ்விதமான சாஸ்திரம், விஸ்வாசமே தர்மத்திற்குக் காரணம், அன்பே சிரேஷ்டமான சாதனம், யானெனதென்னும்பற்றை யொழிப்பதே வைராக்கியம்” எனப் பகர்ந்தது யாவர்க்கு, அல்லதியாதுக்கு? ஆலயத்திற்குத்தானே. அல்லவெனின் மறியாதுக்கு? ஆலயத்தனிருக்கும் பிரமத்திற்குத்தானே. மேலே நான் ரூபித்த பௌதிகங்களிலொன்றாகியபோதினியாளெனுமிவள்கோயிலிலுள்ளதானே மற்றக்கோயில்களிலுமுண்டு. அல்லவெனின் ஏனையகோயில்களில்லென்னு ளாது? ஒவ்வொருபொருளுந் தனித்தனியாலயமாகமுடிய இவள் பிரமமந்திரமென்றென்றைப் பிரத்தியேகமாயமைத்து அதிற் போய்ப் பிரமோபாசனை செய்வதேனோ! பிரமோபாசிகள் பிரமமந்திரஞ்செய்வது ஆலயத்துள் ஆலயத்தைப்புகுவிக்கின்றதன் மையல்லது வேறுபொருளுளதே லுணர்த்தல்வேண்டும். இவள் கதியிம்மட்டிருக்க ஷே பத்திரிகை பிரம்ம பிரார்த்தனை யொவ்

வொன்றிலும் “உமது குழந்தைகளாகிய இந்தவென்னும் நாங்கள் பிம்பாராதனையிலமுந்தாமலும், பிரமமே நாங்களென்ற கங்கரிக்காமலும், பிரம்ம நம்பிக்கையிற் பிசகாமலும், இகத்திலும் பரத்திலும் இன்பத்தைப் பெறும்படி பிரார்த்திக்கு றோம்.” என்றோலமிட்டமுதலநிகின்றததான் பரிதாபத்திலும் பரிதாபமாயிருக்கின்றது. எப்படியென்றால்,—சராசரங்+ளாகிய திருஸ்யப்பொருளொவ்வொன்று மாலயமாகவும் (ஷே ஆலயங்கள் பாழுங்கோயிலெனும் பெயரெடுக்காமல்) ஒவ்வொராலயத்தினும் அத்ருஸ்யமான பிரமமே தெய்வமாகவீற்றிருப்பதாகவுமுரைத்த மீண்டும் “பிரமமே, பிரமமே” என்னை யப்படிச்செய்யாதே, யிப்படிச்செய்யாதே, அப்படிச் செய் இப்படிச்செய் என்று கதறிக் கதறிக் கற்றுக்கின்ற தெற்றுக்கு? யானாரோக்கி யார் அழுகின்றதென்று முன் சுலோகத்தை கவனிப்பளேல் உழங்கிடமுண்டாமா! ஒவ்வொன்றினும் விரிவஞ்சியே விடுகின்றோமென்பதைப் போதினியாள் நன்குணரக்கடவள். மேலும் உமது குழந்தைகளாகிய இந்தவென்னும் நாங்கள் ஆசாபாசங்களினின்றும் நீங்கி சுதந்தையடையவேண்டுமென்றால் இதரதேசத்தோரெல்லாரும் மப்பிரமத்திற்கென்ன சம்பந்தமாகவேண்டுமோ! பேரப்பிள்ளைகளா! மாமன்மார்களா? மருமக்களா? மற்றதேசத்தார்கத்யென்ன? அதோகதிகாது! அல்லது நின்ஜபம் அவர்க ளிடம் பலிதமாகாதெனரா? இதுதானா வொற்றுமைக்கும் அபேதத்திற்கு மிலக்கணம்? யார்கெடுக் குட்டிச்சுவராணு லுமென்ன, நாம் வாழ்த்தாலே போதமெனும் கருத்தடையோர்யாவர்? தன்னிடத்திருக்கு மாபாசங்+னைத் தானகற்றவழி பாராம லன்னிபர்சுகுபதேசிக்கப் புகுந்ததும் விரைததானே.

முற்கூறிப்போந்த நியாயத்தானே போதினியாள் “பிம்பாராதனை பிம்பாராதனை” யென்றமூலமுக்கையாதுபிரயோசனமு கைத்தா? ஆலயமாலயத்தைத் தொழுமா? அல்லதுபிரம் மம் பிரம்மத்தைத்தொழுமா? அதுபோல சரீரம் சரீரத்தைத் தொழுமா? அல்லது சரீரி சரீரியைத் தொழுமா? மேலுரைத்த ஸுலோகார்த்தப்பிரகாரம் திருஸ்யப்பொருள்களெல்லா மாலயமாகவும் அவ்வொவ்வொன்றினும் பிரமந் தெய்வமாகவீற்றிருக்கும்பட்சத்தில் சரீரியாகிய நாங்களே பிரமமென்றே ன் நவிலக்கடாது! ஷே சுலோகவாயிலாக சரீரமே கோயிலாகவும், சரீரியே பிரமமாகவும் போதித்த போதினியாள் மீண்டும் அதை மறந்து தன்னை யெதுவாகவோ தீர்மானித்தப் பிதற்றவாரம்பித்தனள். இஃதேழகழகு! அன்றியுமிது போதினியாளின் பாலியாவஸ்தைக்காலமாகையால் அவள் பிதற்றனை மட்டுமெடுத்தோதினோமல்லது அம்மின்னுன்பேரில் வருத்தமுறுகின்றிலம்.

நிகழும் பிப்ரவரி-மார்ச் 1-உ பத்திரிகை 46-பக்கம், பிரம்ம சமாஜம் என்ற மகுடத்தின்பின் 47-பக்கத்தில், ஜடசம்பந்தமான சரீரத்தையே ஆண் பெண் அலியாகச் சொல்வதெயன நிச் சித்ரூபமான ஆண்மாக்கள் ஷே மூன்று மற்றதெனப்போ த்தது ஷே பக்கம்: இரண்டாங்கலத்தில் “எவ்விடத்துங் கடவு ள் கைகால்களிருக்கின்றன, எவ்விடத்த மவர்தலை முகம் க ண்களிருக்கின்றன” என மனுஷ்யாளின் சில வறுப்புக்களைப் புகன்றிருப்பதைப்பார்த்தால் ஆணுகவேனும், பெண்ணுகவேனு ம், அல்லதலியாகவேனுமிருக்கவேண்டுமேயல்லது ஷே மூன் றுமற்றிருப்பதெனின் அவ்வவயவங்கள் ஆணினதா, பெண் ணினதா, அல்லதலியினதா வென்று சந்தேகிக்கவிடமுண்டா கின்றது. மேலும் சடமாகிய நம்முடைய சரீரத்தனிருப் பது சித்ரூபமாகிய ஆத்மா அல்லது பிரமமெனப் புகன்று மீ ண்டு மப்பிரமத்திற் கவயவாக்களையுடைய சரீரத்தை நவின் றுள்ளதால், பின்னுமப்பிரமசரீரத்தி லந்தர்யாமியாயிருக்கும் பிர மம் வேறொரு பிரம்மம்போலும். இங்கனே மேல்நோக்கின் பீ ஜவிருக்க நியாயந்தான் பலனோ! சிறு பெண்ணாகிய விவள் பெருங்காரியத்தல் தலையிட்டதன் லாப மிப்போதனையேதா னோ!

ஷே பத்திரிகையிலடங்கிவந்த உபபத்திரிகை. வேதாந்தம் விளங்குமா என்ற தலைப்பின்கீழ், “அறிவிற்குமந்த இஷ்டரே! யெனவிளித்த வேதாந்தத்திலோர் சார்பாராகிய அதுவதி கள் கருத்துப் பிசகென்பதைத் தற்கால விவேகிகள் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள்” என்ற வ்வள் வேதாந்தத்தி லித்தனை பிரி வென்றும், தற்கால விவேகிகளாலங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள பிரிவுகள் இன்னின்தென்றும் போதிகக் மறந்தனள். ஒரு கா லினி வரும் பத்திரிகையில் போதப்பெள அல்லது நமுவவிடுவளோ அறிவிலம். அன்றியும், “பஞ்சபூதங்களும், பஞ்சேந்திரியங்களும், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்களும் நானல்லவென்பதன்மையே (ஜீவனுக்கிய) பிராணனும் நானல் லவென்பது அறியாமையே” என வறிவிற்கு மறந்தோர்க்கு மேலான வறியையுடையவ்வள் தத்வஞ்ஞானம் சுழல்காற்றற் ற பஞ்சுபோல் பறப்பதைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க.

தசாண்டுச்சிறுமி சதாண்டுசர்ச்சை செய்யினும் புலப்படவ ரிதாகிய தத்வஞ்ஞானத்திற் றுன் பூரணமடைந்து விட்டவள்

போல போதிக்கப் புறப்பட்டதை யிளங்கன்று பயமறியாத தன்மைக்கு உவமிப்பவமேயன்றி வேறறியே"ம். எப்படியெனில் பூதபஞ்சகம், ஞானேந்திரியபஞ்சகம், கர்மேந்திரியபஞ்சகம், பிராணசிபஞ்சகம் அந்தக் காரண சதுஷ்டயம். சிதாபாஸன் அல்லது ஜீவன் என்று பிராணனை ஜடாம்சமாகவே போதித்த பேரறிவுடைய வேதாந்த சிரோமணிகளெல்லாஞ் சான்றாய் நிற்கப் பத்துவயது பெண்ணுசியலிவன் "நான் என்பதே பிராணன், பிராணனென்பதே நான்" என்றும் "என் பிராணன் போகிறதென்றாலும், நான் போகிறேனென்றாலும் பொருளொன்றே" என்று பிதற்றி யிருப்பது பேதைமையினும் பேதைமையே. எவ்வளவுமெனின் "பிராணன்" என்றால் உஸ்வாஸநிஸ்வாசஞ் செய்யு மூச்சாகிய சாற்றெயென்றும் இதைச் சடமாசப் பேசியதன் காரணம் ஜாட்டிய நிக்நியாயிலேனும் அல்லது புத்தியை யாதானுமோர்விஷயத்திலுந் தச் செலுத்தியிருக்கும்போதேனும் அறிவிழந்திருப்பது சஹஜமேயன்றி சுவாசத்தை யிழந்திருப்பது சாதாரணமன்று. மூச்சாகிய அப்பிராணன் நித்தியாயில் வியவகாரத்தை யி லிருப்பதைவிட அதிகமாகவிருந்தும் ஒருவன் கத்தியை பெடுத்தவெட்ட வருவனையாயின் அதையறியாதிருக்குந்தன்மையால் பிராணனைச் சடமென்றார் அறிவிற்சிறந்த பெரியோர். அக்கருத்தறியா விரங்கையாகிய போதினியாள் தன் சுவாதுபூதி பிரத்தியட்சமுரைக்கப்படுகின்ற அறிவுடையோர் வாக்குகளை யகர்த்தஞ் செய்தவர்கட் கவமானத்தை யுண்டிபண்ணப்படுபவனும், விவேகிக்குந்தன்மையே சொருபமாகவுடைய தத்துவவிவேசிவிவேசினா ?

மேலும் "என் பிராணன்போகிறதென்றாலும் நான் போகிறேனென்றாலும் பொருளொன்றே" என்கின்றான். ஐயோ போதினியெனுஞ் சிறுநங்காய்! "என் கழுதை போகிறது, நான் போகிறேன்" என்ற சிறுவாகையங்கட்கு நிற்பொருட்படியே கழுதையென்பதும், நானென்பது மொன்றாகவேண்டுமென்று? வேண்டின் போதினியாகிய நீ எதவாசின்றாய்ப் பார்மின். "என் கழுதை, என்மனம், என் மயிர்" எனஞ் சொற்றொடர்களினும், "நான் போகிறேன், நான் வருகிறேன், நான் உண்கிறேன்" எனத் தொடர்களினுமுள்ள "என்" என்பதை யோர் சார்பாகவும், அதைச் சார்ந்த "கழுதை, மனம், மயிர்" இவைகளை யோர் சார்பாகவும் அதேபோலவே "நான்" என்பதை யோர்புறமும் அதன் தொழில்களாகிய "போகிறேன், வருகிறேன், உண்கிறேன்" இவைகளை யோர்புறமுமாகிப்பார்க்கையில் கழுதை, மனம், மயிர் இம்மூன்றும் என் எனக் கர்த்தாவிற்குரிய தற்கிழமைபிரிதின் கிழமை பொருட்களாகவும், போகிறேன், வருகிறேன், உண்கிறேன் என்பனவோ நான் என்னுங்கர்த்தாவின் கிரியைகளாகவும் நன்கு புலப்படுவதுமன்றி "என் மனை, என்மகவு" என்பனவற்றுள் மனை, மக வெனும் பொருள்கள் என் எனக் கர்த்தாவுக்குச் சொந்தத்தைக் காண்பிக்கின்றும் பிரிவினைக்குட்பட்டும். ஆனால் நான் கேட்டேன், நான் பார்த்தேன்" என்பனவகளில் கேட்டேன் பார்த்தேன் இவை நான் எனக் கர்த்தாவின் செயல்களாகவும் பிரிக்கப்படாதனவாகவுமிருக்க "என் பிராணன் போகிறது, நான் போகிறேன்" என்ற வாக்கியங்கட்குப் போதினியாள்விபர்த்தார்க்கு செய்திருக்கின்றாளேயன்றி என்னதுபூதியாய்ப் புலப்படுகின்றிலன். இவள் நியாயபோதனை நமக்கு வாதனையெயன்றி வேறல்ல. இவ்வயுக்க வாபாசபோதனையைத்தானு அறிவிற்சிறந்தோருக்குப் போதிக்கின்றேனென்று புறப்பட்டனை சிறுமியே! இது சரிப்பே!

அவ்வினயுத்தவளவிலும் நில்லாமல் "இதையத்துவிதிகளெ செரிந்தகொள்ளாமல், சொன்னதைச் சொல்லுங் கிள்ளைபோல் தாங்கநு மயங்கி மற்றவர்களை யு மயங்கச்செய்கிறார்கள, இது மிகவும் பரிதாபம்" என்று போதினியாள் தன் தற்போதனையைக் கோர்தவர்களுக்காகப் பரிதபிக்கின்றாள். ஓ, சிறுபெண்ணே! அத்துவிதிகள் சொன்னதைப் பிழையறச் சொல்லுங் கிள்ளைகளைப்போலேனு மிருக்கின்றார்கள்; அதுதானுமில்லா நீ பிரம்மக்கியானபோதினி எனும் பெயரைப்பூண்டு பிரமத்தியானத்தைப் போதிக்கின்றாயே. இஃதென்ன மயக்கம்? ஓர்கால் பிரமஞ்ஞானபோதினியென்பதற்குப் பேரறிவைப்போதிப்பவள் எனுமர்த்தத்தில் வந்தாலும் பேரறிவாவதயாத? சிற்றறிவாவதயாத? அவ்விரண்டினிலக்கணமென்ன? அதைப்போதிப்பதனாலென்னபயன்? அதை அறிந்துகொள்வதன்லாபமென்ன? முதலிய பிரசினைகள் பின்புறேடரும். இவ்விதஜாலங் காட்டுவதைப்பார்க்கினும் பிரம்மக்கியானபோதினி எனும் பெயரை நீக்கி பிரம்மத்தியானபோதினி பெனும் பெயரைத்தரித்தாலொருவா நமையுமென வறிவுளோர் மதிப்பர். சிறுமியே, யேனையோர்க்காக நீ பரிதபித்ததுபோய் உன்னையோர்க்கி நாம் பரிதபிக்கும்காலம் நேர்ந்தமையும் வியப்பே!

அவ்வொரு பரிதாபத்தோடும் நிறுத்தாமல் "வாக்கு மனதக்கு அகோசரமாகிய ஒப்புயர்வற்றவொன்றான பிரமமேநான்

என்று சொல்வது அதிலும் பரிதாபமானதே" என மென்மேலும் பரிதபிக்கின்ற இவள் பரிதாபத்தைப்பாருங்கள். வாக்கு மனதக்கு எட்டாததென்று சொல்லுமிவள் அதையேனையார்க் செவ்வணம்போதிப்பாளோ? அதையிவளெப்படியறிந்தாள்? ஒப்புயர்வற்ற வொன்றானதை பிறர்க்குப்பேசிப்ப தெப்படி? நன்காய, நீ யறிந்துதான் போதிக்கப்படுகின்றையா? அல்லது நியாமலா? இங்கும் விரிவஞ்சிவிடுகின்றோம். பிரமமே நானென்பதை யங்கீகரிக்கற் பாற்றென்பது போதினியாளின் கருத்தென முன்னரே தீர்மானித்திருக்கின்றோம், மீண்டு மதை யிவண் பேசப்படுதல் அழகன்றென விடுத்தனம். நீற்ச. "புத்தகத்தின் ஏடு, அட்டை, எழுத்த, வாக்கியம் சகலமும் புத்தகமல்லவென்பதை யொழித்தபின், புத்தகமொன்றிருப்பது மெய்யானால்; தேகம், இந்நிரியம் முதலிய சகலமும் ஒழிந்த விடத்து நான் என்பதொன்றிருக்கிறதென்பது மெய்யாகும்" என்று தத்துவ விவேசினி பத்திராதிபர் போதினியாளுக்கு 1-10-82 ல் மறுமொழி கூறியதாகவும் அதனை ஷெ பத்திராதிபர் பொதுநிலையில் நிற்காமல் நாஸ்திகக் கருத்துக்குச் சார்பாய்ப் பேசுவதுபோலிருக்கின்றது என்றிச்சிறுமி யோலமிடுகின்றாள். இதனையுமொருவாறு சுவனிப்போம்.

பாஞ்சபூத பெளதிகமாகிய இப்பிரபஞ்சத்தின்சுண் உள்ள பொருள்களியாவும் ஐந்துவகைப்படுமென்றும் அவற்றுள் தாபரங்கள் ஸ்பரிஸமென்னு மொரேயறிவையுடையனவெனவும் சிப்பி, சங்கு முசுவியன் ஸ்பரிஸ, ரஸமென்னுமிண்டறிவையுடையனவெனவும்; எறும்பு, கறையான் முதலியன் ஸ்பரிஸ, ரஸ, கந்தமெனு மூவறிவையுடையனவெனவும்; சூரியிழைவட்டுவன்முதலியன் ஸ்பரிஸ, ரஸ, கந்த, ரூபமென்னும் நான்கறிவையுடையனவெனவும்; புள், விலங்கு, நரர் முதலியன் ஸ்பரிஸ, ரஸ, கந்த, ரூப, சத்தமென்னு மையறிவையுடையனவெனவு மறிவிற் சிறந்த பெரியோர் வகுத்திருக்கின்றதை அறிவிற் சிறந்தவர்கட்கே போதிக்கப்படுபவ்ந்த போதினியாள் பருவம்போராத காரணத்தாலிரியாயமறிந்திலளோ அல்லதியாது காரணமோ?

மேற்கூறிய (ஸ்பரிஸ) கிற்பன், நகர்வன், ஊர்வன், பறப்பன், நடப்பன் முதலிய ஐவகைப்பொருள்களில் புத்தகத்தைப் போதினியாள் எதவாக நினைந்துள்ளாள்? ஸ்பரிஸாதி யைந் து மற்ற வொன்று என்னை வருத்தாதே என்று சொல்லற்கேனும் அல்லததற்குரிய குறிப்பினாலேனும் காட்டற்கென்னவுண்டு நியாயம்? சர்வ சாதாரணமான விதனை யோர்பொருளாகக்கருதியதுகொண்டு தத்துவ விவேசினி பத்திராதிபரை நிலைவறியதாகக்கூறுவது "சர்க்கையினிகளுது பார்த்திரா" என்பதை யொக்கும். உலகத்திலுள்ள யாவத்பொருள்களுமே ஐயறிவோடிருத்தற்குக் காரணமென்ன? சிலவொன்றும், சிலவிரண்டும், சிலமூன்றும், நான்கும், ஐந்துமான வறிவுகளை வகித்திருப்பானேன்? நியாயமிப்படியிருக்க; ஏடு, எழுத்து முதலியனவுடைய புத்தகம் அசித்துப்பொருளென்றும் அது போல அக்காரணம், புறக்காணமுதலியனவுடைய தேகமு மசித்தென்றும் அதிலிருக்கும் பிராணனென்னும் ஜீவாத்மா சித்தப்பொருளென்றும் அதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக புத்தகத்தின் ஏட்டைக் கிழித்தா லென்னை வருத்தாதே மென்னுதென்றும், ஆனால் சரீரத்தினோர் அவயவத்தை யொருவனுடிக்கப்புகின் அவ்வாறுகூடுமென்றும், அன்றியுந் தப்பித்துக்கொள்ள வகையுந் தேடுமென்றும் சொல்லினையே, மேற்கூறிய ஐயறிவுகளாலன்றி நின் நியாயத்தை நிலைநாட்டவல்லையாயின் அதையெடுத்துப்பேசுவதுகாலமாகுமென்றிதனை நிறுத்துகின்றனம். இவ்விஷயமுதல் அவ்வதுபந்த முடிவுபரியந்தமதைச் சார்ந்ததாகவேயுள்ள மையால் போதினியா ளினிகொடுக்கும் நியாயத்தைநோக்கிச் சமாதானமருளச் சித்தமாயிருக்கின்றனம்.

கிருஷ்ணகிரி உண்மைவிரும்பி.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

Rs A. P.

மாசம்	1-க்கு	0 4 0	முன்பணஞ் செலுத்தவேண்டு
ஷெ	3-க்கு	0 10 0	ம். சந்தாவோடுகூட, இந்தி
ஷெ	6-க்கு	1 2 0	யாவிலும் பர்மாவிலு முள்ள

வெளியூரார் மாசமொன்றுக்கு ஒருஅணுவீதமும், சிலோனிலுள்ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு அரை அணுவீதம் ஆறுமாசத்திற்கு ரூ 0—13—0 மும் தபாற்செலவு சேர்த்தனுப்பவேண்டும். ஒரு வருஷத்தற்குப் பணமனுப்ப விரும்புகிறவர்கள் ஆறுமாசத்தொகைக்கு இரட்டிப்பு அனுப்பவேண்டும். தபாற்செலவு குறைவுபடக் கோருகிறவர்கள் தெரிவித்தால், பத்திரிகைகள் இரண்டுவாரத்திற்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில், பாதியும், நான்குவாரத்துக்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில் முக்கால்பங்கும் தபாற்செலவு கூடிவரும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174,
Davaraja Moodelly Street,—Madras.

குத்துவெயிலே சினி

சென்னை லௌகிக சங்கத் தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VII.—No. 9.]

MADRAS:—SUNDAY FEBRUARY 26, 1888. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுக சொல்லிப்பிறிதோர் சொலச் சொல்லி
வெல்லுஞ் சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

தூஷணை. [ரசங்கிகளுக்கு. திருஞானசம்பந்தர்.
சென்னை சுதேசத் தெருப்பி நாத்திகர்களுடா? ஆத்திகர்
மனிதனுக்கு அழிவில்லாத ஆ சுவனாதிசன். [குருடா?
ன்மா வுண்டா? நோட்டசு.

தூஷணை.

தூஷணை பென்பது உண்மைவிருத்தமாய்ப் பொரு
மை துரபிமானமாதிகாரணங்கதவ நெஞ்சை யொளி
த்து வஞ்சகம்பேசும் வசை மொழியேயாம். எனேத்
தூணையவாயினுங் கொடுமையைக் கொடுமையாகவும்
கடுமையைக் கடுமையாகவுங் கறந்தபால் கறந்தபடி எள்
ளத்தனையுங் கள்ளமில்லாமல் விள்ள உரைப்பது தூஷ
ணமன்று. ஒருபாற்பட்ட பகுதியினர்க்கு அபிமான
பூதமாயுள்ள யாதானுமோர் சமயத்தையேனுங் கொ
ள்கையையேனும் நடையுடை பாவனையையேனும் வி
யந்தெடுத்து வேறுசிலர் நகைபுரிந்திகழுமாறு கண்டித்
தல் தூஷணையாகாதோவெனின், ஒருவர்பாலுள்ள கு
ற்றத்தைக் கண்டிப்பது திரும்ப அவர் அதைப் புரியா
து குணப்படும்பொருட்டேயாதலாலும், குற்றங்களைத்
ல் பயிர்க்குக் களை பிடுங்குதல்போல் ஹிதத்தைத் தரு
கின்றமையாலும், உண்மைக்கு ஒரு சிறிதும் பிரஷ்ட
த்துவம் பிறவாது பிரதிபாதிக்கின்றமையாலும், தூஷ
ணமாகாதென்க. பின் தூஷணமாவதுதான் யாதோ
வெனின், சைவம் வைணவம் ஸ்மார்த்தம் மாத்துவம்
அருகம் புத்தம் கூடமணம் முதலிய சமயப் படுகுழியில்
வீழ்ந்து, துறை தெரிபாது எண்ணற்று, எருமை மூத்
திரம் எரும்பின் கண்ணிற்கு ஏகப்பெருவெளியென்ப
தாய்த் தத்தம்மதத்தையே யுத்தி பூர்வமாய் அவிரோத
ங்காண ஆகியில்லாமலும், தாழ்ச்சியற்ற தாஷ்டிக சிந்
தையாற் தடைபடாது மடைதிறந்தாலன்ன இடையற
வெய்யும் எண்ணற்ற நியாயப் பகழிகளைக் கண்ணுற்று
நடுவது பாதியில் நிரஸ்தஞ் செய்ய வகையில்லாமலுந்
தாம் பிடித்த முயலிற்கு முன்றேகாலெனச் சாதிப்பா
ன் வெளிவந்து கார்வயற்றவளைபோல் கதறுவதும்நியா
யமில்லாமலே பிறமதத்தை வாயில்வந்தபடி வதறுவ
துமே தூஷணமாம். யாதானுமோர் விஷயத்திலுள்
ள குணகுணங்களை அவ்விஷயாபிமானிகளாலே கூறப்
பட்டுள்ளவாறே பங்கமற அங்கை நெல்லிக்கனிபோல
சங்கையின்றிச் சாதித்துச் “சான்றோரே! இஃது யு
த்திக்கிசைந்ததோ இசையாததோ இயம்புங்கள்” என்
று தற்சாக்ஷிநிருபகம் செய்யுந் தாஷ்டிககாத் தூஷகொ
ன்றும் அன்னோர் நிருபத்தை தூஷணையென்றும் சிந்
தையற்று நிரந்தைசெய்வது விரந்தை! விரந்தை!! அ
றியாமையாகிய அந்தகாரசமூகங்களடர்ந்த மனக்காட்
டை விவேகப்பரசுகொண்டு வெட்டிக்களைந்து, நல்லறி
வுச்சுடர்கொளுத்தி, அகங்காரமாகிய மனப்பாறையை
ஞானகுவிசத்தால் நாசமாக்கி, முயற்சியாகிய ஏர்கொ
ண்டு மும்முறை உழுது, தருக்காதி தத்துவசாத்திரங்க
ளைத் தளராது எருவாகப்பெய்து, சத்தியமாகிய வித்
தைப் புதைத்து சுத்தமாகிய கேள்விரீர்பெய்து, சாது

சங்கலேவி சதுமுகமுங்கோலிக் காத்தல் மததூஷணை
பென்றும் ஹிதப்போஷணையென்றும் வசவகிகள் அறி
வார்.

சென்னை சுதேசத் தெருப்பிரசங்கிகளுக்கு,

எம்மதத்தினும் தம்மதமே சிறந்ததெனக்கொள்ளும் மதவா
திகளில் ஓர் சார்பினராகிய இந்தமதவாதிகளா! உங்களிற் சில
ர் கானமயிலாடக் கண்டிருந்தவான்கோழி தானுமதுவாகப்
பாவித்துத் தானுந்தன் பொல்லாச்சிறகை விரித்தாடினாற்போ
லுமே, நவநவமாய், விவிலிய மதஸ்தர்கள் செய்து வருவதை
க்கண்டு சந்த முனைகளிலும்சந்தை நிலைகளிலும் நின்ற பிரச
ங்கம் செய்து வருகின்றீர்களல்லவா! அவ்வாறு செய்தவரு
ம் பிரசங்கங்களின் வாயிலாய் கிறீஸ்தமதமாகிய பிறமதகண்
டனஞ் செய்தவருகின்றீர்களன்று! மற்றையவிஷயங்களைப்
போலவே மதவிஷயத்திலும் ஆராய்ச்சி யிருக்கவேண்டியது
ஆவசியகமாயிருப்பினும், அவ்வாராய்ச்சியே ஒவ்வொரு மதத்
திலும் இருக்கவேண்டிய தாவசியகந்தானே. ஆகவே, நீங்க
ள் கிறீஸ்தமதத்தினிடத்துப்பொருத்திய ஆராய்ச்சியை உங்கள்
சொந்தமதமாகிய இந்தமதத்தின்கண் பொருத்தியதுண்டோ?
இல்லையோ? இல்லையாயின், தன் கண்ணிலுள்ள தூலத்தை
யொழிக்கமுயலாது பிறர் கண்ணின்கண் ணுள்ள தூசைத் து
டைக்கமுயலும் அந்தகார்பால் எழும் நிரந்தைக்கு உடந்தையர்
களாவீர்களன்று? அல்லது உங்கள் மதத்தில் நீங்கள் உண்
மையாகவே ஆராய்ச்சி செய்திருப்பது வாஸ்தவமாயின் கிறீ
ஸ்தமதத்தினும் உங்கள் இந்த மதம் அதி ஆபாசமுடையதும்,
மிக அருவருப்புடையதும் கொடியதிலும் கொடியதாகவுயிரு
ப்பது, உங்களுக்குத் தோற்றவில்லையா? அவ்வாறு தோற்றியி
ருக்குமாயின், நீங்கள் இந்தமதமாகிய உங்கள் இழிய மதத்
தை விட்டு விட்டு அதிலும் அனேக மடங்கு குணமாயுள்ள கிறீ
ஸ்த்த மதத்தை மாத்திரம் கண்டிக்கப் புகுந்ததென்க! உங்
கள் மதமாத்திரமென்ன சிவாலங்கத்தின்மேலைய எவியா!
மதாபாசங்களைக் கண்டிக்கப் புகுந்தவர்களுக்கு மதாபிமான
மேன்? படுகளத்தில் ஒப்பாரியா! இதனானு மதவாராய்ச்
சி செய்யப் புகுந்தவர்களுக்குக் கழகு? இதைவிட மூலவீட்டி
ல் முக்காடிட்டு மொக்காரம்போட்டுத் தூங்குவது நலமே.
ஏன் ஐயா! எங்களுக்கு எங்கள் மதத்திலுள்ள ஆபாசங்கள்
தெரிந்திருக்குமாயின், பிறமதகண்டனம் செய்யப்படுவோமா!
எங்களுக்குத் தெரிந்ததெல்லாங்கூடி பிராட்லா, இங்கர்சால்
முதலிய சுவக்கியானிகள் எழுதியுள்ள கிரந்தங்களில் சிலவற்
றைக் கண்ணோக்குங்கால் புலப்பட்ட சிறசில கிறீஸ்தமதாபா
சகண்டனாபுத்திகளே யொழிய வேறல்ல. இந்துவேத சாஸ்
திர புராணங்களின் இரகசியங்களை யாரறிவார்கள் என்பீர்க
ளாயின், உங்கள் மதமே உங்கள் கண்களைத் திறவாதிருக்க, நீங்
கள் பிறமதகண்டனஞ் செய்தவருவது என்னபயனைக்கருத்?
கிறீஸ்தவர்கள் பிரசங்காதிகள் செய்து வருவது பிறமதஸ்தர்
களைத் தங்கள்மதம் புகுவிக்கும் வண்ணமன்று? நீங்கள் பிரசங்
கங்கள் செய்வது அன்னோர் உங்கள் மதத்தில் புகுவதற்கா?
அன்னோர் புகின் உங்கள் மதத்தினர் அன்னோருடன் ஒத்து வா
ழமுடியுமா? உங்களுக்குள்ளவே ஒற்றுமையற்றிருக்கையிலே
அஃது எவ்வாறு முடியக்கூடும்? இல்லையிலை பிறமதஸ்தர்
களை எங்கள் மதத்தில் புகச் செய்வதற்கன்று, இந்தமதத்தி
னார் கிறீஸ்தமதம் புகாவண்ணமே நாங்கள் பிரசங்கங்கள்
செய்கிறோம், அப்பிரசங்கங்களில் கிறீஸ்தமதத்தினைக் கண்
டிக்கிறோம் என்பீரேல், இந்துக்கள் இதுவரையிலும் கொண்டு
ள்ளமதத்தினிடத்தில் என்ன உறுதியினைக்காட்டி அன்னோரை
ப்பிறமதப் பிரவேசஞ் செய்யாதிருக்கச் செய்யப்போகிறீர்க
ள்? நீங்கள் மதோன்மத்தமாய் இந்துக்களைப் பிறமதப் பிர
வேசஞ் செய்யாதேயுங்கள் செய்யாதேயுங்கள் என்று வற்பு
றுத்துவதே அன்னோரை அம்மதப் பிரவேசத்தில் செல்லத்
துண்டுமன்று? அஃது எவ்வாறெனின், அடியில் வரும் சிறுக

தையாலே யறித : ஓர் இராஜ குமாரன் தன் மாதாபிதாக்களி
ன்மீது யாத காரணத்தினாலோ வெறுப்புற்றுத் தன்னகர் வி
ட்டுப் புறநகர் தொட்டு ஓர் அவ்வையார் அகம் வசிக்குங்கால்,
அவ்வவ்வையாரால் அவ்வுருக்கு வடக்கிலுள்ள காட்டினிடம்
செல்லக்கூடாதென்று வற்புறுத்தப்பட்ட அவ்விராஜகுமாரன்
அவ்விடம் செல்வதே பொறுப்பாகக்கொண்டு ஆங்கு சென்று
யாவராலும் அடையக்கூடாத தேவ கன்னிகைகளை மணம் புரி
ந்தான் என்று சாதாரண கதைகள் உண்டு. ஆகவே ஒரு கா
ரியத்தைச் செய்யக்கூடாதென்று பிரசங்கிப்பதைப் பார்க்கிலு
ம் இது இது செய்தால் இது இது காரணத்தினால் இது இது
விளையும் என்று பிரசங்கிப்பதில் பிரயோசனமே தவிர, வேறு
வகையால் அப்பிரயோசனமும் அல்லவோ விளையும். இவை
யெல்லாமறியாமல், சுதேசத் தெருப் பிரசங்கிமார்களே! இவ்
வீண் பிரசங்கம் ஏன்? நீங்கள் உண்மையாகவே இந்துக்
ளின் நன்மையை உங்கள் மனத்தின்கண் உடையவர்களாயின்,
அதனைக் காட்டிப் பெறுகின்றேனென்பதோ? அவை அனை
மூன் உங்கள்பாலிய சகோதரிகளையும் பெண்களையும் வயதுவரா
மூன் விவாகம் புரியாவண்ணம் போதியுங்கள். பாலிய விவா
கத்தினால் விளையும் துன்பங்களை யெடுத்துக் காட்டுங்கள், அக்
கொடிய வழக்கத்தை நிவர்த்தி செய்யுங்கள். உங்கள் சகோ
தரிகளும் புத்தரிகளும் காலதேசத்தால் கைமமையராகும்படித்
தில், அவர்களை மறுமணம் புரியும்படி போதியுங்கள். அதன
லுண்டாகும் பிரயோசனங்களையும் அவ்வாறு செய்யாமை
யால் உண்டாகும் பொல்லாங்கையும் அவர்களுக்கு அறிவி
யுங்கள், அறிவித்தவாறு மணமும் புரிவியுங்கள், உங்களு
க்குள் நடக்கும் விவாகங்களில் தாசிகளை வரவொட்டாம
ல் இருக்கும்படி பிரசங்கங்கள் செய்யுங்கள், அன்னோரை உ
ங்கள் கோவில்களினின்றும் ஒட்டிவிடப் பயிர்ச்சமாய்ப் பிரச
ங்கங்கள் செய்யுங்கள். மேலய குற்றங்களுக்கெல்லாம் ஆத்
பீடமாயுள்ள பிராமணர்களை இந்துக்களின் எந்தப் பிரயோச
னங்களிலும் சேர்க்காமல் காரியங்களை நடத்தும்படி இந்துக்க
ள் யாவருக்கும் அவர்கள் வீடுகளுதோறும் சென்று சென்று
பஞ்சாங்கக்காரர்கள் பஞ்சாங்கம் படிப்பதுபோல் எடுத்துரை
யுங்கள். பிராமணர் கட்டிவிட்ட கட்டுக்கதையாகிய சாதிரி
யப்புரட்டால் விளையும் எண்ணிறந்த அவதிகளையெல்லாம் நர்ச
கீர்க்காய்ப் பிரித்துக்காட்டுங்கள். இவைபோலவனவற்றைவி
ட இந்த தேசாபிமானிகளுக்கு என்னதான் விஷயங்களுளவோ
யாமறிக்கிலேம்.

சாதிசமயசங்கரான்.

மனிதனுக்கு அழிவில்லாத ஆன்மாவுண்டா?

(28-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மற்றசகலபிராணிகளைப்போலவே மனிதனும் ஒரு
புள்ளி அளவான முட்டையில் ஜனித்தவன். இவ்வொலியு
ஷன் சித்தாந்தத்தை நாம் நம்பினாலும் நம்பாவிட்டா
லும், இது மறுக்கக்கூடாத உண்மையான சங்கதி. சுக்
கிலஸ்ரோணிகங்களிலே கருவியினால்லாமல் கண்ணு
க்குத் தென்படாதிருக்கிற கருவுகளின் சேர்க்கையினு
லே நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆரம்பமுண்டாயிருக்
கிறது. இந்த அற்ப ஆரம்பம் ஒருதரமுண்டாய்விட்
டால், பூர்த்தியான சிசுப்பிராயத்திற்கு நாம் வளர்ந்து
விகசித்து வருவதற்காகப் பிராணவாயுவோடுங் கூடிய
ஆரோக்கியமான ரத்தம் போதுமான அளவுக்குச் சவ
தரிப்பதுதவிர வேறெயொன்றும் வேண்டிவதில்லை. நட
க்கவேண்டிய தொழில் யாவும் வரவர மெல்ல மெல்ல
நிதானமாய் நடந்துவருகிறது. இலேசான (பிண்டமா
கிய) அங்கக்கட்டுமுதல் மிகவும் சிக்கான உருவுவரையி
லும், அசைவற்ற நிலையிலிருந்து ஏறக்குறைய சரீரசே
ஷ்டைவரையிலும் விர்த்தியாகி வருகிறது. நெடுநாள்
முந்தியே சூத்திரப் பாவைபோல நிரந்தரமாய் நடக்கி
ற ஹிருதாசயச் செய்கையோடுகூட, ஜனனகாலத்தி
லே துறா யீரலிலும் மார்பிலுமிருந்து உஸ்வாச நிஸ்
வாசச்செய்கை யுண்டாகிறது. இவ்விதமாய்க் குருத்
துக் குழந்தையிலே, வெறும் அங்கக்கட்டு வியாபாரந்
தவிர வேறொன்றும் காண்பதில்லை. நாம் காண்ப
தெல்லாங்கூடி திட்டமாகவும் மிகுதியாகவும் கு
றைவாகவும் மானிட இரத்தஞ் சேருகிற அளவு
க் கேற்றவாருண்டாகிய பலனையிருக்கிறது. இவிலே
நாம் ஆன்மாவென்று சொல்லுகிற எதினுடைய ஜாடை
யுமில்லை. குழந்தை உருப்பட்டதிலாவது அதினுடைய
ய செய்கையிலாவது ஏதோ ஒரு ஆவி, அல்லது ஆன்

மா அல்லது சடமற்ற பதார்த்தத்தின் சகாயமிருப்ப
தாக நியாயமாய்ச் சொல்லுவதற்கிடமில்லை. சொல்
ல எத்தனப்படுவோமாகில் அளவற்ற சங்கட்டங்க
ள் நேரிடுகின்றன. அது எங்கிருந்து வந்தது? நி
த்தியமாக இதுவரையிலே அது எங்கிருந்தது? அ
து பதார்த்த மல்லாவிட்டால் பதார்த்தத்தின்பேரி
ல எப்படி வியாபிக்கும்? அதினுடைய சரியான
தொழி லென்ன? அது இருக்கிற தென்பதற்கு
நமக் கென்ன ருஜு? பதார்த்தத்தின் சகத்தியளவு
இவ்வளவென்று நமக்கெப்படி தெரியும்? இவைசுரு
ம் மற்றநேக கேள்விகளும் தமக்குத் தாமேயுண்டாகி,
நியாயமான மறுமொழி பெறுவதில்லை. இந்தச் சிசுவு
தான் வரவர புலப்படாமல் விகசிக்கத்தொடங்கி, உரு
வத்திலும் சகத்தியிலும் விர்த்தியடைந்து, மரத்தின் உ
யிரளவாய் நின்ற அறிவிலா நிலையிலிருந்து, வெகுமெ
துவாய் அறிவு வளர்ந்துகொண்டே வந்து, நடுவயதுள்
ள புருஷன் அல்லது ஸ்திரீயாக விகசிப்பதை நாம் கா
ணுகிறோம். விகசிப்பு விர்த்தியாகிவருகிற இருபத்தை
ந்து அல்லது முப்பது வயசு காலவரையிலே, ஆன்மா
அல்லது ஆவியென்பது எந்த மூலையிலிருந்தாவது வந்
து அந்த நபரைப் பற்றிக்கொண்டு அவனிடத்தில் கு
டி புகுந்ததாகத் தெரியவரும்படி அவனிடத்தில் சடுதி
யிலே விசேஷ அறிவு விளங்குவதை நாம் காண்பதில்
லை. சகல விர்த்தியும் மெல்ல மெல்லவே யுண்டாகி
றது, அதுவும் தவறித்தவறிக் கஷ்டத்துடனேதா னு
ண்டாகிறது. இவையெல்லாம் நாம் தசைக்கோதுகளை
வளர்த்து உறுதிப்படுத்தவும், நாம் பு சத்தை வளர்த்து
விகசிக்கச் செய்யவும், அதனுள் சிலவரையறை சம்ப
ந்தங்களை நிலைநிறுத்தவும் வேண்டியிருக்கிறதென்று நா
ம் தெரிந்துகொள்ளும்போது விளக்கமாயிருக்கிறது.
நாம் ஆன்மா அல்லது ஆவியென்பதற்கு ஏதாவது செ
ய்ய வேண்டியதா யிருக்கிறதென்று சொல்லுவோமா
கில், அப்படிச் சொல்வதே ஆபாசமா யிருக்கிறது,
மனிதனுடைய ஆன்மா அல்லது அழியாதபாகமானது
மனிதனுடைய மற்றச்சரீர அங்கக்கட்டின்பாகங்களோ
டுகூட வளர்ந்து விகசிக்கிறதென்று வாதிக்கத்தக்கவர்
களுஞ்சிலருண்டு. அப்படியிருக்குமாயின், ஆத்மா அ
ழிவில்லாததாயிருக்கமாட்டாது, சரீரத்தோடு கூடிணி
த்து அழிந்துபோகவேண்டியதே. உருப்படுத்திவருகிற
சத்துவங்களே சின்னாபின்னப்படுத்தக் கூடுமானவை,
எதற்கு ஆதியிருக்கிறதோ அதற்கு அந்தமுமிருக்கவே
ண்டியதே.

ஆயினும், மனிதனுக்கு அழிவில்லாத ஆன்மாவென்
டென்பதைப்பற்றிச் சகலசந்தேகங்களையும் நிவர்த்தி
செய்யும்பொருட்டு, விசேஷ அறிவுள்ள மனிதனைப் பூர்த்
தியானமாதிரியாக எடுத்துக்கொண்டு, அவனைப்பன்னி
ப்பன்னிப் பரிசோதனைசெய்து பார்ப்போம். இந்த
நபர் மனது சம்பந்தமும் சரீர சம்பந்தமுமான சக
லகுணங்களோடுங்கூடி நல்லபருவத்திலும் திடத்திலு
மிருப்பதாகவும், பின்புநமது அறைக்குள் உட்காந்து
நாம் சொல்கிறபடி கேட்கச்சம்மதித்ததாகவும் எண்
ணிக்கொள்வோம். சணல்விரையினால் செய்யப்பட்டு
அராபியர்களுக்குள் ஹாஷிஷ் என்று வழங்குகிற மருந்
தில கொஞ்சம் அவனுக்குக்கொடுத்தால், சற்றுநேரத்
துக்கெல்லாம் அவனுக்குள் விசேஷ மாறுதலுண்டாகி
றது. அதற்குமுந்தி அவன் இறுமாப்பில்லாமலும் உற
க்கமில்லாமலும் சகஜமான ஒழுங்கிலிருந்தவன்; ஆன
ல் இப்போது அதிக ஆனந்தமடைந்தவனாகக் காணுகி
றான். அவனுடைய நடைநொடிபாவனைகளும், முகவி
லாசமும், ஜோலிப்பானகண்களும், ஆர்பாட்டமான
தொனியும், கொண்டாட்டமான பேச்சும், இவையெல்
லாஞ்சேர்ந்து இருந்தாப்போலிருந்து மனோவியாபாரத்
திலே வேறுமனிதனைக்காணுகிறான். அவன்கண்ணு
க்குச்சகலமும் மிகுந்த பிரகாசமான நிறத்தோடு மளப
ளப்பாகக் காணுகிறது. எதுஎது அவனுக்கு இதுவரை
யில் சோர்வுள்ளதாகக் காணப்பட்டதோ அவையெல்ல

லாம் இப்போது தென்புள்ளவைபாகக் காணப்படுகின்றன. சுருக்கமாய், இரத்தத்தில் ஊறி, இவ்வாறு மூலையில் வியாபிக்கக்கூடியவஸ்துவின் செய்கையால் மனிதனுடைய ஆன்மா பூர்த்தியாய் நவீனகுணாகிசயங்களை யடைந்து இறுமாந்து, அனேகமடங்கு அதிகமான ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியாயின், மானிட சரீரத்தினுட்புகுந்த ஹாஷிஷ் என்னும் மருந்தானது நாம் ஆனந்தமென்று சொல்லுகிற மனத்தன்மையாக மாறிற்று, அல்லது அழிவில்லாத ஆன்மாவின் பதார்த்தமல்லாத ஆவி அனுத்திரள்சு ள் ஊறி, ஆவியான ரசாயனத்தொழில் மோஸ்தராய் அவற்றோடு கலந்து, முன்னெப்பார்க்கினும் அதிக ஆனந்தமுள்ளவையாயிருப்பதாக நம்பும்படி போதிகின்றதா? இவையெல்லாம் அப்படி யுண்டாவதாக வேயிருக்கட்டும், அப்போது அந்த மருந்து ஆன்மாவை வசப்படுத்திக்கொண்டு, அதனுடைய சொருபத்திலே முக்கியமான மாறுதலைச் செய்கிறதென்று நமது பரிசோதனையால் தெரிந்துகொள்ளவேண்டி யிருக்கிறது. நமது முகற் பரிசோதனையின் வியாபகம் ஒழியும்படி அந்த மனிதனைச் சிலநாள் ஆறப்போட்டு, வேறொரு பரிசோதனை செய்து பார்ப்போம். இப்போது அல்கொஹல் என்னும் சாராயங்கொடுத்துப் பார்ப்போம். இரண்டுமூன்று விசை கொடுத்த மாதிரித்தில், கிட்டத்தட்ட முன்னைய மருந்தினாலுண்டான குணமேயுண்டாகிறது; ஆனால் அந்த மருந்து ஊறவூற, புதுதோற்றங்கள் காணுகின்றன. அவையவங்கள் வெலுவெலுத்து நிலை குலைந்து, அவற்றின் சேஷ்டைகள் சரிதப்பி விகாரப்படுகின்றன. நாகுமுற ஆரம்பித்துப் பேச்சு தடுமாற்றமுறுகின்றது. மனதையாளுஞ் சகத்தியானது சரியான எண்ணத்திலும் வியாபகத்திலுமிருந்து சீக்கிரத்தில் விலகுகிறது. இப்போது இஷ்டமென்பதெங்கேயிருக்கிறது? சில சாஸ்திரிகள்கூறுகிற இஷ்டமென்னும் மருட்பொம்மை சிங்காசனத்திலிருந்து கீழே விழுந்துவிடுகிறது. அல்கொஹலைத் தொட்ட மாதிரித்தில் அழிவில்லாத ஆன்மா நடுநடுங்கி, குழறிவழிந்து, தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறி, நிராதரவாய் விழுந்து, வெலுவெலுத்துப்போகிறது. இதோடு போகவில்லை. உடம்பு வெலுவெலுத்துத் தடுமாற்றமுறுவதற்கு மிஞ்சி மனத்தொழில் சீராயிருக்கவில்லை. உடம்பு சம்மாளித்துக்கொண்டு ஒரு வழியாயிருந்தபோதிலும், அதற்கு முந்தியே மனம் தத்தளித்துக் கூத்தாடுகிறது. அந்தச் சாராயங்குடித்தவன் விதைத்துப்போய்விடுகிறான். தற்காலத்திற்கு இன்மையாகக் காணுகிற ஆன்மாவைக்குறித்து யாம் பேசுவோமாகில், அவனுடைய ஆன்மா புத்தமதசித்தாந்தப்படி நிர்வாணமடைந்ததாகவே அறிவற்றதாயிருக்கிறது. இதை முழுதும் கவனித்து, தேகஸ்திதிக்கும் மனத்தொழிலுக்கு மிருக்கிற அந்நியோந்நியமான சம்பந்தங்களைச் சரியாயறிந்தபின்பும், மனிதனுடைய ஆன்மா அழிவில்லாததென்று சாதிப்பவனெவன்?

(இன்னும்வரும்.)

R. R.

திருஞானசம்பந்தர்,

இ யே சுவானவர் செய்த
அற்புதங்கள்.

(27 - வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(தி-ஞா) பாண்டியன் சைவத்தை மேற்கொண்டு சம்பந்தரை நமஸ்கரித்து சைவசமயத்தைச் சாராச்சமணர்களையும், அவருக்கு இடுக்கண்புரிந்த துரோகிகளையும், எண்ணுயிரம்பேர்வரையில் கழுவினேற்றினர்.

(இ-கி) கதரேனருடைய நாட்டிலேயுள்ள பட்டணத்தில் கல்லறையில் அனேகநாளாய் அனேகம்பிசாசுபிடித்திருந்த மனிதனை நோக்கி அவனைப் பிடித்திருக்கும் பிசாசுகள் யாவும் பன்றிக்கூட்டங்களின்மேல் பாயக்கட்டளையிட்டார். அவைகள் யாவும் மேட்டில் நின்று கடலில் பாய்ந்து அமிழ்ந்துமானடன,

(தி-ஞா) மதையில் உள்ள சமணர்கள் யாவரும் ஒன்று கூடி அவர் இருந்த இடத்தில் தீயிட்டார்கள், அவருக்கு யாதொரு தீங்குமில்லாமல் சமணசார்பிலிருந்த பாண்டியனுக்கு கொடூரமான வியாதி உண்டாயிற்று.

(இ-கி) யூதாஸ்காரியோத்த முப்பது வெள்ளிக்காசுக்காக இயேசுவானவரை பகைவரிடத்தில்காட்டிக்கொடுத்தான், பின்பு அழுது நான்கொண்டு செத்தான்.

(தி-ஞா) சமணசமயமே மெய்ச்சமயமென்று வாதுக்குவந்தவர்களை திருஞானசம்பந்தர் இருசமய உண்மைகளை இரண்டு ஒலையில் எழுதி அக்கினியிலிட சமணர் ஒலை சாம்பலாய்விட்டது, திருஞானசம்பந்தர் ஒலை அக்கினியினின்று எழுந்த வாதத்தை வென்றது. வைகையாற்றில் இருபட்சத்தாருடைய ஒலையை எழுதிவிட சமணர் ஒலை கடலில்போய்ச் சேர்ந்தது; திருஞானசம்பந்தர் ஒலை எதிரோக்கிச்சென்று நெடுந்தூரம்போய் நின்றசனூல் சமணர் திகைதப்பி விழித்தார்கள்.

(இ-கி) இயேசு கடலின்பேரில் நடந்து டடகண்டை வரும் போது பேதரு கண்டு யாரோவென்று பயந்தான், பின் இயேசுவென்று அறிந்த அவர் கட்டளையிட பேதருவும் கடலில் நடந்து இயேசுவண்டைச் சேர்ந்தான்.

(தி-ஞா) திருமயிலாப்பூரிலே சிவனேசருடைய அருமைப் புத்திரியை சர்ப்பம் தீண்டியதனால் அவ்விஷம் அனேக பண்டிதர்களுடைய மணிமந்திர ஒளவுதங்களால் நீங்காமையால் இறந்தனள்; பின்பு சிவனேசர் அருமை புத்திரியை எடுத்த தகனம்பண்ணினார். சிவனேசரென்பவர். திருஞானசம்பந்தருக்கு தனது உடல் பொருளாவியாவும் தத்தஞ் செய்திருந்தமையால் சாம்பராயின தன் புத்திரியின் எலும்புகளை ஒரு குடத்திற் சேமித்த மேற்படி பூம்பாவை யிருந்த கன்னிகா மாடத்தில் வைத்தார். திருஞானசம்பந்தர் ஸ்தலங்கள் யாவும் சேவித்துக்கொண்டு திருமயிலாப்பூருக்கு வந்தார். சிவனேசர் திருஞானசம்பந்தர் பாதத்தில் சேவித்தது, வைத்திருந்த குடத்தையும் வைத்த நமஸ்கரித்தார். அவர் திருவுளமகிழ்ந்த குடத்திலுள்ள எலும்புகளை அப்பொழுது அக்கன்னிகைக்குருடக்கும் 12 வயது பெண்ணை பரமசிவத்தினது அருளால் எழுப்பித்தந்தார்.

(இ-கி) எருசலேமுக்கு சமீபத்திலுள்ள பெத்தானியாவில் மார்த்தாள் சகோதரனாகிய லாசரு இறந்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டபின் நாலாநாள் இயேசு அவ்விடம்வர, மார்த்தாள் அவர்பாதத்தில் விழுந்து அலறி அழுதாள்; அதைக்கண்டு இயேசுவும் கலங்கி கண்ணீர்விட்டார். பின்பு கல்லறைக்கு வந்த அதன்பேரில் இருந்த கல்லையெடுத்தப்போடுமபடி திட்டஞ் செய்து பின்பு தன் கண்களை யேறெடுத்த தமது பரம பிதாவை நோக்கி தோத்திரம்பண்ணி, லாசருவே வெளியேவாவென்று உரத்த சப்தமாய்க்கூப்பிட்டார்; அப்பொழுது மறித்தவன் உடனே கல்லறையினின்று வெளியேவந்தான்.

(தி-ஞா) திருஞானசம்பந்தருக்கு திருமணஞ்செய்ய உற்றார் பெற்றார் ஒருங்கு சேர்ந்த அவரை வேண்ட அதற்கவரிசைந்த மணத்துக்குரிய சகல சடங்குகளும் முடிந்த பிறகு, பரமசிவத்தின் கருணையால் அங்கு ஓர் பெருஞ்சோதி தோன்றிற்று. அச்சோதியில் திருஞானசம்பந்தரும் அவர் மனைவியாரும் திருமணத்தைக் காணும்பொருட்டாக வந்தவர்களும் அங்கிருந்தவர்களும் கலந்தார்கள்.

(இ-கி) சிலுவையிலறைந்தபின் மூன்றாம் நாளில் ஒரு தேவதூதன் வந்து கல்லறையின்மேலுள்ள கல்லைப் புரட்டித்தள்ளினான், அப்போது இயேசுவானவர் கல்லறையிலிருந்து உயிரோடு எழுந்திருந்தார். உயிர்த்தேநூந்தபின் நாற்பதுநாள் இவ்வுலகத்தில் தங்கியிருந்து, கடைசியாக அவர் தமது கைகளை உயர்த்தி தமது சீஷர்களை ஆசீர்வதித்தார். ஆசீர்வதிக்கையில் அவர் வானத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டார். உடனே ஒரு மேகம் அவரை யெடுத்துக்கொண்டுபோயிற்று. அவர் அருகிலிருந்த இரண்டு தூதர்கள் உங்களைவிட்டு வானத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இயேசுவானவர் உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்துக்கு எழுந்துபோனவிதமாகத் திரும்புவார் என்றார்கள்.

இவ்விருவர் செய்த அற்புதங்களை இவ்விருசமயத்தாரும் நம்பி அவர்களை விசுவாசித்தவருவது பிரத்தியட்சம். இவ்விதமாகவே மகம்மதிய முதலிய சமயங்களிலும் அநேகவித அற்புதங்கள் செய்யப்பட்டன வென்று சொல்லியிருக்கின்றது. மேற்சொல்லிய அற்புதங்களில் சிறிசில தற்காலங்களிலும் நடந்தேறியிருக்கின்றன. தாதுப்பொருளாகிய கார்தம் இரும்பை இழுக்கும் தன்மைபோல் மனிதர்கள் தம்மிடத்திலுள்ள ஆகரிஷண சக்தியினால் நரம்பை அடுத்த வியாதிகளை ருணப்படுத்தி, பலர் பிரயிக்கும்படியான அனேக காரியங்களையும் செய்கின்றனர். ஆனால் இறந்த மக்கி மண்ணையும் எலும்பாயும்போனவர்கள் எழுந்திருப்பது இயற்கைப்பிரமாணத்திற்கு ஒத்ததாயில்லை. இறந்தவர்கள் எழுந்தார்கள் என்னும் அற்புதமில்லாத மதத்துக்கு மாட்சிமை உண்டா? முற்காலத்திலிருந்தேறிய அற்புதங்கள் இக்காலத்தில் இல்லாமைக்குக் காரணம் யாது? தே

வேந்திரன் ஆக்கினையால் சப்தமுதிலகன் சாகாத்திற்சென்று நீரைப்பருகி நிலத்தில் பொழிசின்றன வென்கிற வெண்ணமு ம் சூரிய சந்திர நட்சத்திரங்கள் பூமியைச் சுற்றுகின்றனவெ ன்கிற வெண்ணமும் தற்கால தத்துவங்களால் எப்படி மாற்றிற் றோ அப்படியே இதவும் நானுக்குநான் பிரகீர்த்தியின் லட்ச ணங்களை அறிய அறிய வெயிலின்முன்னில்லாமஞ்சுளைப்போல் வட்டோடும்.

Y.

நாத்திகர்குருடரா ? ஆத்திகர்குருடரா ?

ஆத்திகாளை நோக்கி நம்மாத் கூறப்பட்ட கடவுள் உண் டென்பதற்கென்ன திருஷ்டாந்தங்கள் உண்டு என நாத்திகாள் வி னவுங்கால், அன்னோர் விடையாகப் பகருவனவற்றுள் அதிக மர்த்தியமாய் விளங்கும் விடையைப்பற்றி இங்கு விவகரிப் பாம். அவ்விடை வருமாறு: 'பிறவிக் குருடனுக்குச் சூரியன் உண்டெனக் காட்டுவது எவ்வளவு கூடாத காரியமோ, அவ் வளவு கூடாத காரியமே நாத்திகாளுக்கு ஆத்திகாள் கடவுள் உண்டென்று காட்டப் புகுவதும்.' இதனால், ஆத்திகாள் கட வுளைக் காண்கிறார்களென்றும், நாத்திகாள் காண்கிறார்களி லையென்றும், இவ்வாறு ஆத்திகாளால் காணப்பட்டும் நாத்தி காளால் காணப்படாமலும் ஓர் கடவுள் இருக்கின்றாரென்று ம், விளங்குகின்றது. ஆத்திகாள் கடவுளைக் காண்கிறவர்களா னால், அவர்கள் கடவுளைப்பற்றிச் சொல்லிய, சொல்லுகிற, சொல்லப்போகிற ஒவ்வொரு விஷயங்களும் (பொய்ச்சாட்சி பகர்வாருணாபோல்) முன்னுக்குப் பின் மலைவுபடக் கூறப்படா மலும், (யானைகண்ட குருடருணாபோல்) ஒருவர் சொல்லிய தற்கு மற்றொருவர் சொல்லியது முறண்படக் கூறப்படாமலும் இருத்தல்வேண்டும். நாத்திகாள் கடவுளைக்கண்டு தரிசிக்கு ம் விஷயத்தில் அந்தகராக விருந்தபோதிலும், நியாயாதிபதிக ள், தாங்கள் ஒரு சிந்திதஞ் செய்யக்காணாத பல விஷயங்களை யும் உண்டு இல்லை என வாதி பிரிதிவாதிகளின் வாக்கு மூலமா ய் நிரூபிப்பதபோல, ஒரே விஷயமாகிய கடவுளைப்பற்றி, நாத்திகருக்கே பிரிதிவாதிகளாக வொருங்கே சேர்ந்தள்ள ஆ த்திகாளது வாக்குமூலத்தால், அவர்கள் உரை முன்னுக்குப் பின் மலைவுபடாமலும், ஒருவர் சொல்லியதற்கு மற்றொருவர் சொல்லியது முறண்படாமலும் உள்ள விடத்த உண்டென்று ம், இல்லாவிடத்த இல்லையென்றும் ஏன் அந்நாத்திகாள் தீர்மானி க்கக்கூடாது? கூடுமாதலாற்றான் நாத்திகாள் ஆத்திகாளால் தத்தம் கடவுளருக்குக் கூறியுள்ள இலக்கணங்களைக்கொ ண்டே அக்கடவுளர்களை நாத்தியாக்கின்றனர். அதனாலேயே ஆத்திகாள் திய குருடராக நியமிக்கப்படுகின்றனர். தாங்க ள் காணாததைக் கண்டதாகச் சொல்வோரைப் பொய்யரென நியமிக்காமல் திய குருடரென நியமிப்ப தெற்றுக்கெனின், அவர் கடவுளைக்கண்டதாகச் சொல்லும் பொய்யினாலேயே உலகத்தவர்கட்கு ரட்டம் ஒன்றுமில்லையென்றும், அப்பொய்யி னைக்கொண்டு அன்னோரை மயக்கி உடல்பொருளாவியனைத்தை யும் அப்பொய்க்கும் அப்பொய்யினை வளர்த்துவரும் ஆத்திகத் தலைவர்களுக்கும், தத்தஞ் செய்துகொடுக்கச்செய்த அவற் றினைப் பெற்றும் பெறவும் இருக்கின்றனராதலாலென்க. ஆச வே, கடவுளைத் தெரிசிக்கின்றோம் என்று சொல்லும் ஆத்திகா ள் கூறும் அக்கடவு ளிலக்கணங்களைக்கொண்டு அக்கடவுளை நா த்திகாள் நாத்தி செய்தவியுமின்றபடியால், ஆத்திகாள் குரு டராதலும், அவர்கள் கடவுள் நாத்தியாதலுந்தவிர, மெய்யா ய் நாத்திகாள் குருடராதல் பொய்யாய் முடிந்தது. ஆத்திகர் குருடரா? நாத்திகர் குருடரா? விவேகிகள்! விவேகிகள்! இவ்வினாக்களை கவனியின் கவனியின்.

D.

கவனாதிசயம்.

ஒன்றைப்பற்றி ஐயந்திரிபத சிந்திப்பவர்கட்குக் கவனாதிச யென்று பெயர். சிந்தியாதவர் பயனில்லாச் சொற்சையும் பொ ருளில்லா மொழிகளையும் எப்போதும் உபயோகிக்கிறார். பய னில்லாச் சொற்களைப் பகர்வாரைப் பதரென எண்ணுவார். நியாயமில்லாத அல்லது அனுபோகமில்லாத கொள்கைகளை த் திரஸ்கரிப்பார். வயதிற்கு வழிபாடு செய்யார்; அறிவிற்கே அஞ்சலிகரத்தினராவார். பிடிவாதக்காரரைப் பேயரென வெ ண்ணுவார். வஞ்சனைக்காரரை நஞ்சென நண்ணுவார். வகுப்பை யும் மதத்தையும் மதியார். உண்மையறியும் உத்தமராவார். பொய், கொலை, கள், களவு, காதல், ஈதல் மறுத்தல் முதலிய திய செய்கைகளை உள்ளத்தாலுள்ளலும் தீதெனத் திடசித்த மாவார். இச்செய்கைகளைப் பிறர் இவர்க்குச் செய்யச் சதியா ராதலால் அவ்வா றன்னியர்க்குச் செய்யக் கனவிலு முன்னு ட். கண்டதை யுண்டெனக் கருத்திசைந்து வாதித்தப் போதி ப்பார். நற்குணத்தை நாட்டுவர். தற்குணத்தையோட்டுவர்.

அறிவாரைப் புசும்பார். அறியாளை இகழார். மரியாதையை யெற்றுவர் அறியாமையை மாற்றுவார். அன்பை ஆதரித்த ந ண்பை நாட்டுவார். பெருமைபாராட்டார். பொறுமைப்பே ரோட்டார். உத்தமநூலை ஒதுவர். அசத்தியநூலை அலற்றுவர். கண்டதை விள்ளுவார். காணாததை யெள்ளுவார். இசத்தின்பத் தை ஈட்டுவர். அகத்தின்பத்தையோட்டுவர். மெய்யை மே ற்கொள்ளுவார். பொய்யைப் போக்குவர். சொரூபத்தைத் தொழார். அரூபத்தை யையமுதுவர். அறத்தை ஆதரிப்பார். மறத்தை மறப்பார்.

C. A.

கடித நேயருக்கு.

A. P. உமது கடிதம் காலாதிதமாய் வந்தமையால் வருகிறவாரம் பிரசுரமாகும்.

அறிக்கை.

நமது மெம்பர்களும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்க ள்பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிகமாக "தீன்கர்" என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, "நத்துவவிவேசினி" என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிருப்பினால், அடியிற்கண்டிரு க்கிற குறைந்தவீதத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாகவாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - க - இ .. அனு ச.

தமிழ்ப்பிரதி ... - க - இ ... அனு உ.

இங்கிலீஷ் பிரதியாயின் இரண்டும் தமிழ் பிரதியாயி ன் நான்கும் ஒரேதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இர ட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடப க்த்தி என்னும்—இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றி பெறுவதற்கு நமது மெம்பர்களும் நண்பர்களும் துணை புரிவார்களென்று நம்புகிறோம்.

தத்துவவிவேசினி

நான்தபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அனு 1.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

Rs A. P.

மாசம்	1-க்கு	0 4 0	முன்பணஞ் செலுத்தவேண்டு
ஷெ	3-க்கு	0 10 0	ம். சந்தாவோடுகூட, இந்தி
ஷெ	6-க்கு	1 2 0	யாவிலும் பர்மாவிலு முள்ள

வெளியூரார் மாசமொன்றுக்கு ஒருஅணுவீதமும், சிலோனிலுள் ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு அரை அணுவீதம் ஆறுமாசத்திற்கு து 0—13—0 மும் தபாற்செலவு சேர்த்தனுப்பவேண்டும். ஒ ரு வருஷத்திற்குப் பணமனுப்ப விரும்புகிறவர்கள் ஆறுமாசத் தொகைக்கு இரட்டிப்பு அனுப்பவேண்டும். தபாற்செலவு கு றைவுபடக் கோருகிறவர்கள் தெரிவித்தால், பத்திரிகைகள் இ ரண்டுவாரத்திற்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும் பட்சத்தில், பாதியும், நான்குவாரத்துக்கொருவிசை சேர்த்தனுப்பப்படும்ப ட்சத்தில் முக்கால்பங்கும் தபாற்செலவு கூடிவரும்.

கையொப்பநேயருக்கு.

யாதொரு பத்திரிகை வந்து சேரப்பெறுதவர்கள் உடனேதெரிவிக்கவேண்டும்; காலாதிதமாய்த் தெரிவி த்தால் அப்பத்திரிகை பின்புகிடைப்பதரிது.

சந்தாக்களையும், பத்திரிகைவேண்டி

எழுதிக்கொள்ளுங்கடிதங்களையும்

வேப்பேரி சிலவர்ஸ் ரோட்டில்

மதிரஸ் செகுலர்சொசைட்டி ஆனொரிசெக்ரிட்டேரி

மெஸ்டர். அப்ஷன் துரைக்குநேராய்

அனுப்பவேண்டும்; அனுப்பாவிட்டால், பத்திரிகை கிடைக்கமாட்டாது.

பத்திரிகைக்குச் சங்கதியெழுதுபவர்கள்

மேற்படி செக்ரிட்டேரிக்காவது,

சென்னபட்டணம் குச்சிலிக்கடைத் தெரு

வர்த்தமானதாங்கினி அச்சாபீசில்

தத்துவவிவேசினி எடிட்டருக்காவது

அனுப்பவேண்டும்.

சத்தியவாசினி

சென்னை லௌகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VII.—No. 10]

MADRAS:—SUNDAY MARCH 4, 288. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுசொல்லேப்பிறிதோர் சொலச்சொல்லை
வேல்லுஞ் சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

சத்தியவாசினிக்குப் புத்திகூறல்.

சத்தியவாசினியும்,
இந்த சாஸ்திரப்பாசமும்.

சத்தியவாசினிக்குப் புத்திகூறல்.

நிகழமான ஜனவரிமதியிற் பிரசுரித்த மூன்றா மெண்ணையுடைய சத்தியவாசினியும் பத்திரிகை யொருவரால் நமக்குக் கிடைக்கப்பெற்று அதன் மூன்றாம் பக்க மிரண்டாங்கலத்தால் கோழியும் முட்டையும் என்ற மகுடத்தைநோக்கலுற்றனம். அது இது.

“ஓர் பாலியன் தன் இனத்தார் வீட்டிற்கு விருந்துண்ணப் போனபொழுது அங்கே வாசித்துக்கொண்டிருந்த இரண்டு சிறுமிகளை என்ன கதை வாசிச்சுக்கொண்டிருந்தனோ அதுதான் அந்தக் கதை. அது கதையல்ல கடவுள்நமக்கருளிய வேதம் என்றதாகவும்; அதற்கவன் அப்படியானால் நீங்கள் கடவுளொருவனுண்டென்று நம்புகிறீர்களோவென, அப்பெண்கள் நீங்கள் எதை நம்புகிறீர்களோவென்றதாகவும்; அவன் மூன்றாம் பின்னாண்டு, ஆனால் பட்டணம்போய்க் கணிதம், சத்தியவாசினித் தாரம், ராஜாங்கதூதர்கள் முதலியவற்றை வாசித்துக் க—வுள்ளபடி வெறும் வார்த்தையென்றறிந்துகொண்டேனென; அதற்கொருபெண் நீரிந்த சாஸ்திரங்களை நான் கனவிலுங்கண்டறியேன், நீர் கடவுளில்லையென்று சாதிக்கத்தக்க பண்டிதராயிருப்பதால் “கோழிமுட்டை யெங்கேயிருந்துண்டாகிறது” சென்றாலாம்; அதற்கப் பாலியன் கோழியிலிருந்துதானென; அவன் கோழியா, முட்டையா, எது முந்தியது? என்றாலாம்; பாலியன் கோழியென்றாலாம்; அதற்கவன் முட்டையிலிருந்து புறப்படாத கோழி யொன்றிருந்ததென சொல்லுகிறீரோவென மெனறனளாம்; அதற்கவன் திகைத்து இல்லை யில்லை முட்டையான் முந்தியதென்றாலாம்; அதற்கச்சிறுமி புன்சிரிப்புற்று, அப்படியானால் கோழியிடாத யொருமுட்டையிலிருந்ததென சொல்லுகிறீரோவென; அப்பாலியன் மதபடியு மதிமயங்கிக் கோழிதான் முன்னே யுண்டாயிற்றென்றாலாம்.”

இதை வாசிக்கு மன்பர்களே!

பன்னாள் தொட்டிநான்மட்டு மிந்துக்கள் சாத்திரங்கள் பலவாலும் இந்துக்கள் பலராலும் வழங்குவரும் “விதவாமுந்தியதா, அல்லது விருட்சமுந்தியதா? எனும் நியாயத்தை யாவரறியார், அன்றியுமிநியாயம், இந்துக்களுட் பல்லோர் தாபரபகிணி களாயிருந்தார்களென்பதையும் காட்டுகின்றது. இக்கிழக்கையைய மாமிஸபட்சிணிகளாகிய கிறிஸ்தவர்கள் தற்காலத் தாங்களே நூதனமாய்க் கண்டுபிடித்ததுபோல “முட்டை முந்தியதா, அல்லது கோழி முந்தியதா?” எனும் நியாயத்தானுமதினுமோர் சிறுமியினாலும் நாஸ்திகனொருவன் தோற்சுடிக்கப்பட்டதாக இவ்வதாஹாணக் கதையாலிந்து பாலியர்களுக்குப் புத்திகூறிகின்றார்கள். இந்நியாயத்தானே கிறிஸ்தவபோதகர்களாகிய பெரியோர்களுக்குச் சில புத்திமதிகளை நாம் கூறுவோம்.

ஓ, கிறிஸ்தவர்களே! கிறிஸ்தவபோதகர்களே!

கோழி, முட்டைமுதலிய வுபமானக் கதைகளால் கடவுள்ருப்பைச் சித்தாந்திக்கப்புகுதல தரும்புபற்றி கடல் கடக்குந் துணியையும் முறத்தைக்கட்டி யாகாயத்திற் பறக்க முயன்றானேயும் நிகர்க்குமெயன்றி பிறிதென்னே? கோழி முந்தியதா? முட்டை முந்தியதா? எனும் பிரசினைகளறியாமையென்றி லேறல்ல. எப்படியென்றால்—மக்களுக்குச் சிசுத்தவம், காவகாபுத்தம், பக்குவம், பால்யம், யௌவனம், வார்த்திபம் எனும் பருவங்களாலும் இயற்கையாயுள்ளனபோல, கரு, முட்டை, குஞ்சு, விடை, முட்டைக்கோழி, கிழக்கோழி யெனும் மறுபேசுங்களும் பட்சிகளின் பருவங்களாகும்.

இப்பருவபேதங்களின் தாரதம்மியங்களை யுணராத சில கிறிஸ்தவர்கள் முட்டையையுங் கோழியையு மகா பிரமாதமான

யுத்தியாய் நினைந்து, மகா சாஸ்திரபுத்தசாமர்த்தியதால் நவீநமாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதைப்போன்ற விதனையோர்பற்றுக்கோடாய்ப்பற்றி கோழி முந்தியதா? முட்டை முந்தியதா எனும் கடைககள், கிழவன் முந்தியவனா? குழந்தை முந்தியதா என்று கிழப்பருவத்தையுங் குழந்தைப் பருவத்தையும் நோக்கிக் கேட்குந் கேள்விகள்போன்றதெயென மதியுளோர் யாவரு மங்கிகரிக்கற்பாற்றே. கிழத்தன்மை முந்தியதா, அல்லது பிள்ளைத்தன்மை முந்தியதா? எனுமிகை சாமானய மனிதருக்கும் நன்குபலப்படக்கூடியனவாயிருக்க, பிரசங்கிகளெனும் பெயர் வாயந்த சில கிறிஸ்தவ போதகர்களும், சத்தியவாசினி மறியாமலிருப்ப தென்ன மதிமோசம!

இக்குருட்டுயுத்தியா லம்முருட்டு நாஸ்திகனை யொருருட்டுவிழிச் சிறுமி ஜெயித்தது மோ திருட்டுவிதி நாஸ்திம.

கிழத்தன்மை முந்தியதா? பிள்ளைத்தன்மை முந்தியதா? என்று மாடுமேய்க்குஞ் சிறுவனைக் கேட்டபோதனும் பிள்ளைத்தன்மையே முந்தியதென்றனாக்கும் பிரத்தியட்சானுபவமிருக்க, இவ்வனுபாசம் கிறிஸ்தமதபோதக சத்தியவாசினிகளில் லாமைக்கறுதாப்படுகின்றோம். மேலுங் கோழி முந்தியதா முட்டை முந்தியதா? எனும் வினாக்களுக்கு மேலே நாமுரைத்த நியாயத்தானே முட்டையே முந்தியதெனஞ் சமாதானமிருக்க, கோழியிடாத முட்டையா? முட்டையிலிருந்து வராத கோழியா? என்று மயங்கிப்பேசல மதபாசிக ளனுபவமாகும்.

நெடுநீர்க்கு வாசிப்போனுக்கு ஆத்திதடி மலைபோலிருப்பதுபோல, கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சத்தியவாசினிக்கும் ஷிஷ்டாக்களிரண்டு மலைகளைப்போலும். கிழப்பருவத்தின் முன்பருவம் குழந்தைப்பருவமேதவா, குழந்தைப்பருவத்தின் முன்பருவம் கிழப்பருவமென வுன்னியோ, கோழிமுந்தியதென்பது! நிற்க.

சில கிழவனுமுமா? கிழவன் சில ஆவனா? அதுபோல முட்டை, கோழியுமல்ல; கோழி, முட்டையுமல்ல. ஆனால் முட்டையென்பதோ சேவலுங் கோழியுங் கூடியதாலுண்டானதென்பதை யாவரறியார்? இதுதான், முட்டையென்பது சேவலின் சுக்கிலத்தாலும், பெட்டையின் சோணித்தாலுமாகின்றது வெளிச்சம் ஆகவே, முட்டைக்கு முந்தினது சுக்கில சோணிதமெனநூற் தாது. அத்தாதுவோ உணவாலாவது. உணவோ பௌதிகம். பௌதிகமோ பூதங்களன்றியில்லை. இந்நியாயங்கொடு ஓ, சத்தியவாசினி! நின் பிரசினைகளாகிய கோழியையும் முட்டையையுஞ் சீர்தூக்கிப் பார்க்குங்கால் முடிவை நீயே காணுதி. இத்தகைய வெறும் பேச்சைப் பேசி வறியோர்களைக் கிறிஸ்தமதத் தட்பிடுத்துவீர்களே யொழிய எம்போலிகளை யிழுக்கவொண்ணாதா? எம்போலியரிடத்தில் போதகர் போதனையெல்லாம் வாதனைக்கிடமென்றுதானே, நாட்டுப்புறத்தாளைப் பாட்டுப்பாடி யிழுக்கின்றீர்கள். கிறிஸ்தவர்களே! துங்கள் பாட்டையு மெட்டையும் நீட்டுகின்றீர்களே, யாவாபால்? முழுமுடசினாமணிகள் பால்தானே.

மயிரினால் மலையைக்கட்டி யிழுப்பதுபோல கோழி, முட்டையெனும் மயிரால், மலைபோன்ற நாத்திகனை யிழுத்துவிட்டதல்லவா மகா ஆச்சரியம்! அந்நாத்திகனை செயித்த சிறுமியைச் சற்றே நம்பால் தூதுவிட்டு முற்கூறிப் போதருமன்ன வினாக்களால் வினவச்செய்வீர்களேல் மிச்சு பயனுடைத்த. அன்றியு முன் ஆத்திகனான நாத்திகனோடு நம்மையுஞ் சேர்த்துக் கணக்கிட விரண்டாகும்மே. காட்டாடு மந்தை சேரல் குறும்பருக் கதிர்வந்தானே. அதுபோல நம்மையு மற்றுமுள்ள நாத்திகக் குழுக்களையு முங்கள் மதத்தல் சேர்க்க முயன்றால் லாபந்தானே.

சிறுமி யொருத்தி கேட்கச் சாத்தியமல்லாத கேள்வியைக் கேட்கப் புகுந்ததும், சாஸ்திரப் பயிற்சியுள்ள நாஸ்திகன் விடைவிடுக்காதொழிந்ததும், ஏசுவானவர் செய்த புதுமைகளிலிதுவுமொன்றும்போலும். நிற்க.

கிறிஸ்தவர்களுக்கு வக்காலத்தாக வந்த சத்தியவாசினி! கோழி முந்தியதா? முட்டை முந்தியதா? எனும் பிரசினை

களுக்கு முட்டையென்றால், அம்முட்டை கோழியிலிருந்துதான் வந்திருக்கும், அக்கோழி யதன் முன்முட்டையிலிருந்துதான் வந்திருக்கவேண்டும், அம்முட்டை அதன் முன்கோழியிலிருந்துதான் வந்திருக்கவேண்டுமென; கோழிக்கு முட்டையு முட்டைக்குக் கோழியுங் காரிய காரண, காரணகாரியங்களாகின்றன. அங்குண மேல்நோக்கின் ஆதி முட்டைக்குக் காரணம் நின்னப்பிராயப்படி கடவுளையல்லவா? இனி யவர்க்குக் காரணம் யாவர்? என்றால், அதன் முன்கடவுளென்றும்; அவர்க்குக் காரணம் அதன்முன் கடவுளென்றும்; அவர்க்குக் காரணம் யாவர்? யாவர்? யாவர்? எனின் அதன்முன் கடவுள், அதன்முன் கடவுள், அதன் முன்கடவுள் என்று மேலே சென்று நிற்குமேயன்றி வேறு விதியிலாத அநவஸ்தா தோஷத்தை வலிய வழைத்து திராச் சந்தேகமென்னு முடிவு பெறப் பெருவழக்கிலிட்டு, நாஸ்திகருளோர் சாராராகிய ஸ்வக்ஞானிகளுக்குமுனைச் சரணடைகின்றன. ஒ, சத்தியனாதா! நம் ஸ்வஜ்ஞான சங்கத்தவரான் நீயுமொருவனுயினே. ஆயதால் நமது நண்பருள், நீயுமொருவனேயல்லவா? இனி நமக்கு முனக்கும் வழக்கேது. என்றாலும், நாஸ்திகனை நீ வேறாக நினைந்து பேசிய குற்றத்திற்குச் சிட்சையாகச் சில நியாயங்களை யியம்பியுள்ளோம். கண்டு கவனித் தடங்குதி.

ஷே. கதையினாரம்பத்திலேயே, என்ன கதை படிக்கிறீர்களென்று பாலயன் கேட்டதற்குச் சிறுமிகள் அது கதையல்ல, கடவுள் நமக்கருளிய வேதம் என்றவிடையானே, கடவுளருளிய தென்பதிற் சந்தேகித்து கடவுள் சொல்லியருளிய வேதமா? அல்ல தேவதூதருளிய வேதமா? இரண்டி லெதுவாயிருந்த போதிலும் கடவுளுக்கு வாயேனுமல்லது கையேனு யிருந்ததென்றாகின்றதே. ஆகவே கடவுளும் நம்போன்ற சரீரத்தை வகித்த வோர் கொட்டாப்புளியுருவமாகின்றாரல்லவா? அங்குண மிருக்கக் கடவுள் அநுபி யென்றேனழகின்றீர்கள்? ஒவ்வொரு மயத்தில் அநுபி யென்றும், மற்றொருமயத்தில் நுபி யென்றும் பேசும் கிறிஸ்தவர்கள் வாக்கியங்களை கடவுளுக்குத் தாம்பூலம் பிடிக்க, நாங்கள்மட்டும் நங்கள் கடவுளைப் பறக்கடிப்பதாயென்புலம்புகிறீர்கள்; கிறிஸ்தவர்கள் பிடிக்குந் தாம்பூலத்தைத்தானே நாங்கள் மறுக்க வாங்குகின்றோம். கிறிஸ்தவர்களாகிய நீங்களே யெங்களுக்கு வழிகாட்டியாகின்றமையால் முதல் நாஸ்திகர் நீங்களேயாகின்றீர்கள், அதனை யறியாமல் நாஸ்திகரையேளானஞ் செய்யப் புகுவது தங்களைத் தாங்களே யவமானப்படுத்திக்கொள்வதல்லவா மற்றென்னை? நிற்க.

கணிதம், தத்வசாஸ்திரம், ராஜாங்க நூற்கள் ஆகிய விவற்றை வாசித்துக் கடவுள் இல்லையென்று ரூபிக்கலாமெனும் பொருளையேற்குஞ் சத்தியனாதா! நின் வசனம் அசத்தியமும், அநியாயமுமானதல்லால் வேறென்ன? எப்படியென்றால் லௌகிகம், வைதிகமெனயிருமைகளுள் கணிதம் ராஜாங்கநூற்களிரண்டும் வைதிகமா? அல்லது லௌகிகமா? லௌகிகத்தையே பேசும் கணிதம். ராஜாங்க நூற்களைப் படிப்பதனால் வைதிக சாம்பிரதாயமாகிய கடவுட்டன்மை யெங்கனம் விளங்கும்? அவைதிகமாகிய வயித்திய சாஸ்திரமுணர்ந்தோனுக்கு வானசாஸ்திரக்குண முண்டாமா? கிஞ்சித்தயிராதே, அதுபோல லௌகிகசாஸ்திரப்பயிற்சியால் வைதிக வுணர்வு அற்பமுமுண்டாகாதென்பது தெள்ளென விளங்க; கணித, ராஜாங்கநூற்களின் பயிற்சியால் கடவுளை யுண்டோவிலையோவென நிர்ணயிக்குஞ் சக்தி யுண்டாவதும் கிறிஸ்தவானவர் செய்த அற்புதங்களி லொன்றுபோலும். சத்தியனாதன் எனும் பெயரை வைத்த அசத்திய வாபாஸங்களையும், யுக்தி முரண்களையுமேயுரைத்த பரிசுத்தஆவியாற் புத்நமாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஐரிவிலலாத யோசனா புருஷத்வபோதத்தை யென்னென்று சொல்வோம். கிறிஸ்தவர்கள் புத்திக் கைவ கடினமாகத் தோன்றுகின்றனவோ அவை யேனையர்க்கு மங்கனேதானிருக்குமென்று அவர்க ளென்னுவது கண்டனை முடிப் பாலை யுண்டு உதைபட்டோடுமார்ஜால நிகராமன்றோ!

இன்னன அசத்தியமும், அயுக்கமும், அற்பமுமாகிய விஷயங்களுையே யலங்காரமாய்ப் பூண்டிருக்கும் சத்தியனாதா!

நீ மற்றவர்களைத் தூறு சொல்லப் புகுந்தது அவிசாரியயலாளைப் பழித்ததுபோலும்!

இத்தகைய அசம்மத வசனங்களைக் கோர்த்துக், கோழிக்கு முட்டைக்குஞ் சேர்த்து, சிறு பெண்களைப் பார்த்து, அவர்களிடங் கொடுத்த; பாலிய நாஸ்திகனை யடுத்த, அவனகஞானங்களைக் கெடுத்து, ஆஸ்திகத்துட்படுத்தி மற்புத சாமர்த்தியமுடைய சத்தியனாத போதனை, நமக்கு நித்யநாத வாத்தையாயிருப்பதால் ஏ, சத்தியனாதா!

அவ்வாதனைகளை நீக்கி, நம் போதனைகளைநோக்கி, ஆத்திகத்தை வம்பிட்டு, நாத்திகத்தைக் கும்பிட்டு, பலர்க்குமிதைக்காட்டு, பராபரனையோட்டு; இல்லையேல், உன்பெயரடைமுன்னோ அகாரவுயிர்கொடு சொன்னோம்.

கிருஷ்ணகிரி உண்மைவிரும்பி.

பிப்ரவரி 15உ ஸ்ரீலோகரஞ்சனியில்

தத்துவ விவேசினியும்.

இந்து சாஸ்திராபாசமும்.

இந்து=இந்து தேசத்தாருடைய, சாஸ்திரம்=புத்தகங்களிலுள்ள, ஆபாசம்=பொய்; என்றால் இந்து தேசத்தார் இடையிடையே தற்காலத்திய பூனை நாஸ்திகரும், சுண்டெலிப் பிரமசமாஜத்தரும்போலவே வேற்றிப் பிராயங்கொண்டு செய்து வைத்தசில பொய்யொழுக்குகளாம். [இதைத்தான் இந்து சாஸ்திரங்களை மூற்றுமாராயச் சக்தியற்ற சில அந்நீகாரிகள் ஊமைகளாய், கிறிஸ்தவநவீனபிரமஸமாஜநாஸ்திகமுதலிய ஆபாசமதங்களிற் சேர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதுமோ ஹன பாஞ்சராத்திர ஆகமாதிகளை மெய்ச்சாத்திரமெனவும், வைகுரியை மாரியெனவும், கொள்ளை நோயை சூரியெனவும், இன்னுமிழிஞர் கொள்கையை யுடையனவுமாம்.] இவைகளுக்கு யாதொரு சிறிதாதாரமும் ஆதியிலுண்டாகாது அனாதியாயுள்ள இந்து சாஸ்திரமென்னும் வேதத்தில் கிடையாது. வேதம்=அறிவு. இப்படி ஆதாரங்கிடையாத அவித்தியா விஷயங்களைப்பற்றி நீள எழுதுவது அப்பிரயோசனமுமாம் என்பது புத்திமான்களுக்குத் தெள்ளென விளங்கும். ஆயினும் கடந்த மாதம் சென்னையில் வெளியாகிய தத்துவ விவேசினி என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகையில் (A. P.) ஏ. பி. என்னும் ஒருவர் சைவரென்னும் பெயரைத் தாங்கி இதுவிஷயமாய் எழுதவும், அதை யனுகூலித்து அப்பத்திராசிரியர் அபிப்பிராயங் கொடுக்கவும் நிமிர்ந்துவிட்டபடியால், யாமும் அவர்களை விளித்த சிறி தெழுதுகிறோம்.

தத்துவ விவேசினியிற் கிளம்பிய ஏ. பி. யே! நீவிர் உண்மைச் சைவரானால் எம்மைக் கேட்டுயீர். போலிச்சைவராதலால் தத்துவவிவேசினியில் நுழைந்தீர். அப்படி நுழைந்த திரிந்ததும், விவேசினி இரஞ்சினியை இகழ்மென்றே யன்றி வேறில்லை. நீங்கள் இசுழ்வதால் எமது ஒளி குறையுமோ? நீவிர் சந்தேகியைப்போல் வேடங்கொண்டு எமதுகருத்தையறிந்துகொள்ளாமல் எல்லாந் தெரிந்த வல்லவன்போல நடித்து உலகத்தைக்கெடுக்கு நிமித்தம் நிந்திக்கப் புறப்பட்டமையால், யாம் நும் விஷயத்தைப் பொருட்படுத்தி சிறிதெழுதுகிறோம். கேண்மின்! யாம் இரஞ்சனி 11-பக்கத்தில் “புலகொலையுற்ற பேய்மதக்கூத்த” என்னும் மகுடத்தின்கீழ் “கிறிஸ்தவர்கள் இந்து சாஸ்திரங்களிற் கற்றவை இந்துக்களிற் சாரமற்றதெனக் கிடக்குஞ் சில ஆபாசங்களே” என்று வரைந்திருப்பதைப் பார்த்து உமக்காச்சரிய முண்டாயது எமக்குப் பேராச்சரியமே. இதுவிஷயத்தில் உமதறிவைச் செலுத்தி விரித் தெழுதியதற்குப் பேரானந்தங்கொள்ளுகிறேன். இப்படிக்கேட்போனுஞ் சொல்வோனு யிருந்தாற்றானே ஆசிரிய சீடக்கிரமம் ஜீவிக்கும். நீவிர் “இந்து சாஸ்திரங்களிலும் ஆபாசங்களிருக்கின்றன வென்று யான் நினைத்ததில்லை” என்றபடி புத்தி பூர்வமாகவெண்ணி உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பதா யிருந்தாற்றானே அவ்வாபாசங்களைக்களையக்கண்டு பிடிப்பீர். அதுவிட்டு கிறிஸ்தவ அத்தைவத நீர்ஸ்வர முதலியமதங்களை ஆராய்ந்து திரிந்தால் எவ்வண முண்மையை யடையக்கூடும். நம் ஐயவினாவின்படியே, ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைதசித்தாந்த பிரபோத சங்கத்தார் தவிர மற்றொருவருக்கும் அவ்வாபாசங்க ளகப்படுவது கஷ்டந்தான். “கழித்துக்கிடக்குஞ் சில ஆபாசங்கள் என்றதனால் இன்னுமனேகமிருக்கலாமென்று தோன்றுகின்றது; இனி ஆராய்ச்சி செய்யச்செய்ய அவை கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்தள்ளுக டையாகும்போலும்” என்றிரே! அது நுமதாராய்ச்சிக் குரியதுதான். மேற்கண்ட சங்கத்தார் முன்னரே யாராய்ந்து தெளிந்திருக்கிறார்கள். எமதபிப்பிராயத்தின்படியே கிறிஸ்தவர்களோ இந்து சாஸ்திரங்களிற் கழித்துக்கிடக்குஞ் சில ஆபாசங்களைத் திருடினவர்கள். நவீன பிரமசமாஜ ‘நிர்ச்சுரவாதிக ள் முதலினரோ அனேகமாகிய ஆபாசங்களைத் திருடினவர்கள். இந்துக்களோ அவ்வாபாசங்கள் நீங்கியிருக்கும் உண்மையார்த்தங்களைப் பெற்றவர்கள். அதாவது: கிறிஸ்தவர்கள் போலியிந்துக்கள் கடைப்பிடித்த புலை சொலை களவுகளும், பூதபைசாசங்களின் சேஷ்டதங்களுமாகிய தாமதக் குணங்களை யுடையவர்கள். பிரமசமாஜ நீர்ஸ்வரமதவாதிகள் காமக் குரோத லோபமோக மதமாச்சரியம் முதலிய இராஜசச் செய்கைகளை யுடையவர்கள். உண்மை இந்துக்கள் மெய்மை, பொறுமை, தயை, சாந்தம் தேவதாபக்தி முதலிய சாத்துவிக சற் குணங்களைக்கொண்டவர்கள். இக்காரணங்களைக் கொண்டு தான் “இந்து சாஸ்திரங்களிற் கழித்துக்கிடக்குஞ் சில ஆபாசங்கள்” என்றது. ஆகையால் இனி கழித்துவிட்டவைகளாகிய தாமத இராஜசங்களை ஆராயாது கழிக்கக்கூடாது நிலைபெற்றிருக்கும் சாத்துவிக உண்மையார்த்தங்களை மேற்படி சங்கத்தாரிடம்கூடி குலவியறிந்து வாழ்வீராக.

இது நிற்க 9-ம் பக்கம் முதற்கலத்திலே கூறிய சித்சிதீஸ்வர தத்துவப் பொருள்களைப்பற்றி உமது கல்வி கேள்வி முதலியன

வற்றை யொளிக்காது யெழுதிவிட்டார். அதன் அந்தர்ப்பகிர் க்கதார்த்தங்களை உமது உண்மைப் பெயரை எம்க்குச் செரிவி ப்பீரோல், அப்பெயரை வெளியிடாமலே தக்கவிடை கொடுப் போம். அப்படிச் செய்யாதொளியீரேல், சமயம் வாய்த்த போது விளங்குவாம். இது உறிக, உம்மைக் கொடுத்திருக்கி வந்தவிஷயங்கள் எங்கே எதைக்கொண்டு முடிந்ததோ? எனச் சந்தேசித்து தத்துவவிவேசினியைக் கேட்டார். அதை (;) இக்குறிகள் வந்தவிடத்தின் முடிவில் முடிந்ததென்றாக. இதை யறியாதவர் எமது விஷயங்களை எப்படி ஆராய்ந்து தே ளிந்தீரோ? தெரியவில்லை.

இவையின்றி அப்பத்திராசிரியரும் ஸ்ரீலோகரஞ்சனியில் ஆ ஸ்திக நாஸ்திக மதங்களின் லக்ஷணங்களைச் சொன்னதே யில் லாமல் சித்தார்த்தப் படுத்திச் சொல்ல வந்ததல்லவென்றும், அவை முற்றமே ஆபாச மென்றும், அவற்றைப்பற்றி முந்திய பத்திரிகைகளில் பலவிசை கூறியிருக்கிறதென்றும், வேண்டு மானால் மறுபடி எடுத்துக் கூறுவோமென்றும் பெருங் கூத்தா டுகின்றார். இவர் சித்தார்த்த சங்கம் சித்தார்த்தப்படுத்தமெயொ ழிய இலக்ஷணத்தைச் சொல்லா தென்பதை யறியாதும், தம் ம ஆபாசத்தை யொழிக்க வழி யறியாமல், மற்ற ஆபாசங்களைக் கூறுவதை பிறாறிந்திருப்பதை யறியாதும் மயங்குவது பே ராபாசமே.

மேற்கண்ட மறுமொழி எழுதிய ஸ்ரீலோகரஞ்சனி பத்திரிகாசிரியர் எழும்புகிறது கிளம்புகிறது, நிமிருகி றது என்கிற தமக்கு வழக்கமான ஒழுக்க வசனங்களைப் பிரயோகிக்கிறவராயிருக்கிறார். அவர் கூறியபடி, உண் மை இந்துவாகிய சாத்துவிக சற்குணங்களை யுடைய இ வர் ஜனவரி 29-உ தத்துவவிவேசினியில் “அவை முற் றுமே ஆபாசமென்பது எமது அபிப்பிராயமாதலாலும், அவற்றைப்பற்றி முந்திய பத்திரிகைகளில் பலவிசை கூறியிருப்பதாலும், வேண்டுமாயின் ஆபாசங்களை மறு படி எடுத்துக் கூறுவோமென்றி, அந்தச் சங்கதிகளை விளங்கச் செய்யவேண்டிய கடமை அவற்றை எழுதின வரதேயாகும்.” என்று யாம் வரைந்ததை வாசித்தமா த்திரத்தில் கோபங்கொண்டு, பிரமசமாஜ ரிபீஸ்வர மத வாதிகளுக் குரியனவாக அவர் சொல்லுகிற இராஜசச் செய்கைகளைமேற்கொண்டு, எம்மைப் “பெருங்கூத்தா டுகின்றார்” என்றும், யாம் மயங்குகிறதாகவும் கூறினர். மேற்படி தத்துவ விவேசினியை வாசித்த நண்பர்கள், யாம் மயங்கிப் பெருங் கூத்தாடுவதையும், இவர் சரியா ன ரிபாயஞ் சொல்ல வகையறியாது மயங்கி, தலையை விரித்துக்கொண்டு தத்தளித்துப் பேய்க்கூத்தாடுவதையு ம், தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு, இவருடைய மறுமொ ழியைமாத்திரம்பிரசுரஞ் செய்வது போதுமென்றுகரு தியிருக்கையில், A. P. என்பவர் அம்மறு மொழியிலு ள்ள சில வார்த்தைகளுக்குக் குறிப்புடனே அதையு ம் தனது கடிதத்தையும் பிரசுரஞ் செய்யும்படிக் கேட் டிக்கொண்டனர்.

ஜனவரி 15-உ ஸ்ரீலோகரஞ்சனியில், கிரிஸ்தவர்க ள் இந்து சாஸ்திரங்களிலுள்ள சில ஆபாசங்களைக் கற் றவர்களெனச் சாந்தமாகச் சொன்ன அப்பத்திராசிரி யர் A. P. என்பவர் கேட்ட கேள்விகளினாலும் யாம் கூறிய ரிபாயங்களாலும் அதிக கோபங்கொண்டு, “கிறி ஸ்துவர்களோ இந்து சாஸ்திரங்களிற் கழித்துகிடக்கு ஞ் சில ஆபாசங்களைத் திருடினவர்கள், நவீன பிரமச மாஜ ரிபீச்சுரவாதிகள் முதலினரோ அனேகமாகிய ஆ பாசங்களைத் திருடினவர்கள்.” என்று கூறினர். இதற் குப் பொருளென்ன? இவர் மூட்டை கட்டிப் பே ழையில் பொதிந்துவைத்திருந்த பொக்கிஷமாகிய ஆபா சங்களைத் திருடிக்கொண்டார்களா? இந்து சாஸ்திரங்க ளிலுள்ள ஆபாசங்கள் இன்னின்னவை யென்று இவர் எடுத்துக் கூறினவருமல்ல; ஆயினும், யாம் இதுவரை யில் இந்துவேத சாஸ்திர புராணவாதிகளிலிருந்தெடுத்துக் காட்டிக்கண்டித்து வருகிற ஆபாசங்களை ஆபாசங்களெ னவேயொப்புக்கொள்ளுகிறார்; இனி யாம் கண்டிக்கும் ஆபாசங்களையெல்லாம் அப்போதப்போது தாம் சழித் துவிட்ட ஆபாசங்களென்றே சொல்லச் சித்தமாயிருப் பதாகவும் காணுகிறார். இந்தத் திருட்டுவேலை செய்த வர் இவரது சங்கத்தாராய்த் தோன்றுகிறதேயல்லாமல் யாமல்ல. அந்த விசிஷ்டாத்வைத சங்கத்தார் எமதுசங்

கப்புத்தகமாகிய மெய்யறிவுஜந்தாமபாசுபுஸ்தகத்திலே ஆறு பச்சங்களை யெடுத்து தங்கள் புத்தகத்தில் சேர்த் துக்கொண்டு, தாங்கள் சில இங்கிலிஷ் கிரந்தங்களிலி ருந்தெடுத்து எழுதியதாக நடிப்புக்காட்டிய சங்கதியைச் சென்ற செப்டம்பர்-மீ 25-உ தத்துவ விவேசினி யில் மாறுபாடு வெளிப்பாடு என்னும் தலைப்பின்கீழ் காணலாம். இந்த சங்கதியிலுலே ஸ்ரீலோகரஞ்சனிபத் திரிகாசிரியர், “கிறிஸ்துவர்கள் போலிநிந்துக்கள் கடை ப்பிடித்த புலை கொலை களவுகளும், பூதபைசாசங்கரின் சேஷ்டிதங்களுமாகிய தாமதக் குணங்களை யுடையவர் கள்.” என்று கூறியபடி, தாமே தாமதகுணங்களுக் குள்ளாயினர். இவரைப்பற்றி A. P. என்பவர் மற் றுஞ் சில சங்கதிகளெழுதியிருப்பதாலும், இவரோடு விசேஷமாக யாம் வாதஞ் செய்தால் புத்திமான்கள் எ ம்மையே சிரிப்பராதலாலும், இந்தமட்டில் நிறுத்தி னோம்.

A. P. என்பவரொழுதியகடிதம்.

ஐயா,

ஜனவரி 29-உயையுடைய தங்கள் பத்திரிகைமூலமா ய் யான்வினவிய சிலவினாக்களுக்கு ஸ்ரீலோகரஞ்சனி பத்திரிகாசிரியர் கூறியமறுமொழியை சிலவார்த்தைக ளுக்கு யான்குறித்த குறியுடனே தமதுபத்திரிகையில் பிரசுரஞ் செய்வீர்களென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அம்மறுமொழியிலே இந்துசாஸ்திரமென்பதற்கு அ வ்வாசிரியர் உரைத்தஉரையையும், அதிலுலே “இந்து சாஸ்திரமென்னும்வேதம்” என்று அவர்கூறிய வசனத் திற்குண்டாகிய அர்த்தத்தையும், இடையிடையே வரு கிற இந்துசாஸ்திரம், இந்துக்கள் என்கிறபதங்களின் அர்த்தத்தையும் பத்திரிகாநண்பர்கள் சற்குவனிப்பா ர்களென்று நம்புகிறேன்.

வைஷ்ணவமாயினும், வேதத்தில் சிறிதாதாரமூழில் லாதசாஸ்திரங்கள் ஆபாசமானவையென்பதே அவர து துணிபென்றுதோன்றுகிறது. ஆயினும் அவ்வாறு சொல்ல அச்சமுற்று, மாரி குரீ வீரியெனவழவழ கொ ழுகொழுவென்று உபாயமாயவழிகாட்டிவிட்டார். ஏ னெனில், அவ்வாசிரியர் ஜனவரி 15-உயைய யுடைய ரஞ்சனிமுதற்பக்கத்தில், உட்சமயப்போர் ஒருமைப் பாட்டிற்குச் சத்துருவாதலால் அதைமுற்றிலும் ஒழி த்திடவேண்டுமென்று கூறியிருப்பதாலும், “நாம் ஒரு வர்க்கொருவர் விரோதித்துச் சண்டை போடுவதற்கு இதுதக்ககாலமன்று;” “நாம் உள்சண்டையிலிருந்த சமயத்தில்தான் நம்மஜனங்களை (பாதிரிமார்) கிறிஸ்த வராக்கிவிட்டனர்” என்று விசிஸ்டாத்வைதசங்கத்தார் கூறியிருப்பதாலும், (இதுவிஷயத்தைச் சென்ற அக் ட்டோபர் 9-உ தத்துவவிவேசினியில் வெட்டவெளிச் சமென்னும் தலைப்பின்கீழ் காணலாம்) இந்துமதங்க ளுக்குப் பல வகுப்பினர் விரோதிகளா யேற்பட்டிருந் திருக்காலத்தில், பல இந்துமதஸ்தர்கள் யாவரும், நான்கு எருதுகள் ஒருமைப்பட்டிருந்தவரையில் சத்து ருவுக்குத் தப்பித்துக்கொண்டிருந்த கதைபோல, ஒரு மைப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டிருப்பதினாலேதான். எப்படியாயினும், இராயர் முன் சங்கீதம்பாடிய ஒருத்தியை பறைச்சியெனவறிந்த அப் பாஜி அதை ரூபிக்கும்பொருட்டு ஒரு பரணியில் சர் பத்தைப் போட்டுக்கொண்டுவந்து கொடுத்து, இதி லுள்ளமுத்தாரத்தைத் தரித்துக்கொள்ளென்று சொல் ல: அதையவள்கிறந்தவுடனே நாகம்சீறினதைக் கண்டு பயந்து, அடியக்கே யென்று விழுந்த கதைபோல, அவ ருடைய மதத்துவேஷ உட்கருத்து அவரையு மறியாது வெளிப்படாமற் போகவில்லை. அந்த ஆசிரியர் அவரது ஜனவரிமீ 15-உ பத்திரிகை முதற்பக்கத்திலே, ஆஸ்திக மதத்திலடங்கியவைவைவை சைவாதி பலமகங்களில்பரத் துவாதி விஷயங்களில் சிற்சில பேதங்களிருப்பினும், ஆ ஸ்திக்கியத்துவத்துக்கு ஒரு குறையுமில்லையென்கிறார்.

இதனாலே பரத்துவமாகிய முதலுக்கே மோசமுண்டாயிருக்கிறது. பரத்துவம் ஒருகடவுளுக்கிருக்குமே யல்லாமல், பலவற்றிற்கிருக்கமாட்டாது. ஆயின்மையின், வெவ்வேறு மகஸ்தர்களைப்போல, வைணவ தாய் தந்தையருக்குப்பிறந்து வைணவத்திலே உழன்று வளர்ந்து வைணவராயிருக்கிற இவர் விஷ்ணுவுக்குப் பரத்துவத்தைச் சாதிப்பதுமன்றி, ஏனையமதங்களைப் பெயர்மதங்களென நினைத்திருக்கிறாரென்பதும், சமயத்தை அனுசரித்து அவற்றை உபாயமாய்த் தழுவிக்கொள்ளுகிறாரென்பதும் விளக்கம். மேற்கண்டசங்கத்தார் மூன்றனோ ஆபாசங்களை ஆராய்ந்து தெளிந்திருக்கிறார்கள் என்கிறார். ஆராய்ந்து என்கிறசொல் தவிர மற்றைப்படி தெளிந்தவர்களென்பதையானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொருமதத்தினும் சிறுபருவந்தொடங்கி பழக்கத்தினால் தன் தன்மதத்தில் மூடநம்பிக்கைகொண்டு, ஏனைய மதங்களை ஆபாசமானவையென்றே நினைக்கிறான். இவ்வாறு எந்தமதக்கடவுளுக்கும் இன்னும் பரத்துவம் நிலைபடாமையால், தத்துவவிவேசிணி எட்டாரவர்கள் முற்றுமே ஆபாசமெனக் கூறியிருப்பதை மேற்படி ஆசிரியர் ஊர்ஜிதப்படுத்துவதுமல்லாமல் சகல இந்துமதங்களையும் ஆஸ்திகமுமாகாமல், நாஸ்திகமுமாகாமல் நடுத்தெருவில் விட்டுவிடுகிறார்.

உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பதாயிருந்தாற்றினே அவ்வாபாசங்களைக் களையக் கண்டுபிடிப்பிரென்கிறார். ஆபாசங்களைக் கண்டுபிடித்துக் களைந்தபிறகுதானே உண்மையின்னதென்று தேறுகடையாகும். இவர் தமது பிறந்து வளர்ந்த மதத்தை மூட நம்பிக்கையினாலே குரங்கு பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு, ஏனைய மதங்களை ஆபாசங்களானவையென்று நினைத்திருப்பதுபோல யான் நினைக்கவில்லையென்பதாக்கும். விசிஷ்டாத்வைத சங்கத்தார் தவிர மற்றொருவருக்கும் அவ்வாபாசங்களைப்படுவது கஷ்டந்தானென்கிறார். இதனாலே வைஷ்ணவத் தவிர, அத்வைதம், சைவம், ஸ்மார்த்தம், மார்த்தவமுதலிய இந்துசமயச் சார்பினர்களை ஆபாசங்களிலே முழுசுயிருக்கிறார்களென்கிற அவருடைய உட்கருத்து வெளியாகிறதென்று வாசிப்பவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் இந்து சாஸ்திரங்களில் சில ஆபாசங்களைத் திருடினவர்கள், பிரம்மசமாஜ ரீதிச் சூரவாதிகள் அநேக ஆபாசங்களைத் திருடினவர்களென்றதனால், இந்து சாஸ்திரங்களில் வரைகடந்த ஆபாசங்களிருக்கின்றனவென்று அவரே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.

குற்றொழியினையுடைய A. P. என்னும் எனது பெயர் முதலெழுத்துகளைத் தமிழில் நெட்டெழுத்துகளாக எழுதி, அவற்றினின்றில் ஏகாரத்தையுஞ் சேர்த்து விளிக்கிறார். என்னைப் பரிசாசஞ் செய்யும்பொருட்டு அவ்வாறெழுதியிருப்பரேல், ஏனையோர்க்கு வேறுவழியாய் வருகிற பவ்வி இவரது வாயின் வழியாய் வந்ததென்றாவது யான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது; கிஞ்சித்தாயினும் இங்கிலீஷ் வாசித்தவராயிருப்பரேல், குற்றெழுத்துகளை நீட்டி யொலிக்கக்கற்ற திறமுடையவரென்றாவது சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இவரைப் பரிசாசஞ் செய்யவேண்டுமானால், இவரெழுதிய ஒவ்வொருவரியிலுமுள்ள தோஷங்களை யெடுத்துக் காட்டிப் பரிசாசஞ் செய்யவல்லேன், அது வியர்த்தமென்று விடுத்தேன்.

எனது உண்மைப் பெயரைத் தெரிவித்தால்தாம் தக்க விடை கொடுப்பதாகவும், அப்படிச் செய்யாதொளிப்பேனாகில் சமயம் வாய்த்தபோது விளக்குவதாகவுங்கூறுகிறார். இதுவும் ஒருபோக்கென்று வாசிப்பவர்கள் தெரிந்துகொள்வார்கள். அற்பவிஷயத்தில் பெயர் முழுமையையும் தெரிவிப்பதினாலே விசேஷமொன்றுமில்லையெனக் கருதி, அடக்கத்திற்காகப் பெயர் முதலெழுத்துகளைமாத்திரம் குறித்தேன். அவர் கேட்பதினாலே, என் பெயர் அ. பொன்னுசாமி முதலியென்று தெரிவிக்கிறேன். இனியாவது இவர் ஓடி ஒளிந்து

சமயம்பார்த்திராமல் விடை தருவரோ தராரோ பார்க்க்போம்.

அழித்துவிட்ட ஆபாசங்களாகிய தாமத இராஜங்களைவிட்டு சாத்துவிக உண்மையார்த்தங்களை வைஷ்ணவ சங்கத்தாரிடங்கூடி அறிந்துவாழ்ச்சொல்லுகிறார். சைவத்திலிருக்கிற யான் இவர்களோடு சேருவேனாகில், சிவனுக்கு பரத்துவஞ்சாதித்துக் சைலாயத்திற்கு வழிகாட்டுவார்களோ அல்லது விஷ்ணுவுக்குப் பரத்துவஞ்சாதித்து எனக்குநாமஞ்சாற்றுவார்களோ, அதை வாசிப்பவர்களே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

“உம்மைகொடுத்து அடுக்கிவந்தவாக்கியங்கள்” என யான் எழுதியிருக்க, இவர் “உம்மைக்கொடுத்தடுக்கிவந்தவிஷயங்கள் என்கேதைக்கொண்டு முடிந்ததோ!” என்றுநான்கேட்டதாகப் புரட்டி எழுதி, “அதை (;) இக்குறிகள் வந்தவிடத்தின் முடிவில் முடிந்ததென்றறிக.” என்றுவாசிந்திருக்கிறார். உத்தரவுசொல்லச் சரியான தியாயமில்லாமையால், புரட்டி புரட்டிப்பார்க்க வலாக தேடினொன்று வாசிப்பவர்கள் தெரிந்துகொள்வதுமல்லாமல், குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொண்டதுபோல, தம்பிழையைத்திருத்தப்போய், பின்னும் பிழைபட்டொழுதுகின்றாரென்று நினைக்கவும் நினைப்பார்கள். ஏனெனில், பிழைபடுவதைத் தீருத்திக் கொள்ளக்கவனிப்பதைவிட்டு, விஷயங்களை அதையென்றும், சிமிகோலனாகிய ஒருகுறியை இக்குறிகள் என்றும், முடிந்தது என்றும், யாம்.....பேரானந்தங் கொள்ளுகிறேனென்றும், ஒருமை பன்மை தெரியாதெழுதுகிறவராயும், வாக்கியங்களை முடிக்கும்வகைதெரியாதவராயுமிருக்கிறாரென்றும், அந்தஒருகுறியையே அவர்பலவிடங்களில் எழுதியிருப்பதால், அதைப்பலகுறிகளாக எண்ணிக் கொண்டாரென்றும் விளங்குகிறது. அன்றியும், மேற்படி மறுமொழியிலே, இந்த [] பகரவளைவுகளுக்குடங்கிய சொற்களையும் அவற்றாலாய வாக்கியத்தையும் வாசிப்பவர்கள் சற்று கவனிப்பாராகில், “இதைத்தான்” என்னு மொருமைச்சொல் அதற்கு முந்திய “ஒழுங்குகள்” என்னும் பன்மைச்சொல்லைச் சுட்டுவதையும், அந்த ஒருமைச் சொல் வேறெந்தச் சொல்லையுங்கொண்டு முடியாமல் நடுத்தெருவில்விடப்பட்டதையும் கண்டு களிப்பார்கள்! இவ்வளவு திறமுடையவர்தான் என்னை நோக்கி, “இசையறியாதவர் எமது விஷயங்களை எப்படி ஆராய்ந்து தெளிந்தீரோ” என்கிறார்.

இத்தகைய ஞானமுடைய ஆசிரியர் என்னிடத்தில் வாசித்துக்கொள்ள வேண்டியவராயிருக்க, என்னைச் சீடனாக்கிக்கொள்ளப் பார்க்கிறார். இவரைப்போல யான் ஆசிரியனெனப் பெயர்வகித்தவனல்ல, சிறந்த புத்திமான்களுக்குச் சீடனே; சாத்துவிக சற்குணனுக்குச் சாலவும் அடிமை பூண்டவனே.

இவ்வாசிரியரைப்பற்றி இன்னும் விசேஷமாக எழுத வேண்டியதிருக்கிறது; ஆனால் இவர் என்னை வாயில் வந்தபடி வைவாரென்பது எனக்குத் தெரியும்; அதைப்பற்றி யான் இந்தமட்டில் நிறுத்திவிடவில்லை. தத்துவவிவேசிணி இடந்தராதென்றே அச்சமுற்று நிறுத்தினேன்.

A. P.

அறிக்கை.

தமிழ்ப் பத்திரிகையின் எட்டாராகிய நமது நண்பர் அ. முத்துசாமி முதலியார் பிகவும் வியாதியாயிருப்பதுபற்றி, பத்திரிகை காலாதிதமாய் வெளிவருவதற்காக யாம் விசனப்படுகிறோம். ஆயினும் பழையபடி சீக்கிரத்தில் கிரமத்திற்கு வந்துவிடுமென்று கோருகிறோம்.

நான்துபக்கம், பிந்தி 1-க்கு விலை அணு 1.

Printed and Published for the Proprietor at the VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174, Davaraja Moodelly Street,—Madras.

தஞ்சாவூர் விவரம்

சென்னை லெளகிக சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VII.—No. 11.]

MADRAS:—SUNDAY MARCH 11, 188. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுதல் சொல்லுப்பிறிதோர் சொல் சொல்லு
வெல்லுதல் சொல்லுமையறிந்து.—குறள்.

ஞானத்தின்பயன்.
தசாவதாரம்.
கடவுளும், மனிதனும்.

ஓர்முறையிற்.
ஆசாரமர்த்தனம்.
கடிதம்.

ஞானத்தின்பயன்.

விவேகத்தில் விதானையும் கல்வியிற் கம்பனையும் ஒருவன் மூர்தினவனுயிருப்பினும், உலகம் பலவழி, என்பதைக் குற மொழியாகக்கொண்டு, பிறர் விஷயத்தில் பிரவேசித்து அவர் மொழியும் அபிப்பிராயங்களையும், புரியும் கிருத்தியங்களையும் திருத்தமுயலலாழித்து அடங்கியிருப்பதே உத்தமமென்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். உலகத்தின்கண்ணேயுள்ள பதார்த்தங்களை யாராய்ச்சி செய்து அவைகளில் நன்மையைச் செய்வன இவையென்றும் தீமைகளைச் செய்வன இவையென்றும் நன்குணர்ந்து அவ்வுணர்ச்சியின்படியே பதார்த்தங்களை நற்பிரயோசனப்படுத்துவதிலேயே தத்தம் மனோவாக்குக் காயங்களை யுபயோகித்து நடத்துவர் அறிவுடையோர் என்றும் கருத்தை யடக்கியுள்ள “அறிஞர்க்கழகு கற்றுணர்ந்தடங்கல்” என்னும் நீதிமொழியை இவர் அறிந்திலர்போலும். அறிந்திருப்பாரேல் இவர் எவ்வளவு கூறக்கூடும்! உலகம் ஒழுங்குபட்டோங்கவன்றோ அரசுகள்தோறும் மந்திராலோசனை சபையாரென்றும், நியாயாதிபதிகளென்றும் நியமிக்கப்படுகின்றார்கள்? இவ்வாறு நியமிக்கப்படுபவர்கள் கல்விவான்களும் விவேகிகளுமாகவல்லவா இருக்கின்றனர்? இவர்கள் கல்வியும் விவேகமும் மக்களின் சுகாரோக்கிய விருத்தியை விருத்திசெய்யுமன்றோ? இவையெல்லாம் இவர்களுக்குப் புலப்படாததென்னை? தமக்குத் தெரியாதவிஷயத்தைப்பற்றிப்பேசுவதும் பிறர் நலத்தைப் பேணப் பிரயாசைப்படுபவரை பிணவாங்கச் செய்தலுந்தானே உத்தமம்? உலகம் பலவழியாயிருத்தலினால் பிறர் நலத்தைக் கருகிய பிரயாசை வீண் என்பதே ல் அஃது பிழைபடும். உலகம் ஒன்றுபட்டு ஒழுகின் சுகம் மட்டுமாதலால் பிரயாசை வேண்டிவதில்லை. அங்ஙனம் ஒன்றுபட்டொழுங்கமும் மக்களின் சுகாரோக்கியம் தாழ்வுபட்டும் வருகின்றமையால் இதுவிஷயத்தில் மிக்கபிரயாசை அதியாவசியகம் என்பதற்கு ஐயம் சிறிதேனமில்லை. ஆகவே கல்விச் செல்வரும் விவேகிகளுமாயுள்ளவர்களின் கருமை எங்கெங்கு முள்ள துன்பங்களை யோட்டியும் ஆங்காங்கு இன்பங்களை நாட்டியும் வருதலேயாம். கல்வியின் காரணமாக கண்டவராயினும் எவ்விஷயத்தையும் வினாவில் யூரித்தறியவல்லவராயினும் பிறர் நலத்தைப் பேணும் காதலற்றோராயுள்ள காசகரமானதென மதியோம். இவர்கள் கற்ற கல்வியும் பெற்ற விவேகமும், கானலிலுந் கடலிலும் பெய்த மழையெனப் பிரயோசனத்தை விளைக்கின்றன. ஆகவே கல்வி யென்னும் செல்வியைக் காதலித்து மணந்தும், விவேகமென்னும் சினேகிதனுடன் தோழமை புரிந்தும் உள்ள மகான்களுக்குக் கூறும்பான்மையதாய்தெனினசொல்வாம். சந்திரன், தன்னொளி அவனியில் நிலவாவண்ணம் சிறுமேகங்கள் குறுக்கிடுமேயாயினும் அவைகளுடன் யுத்தஞ் செய்து வெற்றியடைந்தவனைப்போல்வெளிவந்து ஒளியைப் பரப்புகின்றனன். இரவின் கண்ணுள்ள அந்தகாரத்தை நீக்கச் சந்திரனை பிரஜைகள் எதிர்பார்ப்பதும் சந்திரன் அவ்வாறே அந்தகாரத்தை அகற்றுவதும், இடையிடையே சிறுமுகில்கள் குறுக்கிட்டு வொளியை மறைப்பதும், அஞ்ஞானிகள் அறிவுடையார்பால் மெஞ்ஞானத்தை விரும்புவதும் விரும்பிய ஞானத்தை அறிவுடையார் அவர்களிடத்தேயுள்ளிப்பதும் இயல்புந் கடனுமாகின்றன. ஆகவே அறியாமையாகிய புறப்பூண்டுகளை மக்களின் ஹிந்தயத்தினின்றும் களைந்து விவேகம் என்னும் ஏர் உழுது கல்வியென்னும் வித்தை விதைத்து இன்பமெனுங் கதிர்வினையக் கொய்வதே சான்றோர் நெறியாகும். இக்கருத்தை யுள்ளடக்கியன்று “சான்றோரில்லாத்

தொல்பதியிருத்தலின் தேன்றோர் குறவர் தேயநன்றே” என்று கூறியிருக்கின்றது. ஆகவே விவேகிகளும் வித்தவான்களும் பிறர் நலத்தைப்பேண முயலாதிருக்கவும், முயன்றும் காதகரால் தடுக்கப்பட்டுப் பின்வாங்கவும் யத்தனிப்பாரேல் இவனாயும்தேன்றோர்குறவருடன் சேர்க்கலாகும். இவர்கள் மௌனமாயும் தொழிலற்றும் இருப்பாரேல் மௌனமாயும் தொழிலற்றும் உள்ள பித்தர்களுக்கு இவர்களுக்குமுள்ள பேதமென்னை? பேதமில்லாமையிலுள்ள தொழிலற்ற (நிஷ்டை புரியும்) கற்றவனாயும் பித்தனாயும் மற்றையர் ஞானிகளென வனையறச் சொல்லுகின்றனர்? கற்றும் பித்தனைப் பேர் பெறுவதேனோ? இப்பேர் பெறுவதினும் கல்லாமை சால்புடைத்தன்று? கல்விவான்களே! விவேகிகளே! வஞ்சகர் வாசகத்திற்குச் செவிகொடனின். நற்செய்கையே நஞ்செய்கையாகக்கொண்மின். இதுவே ஞானத்தின்பயனும் பிரயோசனமும்.

D.

விட்டுணுவின் தசாவதாரங்கள்.

பிருகுருஷியின் சாபத்தினால் விட்டுணு இடைவிடாமல் பூலோகத்திலே பிறக்கும்படி சம்பவித்ததினாலே அவர் மிகுந்த அக்காசகரத்தில் முழுதி சிவனைநோக்கி தனக்கு வந்த சாபத்தை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ள, பல பிறவியை சில பிறவியாக மாற்றினார். தமது ஒழுக்கத்தினிமித்தம் தமக்கு தண்டனையாகிய பிறவி சம்பவித்திருந்தும், அத்தண்டனையை மறந்து, பூலோகத்தில் எடுத்த பிறவிகளிலும் தமது துன்மார்க்கத்தைவிடாதிருந்ததை அப்பிறவிகள்தோறும் காணலாம். அப்பிறவிகளை அடியிற் காண்க.

1. மச்சாவதாரம்—இலங்காசுரன் திருடிக்கொண்டுபோய் சமுத்திரத்தில் ஒளித்த வேதங்களை மீட்பதற்கு, விட்டுணு னாறி லட்சம் யோசனை தூரத்திற்கு நீண்ட மீனாகப் பிறந்தாரெனப்படுகின்றது.

விட்டுணு மச்சாவதாரம் எடுத்தது பிருகுருஷியின் சாபத்தாலா? இலங்காசுரன் கவர்ந்தொளித்ததை மீட்கும்பொருட்டா? எங்கும் எல்லாம் தானுயிருக்கும் விட்டுணுவிற்கு சாபம் உண்டானதும், ஒத்தென்றும் எழுதாக் கிளவியென்றும் பெயர்பெற்ற அசீரீடாகிய வேதத்தை இலங்காசுரன் எங்குமுள்ள விட்டுணு காணாமல் திருடினதும், எங்குமுள்ள விட்டுணு இல்லாத சமுத்திரத்தில் ஒளித்ததும், அதற்காக சர்வ வியாபியாகிய விட்டுணு வனையறைபபட்ட நூறிலக்கம் யோசனை நீளமுள்ள அறிவிலா மச்ச உருக்கொண்டு அதை மீட்டதும் அற்புதந்தான்.

2. கூர்மாவதாரம்—திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த தேவரும் அசுரரும் வாசகி என்னும் பாம்பு கக்கின விஷத்திற்குப் பயந்து மந்தாமலை என்னும் மத்தையும் கைவிட்டு நடுநடுங்கி யோட, அந்த மந்தாமலை கடலிலே அமிழ்த்திப்போனதினால், விட்டுணு ஆமை வடிவெடுத்திப்போய் முதுகில் ஏந்திக்கொண்டு வந்தாரென்று சொல்லப்படுகின்றது.

திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபோது வாசகி கக்கிய விஷத்தைச் சிக்கலாற்றாது தேவரும் அசுரரும் ஒடினார்களானால் விட்டுணு விஷத்தை அடக்காமல் மலையை ஏந்தினதென்ன? விஷத்தை யடக்கிவிட்டால் அம்மலையை அத்தேவரே ஏந்திக் கொள்வார்களே: திருப்பாற்கடலைத் தேவர்களும் அசுரர்களும் எங்கிருந்து கடைந்தார்கள்? பாற்கடல் கடைப்பட்டபோது மோர்க்கடலாய்விட்டதுபோலும், விட்டுணு பள்ளிகொண்டது பாற்கடலும் பள்ளிகொள்வது மோர்க்கடலுமா?

3. வராகாவதாரம்—முற்காலத்திலே தேவர்களுக்கு இடிக் கண் செய்த கனகாஷ்டனென்னும் இராஷ்டன் பூமியைப் பாய்ச்சருட்டாகச் சுருட்டி, பாதாளத்திலே ஒளித்தவைத்தபொழுது விட்டுணு பன்றி உருவெடுத்திப்போய், அவனையுங்கொன்று பூமியை முன்னையவிடத்திலிருக்கவைத்த, அதன் பின்பு பன்றியாகிய விட்டுணு மலத்தைத்தின்று கொழுத்த பூமியிலுள்ள பெண் பன்றிகளின்மேல் இச்சைகொண்டு, அவைகளுடன்

னேபுணர்ந்த, நெடுங்காலம் பூமியிலேயே மலத்தின்மீதும் பன்றிகளின்மீதும் இச்சைகொண்டு நின்றாவிட்டார்.

பூமி சுருட்டப்படும் பொருளா? கனகாஷ்டன் எங்கிருந்து சுருட்டினான்? இராக்கதனுக்கு ஆகாரமாகும் பன்றி அன்னேனைக் கொன்றது ஆச்சரியமே:

4. நாசிங்காவதாரம்—இரணியன் கையாலறைந்த ஒரு கற்றாணிலே நரசிங்கமாகத் தோன்றி அவனைக் கொன்றாராம்.

தேவராலேயும் மனிதராலேயும் விலங்கினத்தாலேயும் இரணியன் சாவாவரம் பெற்றது உண்மையேல், விட்டுனுசேவு அல்லவென்று கொள்ளவேண்டியவரும், கொள்ளின் இரணியன் இறக்காமலிருக்கவேண்டும்; ஏனெனில் அவன் தேவ வருவினாலேயும் மனித உருவினாலேயும் இறக்காமலிருக்கவேண்டுமென்று கேட்காமல் தேவராலேயும் மனிதராலேயும் இறக்காமல் இருக்கக்கேட்டுப் பெற்றமையால். இதையே அடியில்வரும் இராமாவதாரத்திற்கும் பொருத்திக்கொள்க.

5. வாமனாவதாரம்—மஹா பலிச்சக்கரவர்த்தியின் பலத்தை யடக்குவதற்கு ஓர் சிறு உருவங்கொண்டு போய், வஞ்சநெஞ்சுடன் அவனிடத்தில் மூவடி மண்ணிரந்த கேட்டுப் பூமியை ஓரடியாக அளந்தாரென்று சொல்லியிருக்கின்றது.

6. பாகுராமாவதாரம்—பிரமகுலத்தாருக்கு இடுக்கன்செய்து, அவர்கள் குலாச்சாரங்களைக் கெடுத்த சூரியகுலத்தரசனா சங்கரிக்கும்படி ஜமதக்கினி முனியின் மனைவியாகிய இரேணுகை என்பவள் வயிற்றில் உற்பத்தியாகிப் பிறந்து, அந்தச் சூரியகுலத்தரசனா இருபத்தொரு தலைமுறைவரைக்கும் சங்காரஞ் செய்தா ரெனப்படுவதேயன்றி, விசேஷம் ஒன்றுங் காணோம்.

7. இராமாவதாரம்—இராவண சங்கராஞ் செய்யும்பொருட்டு தசரதராஜன் புத்திரனாகப் பிறந்து, தன் மனைவியை அக்கனுக்குப் பறிகொடுத்த கலக்கமடைந்து திரிந்து, சுக்கிரீபன் முதலிய குரங்குகளின் சகாயத்தினாலும், விபீஷணன் சொல்லிக்கொடுத்த உபாயத்தினாலும், தன் மனைவியாகிய சீதை என்பவளை சிறையினின்று மீட்டாரென்று சொல்லியிருக்கிறது. இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்தது அவனுடன் சேரவல்லவா? அவள் அரக்கன் சுவாதீனத்தில் நெடுநாள் தனித்திருந்ததால் இராஷ்டன் சீதையின் அனுமதியினாலோ அல்லது பலவந்தத்தினாலோ அம்மாதான் புணர்ந்திருக்கவேண்டும். இது சிலகாலங்களுக்குப்பின் அவள் நாயகனாகிய இராமனுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும்; ஆகையினால்தான் இராமர் கோபங்கொண்டு சீதையை தீயிற்றை சுட்டெரித்துவிட்டார்.

8. பலபத்திராவதாரம்—சில அசுரனைச் சங்கரிக்கும்படி தேவகியின் வயிற்றில் உற்பத்தியாகி எட்டுமாதமிருந்தபின், மாமனாகிய கஞ்சனுக்குப் பயந்த, இரண்டுமாதம் உரோகணி என்பவளின் கருப்பத்திலிருந்து பிறந்து, உவ்வசுரனைச் சங்கராஞ் செய்ததமன்றித், தம்பியாகிய கிருஷ்ணன் செய்த யுத்தங்களிலெல்லாம் அவருக்குத் துணையாகவும் இருந்தார்.

9. கிருஷ்ணாவதாரம்—விட்டுணு தேவகி வயிற்றில் பிறந்து, கெருத்துவன், பிரலம்பன் முதலிய அனேகம் அசுரனையும், கூத்திரியரான அனேக அசுரனையும், மாமனாகிய கஞ்சனையும் மைத்தனனாகிய சிசுபாலனையும் வதைத்து, இரதை, விருந்தை முதலான பரதாரங்களுடனே விபசாரஞ் செய்து, இடைச்சேரியிலே தயிர் பால் வெண்ணெய் திருடியுண்டு, உரலுடனே கட்டுண்டு, மத்தால் மொத்தண்டு, அனேக கோபிகாஸ்திரீகளை வசப்படுத்தி, அவர்களுடனே நாணயில்லாமல் தன்மார்க்கமாகப் புணர்ந்து, உருக்குமணி சத்தியபாமை முதலிய அனேக பெண்களை விவாகஞ் செய்து, சராசந்தனுக்குப் பயந்த, வடமதுவையைவிட்டுத் துவாரகாபுரிக்கு ஒடிப்போய், அங்கே பதினெட்டிலிருந்தும் பதங்கியிருந்தாரென்று சொல்லப்படுவதமன்றிச், சந்திரகுலத்தரசராகிய துரியோதனது நூற்றுவருக்கு ம், பஞ்சபாண்டவருக்கும் பகையை மூட்டி, யுத்தமுண்டாக்கி, உதிஷ்டிரமகாராஜனைக்கொண்டு பொய் சொல்லுவித்தா, பின்பு தனது பிள்ளைகள் சமுத்திரதீரத்திலே விளையாட்டு யுத்தஞ் செய்திறந்த சங்கதியைக் கேள்விப்பட்டி துக்கங்கொண்டி, ஒரு ஆலமர நிழலிலே தனிமையாயிருந்தவேளையில் ஒருவேடன் மாளை எய்த அம்பு தவறி அவர்மேல் விழுந்ததினால் இறந்துபோய்க்கிடக்க, அவரது உடலைக் காகங்களும் நரிகளும் கின்றன. அவர் தன்மார்க்கத்திற்கு இவை அனைத்தும் தகுந்த சண்டனையாயின. இத்துன்மார்க்கனையும் கடவுளென்று வழிபடுவது எவ்வளவு பேதைமை.

10. கற்கி அவதாரம்—கலியுகார்த்தத்திலே குதிரையாக உவதரித்துச் சங்காரம் செய்யும்படி விட்டுணு வருவாரென்று சொல்லியிருப்பதால் அவருக்காக எதிர்பார்க்கிறோம். முந்திய ஜனனங்களில் செய்த தன்மார்க்கத்தைப்போல் கற்கி அவதாரத்திலும் செய்வாரானால், சீர்திருத்தம் அடைந்திருக்கிற இக்காலத்து பிரசைகள் அவரைப்பிடித்து நீதியதிபர்கள்வசம் ஒப்புவிக்க, அவ்வதிபர்கள் அவருக்கு பிராணதண்டனை தீர்ப்பு அளிப்பார்கள்.

தேவ அறியும், வழிபாடும், அவரவர் வழிபடும் கடவுளுக்குரிய தன்மைகளோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றமையால் தாம்

தாம் வழிபடும் கடவுள் எத்தன்மையான அவரவர் மனதில் பதிந்திருக்கின்றதோ அவரவர் ஒழுக்கமும் அத்தன்மையாக வேரிகழும். கடவுள் தீமைகளைச் செய்தும், செய்வித்தும், அனுபவித்தும் வருபவனாகக் கொண்டாடினால் அசுகொண்டாட்டமுடையவர்களுக்கும் அவ்வித கடவுளைப் பின்பற்றி தூர்ச்செய்கையை உடையவர்களாகவே ஒழுகுவார்கள்.

சிலர் தங்கள் நெற்றியில் எவரும்பார்த்து திடுக்கிடும்படியான நாமத்தை தீட்டிக்கொண்டு தெருத்திண்ணையின்மீது உட்காந்து வாயில்வந்தபடி வைணவத்தைப்பற்றி விவகரித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்ட அவ்வகுப்பினரான சில வைணவர் அவர்களில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து கும்பிட்டி, அவர்கள் அருகில் உட்காந்து அடியேமுக்கு ஞானோபதேசம் அருள்புரியவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ள, அந்நாமதாரிகள் தம்மிடத்திற்கு வந்தவனானோக்கி அப்பா நாம் சைவம் முதலிய மதங்கள் அனைத்தையும் கண்டித்தவிட்டேம் என பிரதிஷ்டைசொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இதுவே அவர்கள்செய்யும் உபதேசம். அப்பிரதிஷ்டை தங்கள் தலையை இத்துடன் உடைத்துக் கொள்வார்களாக.

M. M.

கடவுளும் மனிதனும்.

கடவுளைக் கண்ட மனிதன் யார்? நாமும் மனிதர்கள்தாம். நாம் “கடவுள்” என்னும் சத்தத்தையும் வாச்சியத்தையும் பல உறுப்பமைந்த பிரதிமைகளையும் கண்டு கேட்டிருக்கின்றனமேயல்லாமல் அச்சத்தத்தாலும் வாச்சியத்தாலும் உருக்களாலும் சுட்டப்பட்ட மூலபொருள் உண்டோ இல்லையோ நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் நம்மில் அனேகர் அத்தகைய பொருள் உண்டென்றும் அதை நம்புதல் வேண்டுமென்றும், நம்பாதொழியின் அதனால் கேடு பல சம்பவிக்குமென்றும், வாக்காலும் சுருதியாலும் பலகால் வற்புறுத்தியிருக்கின்றார்கள். இங்ஙனம் நம்மைப் பயப்படுத்தும் இவர்கள் அக்கடவுட் டன்மையை ஐயந்திரிபற உணர்ந்திருக்கின்றார்களா வென அன்னோ வாககையுஞ் செய்யுளையுங்கொண்டு ஆராயுழி, அவர்கள் கியானம் நம்மதிலும் ஓர் திலப்பிரமாணமேனும் சிறந்ததாகத் தெரியவரவில்லை. ஒன்றுக்கொன்று பரஸ்பரவிரோதமாகிய பல வாசகக் குழுக்களைப் பொதிந்தொரு நூலாக்கி வைத்திருக்கின்றார்களேயல்லாமல், நிராக்ஷேபமாய் இரண்டுவாரியேனும் எழுதினார் இல்லை. இவர்களால் கூறப்படும் கடவுளிருப்பது உண்மையும் அவர் அனுக்கிரகசத்தராவது வாஸ்தவமுமானால், இவர்கள் செய்யும் பிரார்த்தனையெல்லாம் கைகூடிவருகின்றனவா? வருகின்றனவேல், கடவுள் விசுவாசிகளாகிய ஆஸ்திகருக்குக் கைவல்லியமாகாத சித்தியொன்றில்லை யல்லவா? இங்ஙனமேல், பஞ்சத்தால் பல தேசத்தவர்கள் பதைப்பதும் பிணிபாதிகளால் பிராணைகள் பீடிக்கப்படுவதும், வறுமையால் வாழ்வருன்றி வதையுறுவதும், தீ, பிரவாகம், இடி, பூகம்பம், அதிவிருஷ்டி, அனாவிருஷ்டி, கொள்ளைநோய், முதலிய உற்பாதங்களால் கோடானுகோடி சனங்கள் வாட்டமுற்று கேட்டையடைவதும் ஏன்? உலகத்திலே நடைபெற்றுவரும் பலவர்த்தகங்களினும் வியவகாராதிகளினும்பொய் சூது வஞ்சகம் களவுமுதலிய நிஷேத கிரியைகளைப் பெரும்பாலாப் புரிந்துவருவதேன்? இவர்களுக்கு உண்மையாகவே கடவுள் விசுவாசமும் பயமு மிருப்பின், கடவுளால் வெறுக்கப்பட்ட எவனைக் கூறும் கொடிய செய்கைகளைப் புரிய அஞ்சார்களா? இவர்கள் அனுபவத்தையொட்டி ஆராயுமிடத்தும், இவர்கள் ஒரு இறைவனுக்கு அஞ்சி நடப்பவர்களாய்க் காணப்படுகின்றிலரோ, சும்மாவாய்ச் சொல்லிற்குப் பஞ்சமில்லையென்று “கடவுளுண்டு, கடவுளை விசுவாசித்தல்வேண்டும், கடவுள் விசுவாசிகளல்லாதார் கொடுமைகளைச் செய்ய அஞ்சார்; அவர்களுக்கு ததிராத நரகவேதனை கிடைக்கும்” என்று கூறுவது வீணல்லவா? சிவாலயங்களினும் சைவமடங்களினும் உள்ள பண்டாரங்களைன்ன, குருக்கண்மாரொன்ன, தம்பிரான்மாரொன்ன; விஷ்ணுவாலயங்களிலும் வைணவமடங்களிலும் உள்ள ஜீயர்களைன்ன, ஏகாங்கிக

ளென்ன, மகந்துக்களென்ன; அத்தை மடங்களிலுள்ள பிரம்மங்களென்ன, சுவாமிகளென்ன, யோகிஸ்வரர்களென்ன, இவர்களுடைய திருமேனியைக் காணும்போதே சாதாரண சனங்களுக்கு தேகம் மயிர்க்குச் செறியத்தக்க அவ்வளவு காந்தியும் காவிவெட்டியும் தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் வெண்பல்லும் சடைமுடியும் கிரிதண்டமும் துவாதசநாமமும் துளபமணியும் மிதியடியும் சிவியகூட்டமும் தீர்க்கவாசகமும் உடையோர்களாய் நடிக்கின்றார்களா? இவர்களில் அனேகர் தேவாலய சம்ரக்ஷணையின்பொருட்டும் நித்திய நைமித்தியங்களின்பொருட்டும் அதிதி பூசையின்பொருட்டும் வைக்கப்பட்டுள்ள திரவியங்களையும் விடப்பட்டுள்ள மானியங்களையும் சூதாட்டங்களினும் விபிசாரங்களினும் சதிர்கச்சேரி நாட்டியத்தின்பொருட்டும் குதிநாப் பந்தையம் கோழிப்பந்தையம் முதலிய தூர்வினியோகங்களில் அழித்தும் தங்கள் சொந்தபந்து மித்திரர்களின்பொருட்டுச் செலவழித்தும், விபிசாரிகளுக்குக்கொடுத்தும், கோர்ட்டு கச்சேரிகளில் துர்வழக்கு தொடுத்தும் அகிகாரிகளுக்குப் பரிதானங்கொடுத்தும் பொய்ச்சாட்சிகளுக்கு இலஞ்சம் சமர்ப்பித்தும் அபராதங்கள் இறுத்தும், கோயிற்பூனை அபிஷேகப்பாலைச் சாப்பிட்டுவருவதுபோல் இக்கோயிற் பெருச்சாளிகள் கோயில் திரவியத்தையெல்லாம் கொள்ளையிட்டுச் சூராயாடிவருகின்றனரே; இவர்களுக்குக் கடவுள் நம்பிக்கையும் தெய்வவிசுவாசமு முண்டா? இவர்களும் ஆஸ்திகர்தாமா? இத்தகைய கொடியர்களுடைய கடையர்களையும் மடையர்களையும் இழிஞர்களுடையம், அவர்களது வெளிவெஷத்தைக்கண்டு “சுவாமி சுவாமி” என்றுகும்பிட்டு நடுநடுங்கும் நமது இந்துக்கள், நெஞ்சை யொளிக்காது வார்த்தையாடிவரும் சுவாநானிகளைத் தூஷிப்பது ஓர் ஆச்சரியமா? தற்காலம் சில இந்து பாவிசர்கள் ஏற்பட்டு கிறீஸ்தவர்கள்போல சந்தைக்கூட்டங்களினும் தெருக்கோடிகளினும் மைதானவெளிகளினும் புறச்சமயங்களைத் தூஷித்தும் புறமதத்தினரைப் பழுதுசொல்லியும் வருகின்றனரே? இவர்கள் இங்ஙனம் செய்வதைவிட தங்கள் சுயமதத்தையதஞ்செய்து கோயிற்பொருளைத் தூர்வினியோகம்புரிந்து பத்தியைக் கத்திகொண்டு வெட்டிக் கோயிலைக் குட்டிச்சுவராக்கும் மேற்சொன்ன கோயிற் பெருச்சாளிகளையும் மடப் பூனைகளையும் கண்டித்துப் புறப்படுத்தி அப்பொருள்களைப் பொதுநன்மைக்குச் செலவிடும் படிச் செய்வார்களேல் எவ்வளவு பிரயோசனகரமாக விருக்கும். இதைவிட்டுத் தொண்டையும் மண்டையும்தே போம்படிச் கூச்சலிட்டுப் புறமததூஷணம் செய்வதில் தம்மதம் நிலைபெற்றுவிடுமோ? சுமார் அன்பது அறுபது வருஷகாலமாக இங்ஙனம் செய்துவந்த கிறீஸ்தவர்கள் இதுகாறும் யாது பயனடைந்தார்கள்? ஒன்றுமில்லையாதலாலும் இதுகாறும் கடவுளைக் கண்டாரும், கண்டானைக் கண்டாரும் ஒருவருமில்லை யாதலாலும், அம்பரத்திற்கு ஏணியிட்டு ஆகாயத்தாமனாகொய்வதைவிட்டு ஜனுசூலமும் மிகப் பிரயோசனமுமான விஷயங்களைத்தொட்டு உலக நன்மை புரிந்துவருவதே சர்வ சிவோஷ்டம்.

ஓர் முறைபீடு.

சுமார் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர், எச்-ஏ-ஆல்பட் (H. A. Allbutt) என்னப்பட்ட பண்டிதர் மனைவிகைப்புத்தகம் எனப் பெயரிய (Wife's hand book) ஓர் இங்கிலிஷ் புத்தகம் ஏழைச்சனங்களுக்கு உபயோகமாதபொருட்டு பிரசுரம் செய்தார். அப்புத்தகத்தில் கண்டிருக்கிற விஷயங்கள் எளிதில் கவனிக்கக் கூடியவையாயும் எளிதில் அனுசரிக்கத்தக்கவையாயும் மிகு உபயோக கரமாயும் இருந்தமையான் அதன் விலையாகிய அரை 8 கொடுத்து அனேகர் வாங்கி வாசித்தார்கள். அப்புத்தகம் இலக்ஷக் கணக்காய் செலவாய் விட்டன. இதனால் ஸ்திரி புருஷாளுக்கு விளையும் பிரயோசனம் இவ்வளவுள்ளவல்ல, இப்புத்தகம் Fruits of philosophy (தத்துவ சாத்திரபலம்) Law of population (பிரஜாநிருபணசாரம்) முதலியவற்றைப்போன்றது. இதில் கருப்பிணிகள் ஒழுகவேண்டிய விதமும், உண்ணவேண்டிய உணவும், உண்ணவேண்டிய காலமும், புத்தரோற்பத்தி பெறவேண்டியபோது பெறவும் பெறவேண்டாத போது நிறுத்திவிடவும், எத்தனை பிள்ளைவேண்டுமோ அத்தனை பெறவும் வேண்டாதபோது நிறுத்திவிடவும் கூடிய வைத்திய சாத்திர விதிகள் தெளிவாய் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இந்நூல் பஞ்சத்திற்கோர் காரணமாகிய பிரஜாபிவித்தியையும் பிரஜாபிவித்திக்குக் காரணமாகிய மிதமிஞ்சிய புத்திரப்பேற்றையும் தடுப்பதற்கு ஓர் பிரதான கருவியாகின்றது. இதனைக்கண்ட இங்கிலாந்திலுள்ள பிரதானியான சில டாக்டர்மார்கள் இப்புத்தகத்தை வெளியிட்டு வைத்திய ரகசியங்களை பயிராக்கப்படுத்தினமையால், இதை ஆக்கியோருடைய டாக்டர் எச்-ஏ-ஆல்பட் என்பவரை வைத்திய சங்கத்தினின்றும் தள்ளிவிட்டார்கள். இதற்காக அவர் கோர்ட்டில் அவர்கள்மீது வழக்கு தொடுக்கப்போகிறார். அதற்கு சுமார் 4300-ரூபாய் செலவாகுமாம். ஆதலால் உண்மையை ஊர்ஜிதப்படுத்த ஊக்கமுடைய மகான்கள் தங்கள் தங்களால் இயன்றபொருளுதவி செய்து அவர் தம்முயற்சியில் செயம்பெறச் செய்யும்படி பொது ஜனங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றார்.

பணம் அனுப்ப விருப்பமுடையோர், அடியிற் கண்டிருக்கிற உந்தப் பண்டிதருக்கனுப்பினும் அனுப்பலாம், அல்லது செஞ்ஞர் சோசைட்டி செக்ரிட்டேரி மெஸ்டர் அப்துன் துரைக்கனுப்பினும் அனுப்பலாம்.

எச்-ஏ-ஆல்பட்.

H. A. Allbutt, MRC. PE, LS. A.
14 Park. Square, Leeds. London.

ஆசாரமர்த்தனம்.

இந்துக்களென வழங்கு மாரியர்க்குள் பன்னுள்தொட்டிநாள்மட்டும் வழங்குவரு மாசாரங்களிற் சிற்சிலவற்றை யொருவாறு கவனிக்கப்படுவாம். என்னெனின்—

பிரஹ்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திர, பஞ்சம ரீருக ஐந்து வர்நங்களு மவற்று ளெத்தனையோ பிரிவுகளு மிருப்பதைக்கண்டு வருகின்றோமல்லவா. அவ்வச் சஜாதியிலேயே யொருவரை யொருவர் சில சமயங்களில் சூதகமென்றும், திட்டென்றும் தீண்டாமலிருப்பதையு மறிவோமல்லவா. அன்றியும் பிராஹ்மணராதியுயர்குலத்தோரெனப்படுவோர் மற்ற விழிகுலத்தோரெனப்படுவோரைத் தீண்டும் பழக்கம் பட்டணஸ்தானங்களில் சிந்திது சஹஜமாயிருந்தாலும், நாட்டுப்புறங்களில் பிராஹ்மணர் நீசஜாதிகளைச் செய்யும் நிர்ப்பந்தம் கொடுத்து கொடுத்து, மிகக்கொடுத்து. திருஷ்டாந்தமாய்ப் பறைய னொருவழியே போய்க்கொண்டிருக்கும்போது பிராமணனொருவனெதிர்ப்படுவானின், ஷ்டி பறையனைத் தறத்துகின்றான். அவனுக்கு வழியைவிட்டிப் பாட்டையின் பக்கங்களிற் சென்று மீண்டு மவ்வழி நடக்கச்சே, வேறொரு மறையோன் வருவானின்வனுக்கு மப்படிச் செய்யவேண்டும். இங்ஙனே யப்பறையனென்ன அவசரமாக வந்தவனாயிருந்தபோதிலும், தஷ்ட மிருகங்களைக் கண்டு தூர நிற்கல்போலிருந்தே தொலைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. கட்டாயமாய் நடந்தேறிவருமிந்நிர்ப்பந்த வநீதத்தைக் கண்டு மனஞ்செயாதெழுதுயிச்சில வரிகளை யொவ்வொரு வருணத்தாரும் நன்கு கவனிக்கக் கோருகின்றனம்.

நாம் வசிக்குமிக்கோளம் மேலுங்கீழுமநேகநூரபரியந்தம் வாயுமண்டலத்தாற் சூழப்பட்டிருப்பதை யறியாதாரில்லை. அன்றியும், தள்ளுவன, நெளிவன, ஊர்வன, நீந்துவன, நடப்பன, பறப்பன முதலிய வெண்ணிறந்த ஜீவகோடிகளாற் சூழப்பட்டிருப்பதையுங் காணுதாரருமை. மேலு மொவ்வொரு பிராணியையும் வாயுமண்டலங் கவர்த்தகொண்டிருப்பதம் சாதாரணம். ஷ்டி வாயுமண்டலம் நம்மைச் சூழ்த்திராதபட்சத்தில் நாம் ஜீவித்திரோமென்பது மதுபவம். இதனால் வாயு நமக் கின்றியமையாச் சாதநமென்று வெட்டவெளிச்சமாகின்றது. ஒவ்வொருஜீவனு முஸ்வாஸம் நிஸ்வாஸஞ்செய்வது சஹஜமென்பது மறைப்பல்ல. உஸ்வாஸமென்பது வாயுவையுட்கொள்ளல், நிஸ்வாஸமென்பது வாயுவை வெளிவிடல். அவையிரண்டிற்குந் தாரதம்மியமுமுண்டு. அதாவது உட்கொள்ளும் வாயு பிராணதாரமான சுத்தவாயு, வெளிவிடும் வாயுவோ விஷமுள்ளது மசங்கியமானதம். எப்படியென்றால்—நாம் உஸ்வாசிக்கும் பிராணவாயு சரீரத்தட் சென்று மீண்டும் வெளிவரும்போது முன் தன்மை மாறி விஷத்தன்மையைப் பொருந்திகரியமில் வாயுவெனும் பெயரை யேற்றுகின்றது. திருஷ்டாந்தமாய், நம் சரீரமே யொரு பாத்திரமாகவும், உட்கொள்ளும் வாயுவே ஜலமாகவும், ஷ்டி ஜலத்தா லப்பாத்திரத்தைக் கழுவிழுந்திய வச்சலம்போல, நமது நிஸ்வாஸம் கரியமில் வாயுவாகவு மிருக்கின்றது. இப்படியே யிப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஜீவகோடிகளினுஸ்வாஸமென்றுணரக்கடவோம். ஷ்டி நிஸ்வாசக் கரியமில் வாயுபிராணவாயுவுடனே கலந்துதானிருக்கின்றது. இவை யிரண்டுமாத்நிரமன்று, உப்பு வாயு, நீராவியிவைகளுஞ் சேர்ந்தே வியாபகவாயுவாயிருக்கின்றது. ஜீவகோ

டிகள் நிஸ்வாஸிக்கும் வாயு தாபரங்களுக சூணவாயுமிருக்கின்றது. தாபரங்களோர்வகை நிஸ்வாசஞ் செய்யும் வாயுவோ பிராணவாயுவானதா லது நமக் குஸ்வாஸாஹார மாகின்றது. இஃதும்மட்டிருக்க.

வேதியராத்ரி யைந்த வருணத்தாருடன், சகல ஜீவஜெந்துக்களினின்றஞ் சதா கழிந்தகொண்டிருக்குந் கரியமில வாயு தாபரங்கட்குணவாயிருந்தபோதிலும், சிரேஷ்ட ஜாதமுதல், கறிஷ்டஜாதபரியந்த மொவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் அதனைப் பிராணவாயுவுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுகின்றாரென்பதிலாட்சேபமில்லை. அன்றியும் சர்வ பிராணிகளின் சரீர ரந்திரங்களினின்ற மிடைவிடாமல் கழிந்தகொண்டிருக்கும் கரியமிலவாயு ஷ்டை பிராணவாயுவுடன் சேர்த்தெங்கும்வியாபித்திருக்கின்றதென முன்னமே சொல்லியுமிருக்கின்றோம். அவ்வியாபகவாயுவான சமுத்திரத்தில் நாம் மச்சங்களைப்போல் வாசம்பண்ணுகின்றோம். ஜலவாசஞ் செய்யு மச்சங்களைச் சதாவச்சலம் ஸ்பரிசித்துக்கொண்டேயிருக்குமாறு, வாயுவில் வாசஞ் செய்யும் நம்மையு மவ்வாயு சதா ஸ்பரிசித்துக்கொண்டிருக்கின்றது பித்தியட்சம்.

மனுக்ருலத்தில் சிரேஷ்ட கறிஷ்டங்களாகிய ஜாதிகளெத்தையிருந்தபோதிலும் அப்படியே இதர ஜீவன்கள் லெத்தனைவகுப்பிருந்தபோதிலும், அத்தனை பிராணிகளின் கரியமிலவாயுக்களும் பிராணவாயுவுடன் சேர்ந்து பிராமணராஜி பஞ்சமரீருக சதாஸ்பரிசித்துக்கொண்டிருக்க, ஒருவனா யொருவர் தீண்டப்படாதென்கிற நியமமென்ன?

உத்தியோகஞ்செய்யு மாபீசுகளிலும், கல்விச் சாலைகளிலும், மஹாசபைகளிலும், தேவாலயங்களிலும் மற்றவிடங்களிலும், இன்னும்நாமெங்கிருந்தாலும், சர்வஜாதபிராணிகளினின்றஞ்சதா புறப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் கரியமிலவாயுவானது பிராணவாயுவுடன்சேர்ந்தநம் சரீரத்தை ஸ்பரிவித்துக்கொண்டிருப்பதுடன், உஸ்வாசிக்கும்போ தள்ளேயுஞ் செல்கின்றது. இதுவே நாமொருவரெச்சிலை யொருவருண்பதற்குச் சமானமாகின்றதல்லவா?

இசனால் சிரேஷ்டஜாதமுதல் கறிஷ்டஜாதவகையில் ஒருவரெச்சிலை யொருவர் சதா வுண்டுகொண்டிருக்கின்றாரென்றும், ஒருவனாயொருவர் சதா தீண்டிக்கொண்டேயிருக்கின்றாரென்றும் பிரத்தியட்சாதுபவமாய் விளங்க, ஒருவனாயொருவர் தீண்டப்படாதென்றும், ஒருவரெச்சிலை யொருவர் தீண்டப்படாதென்றும் நம் இந்துக்களில் நெடுநாளாய் வழங்கிவருங் காரணமென்னோ!

ஒருகால் நாமெடுத்துக் காண்பித்த நியாயம் சூட்சுமபதார்த்தமென்று நமதுவிட்டிருக்கின்றார்கள்போலும். நம்மவர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டுக்கொண்டிருக்குந் தடி பதார்த்தமாகிய சரீரமுதலியஸ்தூல பதார்த்தங்களைத்தான் நம்புவரோ? அங்ஙனையாகட்டும். ஆனால், ஸ்தூல பதார்த்தங்களைக்கிருந்து அல்லதியாக்ருலாயினவெனக்கருதிக்கொண்டிருக்கின்றார்களோ? சகலஸ்தூலபதார்த்தங்களும், சூட்சும பதார்த்தங்களாகிய அணுக்கருமுசையோகமென்றுணர்ந்திலையோ? அந்தோ! சூட்சுமத்தையன்றி ஸ்தூலமுண்டா? இல்லையென்றறிந்தக்கணமே, சூட்சுமமே ஸ்தூலபதார்த்தத்தின்காரணமென்றுகின்றதன்றா? ஆகவே, சூட்சுமமே ஸ்தூலமென்றும், ஸ்தூலமே சூட்சுமமென்றும் கைக்கனிபோல விளங்க, இச்சூதறியா வந்துக்கத் தடியாகிய ஸ்தூலம், தடியாகிய மற்ருரு ஸ்தூலத்தைத் தீண்டித்தான் தீண்டலென்றும்; ஷ்டை தடியாகிய ஸ்தூலம் மற்ற தடிகளாகிய வுணவுகளை யருந்துதலே யுண்ணலென்றும் கொண்டிருக்கும்பிராந்திக் கிஃதோர் நன்மதிச்சுடராயிருக்குமென வுணுகின்றனம். ஆகையாலினியேனு மிந்துக்களுள் சிரேஷ்டஜாதியெனப் பறையடித்தத் திரியும் பல்லோர், மற்றவர்களைக் கறிஷ்டஜாதியென மதித்த நிர்ப்பந்தத்துட்டித்தா திருப்பொனக் கருதுகின்றனம். வாயுவிஷயம்மட்டிருக்க.

இனி ஜலத்தை யொருவாறு சிந்திக்கப்படுவோம். ஜலத்தினிடமாகச் சந்தேகக்குறைய நிலத்திலுள்ள ஜந்துக்களெல்லாமிருக்கின்றன. என்றாலும் நாம் பாரம்பண்ணும் ஜலத்திலே மச்சங்கள், தவளைகள், நண்டுகள் இன்னும் சில பூச்சிகளெனும் வசியாதினிலை. ஆனால் கண்ணுக்குப் புலப்படா வநேக துப்ப ஜந்துக்கள் நீரிலே சாதாரணமாயுண்டு. அன்னவைகளைச் சிலும், அமேத்தியமும், பறவைகளைச்சமும் பலவகையமூக்கும் மனிதர் எச்சிலும் கலவாத ஜலமருமை. அதை நாம் அருந்துகின்றோம். அஃதே பிறரெச்சிலைத் தின்றதற்கு நிகராகின்றதல்லவா? அன்றியும் ஷ்டை ஜலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்கின்றோம். அதவே பிறரைத் தீண்டதற்குச் சமனாகின்றது.

ஆகலால், இந்துக்களொருவனாயொருவர் தீண்டப்படாதென்பரேல் வாயுவில்லாஸ்தானத்தில் வசிக்கவேண்டியதும், ஒருவரெச்சிலை யொருவர் தீண்டப்படாதென்றாலோ உஸ்வாஸ நிஸ்வாசமேயற்றிருக்கவேண்டியது மின்றியமையாக் கடனாகும். அன்றியுந் தீண்டப்படாதென்போர் ஜலஸ்பரிஸமே செய்யாமலும், எச்சில் தீண்டப்படாதென்போர் ஜலபாநமே பண்ணாமலிருக்கவேண்டியதை விடுத்து, வாயுவுள்ளஸ்தானத்தில் வா

சஞ் செய்தும், ஜலபாநம் பண்ணியுமிருப்பது “சாறுவேண்டாம் தெளிவில்வாரு” என்றதற்கும்; “அவன் கெட்டான் குடியன் எனக்கிரண்டுதிராம்பாடு” என்பதற்கும் சமனேயன்றி வேறென்னும். இதை யறிந்ததான் முன்னோர்கள், ஜலம் ஜீவகாடிகளுக்குப் பிராணசாரமாகையால் அதற்குத் தீட்டில்லை தோஷமில்லையென் நேற்படுத்தியிருக்கலாம். நியாயங்கனிவ்வாறிருத்தலால்,

ஓ, ஓ, எனதன்பார்ந்த இந்துக்களே! ஆசாரமுடைய அபிமானிகளே!

நீங்களாகாய சஞ்சாரஞ் செய்ய முயன்றபோதிலும், உங்களாசாரமனைத்து மநாசாரமாகுமென்று திண்ணமாபெண்ணுங்கள். வாயு, உகசயிரண்டுமற்ற விடங்களிற் சஞ்சரித்து, எவ்வித பதார்த்தங்களையு முண்ணுதொழிபவரே ஆசாரமுடையோராவர் என்று நமது புத்திக்குப் புலப்படுகின்ற நியாயாது பவத்தைக் கருணையுடனுங்களுக் கறிவித்தோம். இந்நியாயத்தை நுங்களால் நீசரெனப்படுவோர் அறிவார்களானால் நுங்களாசாரமும் சிரேஷ்டத்வமும் என்னகதியாகுமென்று நீங்களே கருதக்கடவீர்கள்.

இனி யாசாரமுடையோரெல்லா முச்சுவிடாமலும், வாயுவுள்ள ஸ்தானத்தில் வசியாமலும், ஜலபாநம் பண்ணாமலும், ஸ்தானஞ் செய்யாமலுமிருக்க முயல்வார்களென்று நம்புகின்றனம்.

கிருஷ்ணகிரி உண்மைவிரும்பி.

கடிதம்.

ஓம்.

உண்மையுபாத்தல்.

கிருஷ்ணகிரி உண்மைவிரும்பியே.

1. நாஸ்திக சித்தாந்தமே சரியென்று தத்துவவிவேசினியில் எழுதிக்கொண்டு வருபவராகிய நீங்கள் முன்வந்திருந்தபோது சின்னசாமி பிள்ளை என்று சொல்லிக்கொண்டு நாஸ்திகமத சித்தாந்தமுள்ளவராகவே நடித்துக்கொண்டிருந்துபோனீர்.

2. முன் சென்னையிலிருந்த ஸ்ரீமத் சச்சிதானந்த பிள்ளை அவர்கள் அத்துவித சித்தாந்தத்தை தத்துவ விவேசினியில் கண்டித் தெழுதிய நீங்கள் இப்போது வந்து சிதாகாச சுவாமியென்று சொல்லிக்கொண்டு அத்துவித சித்தாந்தமே சிறந்ததென்று நடித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்.

3. கிறிஸ்துமத சித்தாந்தத்தை சிதறும்படி தத்துவ விவேசினியில் கடிதங்க ளெழுதிக்கொண்டு மிருக்கு நீங்கள் இன்னொருதரம் வரும்போது உங்கள் தாய்தந்தை மதமாகிய கிறிஸ்துமத சித்தாந்தமே சிறந்ததென்று நாட்டுகுருவாய் வருவீர்போலும். இந்தப்பிரகாரம் வேளைக்குத் தருந்த வேஷம்போடும் நிலையிலலா குணங்களையுடைய நீங்கள் கிறிஸ்துமத யானை என்னும் தலைப்பின்கீழ் எழுதியிருக்கும் சத்வாக்கியங்களை கிரகித்து நடந்துகொள்ளாமல், அதின்பேரிலும் சமயங்களில் சிரேஷ்டமாகிய பிரம்மக்கியானபோதினி கருத்தின்பேரிலும் தத்துவவிவேசினி பத்திரிகையில் மதாவேசி வாய்மனம்போனபடி எழுதிநீர்ல்லவா? அது கிருஷ்ணகிரியின் தன்மைபோலும். இனிமேல் சுப்பிரகிரியிலேயே நி அதை இன்னொருதரம் சாந்த குணத்துடன் வாசித்து யோசித்தால் அதிலிருக்கும் உங்கள் குற்றங்களை நீங்களே தெரிந்துகொள்ளலாம். மேலும் தத்துவவிவேசினி பத்திராதிபரவர்களும் பிரம்மக்கியான போதினி பத்திராதிபரவர்களும் முக்கியவிஷயங்களைப்பற்றி ஒருவருக்கொருவர் வினாவிடைகளுமுதியிருப்பதை படித்துக்கொள்வீரானால் வினாவிடைக ளெழுதும் மரியாதைகளை நீங்கள் தெரிந்துகொண்டு சீர்பெறலாம்.

பெங்களூர்.

4-3-88

இங்ஙனம்:

இந்துநேசன்.

நான்துபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அணு 1.

Printed and Published for the Proprietor at the
VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174,
Dayaraja Moodelly Street,—Madras.

குதுவெவிவெயினி

சென்னை லெளகிகசங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. VII.—No. 12.]

MADRAS:—SUNDAY MARCH 18, 288. A. S.

[MONTHLY, 4 ANNAS.

சோல்லுசோல்லைப்பிறிதோர்சோலச்சோல்லை
வெல்லுஞ்சோலின்மையறிந்து.—குறள்.

மனிதனுக்கு அழிவில்லாத ஆன்ம உண்டா? : நாதிகத்தன்பயன்.
மாமண்டா? : வேசித்தன்மை.
சுசீலிகை விசீலிகை சம்வாசம்.

மனிதனுக்கு அழிவில்லாத ஆன்ம உண்டா?

(35 - வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இதுவிஷயமாய், அடிக்கடி சம்பவிக்கிற சில சங்கதி களையும் சற்று யோசித்துப் பார்ப்போம்—அதாவது, தலையின்பேரில் அடியும் காயமுமே. சடுதியிலே தலையின்பேரில் ஒரு கோலால் அடிக்கப்பட்ட பலத்த அடியினாலே இரண்டொருமணிரோமாவது அதிகமாகவாவது சுரணைதப்பிப்போகிறது. விழுந்து தலையில் பட்ட காயத்தினாலே சிலவாங்கல்வளையிலாவது மாசுங்கல்வளையிலாவது சுரணையற்றிருக்கலாம். மத்தியமகாசமுத்திரத்திலே கப்பற்சண்டையில் தலையிலே ஒரு குண்டிதாக்கிச் சுரணையற்றிருந்த ஒரு கப்பலாளர் சங்கதையையோசிப்போம். அவனை ஜிப்ரால்ட்டுருக்குக் கொண்டிபோய், செய்த வைத்தியம் பலிக்காமல், சிலமாசங்களுக்குப் பின்பு, சுரணையற்றிருந்த அந்த ஸ்திதியிலேதானே அவனை இங்கிலாந்துக்குக்கொண்டிபோனார்கள். அவ்விடத்திலே பின்னுஞ் சிலமாசம்வளையிலே, சரீர அங்கதநுமங்கம்மாத்திரம் நடந்துகொண்டிருக்க, அந்தச் சுரணைதப்பினதலையிலேதானிருந்தான். அவன் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அவன் வாயிலிருந்து வந்த வாக்கியத்தில் பாதி முடியும்போது சுரணைக்குக் கேடுவந்ததுமுதல் இதுவளையில் ஒரு வருஷத்திற்குமேலாய்விட்டது. என்ன சிகிச்சை செய்தும் பலனில்லாமல், கடைசியில் தலையைப்பரிசோதித்துப்பார்க்கையில், மூளையை ஒரு துண்டு எலும்பு அழுத்திக்கொண்டிருப்பதையறிந்து, அதை எடுத்து விட்டவுடனே அவனுக்குச் சுரணைவந்தது. வந்தவுடனே, ஒருவருஷத்திற்குமுன்னிட்டே அவன் சொல்ல ஆரம்பித்தவாக்கியத்தில் அப்போது முடிந்தபாதிபோக மற்றவார்த்தைகளை இப்போது சொல்லின்ன் ; அது சத்துருக்களின் கப்பல்களில் சிலவற்றைப் பிடிப்பதைப்பற்றித்தான். இடையில் காலங்ஈழிந்தது அவனுக்குத் தெரியாது. இடையில்விட்டுப்போன வாக்கியத்தை முடிக்குந் தொழிலையுடைய மூளை நரம்புகள் விட்டகுறையைக் ஈழிந்துபோன தீர்க்ககாலம்வளையிலே மறவாதிருந்ததாகக் காணுகின்றன. அப்படியாயின், சுரணையற்று ஒன்றும் இல்லாதிருந்த அந்த ஒருவருஷகாலவளையிலே அந்தக் கப்பலாளரினுடைய அழிவில்லாத ஆன்மா எங்கே யிருந்ததென்று நாம் கேட்கலாமே? அதைக்குறித்து அந்தக் கப்பலாளரும் ஒன்றுஞ் சொல்லக்கூடியவனல்ல, அந்த ஆன்மாவும் தான் சடமற்ற சூட்சுமசரீரியாய்த்திரிந்துகொண்டிருந்ததைப்பற்றி யாதொன்றுஞ் சொல்லக்கூடியதல்ல. ஆன்மா யில்லாமற்போனதற்குக் காரணம் மூளையில் தெரியாமல் ஒரு துண்டு எலும்பு அழுத்திக் கொண்டிருந்ததுதான். இந்தச் சங்கதியை யோசிக்கும்போது, அந்தக் காயம் பின்னுங் கொஞ்சம் ஆழமாயிருந்து, அங்கக்கட்டுசத்தையும் (பிராணனையும்)

அறிவுசத்தையும் (ஆன்மாவையும்) அழித்துப்போடுவதற்குப் போதுமானதாயிருக்குமாகில், அப்போது ஆன்மா தனது பூர்த்தியான அறிவுடனே விளங்கியிருக்கிறதென்று நாம் நிச்சயமாய் வாதிக்கக்கூடுமா? அப்படி வாதிப்பது ஒரு சமமான பாதையின்பேரில் ஒரு குண்டை உருட்டிவிட்டால் அது கொஞ்சந்தூரம் ஓடுமென்றும், சமமான தளவரிசையின்பேரில் அதேவலுவுடனே உருட்டிவிட்டால் பின்னுங் கொஞ்சந்தூரம் அதிகமாய் ஓடுமென்றும், மழமழப்பான பனிக்கட்டிப் பாதையின்மேல் உருட்டிவிட்டால் பின்னும் அதிகதூரம் ஓடுமென்றும், திரண்ட கற்பாதையின்மேல் உருட்டிவிட்டால், அதிக தொலைதூரம் ஓடுமென்றும், சொல்லுவதற்குச் சமானமாயிருக்கிறது.

தலையிலுண்டான நானுவித காயங்களினால் வெளியான இவ்வித பரிசோதனைகளால் மூளையினது நிலைமைக்கும் அறிவினது நிலைமைக்கும் பிரியாச் சம்பந்தமிருக்கிறதென்றும், மனதும் ஆன்மாவும் சுத்தமாயற்றிருக்கும்போது, மூளைக்கு ஒருவித அங்கக்கட்டு ஜீவநிருக்கலாமென்றும், கடைசியாய், உணர்ச்சி, பாசம், எண்ணம், இஷ்டம், ஆனமா, அல்லது அறிவென்று சொல்லப்பட்டவை இரத்த நரம்பின் வழியாய்த் தடையின்றி சுசமான ரத்தம் பாய்வதிலுமும், மூளையின் அறைகளிலுமும் வெளியாகிப் பூர்த்தியாய் நிலைத்திருக்கின்றனவென்றும், அந்த அறைகளுக்கும் ரத்தவோட்டத்திற்கும் பங்கம் வந்தால், உணர்ச்சி முதலியவற்றிற்குப் பங்கம் வருமென்றும் நடுநிலைமையான யோசனாபுருஷரோவ்வொருவருக்கும் நன்கு விளங்கும். அப்படியாயின், மனிதனைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு அம்சமும் அழிந்துபோகிறதுதானென்பதற்கும், இடைவிடாது மாறுதலாகிய பிரபஞ்சதருமமென்று சொல்லப்பட்டதற்கு அவன் உட்பட்டிருக்கவேண்டியதுதானென்பதற்கும் யாதொரு சந்தேகமுமிராது.

ஆக்துமா அழிவில்லாததாயிருந்தால், அது வியாதிக் குட்படமாட்டாதென்று கலபமாய் நினைக்கக்கூடியதே. ஏனெனில், வியாதியென்பதென்ன? அங்கக்கட்டு கலகலத்து ஈழ்ணித்துப்போவதுதான். சீக்கிரத்திலாவது நாட்சென்றாவது சகல அங்கக்கட்டு சரீரங்களுக்கு ம் நேரிடுவதே; ஆக்துமா இதற்குத் தப்பித்துக்கொள்ளமாட்டாதென்று நாம் ருசுப்படுத்துவோமாகில், ஆக்துமாவும் ஒரு அங்கக்கட்டுசரீரமாகவாவது, அங்கக்கட்டு சம்பந்தமானதாகவாவதிருக்கிறதென்றும், அதினாலே அது அழிந்துபோகத்தக்கதுதானென்றும் நாம் முடிவுகட்டவேண்டியதாயிருக்கிறது. இவையெல்லாம் மிகவும் தெளிவாகக் காணுகின்றன; தேசத்திலேமனது சம்பந்தமான வியாதிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்ய அநேக வயித்தியசாலைகளைப் பிரத்தியட்சமாய்ப் பார்த்தும், ஜனங்கள் தங்களுக்குள் நினைக்கும் சக்தியுள்ளபாகம்அழிவற்றதாயிருக்கிறதென்று இன்னும் நம்பியே வருகிறார்கள். இந்த விஷயத்தைக்குறித்து ஆராச்சி செய்வது அவர்களுக்குச் சக்தி யுண்டாவதற்கு முன்னமேயாகவே அவர்களுக்குப் பரம்பரையாய் அவ்வித ஞானமுண்டாயிருக்கிறது, அதினாலே அந்த மதிமயக்கத்திற்கு அனுகூலமாய்ப் பேசுகிறார்கள்; கூட்டங்களிலே

அதிக பற்றுடனே கூடியிருப்பதும் வைராக்கியமும் துரபிமானமும் அவர்களை அந்த மதிமயக்கத்தில் அழுத்திவைக்க அனுசூலமாயிருக்கிறது; அதனுடைய பலனானது அவர்களிலேனே அந்த நம்பிக்கையிலுள்ள அநேக ஆட்சேபங்களை அறியாதவர்களாகவாவது அசட்டை பண்ணுகிறவர்களாகவாவதிருப்பதுதான்; ஆகலால் உள்ள சங்கதிகளை விளங்கச் செய்வது அத்தியாவசியமாயிருக்கிறது.

(இன்னும்வரும்.)
R. R.

சுசீலிகை விசீலிகை சம்வாதம்.

சுசீலிகை—அம்மா! இந்த பத்திரிகையை யான் வாசித்து வருகிறேன் நீ கேட்டுவருகிறாயா?

விசீலிகை—அதென்னபத்திரிகையம்மா?

சு—இது தத்துவவிவேசினியம்மா?

வி—போயும்போயும் அதைத்தானா தாங்கள் வாசிக்கவேண்டும்?

சு—ஏன் அம்மா! அப்படிச்சொல்லுகின்றீர்கள்?

வி—ஏனென்றுங் கேட்கவேண்டுமோ? அதில் கடவுள், ஆன்மா, சுவர்க்கம், நரகம், பாவம், புண்ணியம், இல்லையென்றும், அவைகளை யுண்டென்போரை மதியீனரென்றும் பித்தரென்றுங் கூறியிருக்கின்றதே.

சு—அம்மா நான் சொல்வதை அமரிக்கையாய்க் கேட்டீர்களென்று நம்புகின்றேன். நான் இப்பத்திரைதொடங்கியநாள் தொடங்கி வாசித்துவருகின்றேன். இதுவரையிலும் இதில் தாங்கள் செப்பியவாறு கண்டிலேன். தாங்களிதை வாசித்திருந்தால் இவ்வாறு செப்புவதற்கிடமிராது. தங்கள் மனதையார் மயக்கினாரோ அறிகிலேன்.

வி—ஆனால் அதில் கடவுள், ஆன்மா, சுவர்க்கம், நரகம், பாவம், புண்ணியம் உண்டென்றுதான் சொல்லியிருக்கின்றதோ?

சு—கடவுள், ஆன்மா, சுவர்க்கம், நரகம், பாவம், புண்ணியம் வைதிகசாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டன. கூறப்பட்ட இவைகள் அறிவுக்குக் கோசரப்படாதனவாயிருக்கின்றபடியால் அவைகள் உள்பொருளென்றும் இல்பொருளென்றும் வெளிப்படுமாறு விசாரிக்கின்றது இப்பத்திரிகை.

வி—ஆகா! இதென்ன விபரீதம்! தொன்றுதொட்டு நம்முன்னோரால் நம்பிவரப்பட்ட விஷயங்களில் உண்டோ இல்லையோ வென்னும் விபரீத விசாரணையேனோ!

சு—அதெனம்மா விசாரணையென்கின்றாய்! விசாரணையினாலன்றோ நம்முன்னோர் நம்பியதம்? இல்லையேல் நாம் நம்புவது எவ்வளவுக்கூடும்! ஆகவே நமது நம்பிக்கைக்கு விசாரணையத்யாவசியமன்றா?

வி—விஷயங்களை நன்குணர்வதற்கு விசாரணை வேண்டுமென்பது உங்கள் கருத்தபோலும். ஆனால் இப்பத்திரிகை விசாரணையினால் இதுவரையிலும் அறிந்த விஷயங்களென்ன?

சு—அம்மா நான் சொல்வதை நன்றாய்க் கவனியுங்கள். இப்பிரபஞ்சம் எண்ணிறந்த விகற்ப சொரூபங்களாக விளங்கும் ஒரேவஸ்து. இதற்கு ஆகி அந்தங்கிடையாது. இதனைத் திருத்தத் திருத்தச் சீருஞ் செல்வமும் அதிகரிக்கும். இத்தனை விருத்தமெனவெறுப்போர்க்கு கருப்பும்கலியும் கைகண்டபலனாகும். இத்தகைய பலவற்றையும் தத்துவவிவேசினி கற்றுணர்ந்து கற்றவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் மெத்தவும் சாற்றுகின்றது.

வி—அம்மா இது நல்லவிஷயந்தான் ஆயினும் கடவுள், ஆன்மா சுவர்க்கம், நரகம் முதலியவிஷயங்களில் இதுவரையிலும் விவேசினியின் விசாரணையென்ன?

சு—கடவுள் ஆன்மா முதலிய விஷயங்கள் அகோசரப்பொருள்களாதலால் அவைகளுக்குரிய நூல்களை விசாரிக்க நேரிட்டது. நேரிடவே அந்நூல்களில் பொதிந்துள்ள விசாரணைகளைக் கணக்கிட கணக்கிடக் கொடுக்கவில்லை.

வி—ஆனால் நானும் அவ்விசாரணைகளை அறிய விரும்புகிறேன் அம்மா!

சு—அம்மா உனக்கு வாசிக்கத் தெரியாததால் நான் இப்பத்திரிகையை வாசிக்குந்தோறும் நீ கேட்டறிவாயாக.

வி—அப்படியே ஆகட்டும்மா!

சு—இதோ வாசிக்கிறேன் கேளம்மா!

“கடவுள், ஆன்மா, சுவர்க்கம், நரகம், புண்ணியம், பாவம், இவைகளைப்பற்றிச் சொல்லும் நூல்வேதமெனப்படும். இஃதே சொல்லப்பட்டேனும் எழுதப்பட்டேனும் இருத்தல்வேண்டும். ஆகவே வேதம் நானையும் காங்களையும் உடைய மனிதகிர்த்தியமாகின்றது. கல்வியின் களாயாகக் கண்டாரெனக் சூழறுதற்குரிய கல்விவான்களாலும் அறிதற்கரிய கடவுளையும், ஆன்மாவையும், சுவர்க்கத்தையும், நரகத்தையும் பற்றிய நூலை அனுபவக்கியானம் மிகவுந் குறுகியுள்ள முற்காலத்தில் மனிதன் உ

ண்மையனுபவத்தால் செய்தானென்பது விரிதையிலும் விரிதையாய்முடியும். ஆகவே கடவுள், ஆன்மா, சுவர்க்கம், நரகம், பாவம், புண்ணியம் ஆகிய விச்சொற்களை முற்காலத்தவர் உலகத்தை நிதிமார்க்கமாய் நிலைநிறுத்தமுடியாதவராய் பயத்தை யுண்டெண்ணும்படி கற்பித்ததாக விளங்குகின்றதேயொழிய வேறென்றும் இம்மொழிகள் விளக்கில்.”

சுசீலிகை விசீலிகை சம்வாதம் வாசித்ததில் கடவுள், ஆன்மா, சுவர்க்கம், நரகம், பாவம், புண்ணியம், ஆகிய இச்சொற்களை முற்காலத்தவர் உலகத்தை நிதிமார்க்கமாய் நிலைநிறுத்த முடியாதவராய் பயத்தை உண்டெண்ணும்படி கற்பித்ததாக விளங்குகின்றதேயொழிய வேறென்றும் இம்மொழிகள் விளக்கில் என்று எனதன்புள்ள சுசீலிகை அம்மாள் சொல்லியிருக்கின்றனர்.

சமாதான விண்ணப்பம்.—தார்க்க பூகோளக்கோளசாஸ்திர முதலானவைகளைக் கற்ற அன்புள்ள சகோதரியாகிய சுசீலிகை அம்மாள்வார்களே! தங்கள் முக்கியகருத்து இப்பிரபஞ்சம் சுயாதீனனாகிய சுவாமியாலல்லவென்றும் பூதங்களின் சக்தியால் எல்லாமுண்டாகின்றதென்றமல்லவா? இதைக்குறித்து அடியாள் கருத்தை விரயமாய் விண்ணப்பஞ் செய்கிறேன். அதென்ன வெனில் புருஷனில்லாமல் நாம் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது பிரம்மமில்லாமல் மற்ற பூதங்கள் சக்திகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுமென்பதே. இதை தங்கள் முக்கிய ஆலோசனையிற் சோதுக்கிப்பார்க்க சித்த சத்தியாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றவிஷயங்களில் தங்கள் கருத்துக்கு அடியாள் கருத்து மாறுபடாது.

இங்ஙனம்

தங்களன்புள்ளசகோதரி

ஞானசுசீலிகை. B.

ஞானசுசீலிகையெனப் பெயர் வகித்துக்கொண்ட பிரம்மக்கியான விசீலிகைமாதே!

இப்பிரபஞ்சம் சுயாதீனனாகிய சுவாமியாலல்ல பூதங்களின் சக்தியால் எல்லாமுண்டாகின்றதென்றும் எமது முக்கியகருத்தை ரத்துசெய்வான், தாங்கள் விரயத்துடன் செய்த விண்ணப்பம் புருஷனில்லாமல் நாம் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் போது பிரம்மமில்லாமல் மற்ற பூதங்கள் சக்திகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் என்பதே: அதாவது புருஷனில்லாமல் நாம் பிள்ளைகள் பெறுவதில்லையாதலால் பிரம்மம் இல்லாமல் மற்ற பூதங்கள் சக்திகளைப் பெறுவென்பதே. பூதக்கலப்பாகிய புருஷருடன் பூதக்கலப்பாகிய நாம் சையோகம் பெறுவிடில் பூதக்கலப்பாகிய பிள்ளைகளைப் பெறுகிறுத்தலும், பெறின் பெறுதலும் இயல்பே.

சுயாதீனமாகிய சுவாமி அல்லது பிரம்மத்துடன் பாராதிபூதங்கள் எவ்வாறு கலந்து பூதவியல்பாகிய சக்திகளைப் பெறக்கூடும்? கூடுமேல் தங்களது பிரம்மக்கியானத்தால் அதனைவிளக்குவது தங்கள் கடனாகின்றது. அல்லையேல் தங்கள் பிரம்மக்கியான மயக்கத்தை தத்துவக்கியான வொளிகொண்டு அகற்றக்கடவீர்கள்.

இங்ஙனம்

சகோதரவாஞ்சையுள்ள

தத்துவக்கியான சுசீலிகை—D.

விசீலிகை—அன்புள்ள சுசீலிகை அம்மாள்வார்களே! தாங்கள் சுசீலிகையெனப் பெயர் வகித்துக்கொண்டதுபோல் நாமும் ஞானசுசீலிகையெனப் பெயர் வகித்துக்கொண்டோம் அப்பெயரை அனுசரித்து விஷயங்களின் சத்து அசத்து விளங்கச் செய்யவேண்டியது நம் இருவர் கடமையாயிருக்க ‘விசீலிகை’ மாதே பென்று எழுதிய காரணம் தெரியவில்லை; நம் இருவருடைய குணகுணங்களின் விஷயங்களை வாசித்தறியும் நம்மிற் சிறந்த பெண்கள் சிரோமணிமுதலானவர்களல்லவா மேற்கண்ட பெயர்களை அங்கீகரிக்கவும் அல்லது மாற்றவும் சுதந்திரமுள்ளவர்கள்! அதுவரையில் தங்கள் மனம் சகிக்கவில்லையே இவ்வளவு அவசரப்படலாமா? இதைத் தாங்களே ஆலோசிக்கவேண்டும்.

உ, பிரம்மமென்னும் பெருவெளியால் ஜீவர், பிரிதிவு, அப்பு, தேயு, வாயு என்கிற அணுக்கள் உண்டாகவும் சேரவும் பிரியவும் சக்திகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. அவ்வாகாயமாகியபெருவெளியில்லாவிட்டால் சீவர்களும் பூதங்களுநான்கும் எங்கே யுண்டாகும் எங்கே வாசஞ் செய்யும், எங்கே யழியும், ஆனதால் சுயாதீன சுவாமி என்னும் பிரம்மத்திலிருந்து மேற்கண்டவைகள் சக்திகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதென்பது நமது சிற்றறிவுக்கு விளங்கியதாம்.

இங்ஙனம்,

தங்களன்புள்ளசகோதரி

ஞானசுசீலிகை. B.

சுசீலிகை—எமது பிரியமுள்ள ஞானசுசீலிகை யம்மாள்வார்களே! தங்களை யான் பிரம்மக்கியான விசீலிகையென்று அழைத்தமைக்குக் காரணம் இச்சம்வாதம் முன்னர் சுசீலிகைக்கும் விசீலிகைக்கும் நடந்ததாதலாலும் விசீலிகையின் பதிலாய் பிரம்மக்கியானத்தை எமக்குப்போதிக்க வாரம்பித்ததாதலாலும் யொழிய தங்களை யெனும் தங்கள் மதத்தையெனும் மதோன்மத்தமாய் இசுழ்ந்து எம்மையும் எமது கொள்கையையும் புகழ்ந்

தகொள்வதற்கன்று. வெறுஞ்சொல்லிலென்ன உண்டு! இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் வாதமுடிவிலன்றி விளங்கும்? ஆயினும் தங்களுக்கு ஞான சுசீலிகையெனும் பெயரே புகழ்ச்சியைத் தருவதாக வெமக்குத் தங்கள் முறையீட்டால் காணப்படுகின்ற படியால் தங்களை யப்பெயர்கொண்டழைப்பதில் தடையிராது. ஜீவரென்பதெவற்றை? அவை ரூபமுடையனவா? அல்லவா? ரூபமுடையனவேல் ஏன் நம்மால் அறியப்படவில்லை? அருபமாயின், அவை பெவ்வாறு அருபமாகிய பிரம்மம் அல்லது வெளியினின்று ரூபமாகிய பிரிதிவு, அப்பு, தேயு வாயு என்கின்ற அணுக்களை யுண்டாக்கவும், சேர்க்கவும், பிரிக்கவும் தக்க சக்தியைப் பெறக்கூடும்? அருபமாகிய அல்லது அவ்வாசாயமாகிய வெளிக்கு பெரியவென்னும் அடை பெவ்வாறு பொருந்தும்? பூதங்கள் உண்டாதல் அழிதல் என்றாலென்ன? சொருபங்கையுடைய நான்கு பூதங்களும் வாசஞ் செய்வதற்கு அருப வெளியை யெவ்வளவு ஆதாரமாகக்கொள்ளும்? ஆனதால், சுயாதீனசுவாமியென்னும் பிரம்மத்திலிருந்து மேற்கண்டவைகள் சக்திகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றனவென்பதற்குக் கூறிய நியாயங்கள் தத்தம் தொழிலைச் செய்யாமையறிக. இனிபேறும் தாங்கள் தங்கள் பிரம்மக்கியானத்தை தக்க நியாயத்தால் வெளியிடுவீர்களாக. தங்களால்வாறு செய்யக்கூடாக்கால் தத்துவங்களை விசாரியுங்கள். சத்தியத்தை யறியுங்கள்.

இங்ஙனம்,
சகோதர வாஞ்சையுள்ள
தத்துவக்கியானசுசீலிகை. D.

நாத்திகத்தின் பயன்.

வெண்பா.

நன்மைக்கே நாடோறு நன்குழைக்கு நாத்திகரே
துன்மைக்கே தோன்றிய தூபடையர்-துன்மைக்கு
அஞ்ஞான மானிடர்க ளாளாவா ரெஞ்ஞான
மெஞ்ஞான மின்னதென மேவு.

தக்கால நாத்திகருடைய கொள்கை கடவுளின்னதென அறியக்கூடவில்லையென்பதாயிருக்கச் சைவ வைணவர், இவர்கள் கடவுளில்லையென்று சொல்லுகிறவர்களென்று அவனுமொழியைப் பிரயோகிக்கிறார்கள். ஒரு வைணவர் இல்லையென்ற மொழியின் பொருளை யறியாமல் ஊமைக் குளறுவாயன் உத்தபாத பிண்டமென்னுமபோல் தமது பாமரக்குழாமிடையில் வைக்கோலால் ஓராடவனைச் செய்துகொண்டு அவனைச் சின்னா பின்னமாய்ச் சேதிக்கும் வீரதீரராய் வீண் பகட்டுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். குண்டிசட்டியில் குதிரையோட்டவா ஒருவன் குதிரையேறக் கற்றுக்கொண்டது? பயிரங்கமான இடத்தில் பலரும் அறிய நடத்தினால் குதிரையின் இலட்சணமும் குதிராமேலேறிச் செல்வோனுடைய இலட்சணமும் தெரியும். குண்டிசட்டியில் குதிரை யோட்டுகிறவன் வெளியில் வந்து ஒருவேளை யிடறிவிழந்தால் பலரும் நகைக்கப்போகிறார்களென்றஞ்சியா முலையிலிருப்பது? ஒருவேளை தாம் துணையாய்க் கொண்ட குதிரையே யுதைக்குமென்று அல்லது அஃதபயிரங்கத்தில் நடவாக் குதிரையோ யாதொன்று மறியக்கூடவில்லை. கிறிஸ்தவரைப்போல் தமது கூட்டத்தில் சேர்க்க வலிந்து பலவத்காரஞ் செய்வது யாதுகாரணம். வெல்லத்திற்கு ஈக்களைப் பிடித்துவிடவேண்டுமா? கோமயத்தைத் தின்னத் தான் அறிவுடைய மானிடனைப் பலவத்காரஞ் செய்யவேண்டும. உண்மையை யறிய ஆவலா யிருப்பவருக்கே தெரிந்தவர் தெரிவித்தல் தெள்ளறிவுக் கழகாகும். இல்லாவிடில் “இணர்ந்து நாற மலரணையர் கற்ற துணரவிரித்துணாயாதார்” என்பதை யொக்கும. இல்லையென்று சொல்லுபவனே உண்டென ஒப்புக்கொள்ளுகிறானென்று ஓர்வைணவர் எழுதியதையாயினும் பார்க்கவில்லையோ, ஆனால் நாத்திகர் உண்டென்பதற்கும் இல்லையென்பதற்கும் யாதொருநியாயமில்லையா? நியாயமில்லாமல் உண்டென்றும் இல்லையென்று முறைப்பவன் சர்வ சண்டாளன். உண்டென்பதற்குமில்லையென்பதற்கும் அவரவரோநியாயஞ்சொல்லவேண்டும். அங்ஙனமன்றிவாய்புளித்ததோ மாங்காய்புளித்ததோவென்று உண்டென்றுமில்லையென்று சொல்லுகிற உன்மத்தையெதற்கொப்பிடுகிறது. ஐயோ! இவர்கள் அறிவிருந்தவழி அம்மம்ம கொடித! நாத்திகர் கடவுள் என்னுஞ்சப்தத்திற்குரிய பொருள் விளங்காமையால் அத்தகைய கியானம் வேண்டியவராயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் புத்திக்கு அவகாகப்படாத ஒன்றையிலையெனமாட்டார்கள். அச்சப்தார்த்தத்தின் பொருள் விளக்கியுள்ளோமென்றாப்போர் முரண்பட மொழிகிறார்கள். கடவுள் முக்கரணங்களுக்கு மெட்டாதவரென்றுரைக்கும் ஞானிகளே அவரெட்டியதாகப் பாடிப்பாடியமுது ஆராய்ச்சிக்கு இடந்தராவண்ணஞ் செய்தவிட்டனர். உண்மையாய் ஏறக்குறைய தத்துவ சாத்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்து அவற்றின்வழி சென்று நடுநிலை கோடாது நடப்போரே வாஸ்தவ நாஸ்திக நாமத்திற்குரியவர்; ஏனையோர் மூலா

ம்பூசிய செம்பை யொப்பாவார். இவர்க்குரிய உடலே மெய்; ஏனையோருடலே பொய். இந்நன்மார்க்க நாத்திகரே சுத்தக்கியானிகளென்றும் சுவக்கியானிகளென்றும் அழைக்கத்தக்க பெருமை வாய்ந்தவர்; ஏனெனில் இவர்கள் எப்போதும் உண்மையை உணர்ந் தலசத்தாருடைய பொது நலத்தை வளர்க்கும் வயலாவார், ஏனையோரெல்லாம் அவற்றின் எதிர்மறைப் பேருக்குரியவராய் பொது நலத்தை நோக்காத பொருமை குடிசொண்ட அசத்தியராவார். உண்மையையுணர் மாராய்ச்சியின்மையால்லவா அஞ்ஞான மேலிட்டது, அஞ்ஞான மேலிட வறுமை வளர்ந்தது, வறுமை வளர தேசவளப்பங் குன்றியது. தேசவளப்பங் குறைய இந்துதேசப்பெண் கண்டவருக்குப் பெண்டாயினாள். பேதமை பென்பது மாதர்க்கணிகலம் என்னுமபோல் அவளால் பெறப்பட்ட ஆண்பிள்ளைகளும் பெண் பிள்ளைகளானார்கள். இதற்கெல்லாமாதி ஆராய்ச்சியு முயற்சியுமின்மையே. இனியாகிலும் நாமெல்லோரும் மத அபிமானத்தை யொழித்துச் சுவக்கியானிகளாய்ப் பிரகிருதியின் தத்துவமின்னதெனப் பரிசோதிப்போமாக. ஜீவனோருக்கு ந்காலத்திலும் மரணகாலத்திலும் ஆத்திகர் நரகவேதனையை யெண்ணி யெண்ணி மனம் புண்ணுகிறார்கள். ஆனால் நாத்திகர் திரிகரணங்களுக்கு மெட்டாக் கடவுளிடத்தில் எக்கரணங்களால் பத்தி செலுத்துகிறதென்றெண்ணிப் பிரதிவீயே பெருமை வாய்ந்த பேரின்பவீடென்றுன்னி அப்பேரினப் அமிருதத்தைப் பானம்பண்ணப் பலவகையான் முயற்சிகள் செய்த பிரகிருதியின் சீற்றத்தை யாற்றி சுகாரோக இன்பத்தை யனுபவிப்பார்கள். நாத்திகமானது நியாய வழியையோசிக்கும் சுதந்தரத்தையும் அதை யீதராளுக்குப் போதிக் கும், பிரசங்கிக்கும் சுதந்தரத்தையுமுடையது. இங்ஙனஞ் செய்வோர்க்கு யாதொரு சரீர தண்டனையுங் கிடையாது. மனிதனால் ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடாதது ஒன்றுமில்லையெனவுங் கற்பிக்கும். மற்றவர் மகா இரகசியமென்றுரைக்கும் இருளை அறிவின் ஒளியால் அகற்றும். அனுபோகத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு மாறுஷிக இன்பத்தை மல்கப்பண்ணும். காணப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தியுடையதென்றும் ஊழிகாலத்தில் சூனியமாகுமென்றுஞ் சொல்லுவோர் சொல்லே அவகாகப்படவில்லையென்று முரைக்கும். தேவனியற்கையென்றுரைக்கு மாத்திகருக்கு அவரைப்பற்றி யொன்றுந்தெரியாது. ஆனால் பிரத்தியட்சத்தில் பிரபஞ்சம் இயற்கையாய்க் காணும் நாத்திகருக்கு அதைப்பற்றிக் கஞ்சித்துத் தெரியும். தெரியாததை தெரிந்ததாகச் சொல்லுகிறவனுண்மையாளனோ அல்லது தெரிந்ததைத் தெரிந்ததாகச் சொல்லுகிறவன் உண்மையாளனோ? தெரியும் தெரியும் என்று பொய்ப்பேசுகிறதைவிடத் தெரியாது என்று மெய்ப்பேசுதல் உத்தமம். இதனால் அசத்தியத்தை யாதாரமாய்க் கொண்டவ ராத்திகரென்றும் சத்தியத்தைச் சார்பாய்க்கொண்டவர் நாத்திகரென்றும் வெளிப்பட்டது.

(இன்னும்வரும்.)

C. A.

வேசித்தன்மை.

ஒழுக்கமும் சரீரமும் கேடுறவதற்குக் காரணமாயிருப்பவைகளை ஆராய்ச்சி செய்வது வைத்திய சாஸ்திரியின் கடமையாயிருக்கிறது; அன்றியும், அவ்வொழுக்கக்கேடும் சரீரக்கேடும் காரணகாரியங்களிலும் பலன்களிலும் பிரிவுறுது புணையுண்டிருக்கிறதென்கிற இந்த சிறந்த நியாயத்தைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியகடமை யுண்டாயிருக்கிறது. இந்துஸ்தானத்திலே இந்தவிஷயங்களை ஆராய்ச்சிசெய்வது வெருகஷ்டமே; ஏனெனில், வெளிப்பட்ட ஸ்திரீகளைக்குறித்து இங்கிலாந்திலும் பிரான்சிலுமிருப்பதுபோல, நமக்குப் போலீஸ்திட்டங்களாவது பதிவு புல்தகமாவது ஒன்றுக்கிடையாது.

இந்தியாவிலே வேசித்தன்மை மதச்சார்பிணையுடையதாகவேயிருக்கிறது. தென் இந்தியாவிலே, தாசிகளென்று சொல்லப்பட்ட அநேக வேசிகள் ஒவ்வொரு தேவாலயத்தையும் சொந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள். திருஷ்டாந்தமாக, காஞ்சிபுரம், சிதம்பரம், மதுரை, ஸ்ரீரங்கம் இப்படிப்பட்ட தீவ்வியஸ்தலங்களிலே தாசிகள் மிகுதி. தென் இந்தியாவிலே தாசியில்லாத கோயிலில்லை. தேவதைகளின் பவனிகாலங்களிலெல்லாம் தாசிகள் வெகு அலங்காரத்துடனே நாட்டியஞ் செய்துகொண்டு முன்னே வரவேண்டும். சாதாரணமாய் மதஸ்தனாகிய ஒவ்வொரு இந்துவும் நாட்டியப்பெண்களாகிய இந்தத் தாசிக்கூட்டத்தின் ஏற்பாட்டை ஆதரித்துவருகிறான், அசுவா அங்கிகரித்தாவதிருக்கிறான். கடப்பை, கர்நூல், பல்லாரி, இந்த ஜில்லாக்களிலே ஜனங்கள் ஆபத்துக்காலங்களிலே ஏதோ ஒவ்வொரு தேவதைக்குப் பிரார்த்தனை செய்கொண்டு, அந்தந்த தேவதையின் உபயோகத்திற்காக அந்தந்த குடும்பத்திலுள்ள பெண்களில் ஒவ்வொருத்தியை பிரத்தியேகமாய் விட்டுவைக்கிற வழக்கமுண்டு. அந்தப் பெண்ணை தேவதைக்கு தத்தஞ் செ

ய்யும்போது மத சம்பந்தமான ஒரு சடங்கு நடத்தப்படுகிறது. இந்தப் பெண்களுக்கு 'பசிலிகள்' என்று பெயர்; அவர்கள் மேற்படி ஜில்லாக்களிலே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் விஸ்தாரமாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பங்களிலிருந்துகொண்டே வேசித்தனம் செய்வவருகிறார்கள். அந்தந்த தேவாலயத்தைச் சேர்ந்த குருக்கள்மார் அல்லது அர்ச்சகர்முதலிய பிராமணர்கள் இந்தப் பெண்களை முதல் சோபனத்திற்காகப் பணக்காரர்களுக்குப் பொருத்தவைத்து நல்லபேரம் தட்டுகிறார்கள். தேவாலயத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பெண்ணுக்காக சில சமயங்களிலே அவர்கள் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். மதசம்பந்தமான தேவதாசிகளென்கிற சாகசிடிக் கொண்டு, இந்தியாவிலே வேசித்தனம் பிரபலமாய் நடந்துவருகிறது, அநேகவிட புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் வேசித்தொழிலும் அதனுலுண்டாகும் மேக வியாதி யுமாச்ய பலிபீடத்திலே பலியாகிறார்கள். மதமும் தேவதைகளுமென்கிற பெயரால் மேகவியாதிகள் இந்துதேசத்தாருடைய தேகத்தைக் கெடுத்து பாழ் செய்கின்றன. இங்கிலீஷ் துணைத்தனத்தாரும் இந்தத் தேவதாசிகளென்னும் ஏற்பாட்டை அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள்.

இராஜாங்கத்து ஆடம்பரங்களும் இந்தத் தேவதாசிகளில்லாமல் நடப்பது அரிது, அவர்கள் நாட்டியமாடிக்காட்டி இந்த இராஜாங்கங்களின் கவர்னர்களை உல்லாசப்படுத்துகிறார்கள், பிரின்ஸ் ஆவ் வேல்ஸ் அவர்கள் தென் இந்தியாவைப்பார்க்கவந்திருந்தபோது, நாட்டியப்பெண்களாகிய இந்தத் தேவதாசிகள் சூழ்ந்துவர ஆடம்பரத்துடனே நல்லவரவு பெற்றனர். இந்தஸ்திரீகள் மற்றவர்களைப்போல லாக்கு ஆசுபத்திரி சட்டத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டவர்களும்ல்ல; இவர்கள் சரீர ஆரோக்கிய பரிசோதனையினின்றும் நிறுவத்திக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். செல்வந்தர்களாகிய இந்துக்கள் அவர்களை அங்கீகரிக்கிறார்கள், கல்வியுடையவர்களோ ஜாடையாயிருந்துவிடுகிறார்கள், ஆளுகிற வம்சத்தாராகிய இங்கிலீஷ்காரரோ அந்தப்பெண்களின் நாட்டியத்தினால் களிப்படைகிறார்கள்; உள்ளபடி, சமஸ்தானத்திலாவது அவரவருடைய கிரகத்திலாவது நாட்டியப் பெண்ணாக ஒரு வேசியாவதில்லாமல் ஆடம்பரமான காரியம் நடப்பதரிது. ஆகையால் இந்தியாவிலே வேசித்தனமானது மதத்தினாலும் துணைத்தனத்தினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. துணைத்தனத்தார் இந்த நாட்டியப்பெண்களாகிய வேசிகளில் சிலரை இராஜாங்கத்து நாட்டியப்பெண்களாக இன்னும் கெஜெட்டில் போடாதிருப்பது ஆச்சரியந்தான்; இனி யொருவேளை அப்படி செய்வார்களேபோலும். மகாராணி அவர்களுடைய ஜூபிலி மஹோற்சவத்திலும் பெரியமனுஷியாளுடைய சமூகத்திலே தாசிகளுடைய நாட்டியமும் நடந்தேறியது.

நல்லது, இந்துமத தருமசாஸ்திரமானது வேசித்தொழிலுக்குள்ள காரணங்களில் ஒன்றென்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். தென்னிந்தியாவிலே ஸ்திரீகளை வேசிகளாக்குவதற்கு வேறே என்னகாரணங்க ளிருக்கின்றனவென்று யோசிப்போம்.

கல்வி—தேவதாசிகளுக்குள்ளதவிர, நிர்ப்பாக்கியமான இந்த ஸ்திரீகளுக்கு உள்ளபடி கல்வி பூச்சியமென்று தெரியவந்திருக்கிறது. அவர்களில் முக்கால்பங்குபேர் தங்கள் பெயரைக் கூட எழுதத்தெரியாதவர்கள்.

கம்புப்பிறப்பு—இந்துமத தருமசாஸ்திரமானது ஸ்திரீகளுக்குப் புனர்விவாகம் கூடாதென்று தடுக்கிறபடியால் வேறே யாதொருதேசத்திலே விவாகத் தாய்தந்தையருக்குப் பிறந்தபெண்கள் வாழ்க்கைநிலைமையினாலும் சட்டத்திட்டத்தினாலும் வேசிகளாகவேண்டியதிருப்பதைப்பார்க்கிலும் இத்தேசத்திலே கம்புப்பிறப்புகள் மிகுதி.

தென் இந்தியாவில் வேசித்தனத்திற்குண்டான முக்கிய காரணங்கள் இன்னின்னவையென்று அடியில் கண்டெழுதுவாம்:—

1. மதம்.
2. சோம்பல்.
3. பிணக்கு.
4. கெடுத்துவிடப்படுவது.
5. குடும்பத்தில் வெறுப்பும் சங்கட்டமும்.
6. தீர்க்கயாததனாபோவது அல்லது ஊனாவிட்டுவேறொரு ஊரில் தீர்க்ககாலம் தங்கியிருப்பது.
7. தாய்தந்தையர்களுடைய துர்நடத்தையும் மாதிரியும்.
8. ஸ்திரீகளுக்குப் புனர்விவாகத்தடை.
9. சிபாய்களில் அநேகர் விவாகஞ்செய்துகொண்டு, நாலு ஐந்து வருஷகாலம் தங்கள் மனைவிகளை இந்தியாவில் விட்டு, பர்மாவுக்கும், ஆந்தமன் தீவுக்கும் சேவகத்தின் பேரில் போயிருப்பது. இந்த நிர்ப்பாக்கியமான சிபாய்கள் தங்கள் மனைவிகளைத் தங்களோடுகூட இட்டுக் கொண்டுபோகக்கூடாதென்று துணைத்தனத்தாரால் தடுக்கப்படுகிறார்கள்.
10. ஏழைமை.

1. மதமானது வேசித்தொழிலுக்கு ஒரு காரணமாயிருக்கிறதென்பதைக்குறித்து மேலே சொல்லியிருக்கிறோம்.

2. சோம்பல்—தாய்தந்தையரால் கைசேர விடப்பட்டும் யாதொரு வேலையு மில்லாமலுமிருக்கிற ஸ்திரீகள் பட்டினி கிடக்கவேண்டியதவிர வேறொன்றுமில்லையாதலால், சம்பட்சண நிமித்தம் வேசித்தொழிலில் சந்தோஷமாய்ப் பிரவேசிக்கிறார்கள்.

3. பிணக்கு—இதவும் சோம்பலுக்கு அனுசரணையாய் நேரத்தியாக அலங்கரித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆசையும் வேசித்தனத்திற்கு வேறொரு காரணமாயிருக்கிறது.

4. கெடுத்துவிடப்படுவது—மோசம்போன பேதைஸ்திரீகள் தங்களை கெடுத்தவர்களைத் தேடிக்கொண்டு பட்டணம்வந்து, ஜீவனத்திற்கு ஒன்றுமில்லாமையால், வேசித்தொழிலுக்குட்படவேண்டியவர்களாகிறார்கள். இந்த நாட்டுப்புறத்துப் பெண்களுடைய வரவைப்பார்த்துக்கொண்டு காத்திருக்கிற தஷ்டபடவாசுகள் அநேகர் எப்போது முண்டு. நாட்டுப்புறத்தல் கெடுத்துவிடப்பட்ட அநேக ஸ்திரீகளும் தங்கள் வெட்கத்தை மறைக்கும்பொருட்டும், வேசித்தனம் செய்யலாமென்கிற பூர்த்தியான எண்ணத்தோடும் பட்டணம்வந்துசேருகிறார்கள்.

5. குடும்பத்தில் வெறுப்பும் சங்கட்டமும் முண்டாவதினால் அநேகர் இந்தச் சண்டாள ஜீவனத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள். நாட்டுப்புறத்திலிருந்து வந்துவிட்ட ஸ்திரீகளை, இந்த ரீச்சத்துவமான ஜீவனத்தில் நீங்கள் பிரவேசிப்பதற்குக் காரணமென்னவென்று கேட்கும்போது, அவர்கள் சொல்லும் சாதாரணமான சமாதானங்களிலே மாற்றாந்தாய்கள், மாமிமார்கள், அல்லது கணவர்களுடைய கொடுமையும் ஒன்றாயிருக்கிறது.

6. தீர்க்கயாததனாபோவது அல்லது ஊனாவிட்டு வேறொரு ஊரில் தீர்க்ககாலம் தங்கியிருப்பது வேசித்தனத்திற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றாயிருக்கிறது. யாத்திரைக்காரர்கள் சோகிற தவ்விடகேஷத்திரங்களிலே படவாசுகள் வாலிபஸ்திரீகளை வசப்படுத்தும்பொருட்டு ஆள்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமாய், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே நாகூரில் மகமதியஸ்தலத்திற்குப்போகிற அநேகஸ்திரீகள் வேசித்தொழிலின்பொருட்டே ராக்களுக்கு கொண்டுபோய்விடப்படுகிறார்கள்.

7. தாய்தந்தையர்களுடைய துர்நடத்தையும் மாதிரியும் ஒழுக்கம் செடுவதற்குத் தகுந்தகாரணமேயல்லாமல் வேறல்ல. பெண்டிழந்தவர்களாய், வைப்பாட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு தாராளமாய் வாழுகிறவர்கள் தங்கள் பெண்களுக்கு கெட்ட மாதிரியைக்காட்டி தீயவழியில் செலுத்துகிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். தாய்தந்தையரைவிட்டுப் பிரிவதும் இவ்வித தீங்கைத்தான் விளைக்கிறது.

8. ஸ்திரீகளுக்குப் புனர்விவாகத் தடையானது இந்தியாவிலே வேசித்தனத்திற்குரிய கோரமான காரணங்களில் ஒன்றுதான். நல்லபருவத்திலே இயற்கையான இச்சையை அடக்குவது கூடாமைதான், அதனு லுண்டாவது கள்ளப்புணர்ச்சிதான்.

9. குடும்பங்களை நிறுத்திவிட்டு, சிபாய்களை அன்னிய நாடுகளுக்கு அனுப்புவது, இந்தியாவிலே வேசித்தொழில் விர்த்தியாவதற்கு அனுகூலமான வேறொரு காரணமேயாம். இதுவிஷயம் துணைத்தனத்தாரால் யோசிக்கப்பட்டதக்கதே.

10. ஏழைமையானது வேசித்தொழிலுக்குரிய சாதாரணமான காரணங்களில் ஒன்றாயிருக்கிறது. நாட்டுப்புறத்தில் கூலிவேலைசெய்கிற பெண்ணுள்களினுடைய சம்பாத்தியம் அன்றாடம் வயிற்றைக் கழுவுவதற்கே போதும் போதாமையாயிருக்கிறது, மறைபெய்யாவிட்டாலோ அவர்களுக்கு வேலையுங்கிடையாது, பட்டணத்திற்கு ஒடிப்போகவேண்டியவர்களாகவாவது பட்டினிகிடக்கவேண்டியவர்களாகவாவது திருக்கிறார்கள். கணவர்களால் கைசேரவிடப்பட்ட ஸ்திரீகள் தங்கள் மக்களைச் சாப்பாற்றும்பொருட்டும், பெண்களோ தங்கள் வயதுசென்ற தாய்தந்தையரைச் சாப்பாற்றும்பொருட்டும், வேசித்தொழிலில் பிரவேசித்திருப்பதை நாம் பலவிசை கண்டிருக்கிறோம்.

மேற்பூச்சாகப் பார்க்குமிடத்த, தற்காலத்தில் நாகரீகத்தினாலே வேசித்தனம் அதிகமாயிருக்கிறதென்று ஒருவன் சொல்ல நினைக்கலாம்; ஆனால் இந்தத் துர்க்கணமானது மத்தியசுபாத்தங்களிலே மவுமகத்தன்மையால் மிகவும் சாதாரணமாயிருந்ததென்று சரித்திரம் கூறுகிறது. நாகரீகமில்லாத நிலைமையிலிருக்கிற ஜனங்களோடு நாம் பழகுவதினாலும் வேசித்தனமானது மானிடக்கூட்டத்திற்கு உரித்தானதாயிருக்கிறதென்று நாம் முடிவுகட்டலாம்!

V. V. N.